

ΕΚΑ

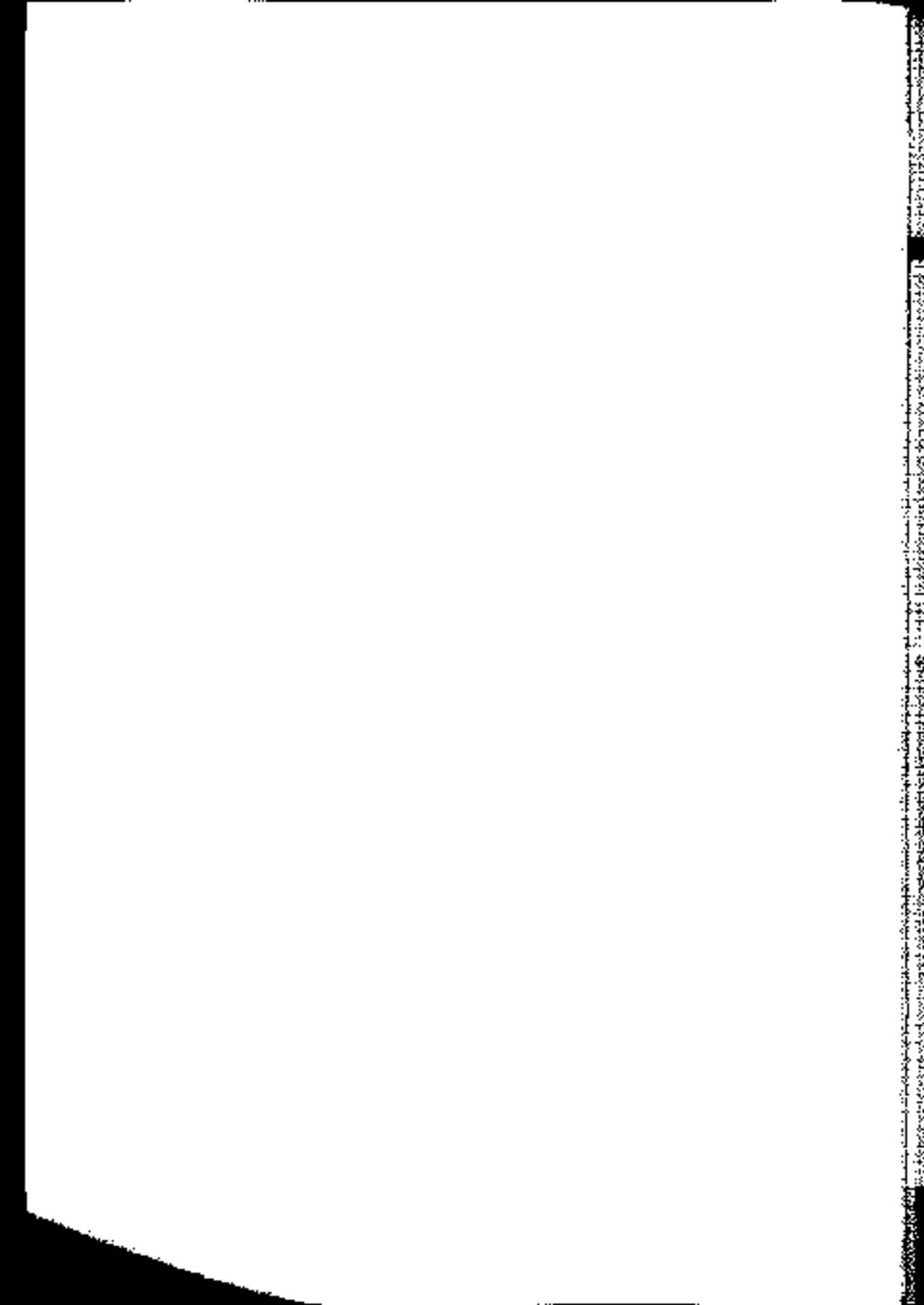
ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

Το Δικαίωμα στην Εργασία, Πρόκληση για τα Συνδικάτα στον 21ο Αιώνα

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑ, 24-25 Φεβρουαρίου 2000
ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ

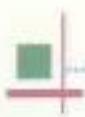
ΕΚΔΟΣΙ

ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΑΘΗΝΑΣ

Το Δικαίωμα στην Εργασία, Πρόκληση για τα Συνδικάτα στον 21ο Αιώνα

ΔΙΕΘΝΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΥΝΔΙΚΑΤΩΝ

ΑΘΗΝΑ, 24-25 Φεβρουαρίου 2000
ΖΑΠΠΕΙΟ ΜΕΓΑΡΟ

Επηρέασια Έκδοσης: Δρ Χριστίνα Θεοχάρη

EKA

Γ' Σεπτεμβρίου 48B • 104 33 Αθήνα,
Τηλ.: 88 36 917, 88 41 818 • Fax: 88 39 271
e-mail: eka@otenet.gr

Design - Εκόπιση: SYNTHESIS media system EPE
Τηλ.: (01) 74 84 072 • Fax: 74 84 073
e-mail: synthesis@otenet.gr

ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Το ΕΚΑ ανέλαβε την πρωτοβουλία να οργανώσει διεθνή διάσκεψη με θέμα "Το Δικαίωμα στην Εργασία, Πράκτορας για τα Συνδικάτα στον 21^ο αιώνα", προκειμένου να προσφέρει ένα βήμα αναλλογής απόφεων με τις αμάλιογες Συνδικαλιστικές Θρησκείες των Πρωτευούσαν της Ευρώπης, για τα μείζονις απομονώσεις και τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει και θα αντιμετωπίζει το Συνδικαλιστικό Κίνημα κατ' ως εργαζόμενοι στον σιδώνα που έρχεται.

Από την πλευρά των θεμάτων επλέξαμε τρία ιδιαιτέρως ακανθώδη όπως: η ανεργία, οι αλλοιγές στο πλείστο των εργαστακών σκέσεων και οι οπονορικοί μετανάστες.

Η παρούσα έκδοση που περιλαμβάνει τα πρακτικά των εργασιών της Διάσκεψης, ελπίζουμε ότι θα αποειλέσει χρήστημα πληροφοριακό υλικό για κάθε ενδιαφερόμενο.

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΕΛΟΝΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΚΑ

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΕΣΠΙΑΣ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΧΟΡΗΓΟΙ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΔΙΑΣΚΕΨΗΣ

Ημέρα 1η

1η ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: ΓΡ. ΦΕΛΟΝΗΣ, Φ. ΤΑΥΡΗΣ, Π. ΞΩΦΟΣ, Κ. ΠΚΟΥΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ε. ΜΟΥΤΑΦΗΣ, Σ. ΣΑΛΟΥΦΑΚΟΥ

- ◆ Προεδρείον
- ◆ Προσφάντηπον Συμμετέχοντων, Σ. ΣΑΛΟΥΦΑΚΟΥ, Γραμμ. Διεθνών και Δημοσίων Εσόδων ΕΚΔ
- ◆ Έναρξη Εργασιών - Κεντρική Εισήγηση ΕΚΔ, ΓΡ. ΦΕΛΟΝΗΣ, Πρόεδρος ΕΚΔ
- Χαρακτηρισμοί**
- ◆ ΑΠ. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ, Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
- ◆ Μ. ΠΑΠΑΙΩΑΝΝΟΥ, Υπουργός Έργασίας
- ◆ Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
- ◆ Ε. ΜΠΕΣΜΠΕΑ, Νομάρχης Αθηναίων
- ◆ Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Δημορχος Αθηναίων
- ◆ ΧΡ. ΠΟΛΥΖΟΓΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος ΓΣΕΕ
- ◆ Ι. ΚΟΥΤΕΟΥΚΟΣ, Προεδρος ΑΔΕΔΥ
- ◆ Εκπρόσωπος ΠΑΣΟΚ, ΣΤ. ΜΑΝΙΚΑΣ-Βουλευτής
- ◆ Εκπρόσωπος ΝΔ, ΕΥΑΓΓ. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ-Βουλευτής
- ◆ Εκπρόσωπος ΚΚΕ, Ε. ΤΥΡΤΙΡΑΚΗΣ
- ◆ Εκπρόσωπος ΣΥΡ, Μ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ-Ευρωβουλευτής
- ◆ Εκπρόσωπος ΔΗΚΕ, Π. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ

■ 2η ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Κ. ΜΠΕΡΔΕΜΠΕ, Ε. ΤΟΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΣΚΙΑΔΟΥΤΗΣ, Χ. ΣΜΥΡΝΙΩΤΗΣ, Α. ΚΑΡΥΤΙΑΝΗΣ,
Η. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ

- ◆ Τοποθετίσεις των Συμμετέχοντων
- ◆ Διάλειμμα
- ◆ Τοποθετίσεις των Συμμετέχοντων
- ◆ Τοποθετίσεις των Συμμετέχοντων
- ◆ Συζήπονται
- ◆ Δεξιώσει στο Δημαρκικό Μέγαρο από το Διάρρροχο Αθηναϊκών Δημ. Αθραμόποιουλο

Ημέρα 2η

■ 3η ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Θ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ, Θ. ΔΗΜΟΥΛΑΣ, Γ. ΜΑΝΟΛΑΚΟΣ, Χ. ΠΑΠΑΔΕΑΣ, Ι. ΤΣΙΒΓΟΥΛΗΣ, Χ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ

- ◆ Τοποθετίσεις των Συμμετέχοντων
- ◆ Διάλειμμα
- ◆ Τοποθετήσεις των Συμμετέχοντων
- ◆ Κλείσιμα

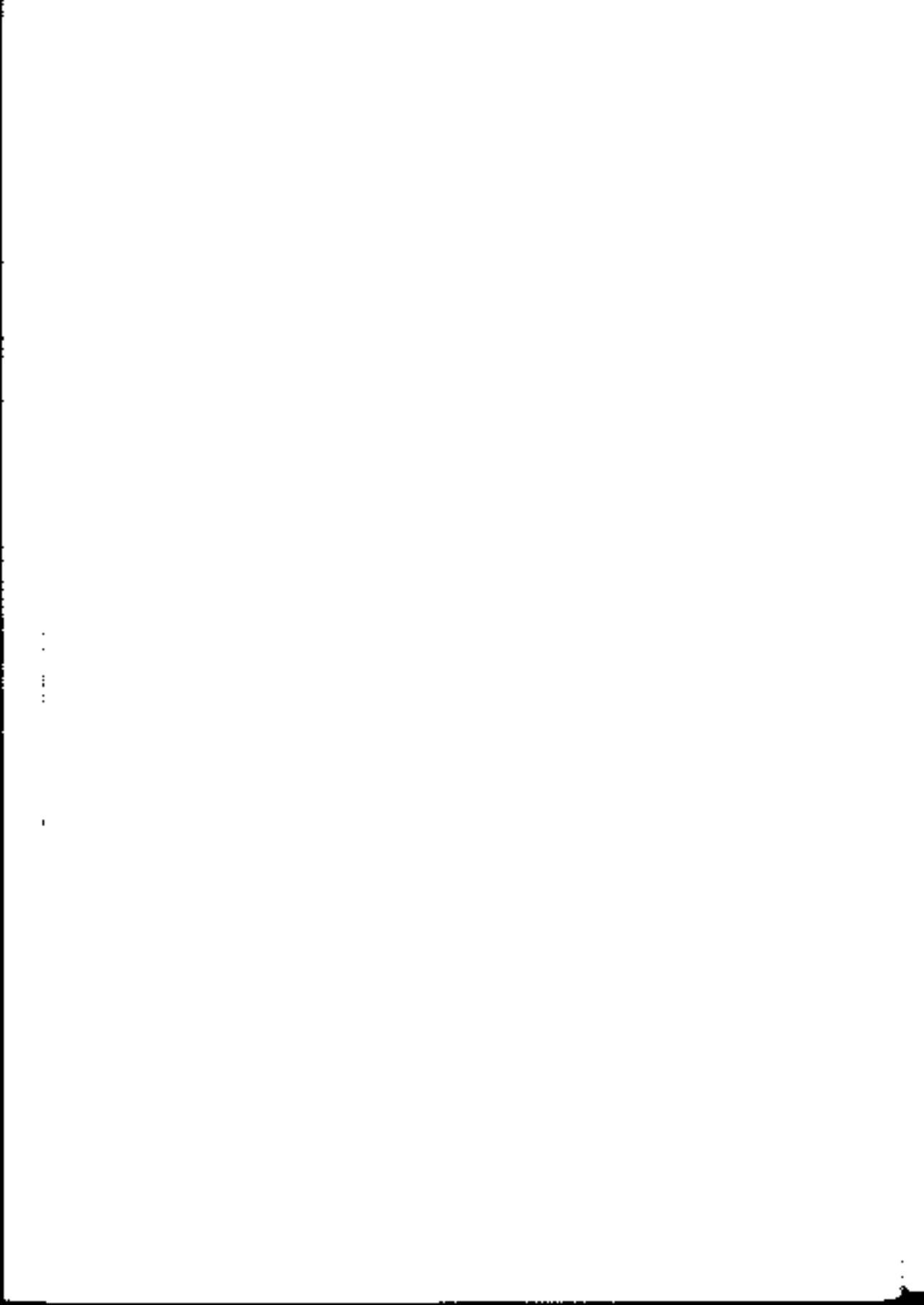
Ημέρα 1η

24-2-2000

1Η ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: ΓΡ. ΦΕΛΟΝΗΣ, Φ. ΤΑΥΡΗΣ, Π. ΣΟΦΙΔΗΣ, Κ. ΤΚΟΥΤΖΑΜΑΝΗΣ, Ε. ΜΟΥΤΑΦΗΣ, Σ. ΣΑΛΟΥΦΑΚΟΥ
 (Προεδρεύουσα)

09:00-09:05	Προσφάντηση Συμμετέχοντων
	► Σ. ΣΑΛΟΥΦΑΚΟΥ, Γραμματείος Διεθνών και Δημοσίων Εκθεσιών ΕΚΑ
09:05-09:35	► Κεντρική Επιτύπωση ΕΚΑ, ΓΡ. ΦΕΛΟΝΗΣ, Πρόεδρος ΕΚΑ
	Χαιρετισμοί
09:35-09:40	► Α.Π. ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ, Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων
09:40-09:45	► Μ. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, Υπουργός Εργασίας
09:45-09:50	► Α. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέλος της Ευρωπαϊκής Επιφυλάκης
09:50-09:55	► Ε.Λ. ΙΠΕΣΙΜΠΕΑ, Νομάρχης Αθηνών
09:55-10:00	► Δ. ΑΒΡΑΜΟΠΟΥΛΟΣ, Δήμαρχος Αθηναίων
10:00-10:05	► Χ.Ρ. ΠΟΛΥΖΩΓΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος ΓΣΕΕ
10:05-10:10	► Ι. ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ, Πρόεδρος ΑΔΕΔΥ
10:10-10:15	► Εκπρόσωπος ΠΑΕΟΚ, ΣΤ. ΜΑΝΙΚΑΣ-Βουλευτής
10:15-10:20	► Εκπρόσωπος ΝΔ, ΕΥΑΓΓ. ΜΕΤΑΡΑΚΗΣ-Βουλευτής
10:20-10:25	► Εκπρόσωπος ΚΚΕ, Ε. ΤΥΡΤΙΡΑΚΗΣ
10:25-10:30	► Εκπρόσωπος ΣΥΡ, Μ. ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ-Ευρωβουλευτής
10:30-10:35	► Εκπρόσωπος ΔΗΚΚΙ, Π. ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ

1η ΕΝΟΤΗΤΑ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ: ΣΤΑΥΡΗ ΣΛΛΟΥΦΑΚΟΥ, Γραμματέας Διεθνών Έκδοσεων

Καταρχήν θέλω να σας ευχαριστήσω που πήρθατε υπό πόδι μακριά και μας δίνετε την τιμή να συμμετέχετε στην διάσκεψη που οργανώνεται από την Εργαστούπληλη Κέντρο Αθηνών. Συνάδελφοι από τις 31 αναπροσωπείες των πρωτευουσών της Ευρώπης, καλές ήλθατε.

Αγαπητέ πρόεδρε της Βασιλίς, κύριε υπουργε, κυρία Νομάρχης, πρόεδρε της ΕΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, αγαπητοί εκπρόσωποι των κομμάτων, θέλωμε καταρχήν να σας ευχαριστήσουμε για την παρουσία σας σήμερα έδην.

Θέλουμε ακόμη να ευχαριστήσουμε τους χορηγούς της εκδήλωσής μας, που μας έδωσαν την δικαιομητή δυνατότητα να την πραγματοποιήσουμε, την κ. Ξιπλιούπολην από την Εργατική Εστία, που πήρε και το μεγάλο βράος της εκδήλωσης επίσην της, την κ. Ευαγγελίδη της ΕΛΕΔ, τον κ. Ράμονα από τον ΟΤΕ, την κ. Παπαβασιλείου από την ΕΥΔΑΠ και την κ. Αποστολόπουλα από την Τράπεζα Αττικής.

Επίτισμε πιο διάσκεψη αυτή με τίτλο «Το δικαίωμα στην εργασία, πρέσβει για τα συνδικάτα στον 21ο αιώνα», να μπορέσει να μας φέρει όλους, δύους δρούμε σε ουνδικαλυστικό κίνημα στην Ευρώπη, που κοντά και να μπορέσουμε από κοντά να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της παγκοσμιοποίησης. Στη σημερινή μας διάσκεψη, επρόκειτο να παρευρεθεί ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, κ. Κωνστής Σεφανόπουλος, που όμως δύο ημέρες πριν μας ειδοποίησε ότι δεν μπορεί να είναι καντά μας.

Ο διπλαρχος Αθηναίων, ο κ. Αθαραμόπουλος, ο οποίος επισήμανε ότι στηγινή δίνει συνένευξη στο CNN, θα δεκθεί τις ζένες αναπροσωπείες το βράδυ στο Δημαρκικό μέγαρο, αλλά δεν θα μπορέσει διυστικώς να παρακολουθήσει το ξεκίνημα των διαδικασιών μας και πια δημοπρατούμενο, η ελληνίδα Επίτροπος αυτών Ευρωπαϊκή Ένωση, η οποία, επειδή απέμερα έπρεπε να είναι στο εξωτερικό, θα έρθει αύριο να παρακολουθίσει την διάσκεψη.

Το Πανελλήνιο Συσπλοκικό Κίνημα εκπροσωπείται από τον βουλευτή του κ. Σάεφανο Μανίκα. Η Νέα

Δημοκρατία εκπροσωπείται από τον βουλευτή κ. Ευάγγελο Μεμαράκη. Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος εκπροσωπείται από το μέλος της Κενεριάς Επιτροπής κ. Τυπτράκη Ευάγγελο, ο Συνωστιμός εκπροσωπείται από τον ευρωβουλευτή κ. Μιχάλη Παπαγοννάκη και τα ΔΗΚΚΙ εκπροσωπείται από τον κ. Παν. Καληγερίτο.

Το Προσδρομικό της 1ης Διεπρόσδετης

Από αριστερά: Κ. Γεωργομάνης Αντιπρόεδρος ΕΚΔ, Φ. Τσαρής Αναπλ. Πρόεδρος ΕΚΔ, Γρ. Θελάνης Πρόεδρος ΕΚΔ, Π. Σαρός Γεν. Γραμματέας ΕΚΔ, Ε. Μουτάφης Αναπλ. Γεν. Γραμματέας ΕΚΔ, Ζ. Σαλούφδου Γραμ. Διεθνών και Δημοσίων Έκδοσεων ΕΚΔ.

□ ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΕΛΩΝΗΣ, Πρόεδρος ΕΚΔ

Kύριε πρόεδρε της Βουλής των Ελλήνων, κύριε υπουργέ, κυρία νομάρχης, κύριε αντιδημάρχη, κυρία πρόεδρε της Εργατικής Εταιρίας, κύριοι εκπρόσωποι των ελληνικών κομμάτων, συνέδριφτοι, συνάδελφοι, εκπρόσωποι των δέσμων ανταπροσωπειών, συνάδελφε πρόεδρε της ΤΣΕΕ, συνάδελφοι πρόεδρε της ΑΔΕΔΥ, συνάδελφοις, συνάδελφοι, εκπρόσωποι των κοινοτήτων των οικονομικών μέταναστών στη χώρα μας, συνάδελφοις, συνάδελφοι, εκπρόσωποι των ελληνικών αυδικιδιών, θα πθέλω εκφράζοντας το σύναλο της Διπλίκης του Εργατικού Κέντρου Αθηνών, να σας ευχαριστήσω που αντεποκριθήκατε στην προσκλήση μας και παρευρίσκεσθε στη σημερινή μας διάσκεψη.

Η σήμερη τάσουν πολλών συναδέλφων από τις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, είναι ένα δείγμα της σημαντικής και του ενδιαφέροντος, με τα αποτελέσματα της συνικαλυτικής είνησης αντηγενετίζει τα σοβαρά προβλήματα που θα συζητήσουμε το διήμερο.

Η παρουσία και η ανταπόκριση των προσεκτικούμενων μας και τη παρουσία των από τη σημερινή διάσκεψη, ποτεύουμε ότι δεῖξαν ότι η σημερίνη είναι και δική των. Ο 19ος αιώνας, καρακοπρίαθικος ως ο αιώνας της φαντασίας, των μεγάλων ιθεών και των πρώτων οργανωμένων τοξικών αντιπαραθέσεων. Ο 20ός αιώνας, υπήρξε ο αιώνας των μεγάλων αραμάδων, των μεγάλων ελπίδων, των μεγάλων απογοπεύσεων αλλά και των μεγάλων συγκρούσεων. Έκτοτε μόρια πολίτες σχυλισθηκαν με πάθας και θυσιάσθηκαν για περισσότερη δημοκρατία, ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη.

Για την ευρωπαϊκή διάσημη, ουσοί οι αγώνες είχαν ως οποιαδήποτε, μεταξύ των άλλων, και τη δημοσιογραφία του κοινωνικού κράτους, όπως το γνωρίσαμε μεσά τη δεκαετία του '50.

Όμως στη καρουγή του νέου αιώνα, της νέας κιλετρίδας, σε αντίθεση με ότι συνέβαινε στις αρχές του πραγματικού αιώνα, οι μεγάλες ιδεολογίες και οι προσδοκίες που αυτές καλλιέργυσαν σε πλοτιά λαϊκού στρώματος, παρουσιάζουν φθίνουσα πορεία.

Το ίδιο πορώσιάζουν και οι κοινωνικοί θεοροί όπως ο οικογένεια ή κινήματα όπως το εργατικό, τα φοιτητικό ή τα κινήματα γυναικών. Ακόμη και τα σικολογικά κινήματα, βρίσκονται σε υποχώρηση.

Ο Πρόεδρος του ΕΚΔ, Γρ. Φελώνης

Στις μεγάλες πόλεις στήμερα, λόγω της έντασης των προβλημάτων που διπλαισιύονται εξ αιτίας της ανεργίας και της περιορισμένης αγαραστικής δυνατότητας που αναμετωπίζουν μεγάλα λαϊκά στρώματα, το φτωχόμενο του απομικρασμού και της μαραχικότητας, τροφοδοτούντο φτωχόμενο της περιθωριοποίησης και του κοινωνικού απομανωτισμού, σπειλώντας να διπλαισιύουν την κοινωνία του περιθώριου.

Το ευρωπαϊκό μοντέλο κοινωνικού κράτους, συνεκώς αυρρικώνεται, ως αποτέλεσμα των περιοριστικών πολιτικών που εφαρμόζονται από πλαστά ως αποφάσεις των Μέσωπερών. Αποφάσεις που υπεβλήθησαν από τα μεγάλα οικονομικά λαϊκά, σε αντίθεση με τη διαδικασία των λαών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Ζούμε σε μια εποχή που χαρακτηρίζεται από την γηγεννιότητα και της αιγκαλεύσεις των απικερήσεων. Μια εποχή, που ο δυνατότητες της τεχνολογίας και της πληροφορικής δεν αξιοποιούνται για να υπορετήσουν τον σύνθρωπο, αλλά κύριας σκοπός των είναι η αύξηση των κερδών, υδιαφόρωντας για τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα που διπλαισιύονται με τη συνεκώς διευρυνόμενη υποκατάσταση του σύνθρωπου από τις μποκονές, γεγονός που έχει ουν αποτέλεσμα την αύξηση των αριθμών των ανέργων.

Αυτό το στοιχείο, το αξιοποιούν οι εργοδότες, για να αναγκάσουν των ανεργάτες και τους εργοπλέμενους αριστερών επαγγελμάτων να αμειβούνται με μισθούς πολύ μικρότερους από τις συμβάσεις τους, διογκώνοντας με αυτό τον τρόπο, την συνεκώς διευρυνόμενη τάξη των νεότων.

Στην συπειργμένη Ευρώπη, αυτή η κατάσταση αύξεται εκφράζεται σε αριθμούς, με 5.000.000 δασεγούς, 20.000.000 άνεργους, 40.000.000 μερικά αποακολούμενους, 70.000.000 φτωχούς, διπλαδή πολύτης με εποδήμηα πάτωμα από το άριστη της φτώχειας.

Σήμερα, ιδιαίτερα στις μεγάλες πόλεις της Ευρώπης, άνεργοι και μετανάστες, απότρεμες αθηγγανού, άστρα με τηνικές ανάγκες, καθώς και στάματα εξαρτημένα από ναρκωτικά ή πάσακοντες από AIDS, αποσελούν την κοινωνία των απόκλιτων, την κοινωνία των περιθωριοποιημένων, των πολιτών χωρίς δικαίωματα, χωρίς ευκατηρίες, χωρίς ελπίδα επανένταξης.

Σε μια τέτοια κοινωνία, με σύσταση ανισότητας, με ευκαλύτικο διαστικός καλλιεργούνται τα φτωχόμενα της ξενοφοβίας και του ρατσισμού. Με ιδιαίτερη ευκαλύτικη περηνία η αντίληψη ότι οι ξένοι μοι πάρουν της δυνατείς ή ότι αυτοί είναι οι αποκλειστικά υπεύθυνοι για την εγκληματικότητα ή το σίσθημα ανασφάλειας που έντεκαν καλλιεργείται ή και τραφαδούσεται, διαστικής και απά αριστερά μέσα μαζικής ενυμέρωσης, τα οποία, σε λογική της θεαματικότης, αγγούν ή παραβλέπουν ότι με την τακτική τους διομορφώνουν αντιλίψεις και επιπράξουν συνειδήστες.

Πώς να αναμετωπισουμε αυτή την κατάσταση σι κυβερνήσεις και το Εργασικό Ευνδικαλιστικό Κίνημα, μετά με τους ανθρώπους του πνεύματος, πρέπει να διώσουν την απάντηση τους. Οφείλουμε να διαγνώσουμε τις στιξίες που διπλαισιύονται από τα φτωχόμενα και να πολέμουμε για να εφαρμοσθούν πολιτικές που θα δίνουν απαντήσεις στο πρόβλημα.

Κυρίες, κύριοι,

Το απαντητικό πρόβλημα σύγχρονο κοινωνικό πρόβλημα είναι η ανεργία. Κύρια αιτία της έντασης του, το νέο μοντέλο αργάνωσης της παραγωγικής διοικησίας, ως αποτέλεσμα της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας. Θύματα αυτού του φαινομένου, είναι οι νέοι 18 έως 25 ετών, οι γυναίκες ανεξαρτήτου πληθυσμούς και άσαι πλησιάζουν τα δριμά συνταξιοδοτήσις των που, αυτή πλειοψηφία τους, αυτοί είναι και μακροχρόνια άνεργοι, διπλαδή άνεργοι πάνω από 12 μήνες. Αρκετοί από αυτούς δεν έχουν καμία πτυχήματική εμπειρία, δεν έχουν εργασθεί καθόλου, ιδιαίτερα οι νέοι, δεν διαθέτουν αυγακεκριμένες γνώσεις και, ως ανεπάγγελτοι, είναι αποκλεισμένοι από την αγορά εργασίας.

Σημαντική αιτία που συμβάλλει στην ένταση των φτωχόμενων της ανεργίας, είναι και η εφαρμογή μακροχρόνιων περιοριστικών πολιτικών που υλοποιούνται από όλες τις ανεπιγμένες κάρες, οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα τη μείωση της επίπτωσης λόγω περιορισμού της αγαραστικής δυνατότητας των εργαζόμενων και τη μείωση της επίπτωσης αποφέρει μείωση της παραγωγής, με επακόλουθο τη μείωση της απασχόλησης.

Άν αποδεκθούμε την ορθότητα της θεωρίας του Κέινς, κάτι που έχει αποδειχθεί στην πράξη, η ανεργία μπορεί να μειωθεί, σε εφαρμοσθούν πολιτικές τόνωσης της ενέργειας γήπετος, η οποία με τη σειρά της επηρεάζει θετικά την παραγωγή προϊόντων και μέσω αύξησης της παραγωγής, συζενει την αποσχόληση. Λειτουργεί απόν αυτά τα έννοια του πολλαπλασιασμού.

Σημαντικότερο δώρο που έχει υμβάλλει στο πρόβλημα της ανεργίας, είναι και το γεγονός ότι το εργατικό δυναμικό αυξήθηκε σε ποσοστά μεγαλύτερο από το ποσοστό αύξησης των θέσεων εργασίας. Στην σύγχρονη αυτή συνέβαση και π σύγχρονη του μέσου όρου συνής, ως αποτέλεσμα της βελτίωσης των συνθηκών διαβίωσης. Αυτό είναι θετικό μέριμνα, όμως, μέχρι τη δεκαετία του '50, στης ανεπαγγέλτης κάρες της Ευρώπης, ο μέσος όρος συνής ήταν τα 55. Σήμερα έκουμε φθάσει τα 78 και μακάρι να φθάσουμε τα 100. Επί πλέον στατικό που συνέβασε στην αύξηση της ανεργίας, ήταν η εξόδος απόν αγορά εργασίας, μεγάλουσερο αριθμού γυναικών, είτε λόγω κατραφέπονής της, είτε λόγω των οικονομικών οικονομικών αναγκών που προήλθαν από την αύξηση των σύγκρουνων αναγκών.

Τέλος, η μετακίνηση πληθυσμών και εργαζόμενων, κυρίως από μπ ανεπαγγέλτης οικονομικό κάρες, έκουμε υμβάλλει στην ένταση αυτού του φαινομένου.

Όμως για το συγκεκριμένο, είναι αναγκαίο να δούμε τις αιτίες που αναγκάζουν αυτούς τους πληθυσμούς να μετακοντιθούν. Εάν προσεγγίσουμε το ζήτημα με πρακτέρητα, είναι σήμαρφο ότι θα τους χαρακτηρίσουμε πρόβλημα, αντί να κατανοήσουμε το μέγεθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν αυτοί οι ουνδελεμοί μας, τάσο από την κάρε της καταψηφής τους, όσο και από την κάρε της περιπονής τους. Αυτή η θλητική κατανόηση, δυστυχώς, εκφέρει αναλήφιμες που εκφράζονται ως κεντρικά συνθήματα ακροδεξιών και νεοναζιστικών καρμάτων, που αναβιώνουν από μέρες μας σε ευρωπαϊκές κάρες, δημιουργώντας άμεσους κτυδύνους για δημοσιογραφία νέου ολοκαυτώματος. Άλλωστε το ολοκαύτωμα δεν ήταν ένα στύχημα που συνέβη τυχαία στην ιστορία, έγινε γιατί κάποιοι τα απαφάσισαν κατ' απόφασιν άλλοι στώπιπον.

Για να μη δούμε ρατσιστικά φαινόμενα, που θα δικάζουν ξανά τις κοινωνίες μας, για να μην εποναληφθεί μας νέα γενοκτονία, πρέπει τώρα να αντιδράσουμε, τόσα τις κοινωνικά κτηνίατα, όσο και τι κυβερνήσεις και τι δημοκρατικά κόμματα.

Ενημερώναντας την κοινωνία, για τις αιτίες που αναγκώσουν αυτούς τους ανθρώπους να εγκαταλείψουν τις παραγονικές τους εστίες, συναρπάνεται μια νέα πατρίδα ή ένα μεροκάμπτο για να μπορέσουν να επιβιώσουν. Πρέπει να εξηγήσουμε στην κοινωνία, ότι η ανθρωπότητα στην ιστορία της πάντοτε καρακτηρίζεται από μεσοκονήσεις πληθυσμών. Κάπως έτσι πρόκεινται και οι δικοί μας λαοί, κάπως έτσι δημιουργήθηκαν οι κάρες μας, είτε από επριντές μετανατήσεις διαφόρων φυλών και λαών, είτε από εκστρατείες.

Σήμερα οι μεσοκονήσεις έχουν άλλο χαρακτηριστικό. Οφείλονται είτε από εμφύλιες αυγκρούσεις είτε από απόθετες γενοκτονίας κάποιας φυλής διαιφαρετικής εθνότητας, που εξ από μέρους μας κάρες που κυριαρχεί μια άλλη εθνότητα, είτε απόν κατάρρευση της αικανότητας κάποιων κάρεων που είχε σαν αποτέλεσμα την ανυπορία παραγωγής και οικονομικής δραστηριότητας.

Αυτές οι κάρες, ήταν πλούσιες σε πλημμυροπαραγωγικές πηγές, αλλά επειδή αποσλαύσαν αποτελέσματα άλλων κάρεων, ο γύρούς τους λεπτοποιήστηκε και μεταφέρθηκε για επεξεργασία στις διομηκενές των αποτιτοκρατικών κάρεων, συμβάλλοντας στην περατέρω οικονομική τους ανάπτυξη, ενώ αντίθετα, οι κάρες παραγωγής των πρώτων υλών καταδικάστηκαν να παραμένουν υποανάπτυκτες, καθηγίς ορστή ελπίδα για την οικονομική ανάκαμψη τους, δεδομένου ότι οι περισσότερες από αυτές τις κάρες είναι και υπερχρεωμένες.

Ας δούμε δώρο και τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν τις κάρες υποδοκής τους σι μετανάστες. Συνήθως εισέρχονται παράνομα, αποσχολώνται παράνομα, καρίς ασφάλιση, με καμπτέλες αμοιβές, με κακές συνθήκες εργασίας, αποσλούν τα συνήθη θύματα εργασιών στην καρμάτων. Άλλα και όσοι είναι νόμιμοι, συνήθως αποσχολώνται σε ειδικότητες που αποφεύγουν οι ημεδαποί εργαζόμενοι και με μαθούς πολύ καμπυλώς. Πρέπει όμως να παραδεχθούμε μια μεγάλη ολήθεια. Η αποσχόληση τους δημιουργεί εισοδήματα, από τα

υπόλοι περιήλια μέρας διαπονάται στη χώρα που αποκάτασται, με αποικίασμα ως κοινωνίας, να συμβάλλουν στην αύξηση της παραγωγής, βοηθώντας με αυτόν τον τρόπο στην ανάπτυξη των χωρών που εργάζονται.

Άλλωστε, αρκετές ευρωπαϊκές χώρες, σφρίνουν στην ανάπτυξη τους μετά τον δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, στο υθινότερο επαναγόμενα εργοτακτικά κέρια που είχαν την δυνατότητα να απασχολήσουν. Για να πάψει να υφίσσεται αυτή η παράνομη κατάσταση, με αυτά τα απόνθρωπα καρκινητροποιητικά, τα αυντικάτια της Ευρώπης οφείλουν να αποτίσουν την άμεση νομιμοποίηση όλων των μεταναστών, ανεξάρτητα με ποιον τρόπο εισήλθαν.

Πρέπει να αναλυθεί τις οι μισήρι και συνασπάτοις εργασία, εκτός του ότι αποτελείται κεντρότερη μορφή εκμετάλλευσης, αποτελεί και τη κειρόσερη διάποι μορφή απασχόλησης.

Τα ελληνικά αυντικάτια σε αυτή την προσπάθεια, μπήκαν μπροστά, απαίτησαν και πέτυχαν, να έχουν διοικητικές νομιμοποίησης των αικονομικών μεταναστών, δημιας προσπάθεια τηρείται να ανυποκινθεί και να αλισκηριωθεί, με τη θεωρητική αιγακεκριμένης μεταναστευτικής πολιτικής που θα καθορίζει διοικητικές ποσόδους, νομιμοποίους, αλλά και κοινωνικής ένσταξης των ζήνων εργατών, για να μην έκουμε την κοινωνία των δύο ταυτιτών.

Για την αναμεάπτωση δρώς των απιών πάνω οδηγούν στην μετανάστευση αυτούς των ανθρώπων, οι οποίοι θέλουμε δράση να διάσουμε συνολικά. Ανεξάρτητα στην πογκοκομιοποίηση της οικονομίας, πρέπει να αποτελέσει η πογκοκομιοποίηση της πολιτικής που θα προβάλλει αρκές και αξίες, οι οποίες θα έχουν ως στόχο τους την εβραίωση της δημοκρατίας σε όλα τα μήκη και πλάτη του πλανήτη μας. Πρέπει να απατήσουμε την απαλλαγή από τα χρέα των απερχερεμένων χωρών και όχι νέα δανεισμό τους που θα έχει από αποτέλεσμα ουσιαστικά στην περιπέτεια υπερεργωσίας τους.

Πρέπει να αποπέμψουμε τον εκδημοκρατισμό της Παγκόσμιας Τράπεζας, την αναβάθμιση του ρόλου του ΟΗΕ και τον εκδημοκρατισμό στη λειτουργία του. Θετιλούμε να πολέψουμε για τη δημιουργία της Παγκόσμιας Οργάνωσης Κοινωνικών Δικαιωμάτων, π οποία θα λειτουργεί στο οργανωτικό πρότυπο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου.

Αυτή η οργάνωση, να μπορεί να διακειρίζεται έναν κοινωνικό πόρο που θα επιβάλλεται επί τας εκατά, αν σύναλο των παραγόμενων προϊόντων και υπηρεσιών, σε όλες τις χώρες του κόσμου και που επί πλέον θα πρέπει να αιμπληρώνεται με χρηματοδότηση, τόσο από τις αικονομικά ανεπτυγμένες χώρες που είναι οι χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δοσ και από όλες τις αικονομικά ανεπτυγμένες χώρες του υπόλοιπου κόσμου.

Αυτός ο πόρος, να διατίθεται για την ασήμιξη κοινωνικών πολιτικών, στις χώρες που έχουν ανάγκη, με στόχο την σικοδόμηση μηδενικής αικονομικής πολιτικής αλληλεγγύης. Η διακείριση της οικονομίας είναι πάνω από όλη διακείριση της κοινωνίας. Γι' αυτό και σι κανένες λειτουργίας της οικονομίας, πρέπει πάνω από όλα να διέπονται από το στοχείο της κοινωνικής δικαιοσύνης. Πρέπει να καρκητρίζονται από σεβασμό στο περιβάλλον. Για αυτό και απαιτείται η τήρηση των τουρροτών, ανάμεσα στις ανθρώπινες δραστηριότητες και τη διακείριση των φυσικών πόρων.

Το περιβάλλον και η προστασία του είναι ένα πολύ σεβαρό και επείγον επίτημα, με επεπώδεις στη κοινωνικό σύναλο, πολλές από τις οποίες έκουμε αισθανθεί στο παρελθόν, αλλά και πρόσφατα με τα κυρίων στο διοίγοντα, και κάποιες άλλες, θα επηρεάσουν καθηρωτικά τις μελλοντικές επιλογές και στη συμπεριφορά όλων μας.

Τα αυντικατοιτικά κίνημα, αλλά και στις φορείς, επαστημονικοί, τοπικοί, πολιτιστικοί, πολιτικοί, πρέπει να ευπιστημοποιηθούν και να αποτίσουν την τήρηση των κανόνων, ώστε η παραγωγή να αναπτύσσεται με σεβασμό στο περιβάλλον. Άλλωστε, διότι αυστιά λέγεται, «δεν το κληρονομήσουμε το περιβάλλον, αλλά το δανειούθηκαμε από τα παιδιά μας» και με αυτό σαν δεδομένο, οιφείλουμε να το προστέχουμε.

Κυρίες, κύριοι,

Το σημαντικότερο πρόβλημα που απαιτούνται σήμερα την κοινωνία, είναι η ανεργία. Η αναζήτηση λύσεων σε αυτό το μεγάλο πρόβλημα, θα πρέπει να αποτελέσεται η βάση προβληματοσύνης, της διάσκεψης μας.

Θεωρούμε πολύ απρόβατο να επομένουμε, δεν για να έκουμε αιώνιο προσαλλόποιη, πρέπει να δια-

κειριοθετούμε διαφορετικά τον χρόνο εργασίας, αξιοποιώντας για τον άνθρωπο, τις δυνατότητες της τεχνολογίας και όλα ενσάντον του.

Πρέπει δόλιο να συμφωνήσουμε στην θεωρία που λέει, ότι η τεχνολογία δεν καταργεί εργαζόμενους, αλλά μείωνει χρόνο εργασίας, μείωνει τον χρόνο που σπαστείται για την παραγωγή ενδός αγαθού. Αυτόν τον χρόνο την χρειάζεται ο εργαζόμενος για κοινωνική διημουργία, για ψυχαγωγία, για βελτίωση γεννάτερα της ποιότητας ζωής του. Μα πάντα από όλα, αυτήν τη μείωση είναι συγκεκριμένη και θεωρούμενη, διημουργεί θέσεις εργασίας, δίνοντας εν μέρει απόνευποι, σε πρόβλημα της ανεργίας.

Αποτελεί κεντρικό στόχο όχι μόνον των συνδικάτων, αλλά και αλλοδημητρικής της κοινωνίας, η καθηέρωση του 35ώρου, χωρίς μείωση αποδοχών.

Ένα πρώτο βήμα, έγινε στη Γαλλία, με τη θεωρούμενη πουρεί να προχωρήσει στο σύνολο των χωρών, διομορφώνοντας τους ίδιους κανόνες, αλλά και δίνοντας το μήνυμα ότι οι κοινωνίες για να έχουν μελλον, πρέπει πάντα από όλα να μπαρούν να επιβιώσουν στο παρόν. Και η βασική προϋπόθεση για την επιβίωσή τους, είναι η εξασφάλιση εργασίας.

Οι Γάλλοι τάλαποσαν και πότι είναι ορατά το πρώτα αποτελέσματα. Ήδη δημιουργήθηκαν 100.000 θέσεις εργασίας, στον έναν χρόνο της εφαρμογής του. Αν η αγωνία που εκφράζεται από τα ελληνικά κόμματα για τα πρόβλημα της ανεργίας είναι ειδικούρνης και εμείς έτσι θέλουμε να πιστεύουμε, τόσο οι δεομευθαύνοις αίμεροι οι εκπρόσωποι των κομμάτων δια από τα πρώτα νομοσκεδία που θα ψηφιοθεούν μετά τις ειδογές στην ελληνική Βουλή, ότι είναι η θεωρούμενη και πιστοποιητική εφαρμογή του 35ώρου, ξεσηνώντας από τις επιχειρήσεις που είναι εισογένενες στο χρηματιστήριο και συνεκίνοντας με τις υπόλοιπες.

Είναι γνωστό ότι οι εποχειρήσεις στο χρηματιστήριο, ενώ πραγματοποιούν υπερκέρδη, φορολογούνται ελάχιστα και επεδρί οι περισσότερες από αυτές, είναι εποχειρήσεις εντάσσεται κειραλίστου και τεκνολογίας, με εργατικό κράτος πολύ κομπλέ, είναι και ρός να επιστρέψουν μέρος των κερδών εους στα κοινωνικά μένο, με την διαδικασία αύξησης των θέσεων εργασίας.

Ο δρόμος για την πλήρη αποσκόληση μπορεί να είναι μακρύς. Όμως αν αστον αφευτίστο τους συμφωνήσουμε σε μια βασική αρχή, τάσεις οι δυνατότητες που θα συνεντέθουμε, θα ξεπροσθούν με μεγαλύτερη ευκολία και αυτή η αρχή επιβάλλει να αντιληφθούμε ότι η αικονομία υπέρκει για τον άνθρωπο και όχι ο άνθρωπος για την αικονομία. Με αυτό αστον δεδομένα, τόσο η δημόσια μας, όσο και οι επιλογές μας, πρέπει να χαρακτηρίζονται από ανθρωποκεντρισμό.

Η Ευρώπη έκει ανάγκη από ένα άλμα στις επενδύσεις, για να δημιουργηθούν νέες θέσεις εργασίας. Επενδύσεις που θα αφορούν στο σύνολο των ευρωπαϊκών χωρών, όχι μόνον των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς εξαιρέσεις.

Για να ιλεγοποιηθεί όμως μία τέσσοτα πολιτική, είναι ανογκαίο να υπερποδιθεούν από τις κυβερνήσεις των χωρών τα εμπόδια που θέτουν οι κεντρικές τράπεζες και τα μεγάλα οικονομικά κέντρα, με την εμμονή τους σε περιοριστικές πολιτικές, με την εμμονή τους για ανατροπή των εργασιακών σκέσεων, για κατάργηση καποκτίσεων, για κυριαρχία της ανεπλήσιμης μερικής αποσκόλησης και των άλλων ελοστού κώνων και πτυτών μορφών αποσκόλησης, για αποξήση των ρόλου της κοινωνικής ασφάλισης. Η ανταγωνιστικότητα δεν μπορεί να επιτιθέσει με τις μείωση των μισθών και την έλαστικοποίηση των εργασιακών σκέσεων, αλλά με την αξιοποίηση της τκανότεπας, της γνώσης, της πρωτοβουλίας και της δημιουργικότητας των εργαζομένων, την αωστή αργάνωση της εποχειρησης και των τεχνολογικό εκουνυχρονισμό της.

Πρέπει επίσης να γίνει ανενίππο, ότι το ανθρώπινο δυναμικό για να αποδώσει, είναι αναγκαία η βελτίωση της αμοιβής του, η αναγνώριση του ρόλου του, τόσο στην παραγωγή όσο και στην αικονομική δραστηριότητα. Γενικότερα, χρειάζεται επιμόρφωση, για να είναι ικανό να παρακαλεθεί τις απαιτήσεις της κάθε εποχής και την εξέλιξη της τεκνολογίας.

Όταν δημιούργησε μόνον στις ευρωπαϊκές χώρες 20.000.000 ανέργους και 70.000.000 φτωκούς, είναι

πόνω από άλλα αναγκαίο να εξουσιασθούν για τους παλλίες στοιχειώνες προϋποθέσεις επιβήσασης και αυτές αφορούν στην καθίσταση ελάχιστου εγγυητέου εισοδήματος, καθώς και υλοποίηση μέτρων για την κοινωνική επανένταξή τους, μέσω της αγοράς εργασίας.

Αν ο άνεργος πρέπει να είναι έσοιμος σε γνώσεις και διαθέσιμος για απασχόληση, η πολιτεία είναι υποχρεωμένη να του εξασφαλίζει τις προϋποθέσεις για απασχόληση.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, κινητές και άλλοι,

Πυρήνας των απαιτήσεών μας μπροστά από νέα καλέσιο πρέπει να είναι η ανακαπνοή του πορογόμενου πλούτου υπέρ του κόσμου της εργασίας, με πολύσιες που θα υποκύψουν στις ανάγκες της κοινωνίας. Είναι πρότυπο ίσαν, με επίσημα αποστέλλει, το 20% του πληθυσμού της γης καταναλώνει το 75% του πορογόμενου πλούτου, ένας το 80% του πληθυσμού καταναλώνει μόλις το 25%.

Αν ο πλούτος μοιρασθεί ακατά τόπο φθάνει για όλους. Για το δίκαιο μαίρασμα αυτού του πλούτου πρέπει πάνω από δίλη, να παλέψει το αυντοκαθιστικό κίνημα. Όμως, όσο περισσότερο αυτοπάρει για αυτά τα στεγάσματα, όσο περισσότερο μας αποσκολεί το πρόβλημα της ανεργίας, τόσο πιο τύπολα θα πείσουμε εκείνους που καθορίζουν τις τύχες μας, να λάβουν αποφάσεις που θα δώσουν λύση στα μεγάλα πράβλημα της ανεργίας. Αν δεν το κάνουν, τόσες άνεργοι, μετανάστες και εργοζόμενοι, μέσα από ενιαία συνκοινωνία κινήματα, θα τους επιβάλλουμε με ταν οφύλα μας αυτό που μας ανήκει. Επικάλουμε τον διάλογο ως μέσο προσέγγισης. Συγχρόμε για να πείσουμε για την αρδόττητη των απάνεμών μας. Όσον δήμως η άλλη πλευρά, αρνείται την αποδοχή των αυτονόμων, τόσες ως ζωντανό τακτικό είνημα, πρέπει να διεκδικούμε αγωνιστικά, ό,τι δικαιούμαστε.

Άγνωτασμαστεί για εθραίωση της παγκόσμιας ειρήνης, γιατί γνωρίζουμε τη διυστακία που προκαλεί ο πόλεμος. Οι συνάδελφοι μας από τις βαλκανικές χώρες, ένοιωσαν πολύ πρόσηπτα ταν διλέθρο που προκάλεσε ο πόλεμος στην Γιουγκοσλαβία. Είδαν μιαρά και γέρους να σκοτώνονται. Είδαν κασοκομεία και ιδρύματα να βρυμφαρδίζονται. Είδαν ανθρώπινα δημητικάργηματα να καταστρέφονται. Είδαν κθευτικούς φίλους, να γίνονται σφυριτινοί τιθροί. Νοιώθουν τη φτώχεια και τη διυστακία καθημερινά.

Γνωρίζουμε πολύ «καλά», ότι μέσα από έναν πόλεμο, κερδίσαμενοι βγάλουν μόνον αυτοί που έκουν στην πολιτική και στοκανομική δύναση, οι έμποροι και οι κατασκευαστές των όπλων. Ζημιώμενοι βγάλουν οι λαοί, που βλέπουν το προϊόν του μάχθων τους, αντί να δίνεται για ανάπτυξη και ευημερία, να διατίθεται για προμήθεια οπλικών συστημάτων και πολεμοφοδίων.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Αυτάν τον κόσμο, εάν όλοι μαζί δουλέψουμε, μπορούμε να των αλλάξουμε. Εμείς σι πολλοί, μπορούμε να πείσουμε ή και να εμποδίσουμε ταν όχι γάρους. Ειρήνη, ελευθερία, κοινωνική δικαιοσύνη, είναι το σύνθημα που μας ενώνει. Αυτό το σύνθημα θα κατευθύνει και τη δράση μας.

Πέραμε την πρωτοβουλία να συγκαλέσουμε αυτή τη διάσκεψη, κάτια από τη οικία της Ακρόπολης, αποτιώκοντας να σταθμώμε ένα μήνυμα στους συνάδελφους μας, σας κινητήσας μας και σα μεγάλη αικονογυμνή κάνεται, ότι είμαστε απόφοιτομένια, να δύσουμε τη μάχη για τηνήρη απασχόληση, για δίλης δύσους την έκουν ανάγκη. Το 2000, πρέπει και μπορεί να είναι ο χρόνος του Έβρου. Το νέο ταχυρό νόμπομα που σε λίγο θα κυκλοφορίσει στην Ευρώπη πρέπει να τίνει το μέσο συναλληπάτης των πολιτών της Ιστικής ευρωπαϊκής κοινωνίας και δι αντικείμενο επωπείας των μελών μας εξαθλιωμένης κοινωνίας. Παρεμβάσεις που στα έκουν σαν αποτέλεσμα την επίτευξη αυτού του στόχου, στην ουσία αποτελούν την απμενοκάτερο παράγοντα προτεσίας της κοινωνικής συνοχής.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Σας καλώ ενωρέμενο να δύσουμε τη μάχη για ένα καλύτερα αύριο, με ληγάτερη ιρτάκεια, κινητές διυστακία, με περισσότερο καρδιγάλο, μεγαλύτερη σημασία και ασφάλεια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Από αριστερά: Ο Υπουργός Εργασίας #1, Γιαννακόπουλος, ο Γεράρδος της Βασιλίς Απ. Χατζηδάνης, η Νομάρχης Αθηνών Ελ. Αλεξανδρίδη, ο Αντιδράματος Αθηνών Μ. Λιστράκος, οι οποίοι καθέτονται στις εργασίες της διάσκεψης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ, Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων

Κύριε υπουργέ, κυρία νομάρχη, κύριοι πρόεδροι των συνδικατονίων, συντονιστές και φίλοι, κύριε γραμμέτρε του Εργασιακού Κέντρου Αθηνών, συντονιστές φίλοι, εκπρόσωποι των ζένων συνδικάτων, που τιμότε την κώρα μας με την παρουσία σας, θέλω εκ μέρους της Βουλής των Ελλήνων, να συγχαρώ το Εργασιακό Κέντρο της Αθήνας και όλα τα συνδικάτα από όλες τις πόλεις που συμμετέχουν σε αυτό το συνέδριο. Είναι μία εξαιρετική πρωτοβουλία, δική μόνον για το τάσσο κινητό προγραμματικό θέμα της ανεργίας, της αποσχόλησης, των συναφούς με αυτό προβλήματος των ζένων μετονομασών, αλλά και γιατί αποτελεί ένα ουσιαστικό βήμα στην αναγκαία συνεργασία των συνδικάτων, της εργασικής τάξης δήλων των χωρών, καθώς μάλιστα βλέπω εδώ στον πίνοκο των συνδικάτων που συμμετέχουν, ανταποσωπείες από χώρες, στις οποίες αυτά τα ψηφίματα είναι ιδιαιτέρως έντονα.

Βλέπετε τους εκπρόσωπους της γειτονικής μας Αλβανίας, οι εργαζόμενοι εκεί πράγματι έχουν συβαρότατα

προβλήματα, τα οποία επέτεινον τι τελευταίες εξελίξεις στην περιοχή μας. Το ίδιο ταχύτερ για τους εργαζόμενους της θεούγοκολθίας και όλων γειτονικών κωρών.

Πέρα από τα συγκεκριμένα ζητήματα, έχουν τα προβλήματα από τον πόλεμο, που άπως φαίνεται ο απειλή του είναι ενεργής και παρούσα. Δεν είναι μάναν οι καταστροφές που επεισόδευσαν δύο από πολλά ρακέτα των εποφάσιαν και από την ίδια απόσταση παρακολουθούν τώρα τις επιπλούσιες και μάλιστα πολύ νωρίς έξισσαν τις υποσχέσεις που έδικαν για διοικήσεις διασκαταμαρίων διαλαρίων για την ανασυγκρότηση των περιοχών της Βοσνίας, του Κοσσυφοπεδίου και των άλλων.

Χαίρομαι, γιατί μέσο από αυτές τις εκδηλώσεις και από αυτές τις προσπάθειες, επιβεβιώνεται και ελπίζω να αναπτύσσεται και πολύ σύντομα να φουντιώσει ένα κίνημα αλληλεγγύης, διεθνούς αλληλεγγύης όλων των εργαζομένων, όπι απλώς συμπεράστασης των εργαζομένων της μιας κώρας στους εργαζόμενους της άλλης και αυτά πραβλήματά τους, αλλά διμιουργίας ενός διυναμικού, μαζικού, πιετόνισμου, μακριτικού συνδυαλιστικού κίνηματος, το οποίο θα μπορεί να συνεγερτεί τους εργαζομένους και της Ευρώπης και των λαών εκτός του ευρωπαϊκού κώρου, μπροστά στην μεγάλη απελπί, που συνεπάγεται για τα δικαιώματα, για τη μοίρα των εργαζομένων, η αρντεκή πλευρά της παιγκασμοποίησης, στον βαθμό που περιορίζεται στην παιγκασμοποίηση των αγορών, στην παιγκασμοποίηση της οικονομίας.

Ένα ανέλιογο κίνημα, πιστεύω ότι είναι απολύτως αναγκαίο και τη βάση και την αφετηρία γι' αυτό το κίνημα, πρέπει να αποιείλεσε το κίνημα των εργαζομένων. Είναι το κίνημα των λαών, ιδιαίτερα των μικρών κωρών, διότι ο στόχος των μεγάλων πολυεθνικών συμφερόντων, συμφερόντων που όπως πληροφορούμεθα από τα στοιχεία που έρχονται σε φως, ορισμένα από αυτά τα συμφέροντα, ομάδανες από αυτές τις πολυεθνικές δυνάμεις, έχουν οικονομική ικανή και πολιτική επρροφορί μεγαλύτερη και τακυρότερη από πολλές θεωρούμενες ισχυρές σήμερα κώρες στην Ευρώπη και εκτός Ευρώπης.

Και των συμφερόντων αυτών στόχος είναι πιστώσεις στους εργαζόμενους, το μέλλον τους, τα συμφέροντά τους, διότι όσο συμπερέζεται ο κώρος των εργαζομένων, η προοπτική των εργαζομένων, τόσο αυξάνονται τα κέρδη των πολυεθνικών, των μεγάλων αυτών οικονομικών δυνάμεων, που κυριαρχούν σήμερα στην Ευρώπη και σε ολόκληρο τον κόσμο.

Έτοιμος είναι και ένα άλλο σκυρό των λαών, ιδιαίτερα των μικρών λαών, το εθνικό κράτος. Βάλλονται αυτές οι δύο δυνάμεις, βάλλονται τα αυταρά, που συναρμόζουν αυτονομία για τους εργαζόμενους, εθνικό κράτος για τους λαούς, στο όνομα αρχών που δεν μπορεί παρά να είναι απαδεκτές, από ολόκληρη την ανθρωπότητα.

Η προστασία των μετονομάτων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ποιος που δεν είναι τυφλός, που δεν υιοθέτει μόνο ιδιοτελέστατα τα συμφέροντα τα δικά του και αυτό δεν ανήκει αύτες στους απλούς ανθρώπους, στους εργαζόμενους, ούτε στους λαούς, δεν στέκεται δίπλα σε κάθε προσπάθεια για την κατασύριπτη αυτών δικαιωμάτων των μετονομάτων, στην προστασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων;

Όμως εδώ ο στόχος αυτής της σημασίας, όπως κέρια τα οποία στο δικό τους επίπεδο το κρατικό, των δικών τους εξουσιών, έχουν αποδειχθεί ως τώρα ότι κάθε άλλα παρά έχουν αεβασθεί αυτές τις αρχές και αυτά τα δικαιώματα, είναι απονόμευση αυτού του σκυρού των λαών, που λέγεται εθνικό κράτος.

Το ίδιο, η αρχή της ανάπτυξης, ο μεγάλος στόχος της οικονομικής ανάπτυξης και της πραθόνου της ανθρωπότητας, χρησιμοποιείται ακριβώς για την υπονόμευση της δύναμης, της αλληλεγγύης, του αράματος των εργαζομένων. Εν συνέχεια της ανάπτυξης, οι εργαζόμενοι πρέπει να υποστείλουν τις σημασίες των αγώνων τους, τις διεκδικήσεις των δικαιωμάτων τους.

Είναι λοιπόν αυτά τα δύο βασικά επίπεδα κατό τη γνώμη μας, που αποβάλλουν να πρωθήσουμε αυτή την αλληλεγγύη, και αυτούς τους διεθνούς των λαών, των εργαζομένων.

Και θυμάμαι αυτή τη στιγμή, είναι πολύ χαρακτηριστικό νομίζω, για το πόσο έχουν αλλάξει οι εποχές. Όσο με τις μεγάλες αυτές αλλαγές έχουν αλλάξει όροι, προϋποθέσεις και πλαίσιο ογκών και συνεργασιών των

εργαζομένων και των λοιπών, ότι όταν στις αρχές της δεκαετίας του '80, ως υπουργός εργασίας, εισηγούμενος στη Βουλή τον νόμο για την αργάνιση του Εργατικού Κινήματος στην κάρα μας και την εξαφάνιση των συνδικαλιστικών έλευθεριών των εργαζομένων, στο κεφάλαιο περί απεργίας, υπήρξαν πάρα πολλές επιφυλάξεις, αλλά και αυτό ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα δεν υπήρξε κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον, στην συνοφορά περί της απεργίας αλληλεγγύης.

Το να κηρύσσεται στην Ελλάδα μια απεργία αλληλεγγύης για τους εργαζόμενους μας άλλης κάρας, ούτε τα συνδικάδα μας τα ενδιέφερε ιδιαίτερως, αλλά ούτε στην κοινωνία μας θέλει κάτια ξεκαριστό.

Γι' αυτό και καταχωρώντας στον νόμο, ότι μάνον ϊστερα από απόφοιτο του τριτοβάθμου οργάνου, θα μπορεί να γίνει μια τέτοια απεργία η οποία, αν δεν κάνω λαθός, στη δεκαετία που διέρρευσε, δεν ήταν ούτε μια φορά. Έκαν την εντύπωση ότι για τους εργαζόμενους της Χιλής, είχε γίνει κάποια αληγόκερη στάση εργασίας, π οποία δεν είχε κατ μεγάλη ανταπόκριση.

Τι απαντίνουν αυτά συγκεκριτικά φίλοι; Ότι οι εποχές πραγματικά έχουν αλλάξει και ότι τα εργατικά κίνημα, στη εθνική του άριστη, δεν πρόκειται να καταφέρει τίποτα, παρό μάνον τόν θα δημιουργήσει το κίνημα σε κάθε κάρα, σε ολόκληρη την Ευρώπη, σε ολόκληρα ταν κάστρα, σε δημιουργήσει ένα αρραγές, ιακυρότατο μέτικο, ώστε τότε, δεν έρω αν και τότε από θέσπι τακόνιο, εν πάσῃ περιπτώσει από κάποια υπολογίσιμη θέση, να συζητήσει με την άλλη πλευρά και να διεκδικήσει τα δικαιώματα του, έτοι που το γενικότερα συμφέρον, να πρωθυπότεροι.

Είναι αυτές αναλήψεις, που έρχονται από έναν άνθρωπο, ο οποίος δεν πατείται στις συγκριώσεις ότι είναι ουεές και μόνο αναπόρευτες και δεν γίνεται παρό μάνον με τις συγκριώσεις μέσα στην κοινωνία την εθνική και τη διεθνή, να προκύψει κάτια καλύτερα.

Σέρια δήμας, ότι όταν από τη μία πλευρά, υπόρχει απόλυτες τακύς, όπως την βλέπουμε στις διεθνείς ακέταις, στην απόφαση περί πολέμου και ειρήνης, στον ρόλο διεθνών οργανισμών, όπως το Συμβούλιο Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, από κάρος και την τακύ των διεθνών κανόνων δικαστού, δεν βλέπουμε ότι σε όλα αυτά τα πεπλήματα αυτό που κυριαρχεί είναι η δύναμη και δεν βλέπουμε ότι η αισιοδοξία τακύς σήμερα, υποκειμένων διεθνών αντότιτας, έχει μεγιστοποιηθεί σε βαθμό που ήταν αδιανότητος μάλις πριν από λίγα χρόνια δεν μέντη παρό ως μόνη απάντηση, η ενδιυνάμωση της αλληλεγγύης, η μετάβαση από το επίπεδο των δημοσίων ακέσεων, που καροκτήτησε την ακέση των συνδικάδων πριν από λίγα χρόνια, στο επίπεδο της πραγματικής αλληλεγγύης, των πραγματικών δεσμών, της πραγματικής συνεργωμάτων, των κοινών αποφάσεων και της κοινής δράσης.

Θεωρώ απολύτως αναγκαίο προϋπόθεση αυτό, αν θέλουμε να μην θεωροποιούμε. Σε ό,τι αφορά στην αποσαλίσηση, στην ανεργία, στην ανημετάπτωση του ρασισμού, στην αξιοποίηση των νέων μορφών και αξέτουν εργασιών που η τεκνολογία εξέβη, π μεγάλη απονάτσηση στην τακή της οικονομίας, των τεκνολογιών προσφέρει, ώστε ότι μάνον οι εργαζόμενοι, συνδικαλιστές εργαζόμενοι, αλλά όλοι οι άνθρωποι, μάλις οι λαοί, να προσβλέπουν σε ένα ευταξέστερο μέλλον και να μην στηθοδρόμηση στην Ευρώπη και στην ανθρωπότητα σε εποχές που μπορεί αυτή τη στιγμή να φαίνεται αδιανότητα αυτή π οποθοδρόμηση, αλλά στην περιθυρόμενος σε συνδικαλιστές από τη γειτονικής εδώ κάρας τουλάχιστον, έρουμε εμείς ότι αυτή π οποθοδρόμηση, όπως την γίναμε στα πολεμικά γεγονότα της Βαλκανικής, δεν είναι τόσο αδιανότητα.

Ταυτό να βρίσκεται πτι θύρας και απλώς κάποιοι καθεύδουν, γιατί είναι μακριά από το τωρινό μέσωπο αυτών των αρνητικών εξελίξεων και δεν τις φαντάζονται, όπως δεν τις φαντάζονταν και οι γειτονικοί μας λαοί, πριν από δέκα χρόνια.

Με την ευκή μου για να έχετε πλήρη και ουσιαστική, πέραν της ανταλλαγής απλώματων επωνύμων στη συνέδριο σας, σας ευχαριστώ που είκατε την καλοσύνη να με καλέσετε και όλους σας που είκατε μέστη στην ευγένεια να με ακούσετε. Ευχαριστώ πολύ.

ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ, Υπουργός Εργασίας

Κυρίες και κύρωτο,

Θέλω πριν απ' όλα να καλωσορίσω εκ μέρους της ελληνικής κυβέρνησης τις ξένες αντιπροσωπείες, που πινθέσανται επιμερινή σας διάσκεψη, που γίνεται με την πρωτοβουλία του Εργασιακού Κέντρου της Αθήνας, έχει όμως την καρακότηρα μητρικής διαθέσιμης για το μέλλον της εργασίας. Τα συγχρότερα και από εμάς, γιατί στην θεωρώ οξείστονται κατ' χρήση πάνω από όλα για όλους μας.

Είναι γνωστά κυρίες και κύρωτο, ότι τα σύγχρονα κοινωνικά πρόβλημα, δια μόνον της Ευρώπης, του κάσμου θα έλεγα, είναι η ανεργία και ο κοινωνικός αποκλεισμός. Η μεγαλύτερη πρόκληση που αντιμετωπίζουμε στα ορετικά μέλλον, στόν ορίζοντα μας νέας γενιάς, είναι το πώς θα διασφαλίσουμε την κοινωνική προστασία όλων των πολιτών και να την συνδυδούσμε με την εξασφάλιση της απασχόλησης και της κυβερνητικής ασφάλισης. Με ποιον τρόπο.

Πιστεύω ότι χρειαζόμαστε ένα νέο άραγε και αυτό το δράμα απαιτεί την διαμόρφωση συνεισικών πολιτών, που να στοιδισμούν το νέο κοινωνικό κράτος. Πρέπει να ανταποκριθούμε στις προκλήσεις. Προκλήσεις που προέρχονται από την παγκοσμιοποίηση και τις νέες αλλαγές στον κύριο των τεχνολογιών. Πρέπει και η χώρα μας, όπως και ο κάθε χώρα ξεκαριστεί, να διαμορφώσει έναν πολιτισμό με κοινωνική και αισιοδοκή ευημερία και αυτός είναι ο στόχος μας.

Το παραγωγικό μοντέλο αλλάζει. Η νέα τεχνολογία, η έμπορη μηχανή, δεν συνταθετό πλέον μόνον τα χέρια. Πολλές φορές υποκαθίσταται και το μιαδό και από τα πράγματα που εργαστική διαδικασία μεταλλάσσεται.

Νέες μορφές απασχόλησης αρρίζουν έδαφος, όπως η τηλεργασία. Τα άρια, ανάμεσα στην εξαρτημένη πάση και στην αυτοαποσάλλουν γίνονται διαστιγμένα, με δ.ο αυτό σημαίνει για τον στόχο της πλήρους απασχόλησης, αλλά και την προστασία των κοινωνικοασφαλιστικών συστημάτων.

Ταύτισκαν τα πράγματα, έχει μπει σε αμφισβήτηση ο στόχος που δίλοι υπηρετούμε της πλήρους απασχόλησης και σε κάθε περίπτωση έχει μπει σε πλήρη αμφισβήτηση η μαζική απασχόληση.

Όλα αυτά συναδεύονται από μεγάλες μετακινήσεις πληθυσμών, κυρίως από τον ιρτιοστό νότο στον πλούσιο Βαρρά. Πιστεύω ότι την επόμενη δεκαετία, τα μεταναστευτικά ρεύματα, θα είναι εκείνα που θα πρασινιαρίσουν σε έναν πολύ μεγάλο βιαθμό τις εξελίξεις.

Να θυμίσω εδώ ότι μόνο στη χώρα μας, έχουμε πάνω από 600.000 σινονομικών μετανάστες. Έτσι, όλα το κράτο, η Ευρώπη ιδιαίτερα, όλοι οι κοινωνικοί φορείς, βρίσκονται μπροστά στο μεγάλο δίλημμα, τι θα κάνουν τόσο με τις νέες γενιές σύνεργων, αλλά και με δύσους η ίδια η εξέλιξη θγάπει εκείστις της παραγωγικής διαδικασίας.

Σήμερα στην Ευρώπη, όπως γνωρίζετε, έχει διαμορφωθεί η διαμορφώνεται, μία ευρωπαϊκή στρατηγική για την απασχόληση. Είναι η μεγάλη στροφή, που έγινε με τις αποφάσεις των συμβουλίων κορυφής στο Λιστερτάρ και το Λουξεμβούργο, πριν από τρία χρόνια. Εφτά Συμβούλια Κορυφής βγήκαν από την ημερήσια διάσκεψη, από τα κεντρικά τους πτερύγια, τα θέματα της καταπολέμησης της ανεργίας και της ενίσχυσης της απασχόλησης, ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, η Πορτογαλική προεδρία, το έχει κάνει κεντρικό ζήτημα και στις 23 και στις 24 Μαρτίου, υπάρχει το έκτακτο Συμβούλιο Κορυφής, που καλείται να πάρει σημαντικές αποφάσεις για τα πτολύματα αυτά που οδηγούν στην Ευρώπη και στην πραγματική ή στην κοινωνική σύγκληση.

Η χώρα έχει πλέον ένα εθνικό σκέδιο δράσης για την απασχόληση, το οποίο στηρίζεται στους υψηλούς

ριθμούς ανάπτυξης, στην δια βίου μάθηση, στην αύξηση της επιχειρηματικότητας και ιδιαίτερα της μικρής και μεσαίας επιχείρησης που δίνει και περισσότερες θέσεις απασχόλησης, στις ενεργητικές πολιτικές απασχόλησης και στις πολιτικές ίσων ευκαιριών στους νέους και στις γυναίκες.

Δεν θα κάνω σίμερα απολογισμό ότι πω μόνον, ότι την περίοδο του 1996 - 2000, μέχρι σήμερα διηδοῦται, τίχαιμα αύξηση της απασχόλησης στην Ελλάδα, 145.000 επί τίλενθ θετικό ιστοσύνη, το οποίο στα τέλη του 2000, θα ξεπερνάει τις 200.000. Ο στόχος είναι 65.000 περίπου νέες θέσεις απασχόλησης μέσα στο 2000. Και βέβαια, η αύξηση της απασχόλησης από μόνη της, δεν αρκεί για να δώσει απάντηση στο μεγάλο πρόβλημα της ανεργίας, αλλά άμας είναι η καλύτερη συνταγή και σήμερα όλες οι εκπρόσωπες είναι των αρμόδιων φορέων, όσο και η συνεργία μπαίνει σε αναστροφή μέτρων.

Επιτέρευτε μου εδώ να υπαγραμμίσω τρίτη απειλή, τα αποία θεωρώ καθοριστικά για το μέλλον της εργασίας, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι παραγγίριζω και τα υπόλοιπα.

Το πρώτο: Τα πρώτα κυρίες και κύριοι είναι η επένδυση στη γυνώσ. Το πρόβλημα που βρίσκουμε και θε βρούμε μπροστά μας, συνδέεται με τον χαρακτήρα της απασχόλησης και εάν αυτός ο χαρακτήρας είναι συμβατός με το νέο τεχνολογικό μοντέλο.

Μή πολιτική καταπολέμησης της ανεργίας που επηρεάζει την αναπαραγωγή του πλαισίου εργαζόμενου, όχι μόνο δεν λάνια το πρόβλημα, αλλά οδηγεί στην μακραχρόνια ανεργία και στον κατανωτικό αποκλεισμό.

Ο όνερος ή ο νέος, για να εισέλθει στην παραγωγική διαδικασία, πρέπει να διαθέτει οι δεξιάτες, τις γυνώστες, που απαιτούν οι νέες συνθήκες. Και εδώ θέλω να τονίσω, ότι σύμφωνα με τις νέες εκαμπήσεις που έρχονται μέσα από ανάλυση και μετρήσεις, ο νέος εργαζόμενος, κυρίως του πλαισίου βαρρά, θα χρεοκοπεί να αλλάξει τέλοςερα έως και πέντε εποχήλιμα, προκειμένου να αλλοιωθεί τον εργαστικό του βίο. Επομένως, όλο το βάρος το ρίκνουμε στην δια βίου μάθηση του εργαζόμενου πλαισίου και νέου. Παρέει λοιπόν, γνώση και κατάρτιση, θα είναι εφεξής το πρώτο κριτήριο της μελλοντικής εργασιακής πορείας του εργαζόμενου.

Θέλουμε τον εργαζόμενο απασχόληση, έτσι ώστε για έντονη και επανεντάξη στην αγορά εργασίας και δημιουργίουμε όλες τις ευκαιρίες, για να μπορεί να ενταχθεί ο εργαζόμενος κυρίως στα νέα εποχήλιμα.

Για αυτό και στα τρίτο Κοινωνικό Πλαίσιο Στάριζης, ένα μεγάλο πακέτο, η πρώτη προτεραιότητα, δύο τρις δραχμές, θα πάνε στην εκπαίδευση, αρχική και συνεκπόμπη, πέρα βέβαια από άλλες δράσεις που στοχεύουν στην ανάπτυξη της απασχόλησης.

Ένα δεύτερο στοιχείο, είναι η μείωση του χρόνου εργασίας. Είναι μία ανάγκαστη, που μπορεί και πρέπει να συνδεθεί, με την αύξηση της απασχόλησης και την εξασφάλιση της εργασίας σε περισσότερους εργαζόμενους.

Το σίτημα του 35ωρου, χωρίς μείωση αποδοχών, είναι μήτρα διεκδίκηση των ευρωπαϊκών αυνδικάτων, αλλά θα θλεγά και μία δυναμική πρόταση των αστιστησών στην Ευρώπη. Μις βρίσκεται σύμφωνους και διαμορφώνουμε τους όρους για την εφαρμογή τους και στην χώρα μας. Αναφέροματ σε δρους, γιατί μία γενικευμένη εργαμογή, είναι φανερό και αυτονότα πότι μπορεί να οδηγήσει σε ανείδετα αποστάτημα.

Άλλωστε έτσι ικανίσνεται όλες στις χώρες (κιστική αναφέροματ στις καθερνήσεις των χωρών που πατεύουν από την υπόθεση του 35ωρου). Δεν θέλουμε να είναι βλαπτικό αυτήν ανταγωνιστικότητα και κατ' επέκτεινα στην απασχόληση. Αντίθετα, το θέλουμε να ενταχθεί στην αύξηση της απασχόλησης.

Δεν θέλουμε να απορριψίμε τις εργασιακές ακέσεις, αλλά να συνδυάζεται με την εμπλήξια και την αιφλεία των εργαζομένων. Και φυσικά ξεκτινάμε και εμείς από την αρική, όπι ιδιαίτερα στην χώρα μας δεν μπλάμε για 35ωρο, με μείωση των αποδοχών. Για αυτό προκρίνουμε την εφαρμογή του, μέσα από τον θεομό των αιδηλογικών διαπραγματεύσεων και των συμφωνιών σε επίπεδο εποχερησίου.

είλα να τονίσω εδώ δια στη κάρα μας, η αιλλογκή διαπραγμάτευση και φι οι αιλλογιαίς συμβάσεις έχουν τοπύ γόμου και πολλές φορές υπέρτερη του γόμου και διεμεύουν τις κυβερνήσεις και τη δικαστική. Ήδη, σε οριστές επικειρότητες, υπάρχουν συμφωνίες, αλλά υπόρκει πλοτική εφαρμογή, άρα το 35ώρο ως αφετηρία στην κάρα μας, είναι γεγονός.

Ενθαρρύνουμε την εφαρμογή των, με άλιτρα προς τις επικειρότητες, που θα δημιουργήσουν ταυτόχρονα νέες θέσεις εργασίας. Ήδη πριν από λίγες μέρες, έχω υπογράψει μία απόφαση, που οι επικειρότητες εκείνες που θα εφαρμόσουν το 35ώρο και θα κάνουν προσλήψεις, δηλαδή να μη συνάδειεται η εφαρμογή του 35ώρου με απολύτευτη γιατί ενδιοφέρει να αυξηθούν οι νέες θέσεις επαγγελμάτων. Θα υπάρχει επιδότηση των νέων προσλαμβανομένων και σε βάθος χρόνου, σε διάρκεια δηλαδή, αλλά και όσον αφορά τα ύψης των επιδόματος.

Μια τρίτη ενθάπτω, την ανέφερα προηγουμένως, είναι η απήριξη της υγιούς επαγγελματικότητας. Ιδιαίτερα η στήριξη των μπράν και μεσαίων επικειρότητων. Υπάρχει ένα πολύτιο μέτρων, δεν θα σταθεί σε αυτό περισσότερο. Το τέταρτο σημείο, το αποτελείται από την εφαρμογή πολιτικών απασχόλησης. Είναι ο ρόλος των κοινωνικών εταίρων ή αν προτιμάτε των κοινωνικών ανταγωνιστών.

Η κυβέρνηση πατεύει ότι ο ρόλος αυτός, εμπεριέχει μία μεγάλη δυναμική και για αυτό αναβαθμίζει τον ρόλο των κοινωνικών εταίρων και μέχρι απέμερα έχει άριστη θα ζειγε ή έως άριστη συνεργασία μαζί τους. Υπάρχει το σύμφωνα εμπαίσσουνης προς το 2000, υπάρχει μία σειρά ρυθμίσεων γύρω από τα εργασιακά και τα ασφαλιστικά, που έγιναν σε στενή συνεργασία με τους κοινωνικούς εταίρους. Είκαν και θα έχουν ακόμη σημαντικά κέρδη στη διαμόρφωση του εθνικού σχεδίου δράσης για την απασχόληση, αλλά ότι μόνον στην διαμόρφωση, αλλά και στην υλοποίηση και στον έλεγχο. Διάτι το εθνικό σχέδιο δράσης, δεν είναι ένα γενικά ευκολόγιο, είναι ένα σκέδιο δράσης που έχει στόχους, στόχους μετρήσιμους και αξιολογήσιμους, δύον αφορά στις 21 δράσεις του.

Θέλω ακόμα να πω ότι οι κοινωνικοί εταίροι στην κάρα μας έχουν μπει μπροστά στην μεγάλη υπόθεση της συνεργίας και αυτή είναι η αλήθεια. Διότι πολλές φορές στην Ευρώπη, καθόμαστε σε πολλά τραπέζια όπου ακούγονται ευκολόγια.

Καταπράγνη έχουν διαμορφώσει και έχουν δημιουργήσει την Αγροτισμό Απασχόλησης και Επαγγελματικής Κατεύρτισης την ΛΑΕΚ, στο πλαίσιο του ΟΑΕΔ, που χρηματοδοτεί την ενδοεπικειρωτική κυρίως κατάρτιση, άλλα και εκπονεί σημαντικά προγράμματα απασχόλησης.

Θεωρώ χρέος μου, να κατερέσω και από αυτό το βήμα, την ουμφανία των κοινωνικών εταίρων να υλοποιήσουν δύο νέα προγράμματα απασχόλησης, που θα απευθύνονται στους πληκτικούς ανέργους, άνω των 55 ετών.

Τα ένα, είναι το πρόγραμμα φύλαξης των σκολείων, που γίνεται βέβαια σε συνεργασία με την κυβέρνηση, που θα δώσει κίνητρα για απασχόληση σε παραπόνων από 600 ανέργους, ιδιαίτερο μεγάλης πληκτίας, για την φύλαξη των ακολείων.

Και το δεύτερο, το πο απραντικό, η εξασφάλιση της καταβολής των ασφαλιστικών επιφορών, σε 12.000 μικροκράνια ανέργους, που χρεάζονται έως πέντε χρόνια να βγουν στην αύγανση, γιατί αυτοί οι άνθρωποι είναι πολύ δύσκολο, να ξαναμπούν στις επικειρότητες. Είναι ένα κειροποιητό έργο, μετα κειροποιητή συνεισφορά των κοινωνικών εταίρων απόν υπόθεση της απασχόλησης.

Θέλω επίσης να πω ότι είμαστε σε συνεργασία μαζί τους, για να οιχοποήσουμε την ομβιδολή τους, στα νέα κοινότητα απασχόλησης, πιστή που αναμάχαμε κοινωνική απασχόληση και που εδώ οι κοινωνικοί εταίροι μπορούν να έχουν προνομιακό ρόλο. Γιατί πατεύω κυρίως και κύριστ, ότι η καταπολέμηση της ανεργίας, δεν μπορεί να είναι μόνον υπόθεση των κυβερνήσεων, πρέπει να είναι υπόθεση δύον των πορειώ-

γικών δυνάμεων της χώρας, των κοινωνικών φορέων, της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης και Τοπικής Αυτοδιοίκησης, άλλων των εκφράσεων της αρχανθρωπότητας και γενιανίσ.

Θα πήμελα ακόμα να προσθέσω εδώ, πριν τελειώσω, ότι οι νέες μορφές εργασίας έχουν τις δικές τους απώλεις, αρνητικές μέχρι σήμερα, στα κοινωνικοφιλούστακά συστήματα. Είναι πολύ δύσκολο, να ελεγχθεί η εργασία, όταν δεν αισκέται σε ένα συγκεκριμένο τόπο στην παραγωγή μονόδο όπως την ζέραμε μέχρι σήμερα, στο εργαστήριο, στο γραφείο, αλλά γίνεται εξ αποστάσεως και αυτή είναι η μία μορφή εργασίας, ξεκατανώντας από την τιλεργυασία που θα βρούμε μπροστά μας, για αυτό είναι ότι είναι και διαδικάστιτα τα δριώ μεταξύ εξαρτημένης εργασίας και αυτοσπουδακόλησης.

Αυτό μας απασχόλησε πολύ και θέλω να γνωρίζετε ότι με τον νέο νόμο για τις εργασιακές σχέσεις, που ψηφίσαμε πριν από τρία χρόνια στη Βουλή, αυτές τις άστυπες μορφές απασχόλησης εμείς πις νομοθετήσαμε ας τυπικές και λόγω αυτή τη απόγητη, προσποθίσμε όλες αυτές τις τυπικές πλέον μορφές απασχόλησης, έστω και εάν χαρακτηρίζονται από θεωρίας άστυπες, για εντοκθόντων στα κοινωνικοφιλούστακό σύστημα της χώρας.

Εμείς λέμε ναι στην ευελιξία, ναι στην προσαρμογή στα νέα δεδομένα, δηκιας τίποτα προγονισμένως, αλλά πρέπει και η ασφάλεια και όλη μάγιον τη κοινωνική ασφάλιση του εργαζόμενου, σε βάθος χρόνου.

Τελειώνοντας, θέλω να εκφράσω την αιτιοδοξία μου για το μέλλον της εργασίας. Είναι φανερό ότι, αυτή τη μεταβασική περίοδο, όλη η ανθρωπότητα, έχει αυτό το πρόβλημα, γιατί όπως είναι οι νέες τεχνολογίες αλλάζουν τα πράγματα.

Αλλά η περίοδος για την ανθρωπότητα είναι μεταβατική. Δεν μπορεί να είναι οι βάθος χρόνου. Θα κριθούμε όλοι μας κατά πόσο θα προσαρμοσθούμε στα νέα δεδομένα, σαν ασφάλιση των χρόνων, στις τακτύπτες και προσδιορισμού πρωταγωνιστών τα πλαίσια, των μέσων της πολιτικής, στους αποίους εμείς ποτεύουμε ότι πρέπει να δώσουμε βάρος, για να διαμορφώσουμε το μέλλον.

Πιστεύουμε στη νέα εποχή της πληροφορίας, η τεχνολογία αλλαγή να ελεγχθεί, να ρυθμοθεί οιωσά από τις κοινωνικές δυνάμεις και να αξιοποιηθεί ως απελευθερωτή δύναμη για τον κόσμο της εργασίας και της δημιουργίας, ανά μια δύναμη, που θα αδημίσει σε μια νέα ποιότητα αυτής και μη ότι θα θέλει μάνιψη και ανθετική ευημερία.

Επειδή αυτός είναι ο στόχος, υπάρχει ανάγκη να εργασθούμε όλοι μαζί και πατεύω ότι αν όλοι εργασθεύμε μαζί, θα ανταποκριθούμε με στόχο μας, το δυνατόν συντροφέρεται.

Ευχαριστώ.

ΕΛΕΝΗ ΗΒΕΖΜΠΕΑ, Νομάρχης Αθηνών

Άριού τυλιγραφίστων το Εργαστικοπολλόπλικό Κέντρο Αθηνών για την ιδιαιτερά τμηματική πρόσοληπτη να βρίσκομαι σήμερα εδώ, αφελώ να διστομώσω την δεβατόπεπτη μου για την πληρότητα και την ασφαρότητα της θεματολογίας της απαρτινής διάσκαψης και πιστεύω ότι κανένας δεν θα διαφωνήσει ότι, εάν συνοψίσουμε την θεματολογία, μία και μονοδική φράση θα προκύψει: Ανεργία, κατάρτιση - εκπαίδευση, αποσχάλιση. Πρόκειται για ένα θέμα μείζονος σημασίας. Άλλωστε η παρουσία εδώ του Προέδρου της Βουλής, του γιατουργού Εργασίας, των εκπροσώπων των κορμάτων και της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, απομαίνει ότι πράγματος είναι χωρικής σημασίας το απαρτινό θέμα, αφείλουμε δε όλοι να δηλώσουμε ότι πιο - άμας - σημαρά αυτήν την περίοδο πολιτική που ασκείται από την κεντρική εξουσία.

Η γνωστή δυσαρδίλια και οινωναμία της αυτοδιοίκησης και ιδιαιτέρα της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, διότι έχει την εμπλοκή της Νομαρχίας της Αθήνας, είναι πλέον δεδομένη, όπις άμας και αποδεκτή από πλευράς των Νομαρχών.

Γι' αυτό, θα συνεχίσουμε να είμαστε διεθνικοποιοί – σχετικά με την αποδυνάμωσή του θεσμού – όπις μόνον για τις πολιτισυπημένες αρμοδιότητες, αλλά για μας χειροποιούμε πλέον δυνατότητα σκεδισμού, πραγματισμού και εφαρμογής μέτρων για τη μητέστηση της μάνιμης ανεργίας, υποχρέωση που έχουμε απέναντι στους πολίτες, για την πρόσαστη δικαίωμάτων και συμφέροντων τους.

Η ανάπτυξη θεωρείται η μαγική λέξη και έχει καθηευθυνθεί ως το φάρμακο, για την μείωση της ανεργίας, για την εξόλικη της. Αλλιώς, αν ενυποθέσουμε, την εξάλειψη της ανεργίας, στην ανάπτυξη. Στην καλύτερη περίπτωση, είναι μια αυτοπίστη. Η ανάπτυξη από μόνη της δεν μπορεί να κάνει θαύματα. Άλλωστε και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, τα περιθώρια για την επιτάχυνση της ανάπτυξης έχουν στενεύει, λόγω των επιπογών του Μάρτοριχ, της μείωσης των ελλειμμάτων, της ανλιπλαζάρησης των ευρωπαϊκών οικονομιών και άλλων παραγόντων. Άκαρα και εάν πάγια ασαθερός ο ρυθμός της ανάπτυξης, θα χρειαζόμαστε πάνω από 30 χρόνια για να απορροφήσουμε τα απαρτινά επίπεδα της ανεργίας.

Χρεόπισται, λοιπόν, ένας εθνικός ακεδιασμός, που δεν θα επιδέχεται ανατροπές, πτωμαγρισμάτων, παρά μόνον βελτιώσεις. Ένας ακεδιασμός, που θα στηρίζεται σε αιγαίκριμνους μέσους και συγκεκριμένες περιμέτρους.

Θα μου επικρέψετε σύντομα μερικά παραβεγμάτων αυτών των αξόνων και παραμέτρων: Τοπική αποσχόλιση, τοπική ανάπτυξη.. Κινητοποίηση όλων των φαρέων κάθε περιοχής, ολοκληρωμένη στρατηγική στην αποσχόλιση, σε αυτή την περιοχή. Στήριξη και διατήρηση της υπόρκουσας αποσχόλισης, με διερεύνηση της διπλωματίας νέων θέσεων αποσχόλισης. Μείωση του κόστους εργασίας. Επαγγελματική κατάρτιση, με προστική τη συνεχιζόμενη εκπαίδευση και κατάρτιση.

Ένας άλλος οδρός είναι, πιθανότερα από την δημόσιες και γενικά δλες της υποβοσίες, για τα πραγματικά πιθανότατα της αποσχόλισης του πύργου. Ενδική ενίσκωση στους νέους τομείς εργασίας, όπως είναι το πλειαρχόντων, η βιοεπενδυτική, η αναπτυξιακή, η αναπτυξιακή των προϊόντων και όλων. Ενίσκωση νέων πληκτότητων, όπως είναι τα αποθέματα των θελοστάτων κοινωνιών περιοχών της επανδρισμένης τεχνολογίων στα νοσοκομεία και μόλις.

Θα χρειασθεί να αναπλιφθούν ειδικευμένες πρωτοβουλίες, για την δημιουργία ελευθέρων συνώνυμης απασχόλησης για τους νέους, ειδικότερα στις περιοχές που έχουν υψηλό δείκτη ανεργίας. Και, βέβαιο, όλα αυτά με ασφαρό κίνητρα προς τις επικερπίεις.

Και βέβαιο, είναι αναγκαίο και επιβεβλημένη, η ενίσκωση των μικρομεσαίων επιχειρήσεων, τικανοποιώντων επί τέλους τα πάγια και δίκαια απήγματα τους, μπο και αποτελούν το βασικό κύτταρο της ελληνικής πικανομίας.

Ένα θέμα που γομίζω ότι θα αποσκολήσει σήμερα τη διάσκεψη, είναι η βαθιά έρευνα των πραγματικών απόψεων της μεγάλης επορροής στοκονομικών μεσαναστών στην κώφα μας. Και με τιδιάστερο έμφαση, βέβαια, στη λαθραία είσοδο των μεσαναστών.

Και επιγραμματικά μερικά ερωτήματα που μπορεί να αποσκολήσουν σήμερα την διάσκεψη, είναι τα κατά πόδα αιφομοιώσημα, από την ελληνική κοινωνία, είναι πιο μεσανάστευση. Μπορεί να υπάρξει αρκετή ουνύπαρχη; Η μακρακράνια παραμονή τους έχει φάρμα να δημιουργήσει μειονοτικό πρόβλημα στην πατρίδα μας; Η εγκληματικότητα έχει σκέση με το μεταναστευτικό κίνημα; Ο ρατσισμός βρίσκεται έδαφος ανάπτυξης λόγω των μεσαναστών; Είναι πιο αφορμή για την ανάπτυξη τώρα;

Κυρίες και κύριοι,

Η ιρίσιμη λέξη, που ουνδέει την ανάπτυξη με την αντιμετώπιση της ανεργίας, είναι η έξιπνη ανάπτυξη. Η ταχεία στοκονομική, τεχνολογική και εκπαιδευτική ανάπτυξη.

Από πλευράς της νομαρχίας της Αθήνας, έχουμε την δυνατότητα και την διάθεση για συμβολή, με κάθε πρόσφορο μέσον, εάν και εφόδουν γηπετών να αξιοποιηθούν -και αυτό θα αποτελεί από πλευράς μας- οι πραξίστεις μας.

Όμως, ανάλογες ακέφεις, πρατάσσεις και λύσεις, υπόρκουν πολλές στη δεξιμενή που λέγεται Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση ως θεσμός, αλλά και ως χειρωπόσηλη πραγματικότητα. Πραγματικότητα, την εκμετάλλευση της αποίας, με ό,τι καλό κουβαλάει η έννοια του όρου, θα διεκδικήσουμε και θα απαττήσουμε να αξιοποιηθεί από την εκάστους κυβέρνηση.

Γιατί το πρόβλημα, βρίσκεται και πρέπει να βρίσκεται, πέρα, πάνω και έξι από κεφαλαία, πέρα, πάνω και έξι από αντιπαραθέσεις και αντιπαλότητες, στοχεύουσες σε λύσεις και πολιτικές, που αν δεν εξαλείψουν το πρόβλημα της ανεργίας, ταυτάκισαν να το περιστερίουν.

Και πήθελα να πω στον υπουργό εργασίας, ότι η Νομαρχία της Αθήνας, έχει 3.740 αργανικές θέσεις και καλύπτει μόνον 1940. Η πράκτηση για να μπώσουμε την ανεργία, είναι να αυμπληρώσετε τις θέσεις. Ευχαριστώ.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΙΑΤΡΑΚΟΣ, Αντιδήμαρχος Αθηναίων

Κινητές υπουργές, κάρπαι βασιλευτές, προεδρείο του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας,

Μόλις πρα αλλίγου βρέθηκα στην ευαγγελία θέλω να είμαι εδώ, μετά από κάλυμμα του «». Αθραμπόπουλου, για να απευθύνω στον καθημερινό χρηστη, προς την διάσκεψη του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας. Είναι δύναμη για μας πρόελπος και θα πρέπει να την διεθεύνουμε και να μην περιορισθούμε μόνον σε έναν τυπικό χρηστη. Ανεργία, απασχόληση, ζένον μετεπάνωσες, αγαπητοί φίλοι σύνεδροι, είναι μια άλπρονομιά βαριά που έρχεται από την προπογούμενα στών. Οι τελευταίες δεκαετίες του 1900, έχουν σωρεύσει τεράστια προβλήματα σε εθνικό επίπεδο και σε διεθνές επίπεδο.

Εμείς, ως εκπρόσωποι του θεοφάνειας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, έβαστε δύμεσι αποδέκτες όλων των προβλημάτων αυτών, και ως αποδέκτες απομάδων απασχόλησης, αλλά και ως φορείς επιτίλισεως του προβλήματος. Η νομάρχης Αθηνών, η οποία γιλήτης μόλις γρήγορα, ανέφερε αριστερό πρόγραμμα το οποίο μας βρίσκουν απολύτως σύμφωνας, κωρίς να υπάρχει καμία προεργασία μεταξύ μας.

Όπων αφορά στον ρόλο του πρώτου και του δεύτερου βαθμού Τοπικής Αυτοδιοίκησης, αποδύονται τακτοκότοτα συναφορές ότι οι τοπικές κοινωνίες είναι εκείνες οι οποίες μπορούν να έχουν το κλειδί της λύσης των προβλημάτων και διεριθώνεια πώς μπορούμε να κάνουμε αυτή τη συνεισφορά στο σερδαριό αυτού πρόβλημα, σταν μας πιλήγουν μία οιερά αντικατίτρων προς μας θεοκτή ανάπτυξη πρωταθυλιών, προς την κατατύμβωση της κοινωνικής πρόνοιας ή της αικανονικής ανάπτυξης.

Και δεν μπλάσ μόνο για τα Δήμαρχα της Αθήνας, μπλάσ για όλους τους οργανωμάτων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της Ελλάδος, προς τους απαίσιους απεβλάστικους και με το σκεδίο Κοινόβριτριας και με το άλλο προγράμματα τα οποία υπάρχουν στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, για να αναλάβουν αναπτυξιακές γραπτούμενες.

Πηγάδιαστε κύριοι σύντροφοι, μέσα στην ασφαλική θεραπεία πλαίσιο, μέσα σε μία φορολογία αντανακτήσιμων, σε ό,τι αφορά στις δημοσικές επικειρήσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να διάσουν λύση σε πολλά τέτοια πρόβλημα, σε ό,τι αφορά στις ποιωνιακές συνήθειες χρηματοδότησης, στις τροπεζικές συνθήκες χρηματοδότησης των επενδύσεών μας και, τέλος, στα οργανωτικά προβλήματα που αντιμετωπίζει κάθε τέτοια διαδικασία. Είναι προβλήματα τα οποία έμερα βέβαια φαίνονται να αυλανθούνται με το πρόβλημα που μας απασχολεί και θα αποσκολήσει τη διάσκεψη. Διπλανή, εάν θελήσουμε πραγματικά να βρούμε τα κλειδιά της επίλυσης των προβλημάτων, πρέπει αυτό το προβλήμα να τα αντιμετωπίσουμε, και στα πλαίσια κάθε προσπάθειας η οποία θα μπορεί να οδηγήσει σε μια θεοκτή αναμεώπιση των προβλημάτων, είμαστε πάντοτε πρέμιμοι να αυτεργασθούμε.

Εκείνο που θέλω να πιο τελειώνωντας, γιατί δεν πρέπει να απασχαλίσω περισσότερο το συνέδριο, είναι ότι αποθανόμαστε, ως Δήμαρχοι Αθηναίων, ιδιαίτερη ομή και χαρά, που προσκαλέσατε εκλεκτούς εκπροσώπους του συνδικαλιστικού κινήματος από ευρωπαϊκές χώρες, τους καλύτερους εκ μέρους του Δηματικού Συμβουλίου και τα μέρους του κ. Αθραμπόπουλου, του Δημάρχου μας, τους εύκορων επιτυχών στις εργασίες τους και ευχάριστη διαμονή στην πρωτεύουσα που θα φιλοξενήσει τους Ολυμπιακούς Αγώνες, σε λίγο χρόνο.

Το 2004 και μέχρι τότε, η Αθήνα θα είναι ένα μεγάλο εργοστάθιο και δεν ξνούν απακλειστικά τα δημόσια δάση, αθλητικών υποδομών και διλλών, αλλά μας αιτάρας διαρροποιούσεις, οι οποίες θα απαρροφήσουν μεγάλο αριθμό νέων θέσεων εργασίας και εξειδικευμένων θέσεων εργασίας.

Αποτελεί με όλα λόγια μία ακτίνα φωτός, το γεγονός ότι σε λίγα χρόνια θα πρέπει να παρουσιάσουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε, σαν Αθήνα, ως οργανωτική επιπροπή, ως Ολυμπιακή Επιπροπή, ως Ελλάδα σε τελευταία σηνάλυση και, μέσα σε αυτό το πλαίσιο, νομίζω ότι μπορούμε να έχουμε μία αποδοχή, ότι σε μεγάλο βαθμό θα αναμεωπούσεν τα προβλήματα της εργασίας και της απασχόλησης, αφού ήδη μπαίνουμε σε μία φάση αιώνοποτης ομαντικότατων εργασιών.

Και πάλι κατερέζω τα προεδρεία, εύκομαι μεγάλη επιτυχία στις εργασίες του, στις εργασίες της διάσκεψης και είμαστε σαν Αθήνα στη διάθεσή σας, για αυτεργασία, προς το καλό των εργαζομένων, προς το καλό του συνδικαλιστικού κινήματος και προς το καλό των πολιτών της Αθήνας. Ευχαριστώ πολύ.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΟΛΥΖΟΓΟΠΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος ΓΣΕΕ

Κύριες και κύριοι,

Με μεγάλη καρδιά συμμετέκω στη μπα κορυφαίας σημασίας διαδικασία, μετά από τη σύνθεση, που προσδίδει ελπίδοφόρο περιεχόμενο για το μέλλον, μιας πόλης από κοινού καλούμενη να εξεδόσουμε, να προσεγγίσουμε, να καταλήξουμε σε θέσης και να προωθήσουμε αυτές τις θέσεις σε όφελος των λαών, σε όφελος των εργαζομένων των χωρών μας.

Πριν από δέκα χρόνια, το 1990, σε αυτό το χώρο, στο Ζάπτειο, σίχαρε κάνει την πρώτη διδοκεψη των δικτύων των Συνδικάτων των Εμπορευμάτων, που διεμύνθηκε από τότε μέχρι σήμερα. Το θέμα μας ήταν τα προβλήματα στις μεγαλουπόλεις. Και προσγύγισαμε στην εκείνη τη συγκίνηση, αρκετό από τα σποτήματα που μας απωκολούθησαν. Το θέμα της ανάπτυξης, τα θέμα των περιβάλλοντος, το θέμα των υποδομών, το τουκλοφορισμό κατ μαστρό από κοινωνικό προβλήματα, που συνεμπειπόντων στην εργασία μας.

Εκείνη η διαδικασία είχε γίνει τότε εν μέσω ενός μεγάλου πολιτικού αεισμού. Κατέρρευν πολιτικά συστήματα, πιέστηκαν πραγμάτων έκανε στην εμφάνισή της, γαλούσαν και τα συνδικαλιστικά κίνηματα από αυτές τις τεράστιες αλλαγές, οφειλόμενες σε θέση να ερμηνεύεται με ευκολία, τουλάχιστον, αλλά και με δυσκολία να έλεγα σγάω, πις εξελίξεις εκείνης της εποχής, και το ό,τι ακολούθησε αυτές τις εξελίξεις.

Η δεκαετία που πέρασε, είχε τεράστιες αλλαγές και δεν είναι μόνον αυτές που ακούγονται, σε ακέστη με την τεχνολογία και τη χρήση της. Είναι σε ακέστη και με το status τα πολιτικά και τα οικονομικά, που διαμορφώθηκαν και διαμορφώνονται διαρκώς με νέα δεδουλεύση, που έχουν απορέσει αποφασιστικά την μας, τις στικυνημές, τις καινωνίες.

Προσπαθήσαμε τότε, πίνακες κάποια πράγματα και συναποφασίσαμε να παρέμβαινε στη σχέση με αυτά, στον βαθμό που μας το επέρεπαν οι συνθήκες, διότι πις πολιτική αποκάθεται στην ευρύτερη περιοχή και πις οικονομική και κοινωνική «αστέρεκτων» αστέθητη, δεν μπορεί πάντοτε το περιθώριο μιας διωκιοργικής συνεργατισας και απατελεσματικής παρέμβασης.

Δεν θα αναφερθώ στις εξελίξεις που είχαμε στην χώρα μας και τις αλλαγές που συνιελέθηκαν, μετά και από παρεμβάσεις του συνδικαλιστικού κινήμα-

Ο Πρόεδρος της ΓΣΕΕ κρ. Παύλου Γρηγορίου

της. Έχουμε απειδά όπου έχει βελτιωθεί η κατάστωση, έχουμε στηρίξει όπου είναι το αριθμητικό. Έχει βελτιωθεί η κατάστωση σε σχέση με την αικονομία και ταυτόχρονα δείκτες της αικονομίας της εποχής εκείνης. Στο πασδιπτικό μέρος, στις αρχές της δεκαετίας του '90, ήταν έναντι της μονοπολεμικής λειτουργίας και υπήρχαν μεγάλες απώλειες του πασδιπτικούς των εργαζομένων. Στη συνέχεια και με παρεμβάσεις του συνδικαλιστικού κινήματος, έγινε καταρρεύσα να υπάρξει μια ελαφρά βελτίωση του πασδιπτικού, χωρίς όμως το τελικό ιστορύγιο, στο τέλος της δεκαετίας, να είναι θετικό. Ήσακαλουθεί να είναι αριθμητικό και στο πασδιπτικό μέρος και στο κοινωνικό μέρος, διότι στη δεκαετία που διανύσαμε, η ανεργία αυξήθηκε πάρα πολύ και είναι πολλές οι απτές, δεν μου επερέπει όμως ο χρόνος να επεκαθώ. Μια εξ αυτών δημιουργείται και από ένα τμήμα της θεματολογίας που έχουμε σήμερα και σύριο να συζητήσουμε σε αυτή τη διάσταση, αι εκπονούντες κιλιάδες έχουν εργαστόμενοι που ήρθαν στην Ελλάδα, στην δεκαετία αυτή, κυρίως από τις όμορες χώρες και ιδιαίτερα από την φύλη των χώρας, την Αράβωνα και τους φίλους μας εργαζόμενους, τους Αλβανούς.

Τί αυτό το θέμα τα συνδικάτα, έγκαιρα, έκαναν τας δικές τους παρεμβάσεις, τόσο για τη νομιμοποίηση των αικονομικών μετανοστών στη χώρα μας, δύο και για την εργαστική και κοινωνική τωνς ένταξη. Ο νόμος για τη νομιμοποίηση των ξένων εργαζομένων στη χώρα μας, έρχεται υπό παρεμβάσεις των ελλήνων συνδικάτων, το δε Εργαστικό Κέντρο της Αθήνας, έποιησε έναν ιδιαίτερο ρόλο σε αυτό το θέμα, με πρωταβούης που ήρθε και για την αντιμετώπιση προβλημάτων αυτών των εργαζομένων, αλλά και για την νομιμοποίηση,

Σήμερα θριακήραστος σε ένα σημείο όπου, τα λίγαν καιρό, θα ελαύνονταν αυτάς ο κύκλος, όπως προβλέπει ο σχετικός ο νόμος. Σήμερα πρέπει να κουβεντιάσουμε στην εξής βάση: δεν μπορούμε να δεχθούμε, δη μπορεί να υπάρξει όλο αυτό το δυναμικό, με παρόντο μέσον και παράνομη εργασία στην Ελλάδα. Η εργασία πρέπει να είναι νόμιμη, να είναι ενταγμένη στα πλαίσια που προβλέπει η εργατική νομοθεσία και στη συλλογική αυμβούλειας και οι μετανάστες να έρχονται μεσά από διακριτικές συμφωνίες.

Έσοι θα λειτουργήσει το άλλο θέμα, μέσα σε ένα πλαίσιο που θα είναι και υπέρ των φίλων αλλοδαπών που έρχονται στην Ελλάδα και υπέρ των Ελλήνων εργαζομένων, πλήσ πλάτι και στα συνδικάτα και στην παραγωγή και στην κοινωνία, όπου θα δώσουμε όποιο καινούριο περιεχόμενο, για την βελτίωση της θέσης μας.

Το άλλο μεγάλο θέμα που αποσχολεί την διάσκεψη μας, είναι το θέμα της ανεργίας. Άκουμα πολλές φορές διάφορα συνθήματα, μέσα από τα οποία αναβιούνται, βεβαίως, τα πρόβλημα, αλλά δύσκολα συναντάει κανές αιγκεκριμένες προτάσεις για την αντιμετώπιση αυτού του προβλήματος.

Τα ευρωπαϊκά συνδικάτα, σε έρευνα στην Ευρώπη, με την και Παπανδρέου - και είχε γίνει η πράξη να περιληφθεί την κοινωνική χώρα, στη συνθήκη του Μόδαστρος, διαστυκός, πιοτέ ήτην έτην την εποχή εκείνη, μεσά από αναδρού της ίας θέσης της Μεγάλης Βρετανίας. Και συμπεριελά- ψθη αι πρωτόκαλλο συντημένο στη Συνθήκη.

Από εάς και για αρκεσά χρόνια, τα ευρωπαϊκά συνδικάτα έκαναν σι παρεμβάσεις τους, ώστε να φθάσουμε στη συμφωνία, στη συνθήκη του Αμερικανού, όπου εκεί συντηράμε βελτίωση των πολιτικών, μεσά από τη συμφωνία στη σύνθηση κορυφής τάχτη, βελτίωση των συνθηκών, αλλά και των πολιτικών για μία ενιαία στρατηγική στην Ευρώπη, δύο μπορεί να είναι σταθιά, για την αντιμετώπιση της ανεργίας και την πρωθυπότητα της απασχόλησης. Από εάς προέκυψαν τα εθνικά σκέδια δράσης για την απασχόληση και εμείς και στο επίπεδο της συνομοσπονδίας των ευρωπαϊκών συνδικάτων, αλλά και στο επίπεδο της εθνικό, μέσα από την συμμετοχή μας στην εθνική αυτή επεργοποίηση που επεξεργάσθηκε το Εθνικό Σχέδιο Δράσης και της απασχόλησης, καταβάλλομε τη δική μας

συμβολή, χωρίς φυσικά να γίνουν αποδεκτές όλες οι θέσεις των συνδικάτων, στο Εθνικό Σχέδιο Δράσης, είτε γιατί τα σημεία τα οποία προωθούνται η Ευρωπαϊκή Ένωση ήταν έξι από αυτά που λέγομε χρειάζεται, οι εντοίχιση αυτού στάχτα, είτε γιατί η ελληνική κυβέρνηση δεν απεδέχθη κάποια θέματα, όπως είναι ο χρόνος απασχόλησης και άλλα θέματα που είχαμε προτείνει και εξακολουθούμε να προτείνουμε.

Πιστεύουμε ότι, το θέμα της απασχόλησης και της ανέργειας, θα πρέπει να το διούμε σε δύο άξονες:

- Τις ενεργητικές πολιτικές, που συνδέονται και με την ανάπτυξη κατ'
- Τις παθητικές λεγόμενες πολιτικές.

Ξεκινώντας από το τελευταίο. Δεν μπορώ να διανοιώθω, ότι το επίδομα ανέργειας θα εξακολουθήσει για πολλό χρόνο να είναι στο 51% των εισοδήματος του μισθού του ανετίκευτου εργάτη. Πρέπει να υπάρξει γενναία αύξηση και σε πρώτη φάση θα πρέπει να εφαρμοσθεί αυτό που προβλέπεται η εργατική νομοθεσία, όπως στην ψήφιση της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ. Είναι ευκαιρία κύριε υπουργέ, πηγαίνοντας προς τις εκλογές, να ξεκαθαρίσετε το θέμα της αύξησης των επιδόματος της ανέργειας.

Το δεύτερο θέμα, που αγαπούμε να το πει κανείς έστι, παθητικές πολιτικές, είναι η κατά προτεραιότητα πρόσβαση των ανέργων, στους αργανομούσιους κοινωνικούς πολιτικές. Εμείς έχουμε κάνει τα βήματα, έχουμε προτείνει αρκετές ρυθμίσεις, θέλω να πιστεύω ότι το επόμενο διάστημα θα βρεθούμε σε θέση να αιμφωνήσουμε επί μερικών ταυλάκιστην από αυτές που έκαναμε προτείνοντα.

Το θέμα των ενεργητικών πολιτικών, που σγύ το συνδέω πάντα με την ανάπτυξη, μια ανάπτυξη που πρέπει να έχει ένα άλλο περιεχόμενο, ένα περιεκόμενο που θα στηρίζει την απασχόληση.

Σε πώρα μας, αγαπούται φίλοι και φίλες των ανταποροσώπων των άλλων φίλων κλαρών, υπάρχει θετικός δείκτης ανάπτυξης. Δεν αυναδεύεται όμως αυτή η θετικότητα με την αναστούμενη, την επιδιωκόμενη διεύρυνση της απασχόλησης.

Υπάρχει μεγάλη κερδοφορία. Είμαστε πολλά ψηλά απόν κερδοφορία, αλλά οι επενδύσεις που γίνονται, δεν είναι ανάλογες και αντίστοιχες της κερδοφορίας. Οι επενδύσεις που γίνονται, γίνονται κυρίως στον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό και περιορίζουν την απασχόληση, αντί να την διευρύνουν.

Η ανάπτυξη, ακόμα και ο ίδιος αναπτυξιακός νόμος, όπως τελευταία πριν την, ενάμισι χρόνια, πάτε ψηφίσθηκε από τη Βουλή, που δήνει επιδοτήσεις στις διάφορες ζώνες της χώρας, η κάθιτη θέση εργασίας στα χίλια 60.000.000 δρ., ένα υπέροχο ποσό, θέσεις οι οποίες είναι και εποικαλεῖς, διάσι λόγω και της κτηνικότητας των δραστηριοτήτων από χώρα σε χώρα και της μεγάλης κινητικότητας του κεφαλαίου, βλέπουμε εποικιρίσεις οι οποίες επιβεβαιώνονται, φτιάχνουν μία υποδομή δική τους, κερδίζουν από αυτή την υποδομή πόρο πολλό και στη λίγο καιρό εξαφανίζονται, γιατί κάπου άλλού βρίσκουν την δυνατότητα να πάνε να κάνουν στην ίδια δουλειά που έκαναν και στην Ελλάδα.

Ένα ακόμη θέμα μεγάλο, είναι ή αξιοποίηση των πόρων που προέρχονται από το πραγματισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα Κοινωνικά Ταμεία. Έχει γίνει μια προσπάθεια αναβάθμισης των εργατικών δινομιμοτήτων μέσα από την επιπτώση και την κατάρτιση, έκανε διαμορφωθεί οι υποδομές, δίνουν αποτελέσματα, δεν δίνουν όμως εκείνα τα αποτελέσματα, που έχει ανήγη το πρόβλημα, για να αναπτυχθεί. Υπάρχει ένα Όλεμπρα στη διμητουργία σταθερών θέσεων απασχόλησης και αυτό θα πρέπει να μας απασχολήσει πάρα πολύ και να αντιμετωπίσει το θέμα με άλλους είδους διάσοψης, όπι με αυτές τις επιβατήσεις, που πολλές φορές δεν πάντα για τον στάχτα, αλλά πάντα στην τοπίση των επιδιωκμένων, ένα κεντρικό θέμα κύριε υποικρέ, που πάλι θα πρέπει να μας αποσχολήσει.

Στα πνοήματα των εργαστηκών σχέσεων και να τελειώσουν με αυτό. Μας ακολίσσουν προπογούμενως και έχουν δίκιο. Κατ' η πολιτική κριτική και αυτή έχει βάση, είναι σωστή. Για να διούμε το πεδίο όμως. Ας πάρουμε τους αριθμούς στην Ελλάδα: 11% περίπου και περιπάνω στην ανέργεια, 20% οι γρηγορόμενοι με τις μάτιες και άλαστικές μιορφές απασχόλησης και προσωρινή εργασία και όλα αυτά που γνωρίζουμε. Μεγάλη ανοσφά-

ληστή λόγω της μεγάλης αυράς που υπέρχει έξω από τις επικειμένες, για να μπουν άλλοι σταν παραγωγής ή διαδικασία αδύνατούν «κι εντός των τεκούνων» να αποκτήσουν εκείνη τη δύναμη ώστε να δώσουν αποφεύγοντα τη μάχη για την αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων που μας αποσκολαδόν.

Πρώτο θέμα λαμπτόν, είναι το θέμα της ασφάλειας των εργαζομένων και δεν μπλέω μόνον για την κοινωνία που απαλλοτεί ή για τον μισθό. Μιλών για μια σειρά από ρυθμίσεις, όπου θα ιραπάνουν τα μισφάλες κοινωνικού και παραγωγικού πεδίου για τους εργαζόμενους, μέσα από νέες ρυθμίσεις στα πτητήματα των εργαστακών ακόσεων.

Τι έχουν δείχνει τα στοιχεία και οι μελέτες; Αν αφαρέσεις την Αμερική καθ το μοντέλο που συναπάντητικα έχει ή την Ολλανδία, που για δίλλους λόγους η σε μεγάλο ποσοστό μερική ή ελασσονική μερική απασχόλησης, έδωσε κάποια οικονομικά αποτελέσματα, σε όλες τις δίλλες τις κώρες η διευρυμένη αυτή ευελιξία, δεν εγγυήθηκε την απασχόληση, δεν ανομεωπύστηκε προβλήματα της οικονομίας, δεν αντιμετώπισε προβλήματα της κοινωνίας, δημιουργήστηκε προβλήματα στην κοινωνία.

Επομένως, το ερώτημα που μπαίνει σήμερα δεν είναι αν θα έκουμε μία διευρυμένη ευελιξία, αλλά το πώς στις επικειμένεις το μεγάλο ποσοστό, ο καρμός των εργαζομένων, θα είναι στις σταθερές δέσμεις απασχόλησης. Αυτό είναι το κεντρικό σύνορμα, εάν θέλουμε να διορθώσουμε μια κοινωνία έτσι που να έχει πρόγραμμα το στοιχείο της κοινωνικής αυνακάρης και μια στικονομία π οποία θα έχει πρωταρχική, διότι ποτέ η στικονομία δεν θα έχει πρωταρχική με τον εργαζόμενο στην αναφορά της.

Ηέρες προκλήσεις και νέα οράματα, θα έλεγα εγώ, στην είσοδο στον 21ο αιώνα. Μπορεί οι τεχνολογίες να δημιουργήσουν αυτά που δημιουργούμεν, θα πρέπει να τις αξιοποιήσουμε όμως σε όφελος των πολιτών, σε όφελος των εργαζομένων, κυρίως των εργαζομένων, ώστε μέσα από την χρήση των τεχνολογιών, να συμβάλουμε τα μέγιστα στην διευρυμένη παραγωγή που συναντάμε.

Η πογκραμμοποίηση είναι μία πραγματικότητα. Όποιοι την αφορίζουν μπορεύνει να έχουν δίκιο, σε σκέψη με κάποια αποτελέσματα τα οποία δημιουργείται. Πρέπει όμως να αξιοποιήσουμε και την ίδια την πογκραμμοποίηση της στικονομίας, σε όφελος των εργαζομένων. Διότι δεν γυρίζει πίσω ή εάν θα γυρίσει πίσω αυτή η πογκραμμοποίηση, θα γυρίσει μετά από πολλά χρόνια και τότε θα έχουν αυτιστελεθεί άλλα πρόγραμμα, που δεν έχουν απογίνεσσι στην κοινωνία και των πολίτες μας ωμών των κοινωνιών σε τυφλές ράχης, τυφλές αιγκρέμοσεις και τότε, κανένας δεν θα είναι που θα κοιρεται.

Τελεύταντας, θέλω να πιστεύω ότι, γενικότερα, το συνδικάτο επί της αυτοίς θα προσεγγίσουν τα θέματα, με βάση αυτές τις προσεγγίσεις θα αναπτύξουν τη δράση τους, με βάση αυτή τη δράση θα αναπτυχθούν τα αποτελέσματα, με βάση αυτά τα αποτελέσματα θα αναβοθήσουν τη δική τους στικονομική, κοινωνική και πολιτονομική θέση, μπορεί και οι κοινωνίες μας πλέον δεν είναι κοινωνίες του πολετισμού της Ελλάδας αλλά, στην Ελλάδα για παράδειγμα έχουμε 1.000.000 ξένους, οι οποίοι θα πρέπει να διατηρήσουν την κουλτούρα τους, τον πολιτισμό τους, να διατηρηθούν αυτοί στο πολιτισμό, για να αναπτύξουμε τον πολιτισμό, να φύγουμε από το στατικό και να πάμε στη διανομική πορεία.

Να συγχαρώ λοιπόν το Εργατικό Κέντρο Αθηνών για αυτή την πρωτοβουλία. Να καλωσορίσω όλους τους φίλους που ήρθαν στην κώρα μας, π οποίας ας ιριδάζειν κώρα θα τους υποδεχθεί και θα τους φιλοξενήσει τον χρόνο που θα μένουν εδώ.

Και να πιο και εγώ αυτό για το οποίο είμαι βέβαιος, ότι οι εργασίες αυτής της διάσκεψης, θα απομακοντήσουν νέες θέσεις για τα συνδικάτα, νέες θέσεις για τους φορείς, νέες θέσεις για τους πολίτες των κωρών, έτσι ώστε μέσα από ειρηνική, δημιουργική και αποτελεσματική συνεργασία να αντιμετωπίσουμε τα θέματα που μας αποσκολούν, ιδιαίτερα τα θέματα της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, όπου το επόμενο διάστημα, τα επόμενα χρόνια, θα έκουμε πόρο πολλά γρηγορία να αντιμετωπίσουμε ως προβλήματα, μέσα από ένα ρευστό περιβάλλον, που διασυνκάως υπέρκει. Γεια σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΚΟΥΤΣΟΥΚΟΣ, Πρόεδρος ΑΔΕΔΥ
(Ανώτατη Διοίκηση Ενώσεων Δημοσίων
Υπαλλήλων)

Ο Πρόεδρος της ΑΔΕΔΥ Γ. Κουτσούκος

Αγαπητοί προσκεκλημένοι, συνόδευφοι του προεδρείου του Εργατικού Κέντρου, συναδέλφωσας και συνόδευφοι,

Θέλω να χαρεψώ τη σημερινή συνδιάσκεψη και να καλωσορίσω και σγά με τη στιρά μου τους έξους προσκεκλημένους στη φιλόξενη χώρα μας.

Ο χαρεψαμός μου θα είναι τυπικός, γιατί το διεθνές περιβάλλον, η κατάσταση στον κόσμο, απόν Ευρώπη και απόν περιοχή μας, νομίζω συναλλήθηκε με επάρκεια, από τον συνάδελφο πρόεδρο του Εργατικού Κέντρου Αθηνών. Όπως, επίσης, οι προσεργόποτες, οι πρωτοβουλίες και οι προσπάθειες του ελληνικού συνδικαλιστικού κινήματος στη χώρα μας και στην Ευρώπη, περηγράφηκαν από τον συνάδελφο πρόεδρο της ΓΓΕΕ, με τον οποίο έκουμε υποστηρίξει αυτές τις θέσεις και αυτές τις απόψεις, στη Συνομοσπονδία των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, όπου ανήκουμε και λειτουργάμε.

Αγαπητοί φίλοι και συναγωνιστές,

Είναι αλήθεα ότι σε αυτές τις διάσκολες συνθήκες, απέναντι στον παγκοσμιοποίηση και τις νέες τεχνολογίες, εμείς έκουμε ένα όπλο στα χέρια μας, το συνδικάτο, και με αυτό πρέπει να παλέψουμε για τα μεγάλα οράματα της εργατικής τάξης, για την κοινωνία της δικαιοσύνης, για την αποσάλοπη, για την ανημετάπτωτη κατινωνικήν προβλημάτων.

Ελπίζω η σημερινή διάσκεψη να συμβάλει ότι τόσο στην ανάλυση των δεδομένων, την αποίστα το συνδικαλιστικό κίνημα την έκει κάνει με επάρκεια αλλά, κυρίως, στην άποινηργία των όρων, των προύποθεσών της κοινής μας δράσης.

Η κατάστασή σήμερα στο παγκόσμιο συνδικαλιστικό κίνημα και στο ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό κίνημα, επιβάλλει να υπέρβουν πρωτοβουλίες που θα το αδηγήσουν σε πο δινομικές και ενωακές παρεμβάσεις.

Απέναντι στην δύναμη των πολυεθνικών και των διυλόμεων της αγοράς, εμείς πρέπει να διεκδικήσουμε ριθμιστικούς κανόνες, εμείς πρέπει να διεκδικήσουμε τον ράλι των παγκόσμιων οργανωμάτων. Απέναντι στη δύναμη των πολυεθνικών, εμείς πρέπει να ενώσουμε τις διυλόμεις μας.

θυ καταθέωσα και εδώ την πρόταση που ανέπειχτο εκ μέρους της μεσογειακής ομάδας των συνδικαλιστικών οργανώσεων στις δημόσιες υπηρεσίες. Ήσα τελευταίο, στα παγκάστρα συνιδρίο της Διεθνούς των Δημοσίων Υπηρεσιών ότι, επί τέλους, πρέπει να συζητήσουμε ασβετά, για μια διεθνή στα παγκάστρα συνδικαλιστική κίνητρα.

Το δεδομένα έκουν αλλάξει. Τα σύνορα έπεισαν. Σε πέρα πολλές ευρωπαϊκές χώρες, τα συνδικάτα, μεταξύ άλλων γραμμής διαχωρισμούς των δεκαετίας του '30 και τους μεταπολεμικούς διαχωρισμούς, έκουν πλέον αντιτίθη γραμμή επικοινωνίας, συνεργασίας και διαμόρφωσης κοινής πλατφόρμας. Πρέπει, νομίζω, να το βαλούμε στην πρατεροπόντια μας, να ενώσουμε και οργανωτικά τις δυνάμεις μας.

Κατό τούτο και η σημερινή διαδικασία, ως ένα δίκτυο επικοινωνίας πέρα πολλών συνδικάτων, μπορεί να σύγχνει στην ανάπτυξη του προβληματισμού και σε παραπέρα πρωτοβουλίες, που σίνη απαραίτητες, ώστε κινητές αποκλεισμούς, όλα τα συνδικάτα και της Νοτιοανατολικής Ευρώπης και της ευρύτερης περιοχής μας, να ενώσουν τις δυνάμεις τους, για να δώσουμε μαζί τις κοινές μάχες του μέλλοντος.

Έχομετο λοιπόν, καλή επεικίδια ασις εργασίες εσς και καλή διαμονή στους ξένους αντιπροσώπους μας. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

Οι εκπρόσωποι των κομμάτων, από αριστερά: ΔΗΚΚΤ, Π. Καλογερόπος, ΣΜΗ Η. Παπαγιαννίδης, ΚΚΕ Ε. Τυραράσκης, ΝΔ Ευαγγ. Μελιοράδης, ΠΑΣΟΚ Δ. Μανικάς, σε σπουδαία χαρακτηριστικά συνέδεσην της εργασίας της διάσκεψης.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΜΑΝΙΚΑΣ, Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ

Κύριε πρόεδρε, κυρίες και κύριοι,

Χαιρετίζουμε τη σημερινή διάσκεψη των ευρωπαϊκών συνδικάτων, ελπίζουμε και προσβλέπουμε ότι τα συμπεράσματα, οι ιδέες και προσόπεις οι οποίες θα οικουσθούν, θα αποτελέσουν όχι μόνο ένα καινούργιο δίκτυο επικοινωνίας και αλληλεγγύης των εργαζομένων της Ευρώπης, αλλά θα αποτελέσουν και μια πολιτική βάση συνεννόησης, συνείνεσης με ευρύτερες πολιτικές δυνάμεις, ώστε οι απονοτίσεις να έχουν και αποελεόμα και άχι μόνον να εναρύνονται στην αφετήρα των θεωρητικών ανασπολίσεων.

Ζεύμε σε μια καινούργια εποχή, σε μια εποχή που σημαδεύεται από τις ραγδαίες αλλαγές στην τεχνολογία, αλλαγές οι οποίες έχουν επέμβει στον κώνο της παραγωγής της κοινωνίας και έχουν ανατρέψει τόσο το παραγωγικό, όσο και το κοινωνικό μοντέλο της οργάνωσης.

Και αξιού κανένας να παρατηρήσει, όχι ως άμυνα, αλλά κυρίως ως ψυχρή διαπίστωση, ότι και κώμπατο μη συνδικάτο και γενικότερα φορείς της κοινωνίας, στάθμαν ιδιαίτερα αμήκενοι απέναντι στην εμφάνιση και στην κυριαρχία της παγκοσμιοποιημένης εικονομίας.

Τα πρόφανά είναι δια, μπροστά σε αυτές τις εξελίξεις, δεν μπορούμε να αποντίσουμε ούτε με πολιτικές σπουγαρείσιες, ούτε με εξορκισμούς, ούτε βεβαίως με την άρνηση της τεχνολογίας. Απαντούμενα σήμερα, ίσως περισσότερο από ποτέ, συντονισμένες, σχεδιασμένες, προσαποσικές αποντίσεις των κυβερνήσεων, των συνδικάτων, άλλων των δυνάμεων της εργασίας και του πνεύματος, όλων εκείνων των δυνάμεων, που αποδέκονται την αγρού, αλλά αποδέκονται την αγρού με κανόνες, όρους και πραγματικές και της δήνουν έναν ρόλο στην εξυπέρτωση της ειδικής και πνευματικής ανεξαρτησίας του ανθρώπου.

Η παγκοσμιοποίηση είναι μια πραγματικότητα και την Ευρώπη του Μάστερια είναι μια πραγματικότητα. Δεν είναι η Ευρώπη που επιδιώκαμε, δεν είναι η Ευρώπη που επιθυμούμε. Προφανώς, η δημιουργία του ενοτίου νομισματος είναι μια πολύ σημαντική εξέλιξη για την Ευρώπη, ίσως η μεγαλύτερη εξέλιξη στην Ιστορία της, μετά την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και, βεβαίως, θα ολλάξει και την πολιτική και την οικονομική και την διεθνή φυσιογνωμία της Ευρώπης.

Το ερώτημα όμως είναι εάν η νομισματική εξέλιξη θα κινηθεί και κατευθυνθεί προς την διαμόρφωση ενός νέου σύγχρονου ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, γιατί αυτό είναι που χρειάζεται σήμερα, αυτό είναι που αποτελεί αύρια η ευρωπαϊκή πολιτεία κατά πόσον διπλαδό η νομισματική έννοια θα κατευθυνθεί στον απόκο της διαμόρφωσης του εντόπου κοινωνικού χώρου, κατά πόσον διπλαδό τα επίπτωτα της ανεργίας, του καινοτοπίου αποκλεισμού θα τίκουν άμεσης ριζικής απάντησης.

Αν λοιπόν ο στόχος είναι αυτός, η διαμόρφωση του εντόπου κοινωνικού χώρου, η διαμόρφωση της κοινωνικής Ευρώπης, αποτελείται μια νέα, μία σύγχρονη, μία διαφορετική πολιτική για την Ευρώπη. Πρώτα απ' όλα αφείλει η ίδια να ξεπέρασε την ποσοτική έννοια της ανάπτυξης, να την αντικαταστήσει με μία αναδιπλυψη όπου η ανάπτυξη συνδέεται, ταυτίζεται, με την κοινωνική δικαίωσην και την κοινωνική αλληλεγγύη.

Και δεν είναι αρκετό κανένας ρητορικό να αρνείται την κοινωνία των 2/3. Το 35ωρα, δεν μπορεί να είναι ένα πολιτικό αίτημα στα διπλεκές. Η εφαρμογή του επελέγει, ωρίς βεβαίως τη μείωση των εισδιημάτων και με στόχο την αύξηση της αποσχόλησης, αλλά ταυτόχρονα πρέπει να διούμε και την αναδιανομή των χρήστων εργασίας, μέσα από πολιτικές αναδιανομής των πλούτου, μέσα από τη συμμετοχή των εργαζομένων, τύπο στην αύξηση της παραγωγικότητας, που δεν αφορά και δεν είναι υπόβαση των μηχανών, όσο βεβαίως και από τη συμμετοχή των εργαζομένων στην εργασία κέρδη των επιχειρήσεων είτε του ιδιωτικού είτε του δημόσιου τομέα.

Στη συνέχεια είναι βέβαιο ότι οι εργαζόμενοι, οι προσδετικές δυνάμεις, οι δυνάμεις της κοινωνικής δικαιοδόμησης και της αλληλεγγύης, χρειάζεται να αναπτύξουν συμμαχίες, χρειάζεται να διευρυνθεί το μέτωπο πάλλης τους. Γι' αυτό είναι απαραίτητη η συμμαχία με τα οικολογικά κτηνίατα, με αυτά τα κινήματα που προσέλονται έναν άλλο τύπο ανάπτυξης, ο οποίος δια απλά προστατεύει και σέβεται τα περιβάλλον, αλλά μπορεί και να το βελτιώνει.

Πρέπει να αναπτύξει συμμαχίες με τα γυναικεία κτηνίατα, με τα κτηνίατα διπλαδό που πέρα από το κεντρικό κτήσιμα της γυναικείας κτηριαφέτησης, αποτελούν και κτηνίατα τα οποία στηρίζουν, βελτιώνουν την κοινωνική συνοχή.

Φίλες και φίλοι, πρέπει να αναπτυχθούν συμμαχίες με τα κτηνίατα ειρήνης και όχι από μια πασιφαστική ανθητισμό, όσο μέσω της ειρήνης επιλύονται, αναπτυγχάνονται όλα τα προβλήματα, αλλά κυρίως γιατί μέσα από τέτοια κτηνίατα, μπορούμε να οδηγηθούμε σε μείωση δια απλά των εντάσεων, αλλά και των εξεπλησμάτων, ώστε όλο αυτό το περίσσευμα να κατευθυνθεί σε εκείνες τις κοινωνίες, οι οποίες απέμερα βρίσκονται κάτω από τη όρια της φτώχειας και της εξοιλίωσης.

Άρκει να αναλογοθεύμε μόνον, ότι με μείωση κατά 12% των πολυκόμιτων εξαπλισμών, είναι τοποθέτη να διαμορφώσει ένα ευπρεπές και αξιοπρεπές επίπεδο συνής των 3/4 των εξαθλιωμένων του πλαισίου μας.

Κυρίες και κύριοι, φίλες και φίλοι,

Άν σίμερα το πρόταγμα για κοινωνική δικαιοσύνη και αλληλεγγύη κερδίζει έδαφος, αν γίνεται περισσότερο έντιμα προτεριότητας, δεν μπορεί να είναι μία προσερειότητα, δεν μπορεί να είναι ένας σύλος χωρίς όρους και προϋποθέσεων.

Άποψή μας είναι, ότι μία προϋπόθεση πρακτύπτει, μέσα από την αναδιανομή του πλούτου. Μια δεύτερη προϋπόθεση αφορά στην εγγύηση ενός αξιοπρεπούς επιπέδου κοινωνικής συνής. Η ανάπτυξη δηλαδή ενός κοινωνικού δικτύου αλληλεγγύης, που δεν περιορίζεται απλά και μόνο σε γηπέματα υγείας, περιθώλωπης, αλλά επεκτείνεται στο χώρο της εκπαίδευσης, στον χώρο της εργασίας, στον χώρο της κατιτάσης.

Αυτή η ιδέα όμως της αλληλεγγύης, πρέπει να μην πατέει απλά και μόνον στην ιδέα του εργαζόμενου, αλλά να επεκταθεί και να εδραιωθεί πάνω στην ιδέα του πολίτη, γιατί αυτό μπορεί να συμπεριλάβουμε στους στόχους, στις διεκδικήσεις μας, στα πολιτικά μας προγράμματα κατ των μετανάστων και των περιθωριοποιημένο και αυτό δεν είναι μία φιλανθρωπική πολιτική και δεν είναι βεβαίως μία άμυνα απέναντι σε έναν υφέροντα ρασισμό, αλλά κυρίως είναι μία αποφασιστική διέξοδος, μια σημερινή σημασιογεική απέναντι σε δυναμικές απειλές νεοφασιστικών κινημάτων, που πρόσφατες πολιτικές τους καθασισθώσεις και νομιμοποιήσεις γνωρίζουμε πλέον και στην Ευρώπη.

Ο τρίτος όρος, ο τρίτη προϋπόθεση, είναι η διασφάλιση ενός βασικού πυρήνα σταθμικών πολιτικών και κοινωνικών δικαιομάτων, για όλους, ως μια βασική αρχή, που θέλει για θεμελιώσεις το κράτος δικαίου, αλλά πλέον σε αριγγή έθνη και κοινωνίες, αλλά σε πολυπολιτισμικές κοινωνίες. Ας αναλογοθεύμε μόνον δει, κατά προβλέψεις ειδικών και αναλυτών, περί το 2010 με 2015, η Ελλάδα θα κατοικείται από 15.000.000 ανθρώπους, εκ των οποίων τα 3.000.000 θα είναι ξένοι.

Κυρίες και κύριοι,

Επειδή όλη η πολιτική υφιστολογία των ελευθεριών χρόνων, ιδιαίτερα από όλους εκείνους που υποστήριζαν τα τέλος της κατορθώσης, μιλάει για την απόλαυση, την αφαρμάτωση και την εξαφάνιση του κράτους δικαίου και των κοινωνικών πολιτικών, θα θέλει ότι με σύγχρονη απόντηση για ένα νέο σύγχρονο κοινωνικό κράτος, που θα σπανώσει και θα δίνει λύσεις στο αύματο των προβλημάτων των πολιτών, πηγάδει μέσα από την ιδέα της αλληλεγγύης και τη ιδέα της αλληλεγγύης, μπορεί να πάρετε σάρκα και οστά, όταν συμμετούνται πλέον κοινωνικά κινήματα, κινήματα εργαζομένων, τα οποία υπερβαίνουν τα εθνικά όρια. Και όταν υπέβουμε τα εθνικά όρια, θα αισθανθούμε τότε την πραγματική αλληλεγγύη. Θα μπορέσουμε να συντημετοπίσουμε την συναότητα του βορρά και του νότου και πάνω από όλα, θα μπορέσουμε να διαμορφώσουμε ένα μέτωπο σγάνων απέναντι στις τακτικές δινομάτης της οικονομίας, τα πανίσταυρα οικονομικά κίντερα, τα οποία έχουν φθάσει σήμερο όχι να απειλούν απλά κοινωνικά δικαιολόγια και κατακτήσεις, αλλά να απειλούν ευθέως την καρβούνη της πολιτικής διμοσιότητας. Το πρόταγμά τους είναι η οικονομία πάνω από την πολιτική. Εάν αυτό συμβει, η εξέλιξη θα είναι η εξέλιξη της ταύγελης και της αυστηροσύνης του κέρδους.

Για τούτο χρειάζονται τα υπερεθνικά δίκαια αλληλεγγύης και δράσης των εργαζομένων. Για τούτο χρειάζεται η μεγάλη συμμαχία των κοινωνικών κινημάτων, των πνεύματων της εργασίας και του πνεύματος, των προσδετικών πολιτικών κινημάτων, για να μη ζήσουμε το τέλος της κατορθώσης, αλλά να γίνουμε την καρουγή ενάς απόκοντα νέοι κοινωνικής δικτυοσύνης και ανθρωπιάς.

Σας ευχαριστώ και εύχομαι επιτυχίες στις αυτοπτίσεις σας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ, Εκπρόσωπος της ΝΕΑΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Κυρίες και κύριοι καλημέρα σας.

Θέλω να ευχαριστήσω το εκλεκτό προεδρείο και να συγχαρώ το ΕΚΔ για τη σημερινή του πρωτοβουλία, να πω ότι πρώην πρόεδρος είναι μία πρωτοβουλία η οποία συμβάλλει στο να βρούμε τας λύσεις εκείνες που μπορούν να μας δώσουν τα προγράμματα που πρέπει και να μπορούμε να εφαρμόσουμε, ώστε να καταπολεμήσουμε την ανεργία και να δημιουργήσουμε πολιτική αποακόλυτης.

Αγεβαίνοντας στο βήμα σκέψθηκα ότι όταν έπιαρνα μέρυς στην παραστασίας των απλώ μέλος, θεωρούω ότι το πανούσιο καρμάδι της διάδικτης τους χαρτερισμούς και θέλγα πότε θα τελειώσουν οι χαρτερισμοί, να πάρουμε τον λόγο εμείς και στη προσεκλημένη μας να μας οκουμώσουν.

Πρέπει να σας πω όμως ότι αιμέρα, δεν αισθάνομα το ίδιο, γιατί πατεύω ότι οι χαρτερισμοί είχαν και αυτοί. Οι χαρτερισμοί είκαν τοποθετήσεις, που μπορούν να κεντρίσουν πρόγραμμα το ενδιαφέρον άλλων των υπολοτών συνέδριων, ώστε να τοποθετηθούν και να σχολίσουν ή να εμπλουτίσουν ή να συμβάλουν ή να προσορμίσουν και τους δικούς μας χαρτερισμούς.

Γιατί πρέπει να σας πω κύριε πρόεδρε, ότι άλλο από αυτό το βήμα καταθέσανε και πρατόδεις και το ίδιο θα κάνει και εγώ, παρόλο που έχωμε κληθεί για χαρτερισμό, οι πρωθυπότεροι είναι οι συναποστατές και θα πρέπει πιοσή να συγχρηθούν. Η σημερινή διάσκεψη κυρίες και κύριοι, γίνεται σε μία περίοδο που στην Ελλάδα είναι προεκλογική κατ' θερινώς αυτό το βήμα, δεν πρέπει να είναι βήμα προεκλογικό, αλλά μπορεί και πρέπει να είναι βήμα που τα κόμματα θα καταθέσουν τις προτάσεις τους. Άλλωστε, εδώ «αλλούμεθα» ως εκπρόσωποι των κομμάτων και εγώ πρέπει να μην αποβάλω αυτή επιν ιδιότητα, παρόλο που το θέμα της συνέργιας, το θέμα της συνασκάλησης, το θέμα της σικανομικής ανάπτυξης, προστομίων και θέμα να το δω, όπως δλοι μας υποθέτω, ως ένα θέμα εθνικής συνεννόποσης, ένα θέμα κοινωνικής συνεννόποσης, ένα θέμα κυρίες στείρες αντιπροσώπους, ένα θέμα που προγράμματα μας βάζει στην αγωνία άλλως μας για την αντιμετώπιση του.

Γιατί τελικά μπορεί δλοι να μιλήμε για δείκτες, μπορεί δλοι να καυθεντάσουμε για αριθμούς, αλλά πι συνέργια οφερούν ανθρώπους και αιφρόν ας κοινωνικό φανάριμενο και μίλλες πολλές πραεκόδεις που έχουν ακέστη με τον τοπό της κάθε κοινωνίας.

Στην Ελλάδα λοιπόν, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία που έχουμε και έχουμε αποδεκτεί άλλοι, οι άνεργοι οι νέοι πλη κίς από 20 έως 34 ετών, έχουν συζηθεί κατά 40.000 μέσο στο 1998. Συνολικά δε ο αριθμός των ανέργων, των περασμένο χρόνο, πάλι με τα στοιχεία που δλοι αποδέκομεθα, αυξάνεται κατά 70.000. Έτσι λοιπόν ο αυνολογικός αριθμός έχει φθάσει στα 479.000 όταν για πρώτη φορά στην ελληνική κοινωνία, σε ένα ρεκόρ ποσοστού ανεργίας, στο 11,4% που είναι το μεγαλύτερο της τελευταίας δεκαετίας.

Και βέβαια είναι τραγικό το ότι, οι άνεργοι κυρίως πλέον, είναι τιθίστερα νέοι. Ο ένος στους δύο κάτι των 25 ετών είναι άνεργος. Όμως η πραγματικότητα είναι πολύ χειρότερη επερέψτε μου να πω και είναι χειρότερη διότι η κρυπτοανεργία και η υποαποακόλυτη είναι πολύ μεγαλύτερες και δεν μετρώνται στο δείκτη που έχουμε.

Το ότι ακόμη βέβαιο δεν έχουν εκδηλωθεί δραματικά φαινόμενα του κοινωνικού αποκλεισμού, της βίας, της εγκληματικότητας, που είναι αναπότελεσμα συνέπειες μας είσισας εκεταμένης ανεργίας, δημιούργησε πολλά σωστά συνέφερθηκαν πραγματικά και ιδιαίτερα από την προδρόμη της ΠΣΕΕ, αυτό κυρίως οφείλεται σκόμια στην καθαρή δουμή της ελληνικής κοινωνίας, η οποία όμως σημάνει ότι έχουμε σήγουρα πολύ μεγαλύτερες τέσσερις ενέργειες, που δυστυχώς θα φανούν στην ίδια την Ελλάδα, την ελληνική κοινωνία την απαίτηση.

Όταν όμως η ανεργία πάρει τέτοιες διαστάσεις, ο κοινωνικός ισοζύγος θα κινδυνεύει και πιστεύω ότι οι συνέπειες θα είναι πολύ σοβαρές, θα είναι ιδιαίτερα μακροπρόθεσμες, θα θέλουν μακροπρόθεσμες πολιτικές για να αλλάξουν. Δεν δια αλλάσσουν από τη μία μέρα στην άλλη, αλλά με πολύ πιο μακροπρόθεσμες πολιτικές και φοβάμαι ότι μπορεί να δημιουργήσει και μη αναστρέψημες συνέπειες.

Οι άλλες ευρωπαϊκές κύριες, μην πλανάμεθα, δεν έχουν πλέον καταρθώσει να ανεμεωνίσουν αυτό το θεμελιώδες και απειλητικό για τα άτομα και αλλάζοντα την κοινωνία πράβλημα. Εγώ, από την ημέρα που γεννήθη-

και και φοβούμεται μάλιστα την ημέρα που θα πεθώνω, θα το συγκινούμε το θέμα και θα το θέτουμε πάντα στις νέες βάσεις, στα νέα δεδιορένα, όπως αυτά προκύπτουν, όπως αυτά γίνονται και θα πρέπει να τα προσαρμόσουμε. Γιατί; Αναρωτηθήκαμε αλλίσθια; Γιατί τα αίσιά του, τα αίσια της ανεργίας, τα αίσια δύλων αυτών των θεμάτων, είναι σύνθετα. Είναι πολλές φορές αντιφατικά. Είναι πολλές φορές ανταγωνιστικά. Η αικόνομία και θα κάνω την ίδιη να απαμονώσω στον λόγο του προέδρου της ΓΣΕΕ, αλλά και του κ. υπουργού, χωρίς αυτό να απαλλαγεί διπλά δεν παρακολούθησα τις ομιλίες άλλων κατ' ιδιότερα των προέδρου του Εργατικού Κέντρου, που ήταν μια πολλή εμπειροπαθώμενή σταύλουστη, με ευχές αλλά και προσάστεσ, γιατί το θέμα το ξέρουμε όλοι, το έχουμε ενιστήσατο, το στόχημα είναι οι προσώπεις που καταβάλλουμε για προβληματισμό και για αυξήση.

Η αικόνομία όπως ελέγχει, έχει πλήρως παγκοσμιοποιήθει και ο ανταγωνισμός στο παγκόσμιο επίπεδο - και αυτό πρέπει για το αναγνωρίσαμε - αισκεται με εντελώς άνισους δρόμους. Οι τεράστιες διαφορές στην αριθμή εργασίας οδηγούν συχνά στην μετανάστευση, όπως πλέον των εργαζομένων αλλά και των επικειρίσεων από χώρες υψηλού κόστους σε άλλες, όπου τα κόστας εργασίας είναι πολλές φορές καμπυλότερο. Αυτό ας μη μας διαφεύγει και πρέπει να το δούμε και από αυτή τη απόψη.

Το κονιωνικό "damping" (ας μου επιτρέψει ο δρός), έχει μεγαλύτερες συνέπειες στην αποσκόλληση από εκείνες που προκύπτουν μερική και ταχύρρυθμη επαναγέννηση των τεκνολογιών σε παραδοσιακές τομείς παραγωγής, τους οποίους χαρακτηρίζει ως τώρα η ένταση της εργασίας.

Η μετατόπιση και μετακόμιση δύλων αυτών των έπικειρισεων, από κώρες που είναι πλέον σε υψηλά κόστους σε κώρες καμπυλότερου κόστους, είναι ένα ουσιαστικό πρόβλημα το οποίο πρέπει να αποσκολλίσει την απεριγόνη μας διάσκολη περί το δούμε. Διότι άλλα αυτά πανθίζονται το πλαίσιο μέσα στο οποίο η ανεργία έχει αναδειχθεί και στη κώρα μας, σε ένα διαρθρωτικό πρόβλημα της πικανομίας και της κοινωνίας μας. Πρόβλημα που έχει τις ρίζες του στις βαθιές αλληγές, στις μεδόδοις παραγωγής, στις ζέντανες ανακατατάξεις της προσφοράς και της στήπησης εργασίας σε πολλούς κλάδους της παραγωγής και στην ένταση των αναγνωρισμάτων, μέσα από την παγκοσμιοποίηση της αικόνομίας.

Πιαράλληλα, επιρρέει άμεσα μια σειρά από παράγοντες που επιδρούν στην κοινωνική σωτή των πολιτών και δεν μετρώνται πάντα με στατιστικά δείκτες. Άλλα μετράνται όλα με τους δείκτες.

Παράγοντες όπως τα ανερχόμενα φαντασματικά κοινωνικά περιθώριοποίησης, η αρνητική εξέλιξη του δημογραφικού, ο κίνδυνος κατάρρευσης του ασφαλιστικού συστήματος, η αναπυρελεαμπτικότητα του εκπαιδευτικού συστήματος, άλλοι αυτοί είναι παράγοντες που συμβάλλουν στην αύξηση της ανεργίας και πρέπει να τους δούμε τον καθέναν δεκτικά και να τους κουβεντιάσουμε.

Στέκομα για λίγο, γιατί άκουμα πάλι σε αυτές τις εισηγήσεις το θέμα του Μάστερικ. Όπως βέβαια η συνθήκη αυτή τροποποιήθηκε και αυξημένη και από τη συνθήκη του Άμστερνταμ, ο κ. Παπαγοννάκης, ως ευρωβουλευτής, είπε από πολύ κοντά και θα μας τα πει καλύτερα:

Όμως εγώ θα θήλει να ασχ θα, ότι οι στόχοι που εσθίουσαν, δεν είναι ούτε αντεργατικοί, κατά τη γνώμη μου, ούτε αυμβάλλουν στην αύξηση της ανεργίας. Αντιθέτως, αυμβάλλουν στη δυναμική αποσκόλλησης. Ποιοι ήταν οι στόχοι; Η μείωση του ελλείμματος, η μείωση του κρέους, η μείωση του πληθωρισμού, η μείωση των επιπτώσεων. Μπορεί κανείς αλλίσθια να μας πει ότι πρέπει να έχουμε μεγάλο ελλείμματος ή μεγάλο κρέος ή μεγάλο πληθωρισμό, για να μπορέσουμε ανεργία;

Βεβαίως, το στήγιμα τη στοίχημα που γεννάται είναι πώς θα φθάσουμε σε αυτούς τους στόχους και με ποιες πολιτικές μπορούμε να πάμε από αυτούς τους στόχους, πολιτικές που το Μάστερικ δεν έβασε. Το Μάστερικ έβασε τους στόχους. Οι πολιτικές για να φθάσουμε στους στόχους, ήταν πολιτικές που θα επέλεγε ο λαός, μέσω των κυβερνήσεών του, για να μας φθάσουν στους στόχους.

Και εμένα απέρρεψα μου να πω ότι το πρόβλημα δεν ήταν συγκριτικό οι στόχοι, αλλά οι πολιτικές που θα μας πάγκωναν στους στόχους και έκει πρέπει να δούμε εδώ πεώναμε ή αν αποτύπωμε, γιατί κατά τη γνώμη μου δεν πετώνται.

Το μεγάλο θέμα της ανεργίας, το έχουμε μπροστά μας, δεν το οφέλασμε πίσω μας και δεν θα το αφίσουμε, θα

εις βροτοκοινή συνέχεια μπροστά μας και έστι πρέπει να το αντιμετωπίσουμε. Μάγκες λίστες δεν υπάρχουν και όποιος σας θέλει να κάθισει σε προσεκλιθειτελό περίοδο, μόνον να καθίσει αυτό θέλει και γι' αυτό αιρετιώς δεν είμαστε εδώ αύτε σγά σάτε και οι άλλοι συνόδηλοι υποθέτω, για να καταθέσουμε μαγνητές λίστες.

Οι επιλογές μας κυρίες και κύριοι και πρέπει να γίνεται γνωστός, αναγκαστικά θα έχουν πολιτικό κόστος, αναγκαστικά θα έχουν κοινωνικό κόστος, αναγκαστικά θα έχουν οικονομικά κόστος, κόστος το οποίο επίσης δεν μπορούμε αίματρα να προσδιορίσουμε, σημείς υπάρχει ένας κοινωνικός λογαριασμός, τον οποίο πρέπει στο σύναλο της πολιτικής να πληρώσει, ανδλαγα με το έκει και κατέκει μάλιστα ο καθένας, σε αυτό το σύναλο της κοινωνίας. Χρειάζεται λοιπόν να συνειδητοποιήσουμε ότι πρέπει να αναπλύσουμε μπλανημούς διαλόγου, όπως και ο απεμερινός. Διαλόγους σύνθετους απόψεων μεταξύ όχι μόνον των κοινωνικών εταίρων, που θα επηρέψει να διαμορφώσουμε το βασικό πλαίσιο που θα στηρίξει την πολιτική ανάπτυξης, αλλά και μεταξύ μας.

Βρισκόμαστε σε μία περίοδο και η διάσταση γίνεται σε μία περίοδο που δεν είναι πολύ καλές στις σκέψεις πολιτών και κορμάτων, αύσει πολιτών και κράτους, ιδιαίτερα δε αισθέσις νέων και κορμάτων δοκιμάζονται και δοκιμάζεται και πι αιχματόσβ μας. Όμως, μπορούμε να αναδρύσουμε έναν μόνιμο διάλογο, ώστε να συνδιαμορφώσουμε μαζί ένα πλαίσιο μέσα από το οποίο θα κινηθούμε, για να βρούμε τις πολιτικές για τις λύσεις αυτών των προβλημάτων. Πιστεύει ότι πρέπει να βρούμε με συναίνεση εκείνες τις πολιτικές και να συνθέσουμε μέσα από αυτή την κοινωνική συνεννόηση, αλλά και την πολιτική συνεννόηση μεταξύ των κομμάτων, σιφ' ενώς, αλλά και των κομμάτων με την ίδια την κοινωνία και ταυς εκπροσώπους της και ταυς εκφραστές της. Εμένα θα μου επερέψει να καταθέω μερικές προσάρτες και απόψεις:

Κατερίνη να σας πω για το θέμα του 35ωρου, το οποίο επίσης άκουμε και θα ήθελα να πω, αγαπητέ πρόεδρε, ότι υπει Γαλλία πότι εκφράζονται, μπορεί δειλά αλλά εκφράζονται, ότι έχει βλάψει ιδιαίτερα τον ανταγωνισμό, ο οποίος ανταγωνισμός -αντί όπως αυτό συνήθως γίνεται- οδηγεί σε ελεύθερη επιχειρήσεων, που δημουουργούν δυπτυχικά θέσεις ανεργίας και όχι θέσεις απασχόλησης.

Πρέπει να επανεξετάσουμε το στήλιμα, όχι μόνο του, αλλά με παρομέτρους τέτοιες, που πρέπει να συνεννοηθούμε και να συναντηθούμε περιβώνος σε ένα είπειο απαυροδόμη για να τα συζητήσουμε. Και ταυτόχρονα να σας πω, ότι ο διάλογος αυτός, μπορεί πρόγραμμα να είναι οικοποιικός και ειδικρινής και να σας πω ότι σε επιδικούς κλάδους παραγωγής, όπου πρόγραμμα μπορεί να εφαρμοσθεί χωρίς να έχει πρόβλημα στον ανταγωνισμό, ημάς μας βροτοκι αύμφωνους στη συζήτηση εκείνη, όπου θα το δούμε όχι μόνο του και δεκομένου, αλλά με όλο το πλαίσιο το οποίο συζητήσαμε προηγουμένως.

Θα ήθελα να καταθέσω λοιπόν και κάποια ώρας άξονες, πάνω στους οποίους έμεις τουλάχιστον ως κυβέρνηση αύριο θα κινηθούμε, διότι πρέπει να σας πω κινέτες και κύριοι αύνεροι ότι δικαιώσω κάθε πολετικής βρίσκεται όσον μπώνονται στη κοινωνικές ανισότητες ή στη περιφερειακές συνιστώσες. Άνεργοι δεν υπάρχουν σήμερα στην Αθήνα ή στο Λεκανοπέδιο. Άνεργοι υπάρχουν σε όλη την Ελλάδα, υπάρχουν σε όλη την Ευρώπη, υπάρχουν σε όλο τον κόσμο και η κοινωνική αλληλεγγύη στην οποία αναφέρθηκε προηγουμένως ο συνάδελφος, θα γίνει, θα βρεθεί, θα βρει σάρκα και οσά, όσον θα μπορέσουμε να συνεννοηθούμε όλοι και όσον θα καταλάβουμε ότι πρέπει να ασκούμεθούμε για όλους.

Και πι αιχματική πολιτική, δυστυχώς, έχει δημιουργήσει μεγάλες περιφερειακές ανισότητες και ως εκ τούτου, κατά τη γνώμη μου, δεν έχει δικασθεί. Ειφάτε από τις δεκατρείς περιφέρειες της Ελλάδος, σήμερα είναι στη πολιτεία της Ευρώπης, με το πιωτή περιφέρεια της Ευρώπης την Ήπειρο.

Αυτό οποιαστινά, ότι μια πολιτική που δεν μπορεί να φέρει ταύτισμα και να μετώνει αυτές τις φαλλίδες, τότε πρέπει να αποκλείσεται και πρέπει να βρούμε άλλες πολιτικές οι οποίες θα μας βοηθήσουν.

Για αυτό έμεις θέλουμε να σας πούμε ότι πρώτος άξονας μιας τέτοιας πολιτικής θα πρέπει να είναι η αλλαγή του συνταξιοδοτικού νόμου και η κατέρρευση ειδικών τοπικών προγραμμάτων ανάπτυξης, για την εκμετάλλευση των αιγακρητικών πλεονεκτημάτων των αιγακρητικών περιοχών, που παρουσίζουν ιδιαιτερότητες. Είναι οδηγόποτο να συνεχίσουμε να αντιμετωπίσουμε με τη ίδια αναπτυξιακή κριτήρια τη Θράκη και την Ήπειρο

με την Κρήτη, δεν έχουν κομμάτι σκέση, δεν μπορεί να έχουν τα ίδια συναπιζαντικό κριτήριο, δεν έχουν αύτες καν τους δείκτες ενέργειας. Ωστε είναι λογικό περιαλέξης που αντιμετωπίζουν μακρακρόνα προβλήματα αποβιτιμικά-νησιών όπως η Πάτρα, όπως η Πελοπόννησος, δηλαδή η Αχαΐα, η Εύβοια, να εντάσσονται σε κοινούς μηχανισμούς, με επιν περιοχή του νέου αεροδρομίου των Σπάτων για παράδειγμα, πράγμα που υπάρχει σήμερα.

Ο νέος συναπιζαντικός νόμος λοτόπον, θα πρέπει να προβλέψει τη θέσηση αυξημένων υψηλών κοντίτερων σε αυτές τις περιοχές και θα πρέπει ταυτόχρονα να υπάρχουν «και ελέγκτοι» μηχανισμοί για να δουμες σε πρόγραμμα αυτού που ευρεγεούνται από αυτές τις διατάξεις επεγγύων τα συγκεκριμένα ποσά στους συγκεκριμένους γονούς. Δεύτερος άξονας, είναι η εκπόνηση ειδικών τοπικών προγραμμάτων, για την ανάπτυξη της ορετικής Ελλάδος. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε το πρόβλημα της εργοποίησης των ορετικών δύκων της Ελλάδος και πρέπει να έκαψμε ειδικά τοπικά προγράμματα γι' αυτές τις συγκεκριμένες περιοχές.

Οι τρίτοι άξονα θα έβλεπε -χωρίς αυτά να είναι θέσφατα και να δέχονται και αυξήσης και αλλαγές και τροποποιήσεων- την αλιστούποιη πλοσικών προγραμμάτων αποσακλιώσης, για τις περιοχές που έχουν χαρακτηρισθεί ως θύλακες ανεργίας. Πρέπει να τις δουμες κάτιο από διαφορετικό μόδι, υπό διαφορετικού πρίσμα. Στις περιοχές αυτές, θα πρέπει να τακύωνεν ειδικά κίνητρα και μέτρα ενίσχυσης πενδυτικών δραστηριοτήτων, για να δημιουργηθούν θέσεις απασχόλησης.

Ο τέταρτος άξονας, είναι η καθηύρωση ενός σταθερού και διεκπειρωτικού αισθήματος, δεν μπορεί να έκουμε ένα αύστητο το οποίο δεν θα διευρύνει τη φορολογική βίση και που θα πρέπει να περιορίζει τη φοροδιαφυγή. Ένα σύστημα μακρακρότο θέλω να που κινήσει. Κατ ταυτόχρονα, μέσα από τη σύστημα αυτό που είναι και σύστημα αναδιονομής του πλούτου, θα πρέπει να υπάρξει και η στήριξη της μικρομεσαίας απεξιροποίησης, που ο κ. υπουργός μας ανέφερε, αλλά δεν είπε πώς δεν είδε και όλες τις άλλες παραμέτρους, που αφορούν σήμερα την μικρομεσαία απεξιροποίηση. Επόμενος άξονας, είναι η ανάπτυξη στον τομέα των υπηρεσιών με την απελευθέρωση των αγορών, επεπτωτικών, ανέργειας και αιταπλοίας. Εγώ πιστεύω ότι ο τομέας των υπηρεσιών μπορεί να προσφέρει και βέβαια, ο άξονας αναβάθμισης του εκπαιδευτικού αισθήματος. Ο νέοι χρεώνονται εφάδια, χρεώνονται γνώσεις, που να τους επιτρέψουν στο μελλόν, ταστήμα, να ανταγωνισθούν.

Πρέπει να ας πω, ιλείνοντας, ότι η ελευθερία της αγοράς που εμείς πιστεύουμε, δεν σημαίνει ασυδοσία. Αντιθέτως απαιτούνται ύπορη κανόνων ασφάλειας, νόμων και ειφαρμογής των νόμων και ταυτόχρονα σημαίνει, ένα κράτος δικαίου, το οποίο θα μπορεί να έχει την ρυθμιστική του ρόλο, να επιβάλλει τις κυρώσεις σε όσους δεν πετύχουν και ένα κράτος πρόνοιας το οποίο θα μπορεί να κάνει τι αναστήναμε πλαύσιο.

Και βέβαια θα πρέπει να ας τις ταυτόχρονα όσα κύριο θέμα μας, που μπορεί να καυβεντιασθεί μόνο του σε μια περιοδική, είναι το θέμα της απορρόφησης των κανυβιλών που αναφέρθηκαν προηγουμένως και ένας λόγος κύριο πρόδειρος της ΕΣΕΕ, που έκαι τακτική υπέρ του σημειώνει περιφερειάρχη, είναι γιατί πασεύω όπι ουδείς περιφερειάρχης θα στεκόταν στη θέση του, αν είχε τέτοια μεγάλη απορρόφηση του 15% ή του 30%.

Ο λαός ο ίδιος θα τον είχε καταδικάσει, για την ανηκανόντη τη δικιά του να απορροφήσει τα απαταδίποτε κονδύλια υπάρχουν σήμερα.

Κυρίες και κύριοι,

Πρέπει να ας πω ότι βιτσικάρμαστε πρόγραμματι σε μια εκλογική περιόδο και όλοι έχουμε πάρα πολλές πολιτικές και δεν τα συντηρείων, γιατί τα θεωρώ αγενές να φεύγω στο διάλειμμα της εκδήλωσης ή στα μέσαν μιας τέτοιας διάσπειρης. Όμως, επειδή όπως είδατε και οι συνέδελφοι οι προτιγούμενοι, πρέπει να παραστούμε σε πεπονιώσεις της πημέρας, θα μου επιτρέψετε να ας πω ότι τα συμπεράσματα της διάσκεψης θα αποτελέσουν ένα ειδικό πόνημα για μας, το οποίο θα μας απασχολήσει ιδιαίτερως.

Θα πιθανό να παρακαλουμένως άλλους των ομίλων των ομίλων, αλλά θα πάρω τα πρακτικά, όπως και η Νέα Δημοκρατία και θα τα συπλήσσουμε και θα τα καυβεντιασσούμε και κατέρρευτα γιατί θα είμαστε σε έναν διαρκή και μάνημα διάλογο. Συγχαρητήρια στην διάσκεψη ας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΤΥΠΤΙΡΑΚΗΣ, Εκπρόσωπος του ΚΚΕ

Κυρίες και κύριοι, συνδέσμοι και συνδιέλιφοισες, αντιπρόσωποι των έξινα συνδιέλων, Εκ μέρους του Κομματιστικού Κόμματος της Ελλάδας, ευχαριστώ τη διοίκηση του Εργατικού Κέντρου Αθήνας για την πρόσκληση να πάρουμε μέρος και να χαρετίσουμε την παρεργή ασιώδεια.

Το πρόβλημα της ανεργίας, είναι ένα από τα μεγαλύτερα που αναμεωπίζει την εργατική τάξη της χώρας μας, αλλά και οι εργαζόμενοι στις όλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όλων χωρών.

Η εκτίμηση για τις απίες που γεννούνται το πρόβλημα και το οξύνουν, συνεκάδει είναι διαφορετική, ανάλογα με τη θέση του κάθε κόμματος που κάθε προσώπου, δηλαδή ποια ταχιά συμφέρονα υπηρετεί.

Πινεστοί μια προσπάθεια από την κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα κόμματα του ευρωπαϊκού προσανατολισμού και τους καπιταλιστές να αποκρύψουν τις προηγματικές απίες του προβλήματος, που είναι το καπιταλιστικό σύστημα και οι πολιτικές των κυβερνήσεων και να παρουσιασθούν σαν στίλες η τεχνολογική εξέλιξη, τη μεγάλη δύνηθεν μεροκάματο ή ότι οι ανέργοι δεν έχουν την ανάλογη επίδειξη. Ήδη, στα ποιας ευθύνης για την ανεργία, βρίσκεται και τη πράξη βασική διαφωνία των κομματιστών, με τις όλες δυνάμεις.

Η διούτερη κύρια διαφωνία, βρίσκεται σε ποια πολετική, ποιο δρόμο πρέπει να ακαλούσθησε μια χώρα για να αντιμετωπίσει το πρόβλημα.

Και οι αυτό το κάτιμα, λέγονται ένα σωρό συνακρίβειες. Αποκρύπτουν το γεγονός, ότι η ανεργία είναι σύμφυτη με τον καπιταλισμό και ότι εκλείψει όταν εκλείψει και αυτός. Δεν ευθύνεται η τεχνολογική εξέλιξη, η προσδασία της εποπτήμπης, όπως ταυτίζονται οι απολογητές του καπιταλισμού, αλλά αυτοί που έκουν ιδιοκτησία των μέσων παραγωγής. Αυτοί που αξιοποιούν για δικό τους όφελος, την τεχνολογική εξέλιξη και την πρόσδιο της εποπτήμπης.

Η απόντηση λαμπάν για τη χώρα μας, πρέπει να είναι η κατεύρυπον της καπιταλιστικής ιδιοκτησίας στα μέσα παραγωγής, η ανατροπή αυτού του συστήματος, η οικοδόμηση του τηλεργαλιστικού ανταμονοποιητικού μετώπου.

Δεν είναι μαρασμό, συνδέσμοι και συνδιέλιφοις, την ώρα που οι εργαζόμενοι με τη δουλειά τους πορθύρουν τεράστιες ποσοτήτες πλαύσου, στην εμποτιλεύσεις να καρπώνονται τη μερίδιο του λέοντος και η πλεοναριά των ανέργων να μην έχει τα στοιχειώδη για να γίνεται. Και όχι μόνη αυτοί. Εκπαντάρεις εκπατόμυγμα στην θρησκευτική, σε όλον τον κόσμο, δεν έχουν τα στοιχειώδη για να γίνονται. Χιλιάδες άνθρωποι πεθαίνουν καθημερινά, από την πείνα και τις αρρώστιες.

Αυτός είναι και ο λόγος, που εκπατόμυγρα άνθρωποι, οικονομικοί μετανάστες, έρχονται στη δυτική Ευρώπη και σε όλες χώρες. Το εργασικό κίνημα πρέπει να τους εντάξει στις γραμμές του και να απαλύσει ίππο δικαιώματα για τις δικαιολογίες. Πρέπει να απονείσουμε αποφασιστικά σε όσους προστιθούν για καλλιεργίσουν στο λαό μας αισθητά σενιοφύτες και ρατσιστούς.

Η μεγάλη επίθεση των καπιταλιστών και της ευθέρυνσης ενόντια στους εργαζόμενους και τις κατακτήσεις τους, γίνεται με την προσπάθεια που κάνουν για την ανατροπή των εργασιακών ακέσοντων και το πέρασμα των ευέλικτων μορφών απασχόλησης. Επίθεση που γίνεται όχι μόνο για να εκνωψεί την ανεργία και ο κίνημας που αυτή συνεπάγεται για το καπιταλιστικό σύστημα, αλλά και για την αύξηση της εκμετάλλευσης της εργατικής τάξης.

Άλλα δύμια στάχειν, στο να δώσει καίρια πλήγμα στους εργάτες, νικάνεται την εργατική τάξη ανήγουρη να μπορεί να πολεύει, να ανταπέξει, αλλά και να μπορέσει να αμφισβητήσει και να ανατρέψει αυτό το σύστημα.

Η θεωρία του επασχολήσιμου εργαζόμενου, που πρόβλασε ο πρωθυπουργός κ. Ιωνίτης και είπε και αύτη στην υπουργό της εργασίας, δείχνει ακριβώς ότι ο εργαζόμενος θέλει η κυβέρνηση, η αστική τάξη, θέλουν εργαζόμενους χωρίς σταθερή δουλειά, με μερικά οικονομικά, κοινωνικά και ασφαλιστικά δικαιώματα.

Επιδιώκουν να παρουσιάσουν τεχνητό, με κόλπο, μεμφέντη την συνεργία, αυξάνοντας παράλληλα την φτώχεια σε πολλές καλλιέργειες νέους εργαζόμενους. Διπλαδή η ματρόση επι μια θέση εργασίας και τον ένα μισθό, σε δύο και τρεις εργαζόμενους.

Άυτό θα ομηρίνει, πέρα από την ανατροπή των εργασιακών ακέσεων, γενίκευση της φτώχειας, σε πολύ μεγαλύτερη έκαστη από τη σημερινή κατάσταση, διπλαδή πολλά περισσότερη από το 25% του λεού, να ζει «κάτια από το όριο της φτώχειας».

Φυσικά αυτή η κατάσταση, θα έκειται τεράστιες αινιέτεις για τους εργαζόμενους, στα κοινωνικά, σοφαλιτικά ταυτισμάτα, στην προσωπική και στοιχειωτική τους ζωή.

Παρουσιάζουμε τα διάφορα προγράμματα εκπαίδευσης, μετεκπαίδευσης είτε πολιτικής επιδόσεων της εργασίας, σαν τα μέσα που θα διώσουν λύση στο πρόβλημα. Πρόκειται για προσπάθεια παραπλάνησης των εργαζόμενων. Λέγει ορισμένοι, ότι υπάρχει Θλειψη αύγκρων γιγάντων στους ανέργους και γι' αυτό δεν βρίσκουν δουλειά.

Άν εκεί βρισκάνεται συνάδελφοι και συναδέλφισσες τη πρόβλημα, αυτό θα φυνόσωνε. Θα είχαμε εμφανή θλειψη εργατικών κεριών σε επικεπτώσεις και κλάδους. Κάτια που δεν γίνεται. Όταν μιλούν οι καπταλιστές και οι κυβέρνηση για εκπαίδευση και μετεκπαίδευση, κρίθουν αυτό που πραγματικά θέλουν να πετάξουν. Να έχουν εργαζόμενους που να ξέρουν μπο και δυο δουλειές να κάνουν, να έχουν διπλαδή περισσότερης από μια ειδίκευση, για να έχουν τη δυνατότητα οι καπταλιστές να τους χρησιμοποιούν ανάλογα, κάθε φορά, με τις ανάγκες της δουλειάς. Υλοποιούν διπλαδή αυτά που λέντε περιφερειακή Ένωση μέσα από το Λευκό Βιβλίο, στο τέρμα π μια ειδικότερα.

Κάνουν μπάω λάθος δασοί θέλουν να περάσουν αυτά τα μέτρα και δύοτι βάζουν πλάτο για να περάσουν. Όχι, πρόκειται για συνειδητή επιλογή. Πρόκειται για μέτρα που επιδιώκουν να τα πάρουν σε όλες τις κάρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι μέτρα που στοχεύουν σε όλες τις κάρες, στους ίδιους αντεργατούς στάχωμα.

Συνεπίπεδα, προσπαθούν να παραπλανήσουν τους εργαζόμενους. Επιδιώξει τους είναι να περάσουν το ανεργιακό μέτρα με το ληγύερο κάστας για την κυβέρνηση και τους καπταλιστές. Ακόμα και το δίκαιο και ώριμο αίσημα των εργαζομένων για τη μείωση των ωρών εργασίας, θέλουν να το διαπραγματευθούν και να το χρησιμοποιήσουν ως εργαλείο, για να περάσει η ανατροπή των εργασιακών ακέσεων. Αποκρύπτουν βέβαια ότι 35 ώρες δουλειάς, με ανατροπή εργασιακών ακέσεων, διπλαδή κατάργηση του σωματείου αρδού, μισθού εκλ., δεν μπορεῖ να υπάρξει.

Είναι χαρακτηριστικό, η εφαρμογή που κάνουν απόν το λάθος των τραπεζοϋπαλλήλων, όπου αντί για 35 ώρες δουλειά, σε εργαζόμενοι σήμερα δουλεύουν 50.

Απέναντο απόν επίθεση που δέχεται η εργατική τάξη της Ευρώπης, το εργατικό κίνημα πρέπει να αντιστέψει την εντατική οργάνωμένη ανεπίθεσή του, που θα στοκεύει δική μόνον στα να μην περάσουν τα μέτρα, αλλά και να διεκδικήσουν λύσης στα στήματα που προβάλλουν.

Λατά το ράλι θα έρεπε να ποίξουν τα ευρωπαϊκά συνδικάτα, δεν τα κάνουν. Άντον τα κάνουν γιατί δεν τα θέλουν. Το εργατικό κίνημα θα πρέπει να βρει τρόπους να ξεπεράσει συμβιβασμένες πυγεσίες και να οργανώσει την πάλι του.

Κατά καιρούς διάφορες κυβερνήσεις, εξαγγελλουν μέτρα που στόχο έχουν υποσιθεστη, την αντιμετώπιση της ανεργίας. Αντί για μείωση, η ανεργία συνεκειώς αυξάνεται. Η αύξηση της ανεργίας συμβαδίζει με την αυστηρή δράση του μεγάλου καπταλισμού, την ενσωμάτωση της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, της καπταλιστικής αναδιαρθρώσεις, το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, τη συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της κάρος μας και η ένταξη στην ΟΝΕ θα επδεινώσει ακόμα περισσότερο τη προβλήματα των εργαζομένων.

Οι κυπριακοί πολίτες και στη κυβερνήσεις τών εξ αλλού, ένα ποσοστό ανεργίας το θέλουν, γιατί εκμεταλλεύμενοι την ανεργία, οι εργοδότες αναγκάζουν τους εργαζόμενους, να δουλεύουν πολλά, να ενεστάνει, να πέρνουν τα μεροκάμια προς τα «άτα», να τους αφορούν κεκτημένα δικαιώματα, ενώ δήθεν ενδιαιφέρονται για την αναμετάπτωση της ανεργίας, ψηφίζουν και υλοποιούν νόμους, που ανεβάζουν τα όρια πλεκτίας για την συντομοθόρυβη αερολιμένες εργαζόμενους, αφοράντας εκείς των άλλων και τη δυνατότητα από κάποιους ανεργούς να βρουν δουλειά.

Μάλιστα με το λεγόμενο μεγάλο εσφαλιστικό νομοσχέδιο, που εστιμάσουν για μετά της εκλογής ίψυστο, θέλουν να αυξήσουν ακόμα περισσότερα τα όρια πλεκτίας για αυναξιοβάτηση και να μειώσουν ακόμα περισσότερο τους μπαθούς και τα μεροκάμια.

Δεν θέλουσαν να πάρουν μέτρα ούτε για την ανακαύφιση των ανέργων, αφού όλα αυτά τα χρόνια, με τους νύμους που έκουν θεωρήσει, επιδιείξαν ένας στους άσσες ή ένας στους πέντε εργαζόμενους και αυτό για ένα μόνο χρόνο. Αντί πια κυβέρνηση να επιδειξει τους ανέργους, δίνει τα χρήματά τους στους καρπολιθιστές, για θέσης εργασίας που δεν πράκτειναν να φτάζουν.

Πρέπει να είναι καθαρό στον καθένα ότι εάν το εργατικό κίνημα δεν βάλει ιρρογμό σε αυτή την παλιτεκή και αυτή συνεχισθεί, ο αριθμός των ανέργων θα αυξηθεί ακόμα περισσότερο και η κατάσταση των ανέργων και των αποκογενειών τους θα κειροτερέψει.

Ριζική αντιμετώπηση του προβλήματος, με το σημερινό συσκευασμό δύναμης, δεν μπορεί να υπάρχει. Ήπορει όμως η εργαστική τάξη να πολέψει για να βελτιώσει την κατάσταση. Η λύση όμως του προβλήματος δεν βρίσκεται στην επόδειξη της εργοδοσίας, ούτε στο μοίρασμα της ανεργίας σε περισσότερους εργαζόμενους. Η λύση του προβλήματος βρίσκεται στην οργάνωση και στην ανάπτυξη αγώνων σε όλα τα επίπεδα, που θα απαιτούν λύσεις προς όφελος των εργαζομένων και των ανέργων. Λύσεις που προσενεί και πολεύει το Κομμουνιστικό Κόμμα της Ελλάδας και τα ταξικά συνδικαλιστικά κίνημα.

Οι πολιτικές που η κυβέρνηση και η Ευρωπαϊκή Ένωση εξαγγέλλουν, δοιαρισθηκαν στην ζωή όλα αυτά τα χρόνια. Τα αποτελέσματά τους είναι οδυνηρά για τους εργαζόμενους και τους ανέργους. Η λίστη λοιπόν των προβλημάτων, μερικά ή συναλλικά, θα είναι αποσθέτα δικά κάποιου διαλόγου, αλλά το αποσθέτα της τοξικής πόλης.

Μηποτσά στις βουλευτικές εκλογές, άνεργοι και εργαζόμενοι, πρέπει να δώσουν και με την φήμη τους ένα μόνιμο στης πολιτικές δινάμετος, που τους έστειλαν στην ανεργία. Ένα μάθημα σε αυτούς που τους υπόσχονται τους φεύγοντους παράδεισους από την ένταξη μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας και καλή επισκία στις εργασίες σας.

ΜΙΧΑΛΗΣ ΠΑΠΑΓΙΑΝΝΑΚΗΣ, Εκπρόσωπος του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ της ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ και της ΠΡΟΟΔΟΥ

Κυρίες και κύριοι του προεδρείου, κύριοι σύνεδροι,

Μιλάμε για το πρόβλημα της ανεργίας κυρίως, σε αυτό ότι επικαντριώθηκε, που όπως όλοι ξέρουμε είναι εθνικής κλίμακας, ευρωπαϊκής κλίμακας και παγκόσμιας κλίμακος και δεν χρειάζονται πολλές συναλλαγές γι' αυτό. Η προσθέσιων ότι είναι και ένα θέμα εξαιρετικής πολυτικής επιλογής, πρέπει προτεραιότητας που ή το βάσου με πρώτης προτεραιότητας, με συγκεκριμένα μέτρα, η πιστή λόγια στους πολίτες και στους ανέργους. Οι λέξεις κλειδιά, για να μιλήσουμε στην ανεργία κατά τη γνώμη μου, είναι πρώτον:

Ο σύνθετος μες πλήρους αποσχόλησης. Δεν είναι αλλιώς ότι αυτός είναι πρόγιαστη ο στόχος κατά της κυβέρνησης μας και των κυβερνήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην ίδια την Συνθήκη, που πραγματικά έκανε προσδόους ως προς το παρελθόν, γίνεται λόγος για αυτούλιο απίπεδο αποσκόλησης, δεν μηδέτερ για πλήρη αποσχόληση. Ωι λέξεις έχουν τη σημασία τους, όταν ιδίως καταρτίζουμε προγράμματα δράσης.

Η δεύτερη λέξη κλειδί είναι η λέξη ανάπτυξη, με διαφοράνες. Ανάπτυξη, επενδύσεις κλπ. Κεί βεβαίως ανάπτυξη δια όπως είναι η ανάπτυξη των παρελθόντων, γιατί αυτή, αυτή που ξέρουμε και αποδεικνύεται θαυμάσια με τις εξαιρετικές στατιστικές του Λευκού Βιβλίου, που πολλοί το πολέμησαν τότε κατά την πρώτη πολιτική, ακόμη και τη σημερινή του 2,5% και 3% τον χρόνο που είναι σημαντικότατο, προκαλεί ανεργία, δεν προκαλεί τουλάχιστον αρκετή αποσχόληση και επομένως πρέπει να δούμε την ανάπτυξη και με άλλους τρόπους, αλλά ως τάξεις και κάποιες παραδοσιακές συνταγές, δεν είναι κακές,

Το Λευκό Βιβλίο, π.χ., έχει ένα τεράστιο πρόγραμμα μεγάλων έργων σε όλη την Ευρώπη, με υψηλή τρόπο χρηματοδότησης, με δανειοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που δεν έκανε διανεύσιθει ποτέ στην ζωή της ΕΥΡΩ και επομένως ένας ο καλύτερος πιστολιποτικός αργαντισμός των κόσμου. Ποιος αντιδρά και δεν πρωταρεί αυτά τα σκέδια και οι όποιος αποσκολλείται θα έφερνε; Ποιος αντιδρά; Τι κάνει ο δική μας η κυβέρνηση ως μέλος και φυφαφόρος μέσο στο Συμβούλιο των Υπουργών Οικονομικών;

Η επόμενη λέξη κλειδί είναι οι τρόποι να διώμε την αποσχόληση. Πράγματι δεν μπορούμε να βλέπουμε την αποσχόληση όπως την βλέπεται στο παρελθόν, κάτια από το φως των πραγματικών γεγονότων. Άλλο με το σύνθετο μες πλήρους αποσχόλησης, λέξη κλειδί είναι το 35ωρο πράγμα που με δράσης και με προϋποθέσεις και ό,τι θέλετε, αλλά είναι λέξη κλειδί, εφόσον συνοδεύεται βεβαίως και με πολιτικές που οδηγούνται σε νέα πρασιδιαμάτωνται συναντήσεις εργατικής δυνάμεις κατά να μην μπαίνουν στη θέση της λιγύτερης ώρας τργασίας, οι μπονές, αι αυτορισμού.

Αυτό θέλει διπόνες, θέλει εξαιρετικά σημαντικές διπόνες και θα πρέπει να φέρουμε να βρούμε, γιατί λένε που να τις βρούμε, νι τις χρηματοδοτήσουμε, σεν υπόρκουν πράγματι υγείες και κοινωνικό αλληλέγγυοι τρόποι, να αντιμετωπισθούν αυτές οι διπόνες και υπόρκουν.

Το παροδείγματα πώς έχουμε από χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση όπως η Γαλλία, η Ιταλία, μεθούριο ελπί-
σια η Ισπανία, με τη συμφωνία της αριστεράς, δείκνουν ότι ο δύσκολος δρόμος μπορεί να είναι βιτός.

Η άλλη λέξη κλειδί είναι το νέο επαγγέλματα. Πράγματι, δεν θα βρούμε όλοι οι άνεργοι δουλειά ως μεταλλουργοί. Δεν μπορεί όλοι να είναι μεταλλουργοί ή στοιβάποισες άλλα. Τη νέα επαγγέλματα τα θέλει τη κοινωνία. Πολλά επαγγέλματα θέλει τη κοινωνία. Η κοινωνία σπάει ασφάλεια, σπάει κοινωνική αλληλεγγύη, σπάει μέριμνα και πρόνοια για τους πλικωμένους, σπάει μεγαλύτερη προσωπική για τα τελείωμα. Είναι επαγγέλματα, είναι δουλειές, αλλά κάποιος πρέπει να τα πληρώσει και δεσ τη κοινωνία δεν τα αναγνωρίζει για να τα πληρώσει και με άλλους τρόπους, πρέπει δημόσιο και με προσδετικό τρόπο να κρητιδοποιηθούν και εν συνεχεία να ενταχθούν μέσα στους κοινωνικούς μπλοκαρισμούς ακόμα και της ιδιωτικής οικονομίας και αυτό θέλει πάλι διπόνες.

Η φέτος λέξη κλειδί κυρίες και κύριοι είναι η λέξη παγκόσμια πολιτική. Το κατωνατικό "dumping" και δεν θα είναι υπόλοιπο άντομα, εσείς είσαστε συνδικαλιστές, το ξέρετε, έχει φθάσει σε εξωφρενικά σημεία. Εκατομμύρια ποτιστικά, επάλ και σκαύτα επών εργάζονται.

Μπορούμε και πρέπει να βρούμε, χωρίς να αδικούμε τις κάλες του Τρίτου Κόσμου, σι αποίς δεν θέλουν για κάποιουν τίποτε άλλο, παρά ό,τι έκανε ο καπεταλίστης Ευρώπη, στην αρχή του 18ου ημίνα, του 19ου επίσην, να βρούμε τρόπους να τα περιορίσουμε αυτά τα φαινόμενα, ώστε ο αναπομπούμος που είναι αναπόφευκτος, να είναι σε άρια λογικό και που να επερπέται να γίνουν πολιτικές αποσχόλισης.

Η ιαρματερότητα. Οποιας μιλά για αλληλεγγύη με τους ανέργους, για την ποιητική πολιτική που είναι και ο πρόεδρος και κυρίως περισσότερο για την ενέργη τους πολιτική, για να τους βρει δουλειά και μιλάει πως θα πληρώσει το μάρμαρο, καραϊδεύει την κοινωνία. Καθαρό πρόγματα.

Πώς ειφράζεται η αλληλεγγύη απός κοινωνίες; Με την μεταφορά πόρων, με την μεταφορά αξίας θα θέλουν κάποιοι άλλοι. Και πώς γίνεται αυτή η μεταφορά; Ήνεκτικά με φόρους κυρίες και κύριοι. Άν ξέρει κανείς κινέντα άλλο κάλπα, να το ακούσει και εγώ. Με φόρους. Και βεβαίως, με μείωση κάποιων δαπανών και μεταφορά τους σε άλλες πολιτικής.

Μείωση λοιπόν των εξοπλισμάν και π Ηλλάδα μας έχει περιθώρια να κάνει τέτοια μείωση. Είναι ο πρωτο-θύλιτες των εξοπλισμάν στον κόσμος και στην Ευρώπη.

Ας συστήνουμε για την γενίκευση του φόρου ποσοδήματος, όπως ο μισός πληθυσμός της χώρας κατά τύχη το υπερβολικά μεσαίο στρώματα δεν πληρώνουν φόρους εποδήμητος. Ας μιλήσουμε για τους αναπτυξιακούς φάρους, τους πρόστινους φάρους, που επιβαρύνουν την χρήση των απλινιαν φυσικών και ενέργητων πόρων και ελαφρύνουν την αποσχόληση των ψωντανών πραγματικών δυνάμεων της κοινωνίας.

Ας μιλήσουμε για τους φόρους επάνω στα κρηπατιστικά κεφάλαια, που γίνονται απόν Ηλλάδα εν μέρει και μπορούν να αυξηθούν και ας μιλήσουμε κυρίως, αν θέλουμε να μιλάμε για παγκόσμια αλληλεγγύη και για τον φόρο TOBIN, το περίφημο TOBIN TAX, δηλαδή την φορολόγηση παγκοσμίων των κρηπατιστικών κερδουσικών κεφαλαίων και τη χρήση τους για αναπτυξιακούς σκοπούς και για την αποσκόλπιση.

Αυτό βάζουμε βεβαίως τεράστια προβλήματα γένου εύπου δικαιοστικής πολιτικής και στην Ελλάδα και στην Ευρώπη και στον κόσμο. Ουδείς είπε ότι είναι τα πράγματα εύκολα, άλλα αντί να λέμε γενικότερες, ας διψύμε ποιες είναι απόμερα στις στιγμές της.

Ας μιλήσουμε λοιπόν για πολιτική εγνωστήσης της Ευρώπης, για κοινή πολιτική αποσχόλισης, που δεν μπήκε κάποιες υπουργές μου, δημοσιείς μας είπες, υπάρχει συντονισμός των εθνικών πολιτικών. Να μιλήσουμε για μια κοινή ευρωπαϊκή πολιτική για την αποσχόληση, φας μιλήσουμε να μπει η απεξάντηση της αποσχόλησης σε όλους τους διεθνείς αργανοματάς είτε αυτή είναι επίσημη, δημοσιείς είναι ο ΟΗΕ, δημοσιείς είναι το Διεθνές Νομιμοποιητικό Τομέα ή κτλ, είτε είναι δεύτερη όπως τα περίφημα G7, G8 κλπ., που είναι η προγραμματική κυβέρνηση του κόσμου και οι τα απαιτούμενες. Αλλιώς, δεν μιλάμε για πολιτική και αποσχόληση, μιλάμε για προεκδικητικούς λόγους. Τελείωσα κύριε πρόεδρε, μια κουβέντα μόνο για τους ζένους, επειδή άκουετε ότι θα τας αποσχόλησες. Κάποιοι, σύγχρονες της πολιτικής και της κοινωνίας, πάνε να περάσουν την ίδια, όπως να διώξουμε τους ζένους, που είναι τόσες κιλιόδες και, επομένως, να διώσουμε δουλειές αε τόσες κιλιόδες ουμποτεριώτες μας. Τα είπε και ο κ. Λεπέν και έφαγε τα μαύτρα του, ευτυχώς, το είπε και ο κ. Μπερλουσκόνι. Το λέει τώρα το νέο απόστολο της ευρωπολικής κοινωνίας, ο κ. Χάιντερ.

Είναι φέμα. Η αποσχόληση των μεν, δημοσιεύει αποσχόληση των δε και μπορεί βεβαίως να υπάρχουν περιπώσεις αθέμιτου ανταγωνισμού, κάποιων πέσσων σε κάποιον ήλιδο, σε κάποια επιχείρηση για ένα διάστημα. Για διώξεις δύμας εκείνων των ζένους που δουλεύουν απόμερα στην αγροτική στοιχευτική και ότι είναι πώς να εγώ πάσι αποσχόληση θα κάνετε, θα προκαλέσετε άλλη τόση ανεργία.

Πα δέστε πώς μικρεύονται οι κερποί ή πώς γίνονται η νομίζη των καπαδοτών στην Ήπειρο. Επομένως δεν είναι εκεί το πρόβλημα, μακροχρόνια. Το πρόβλημα είναι, όπως πολύ σωστά λέει το ελληνικό αυτοδικαιοπικό κίνημα και το ευρωπαϊκό αυτοδικαιοπικό κίνημα, η νομιμοποίηση, η νόμιμη εργασία, που έχει όλες τις πλευρές της, την τήρηση του εργατικού δικαίου, του ασφαλιστικού δικαίου, την αναγνώριση των κοινωνικών οργανισμών, όλα αυτά τα σπουδάστα και από την άλλη μεριό σπουδέστε την ακραία εκμετάλλευση, κάνετε καλύτερους ταυς όρους συνύπερχης των εργαζομένων, επιφέρετε καλύτερη αλληλεγγύη μεταξύ των και επομένων και συνδικαλιστική.

Κατ' εγώ θα πρόσθετα, ως βέλτισμε και το θέμα μπροστά μας της αλλογής του κώδικα ιθαγενείας, ώστε εκείνοι που ενδιοφέρονται και γνίστιο θέλουν να μετάσχουν πλήρως στα δικαιώματα της ελληνικής κοινωνίας, να μπορούν να τα κάνουν, να έχουν μπροστά ταυς μπούσουλα και προσποκή.

Αυτές είναι οι προοδευτικές γραμμές σου μέλλοντος και άκι αι ρηγμές αντιρρόστης, που τροφαδοτούν τον ποταμό, τον εθνικισμό, την ξενοφοβία, τον οικινισμό και μάλιστα πολλές φορές και σε πολύ αριστερή και επαναστατική βάση.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΑΛΟΓΕΡΑΤΟΣ, Εκπρόσωπος του ΔΗΚΚΙ

Εκ μέρους του ΔΗΚΚΙ και προσωπικά του κ. Τσοβόλο, έως την σημή νιώσαλα με την ιδιότητα του υπεύθυνου του γραφείου διαμόρφωσης της πολιτικής του ΔΗΚΚΙ, αλλά ότι μου επιτρέψετε να επικαλοθώ και την άλλη μου ιδέαστε, την ακαδημαϊκή, την πανεπιστημιακή, διπλαδή του πανεπιστημιακού διασκάλου, που έχει την τιμή να διδάσκει δύο γνωστικά αντικείμενα μεταξύ άλλων στο Πάντεο Πανεπιστήμιο, τη θεματική τους κοινωνικού κίνηματος και των παλιοκαύς θεοφόρους, μαζί με τα ευρωπαϊκά πράγματα.

Τα λέω αυτό γιατί; Γιατί το θέμα της σπηλαρηνής πμερίδας, που πραγματικά πρέπει να δώσουμε συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία του Εργασιού Κέντρου, είναι πολυαύλιο. Ήδη μιλάει για την ανεργία και θεματικούς κανόπεδους της εργασίας από εκεί, διάτα δεν ξέρω εάν στα μιαδή μας έχουμε μόνο την καταγγεγραμμένη ανεργία και όχι την ανεργία των μη εγγεγραμμένων στους καταλόγους του ΟΑΕΔ.

Ήδη οπων Ελλάδο μιλάμε για 18%, αλλά δεν ξέρω, επαναλαμβάνω, εάν έχουμε και την ανεργία των αυτοαπάυχολούμενων, διπλαδή των μετριοποτεχνών, μετρεπεκτειρωματών, καταστηματαρχών, που κλείνουν τα καποδιστριακά τους και τις επικερήσεις τους και από την άλλη πλευρά το τεράστιο θέμα της σγροτικής παναχόλπους, για το οποίο ελάσσοντες είναι οι αυξητισμένοι που γίνονται και βεβαίως στην Ελλάδα η ΟΚΕ, η Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή έχει ειδοποιήσει, ότι σε λίγο χρόνιο το ποσοστό των απαρχολούμενων από γεωργία, ασφαλίσεις, από γεωργικό τομέα θα πέσει κατά το ένα τρίτο και αυτά τα προστατέο δίνουν και στην Ευρώπη.

Θε μάγινα λοιπόν αυστηρά, στο θέμα όπως έχει διατυπωθεί, «Το δικαίωμα στην εργασία, πράκτορι για τη συνιδικάτσα». Θε μου επιτρέψετε λοιπόν να θυμίσω, ιδίως απευθυνόμενος προς τους εκλεκτούς έχουν επισκέψεις μας πατή χώρα, ότι θα γνωρίζουμε ίσως ότι αι δρός δικαίωμα και δίκαιο στα ελληνικά είναι διαφορετικοί όροι, στας γλώσσες πας είναι οι ίδιοι όροι. Ξέρετε καλά, ότι το δίκαιο (droit constitutionnel, droit penal) είναι ιασδύναμο στα γαλλικά, στα αγγλικά ή στα παλικά (diritto penale, constitutionale), έχει την ίδια έννοια, τον ίδιο όρο χρησιμοποιούμε για να πούμε στον άλλον πήγαινε ευθεία, ή έχεις δίκιο (you are right, droit, va en droit, vai diritti).

Αυτό το λέω για να θυμίσω, ότι οι εννοιολογικές ρίζες του δίκαιου, του ευθύ, του ίσου, του μέτρου και ακόμα του λόγου, έχουν την ίδια ρίζα στην Ελλάδα, έχουν την ίδια έννοια, είναι ο αριστοτελικός όρος του μέτρου, είναι ο όρος της εγκράτειας που πήρε τη φυκανδύσιη, ανδρεσσα στη σέρπη και στην υπερβολή, σε μέτρο, είναι αυτό που υποστηρίζω πως αν είκε επικρατήσει ο ελληνικός λόγος, που δεν έχει καμμία σχέση με τον δυτικό ρασιοναλισμό, ίσως η ανθρωπότητα να είχε γλυτώσει. Το φανόμενο Τσερνομπίλ, πάστι θυσία ανάπτυξη και τα φανόμενα των τρελλών σημελίδων πάστι θυσία κέρδος.

Ο ορθός λόγος αδηγεί στην επίματι των διαφορών δια της φροντίσιως, δια της συζήτησης. Αυτά ακριβώς που που μου κέντρισε το ενδιαφέρον να τα σπηλαώω εδώ, όταν είδα την εισήγηση που έχω επιμέσω, όπου ο κ. Φελώνης, ο κεντρικός εισηγητής του ΕΚΑ μήποτε για το δίκαιο μοίρωσα του πλούτου, μίλησε για την ανάρτη να πεισουμε με τον διάλογο την άλλη πλευρά, για τα δίκαια απότιμα, την αποσχόληση, το 35ηρο, την ανακατανομή του πλούτου.

Θα μου επιτρέψετε λοιπόν να θυμίσω, ότι η έννοια του δικαιούματος, ενέκει μέσα την έννοια της αξιώσης. Όταν μιλάμε για δικαίωμα και βεβαίως είτε είναι τα απομκά δικαιούματα του φιλελευθερισμού είτε είναι τα κοινωνικά δικαιώματα, οι κατακτήσεις των αγώνων των εργαζομένων, τους οποίους αήμερα εκπροσωπεύτε και εκπροσωπούμε, έχουν ως ενοιοφόρα το κράτος και βεβαίως το φιλελευθερά ή αυθέτερα κράτος, με το status dectatūvus, laisser faire, laisser passer, όπε τα πράγματα να τρέχουν μόνα τους, εννοεί ένα κράτος που είναι πάνω από την κοινωνία, έκομιμόν από την κοινωνία, δεν επεμβαίνει.

Άρα το δικαίωμα των σατών ήσαν να μην επεμβαίνει το κράτος στην κοινωνική σφαίρα.

Με τις κατακόκοις των εργαζομένων, με τους αγώνες των εργαζομένων, όποιες και με τους συμβίβασμούς, των αρχαιούς τόξους, δηλαδή με τις παραχωρήσεις, έχουμε το κοινωνικό κράτος και έχει σημασία παρακαλώ. Το κοινωνικό κράτος δεν είναι ένα δράμα. Το κοινωνικό κράτος είναι μία κατάκτηση των εργαζομένων που την έχει βιώσει η ανθρωπότητα. Το κόμμα που εκπροσωπώ προσβεβεί την υπεράσπιση του κοινωνικού κράτους. Το κοινωνικό κράτος ο είναι; Είναι ένα σύνολο δικαιωμάτων, που σημαίνει οιζώσεων από το κράτος, για κοινωνικές παροχές. Διπλαδή θέληση δικαίωμα στην ασέγη, στην εργασία, στην ποιοτεία, στη μόρφωση, στην ασφάλεια, στην υγεία.

Μπορεί λοιπόν και μου κάνει εντάπτωση, ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις είτε είναι φιλελευθερες, είτε είναι συντριπτικές, είτε είναι κεντρώες, είτε είναι αριστερές, λόγω πολλών χρισμάτων το ίδιο λεζέλαγο και δεν ξέρω στην έκαθαρίσατε και εσείς αυτή τη στήγμη με την παρόσταση που δώσαμε μπροστά σας, ποιες είναι οι προσδευτικές και μη δυνάμεις, αφού όλες κάποιανται, αυγκιναύνται, ευαπισθητοποιούνται για το θέμα της ανεργίας.

Τα πράγματα είναι έκαθαρα. Γιατί; Γιατί ο φιλελευθερισμός και οι δυνάμεις που των πρεσβεύουν ή των υπηρεσιών σήμερα, με τη λεγόμενη ποικιλομορφία, είναι θεωρητικά και προγραμματικά, υπόρκει πάσα μη φιλοσοφία, υπόρκει η νεοαυτεριακή σκολή, η λεγόμενη σκολή της Βενέντης, η οποία έχει ειδωποτέρει την ανθρωπότητα - όπως ο Χίτλερ ειδωποτέρει κάποιαντας θα έρθω στα πράγματα θα εξαφανίσω τους Εβραίους», αυτοί έχουν ειδωποτέρει από τις αρχές των αιώνων.

Ο Hajek που πέρε το βραβείο Νόμπελ, λέει ότι οι νόμοι της αγοράς αρκεύν, δεν μου χρειάζεται κράτος, δεν μου χρειάζεται δικασθεύνη, δεν μου χρειάζεται κοινωνία, δεν μου χρειάζεται πολιτική, δεν μου χρειάζεται δημοκρατία.

Πρέπει λοιπόν και τα συνδικάτα και έρχομαι στο δεύτερο ακέλος κατ' ιδεῖνα, να συνειδηποτείσουν ότι δεν υπορούν να περιμένουν, όπως λέω ποτεπικά, το γεντό νερό από τον δεξιό κρουνό.

Έκα την τιμή, όπως πας είπα, να διδάσκω πολιτική επαστήμη. Έχουμε ένα πρόβλημα ζέρετε τα τελευταίο χρόνια και θα πρέπει να το συζητήσουμε στο Πανεπιστήμιο. Τα συνδικάτα υπέρχουν σε δύο μαθήματα. Άντι κουν ασα κοινωνικά κινήματα ή αντίκουν στις πολιτικές δυνάμεις;

Θα μου επιτρέψετε να πω δυσ λόγια. Το συνδικάτο μέχρι εδώ και 30 χρόνια, πήγε το μοναδικό εννοείται επαναστατικό υποιαίμαντο. Και για αυτό ακριβώς, το κοινωνικό κίνημα ισοδυναμούσε με την λέξη κοινωνικό κίνημα, ισοδυναμούσε με την έννοια, με την πρωτοπορία και εργαστικού πνήματος.

Χρέαθηκε ο Μάρτιος του '68, για να αποδειχθεί ότι υπόρκουν και άλλα επαναστατικά υποκείμενα. Το συνδικάτο σήμερα και επιτρέψτε μου να το πω, εξετάζοντας, δεν είναι μομφή αυτό, είναι ενδεικτικό της εξέλιξης. Κατάδει τους χορηγούς του συνεδρίου του σημερινού. Είναι άνθρωποι τους οποίους κανονικό, θα έπρεπε να πολεμήσει το συνδικάτο. Είναι οι χορηγοί και αυτό γίνεται σε όλες τις χώρες.

Αυτό τι απομένει; Ότι έχουν ενδεκαμένιας ολοκληρωθεί στο σύστημα; Δεν είναι αυτό. Είναι ότι έχει ολλάξει το συνδικάτο, όπως έχουν αλλάξει και τα κοινωνικά κινήματα και έτσι πάγεται ο όρος του κοινωνικού κινήματος. Πώς; Με τη γκραμματονή αντίληψη, η πάλι έχει φύγει από το εργαστήματα, είναι στο επίπεδο της υπερδομητικής, στο επίπεδο των αξιών και των αντιλήψεων. Ένα συνδικάτο μπορεί να αγωνίζεται και αυτό σίντι π πράξη που για μένα, για τα συνδικάτα, Να ξαναβρούν την ιδιοτερότητά τους και την ιδιομορφία τους ως κοινωνικών κινημάτων, με ποια έννοια; Δεν είναι ανάγκη να παρέντει ποιοι είναι οι τρόποι των καπελούματος, δεν είναι ανάγκη να κάνεις επανάσταση. Μπορείς να κάνεις μή προσπέθεια αλληγορίες των ανταλήψεων και των αξιών.

Άρα, μπορείς να διασώσεις και έτσι διασώζεται εποπτηρικά ο εννοειδείτες του κοινωνικού κινήματος στα νέα λεγόμενα κοινωνικά κινήματα, τα κίνημα επόπτης, το σικαλογικό κίνημα και τα άλλα,

Γιατί το λέω: Διότι στην εργασία, μπορούμε με μια πραγματικά διεθνή οργάνωση των συνδικάτων, διαφορετικά πέμψτε κασαδικούμενο, να διεκδικείσουμε τα στατιστικά, να διεκδικήσουμε βεβαίως τη σωτηρία του κρίτους.

Όμως η δεξιά, αυντορρυπτική ή νεοφιλελεύθερη, φωνάζει και πρέσβευει τα ληγόσερφα κράτος, δεν μπορεί στη συνέπεια να που μηλάει για προγραμματισμό. Ο πραγματισμός προκαλεί αλλεργία στον φιλελευθερισμό. Δεν υπάρχει προγράμματος δημοκρατικός πτω.

Κατά τον ίδιο τρόπο, κατινωνική αλληλεγγύη και προστασία ποιος θα στη δώσει; Με ποιες ποροκές; Από τη στιγμή που πραγματικά καταδικάζεται τις κατινωνικές δοτήσεις; Κατά τον ίδιο τρόπο, ο οπιμανεί τη σκεπτική αυτονομία, την οποία ένας Έλληνας, ο Νίκας ο Παυλονεράς, είχε προβλέψει;

Η σκεπτική αυτονομία του κράτους δεν θα πρέπει να ξανάρθει στο προσκήνιο;

Δεν είναι ανάγκη δηλαδή, να είναι το κράτος κυρίαρχο και κυθεριστικό, αλλά ταυλάκωτον δεν μπορούμε να αφεθούμε στις δυνάμεις της αγοράς. Είπε ο εκπρόσωπος, φιλατος εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο οποίος λέει, κάτιο το οποίο είναι ενδιαφέρον. Λέει εμείς είμαστε υπέρ του φιλελευθερισμού, αλλά ότι υπέρ της συσύνθεσης.

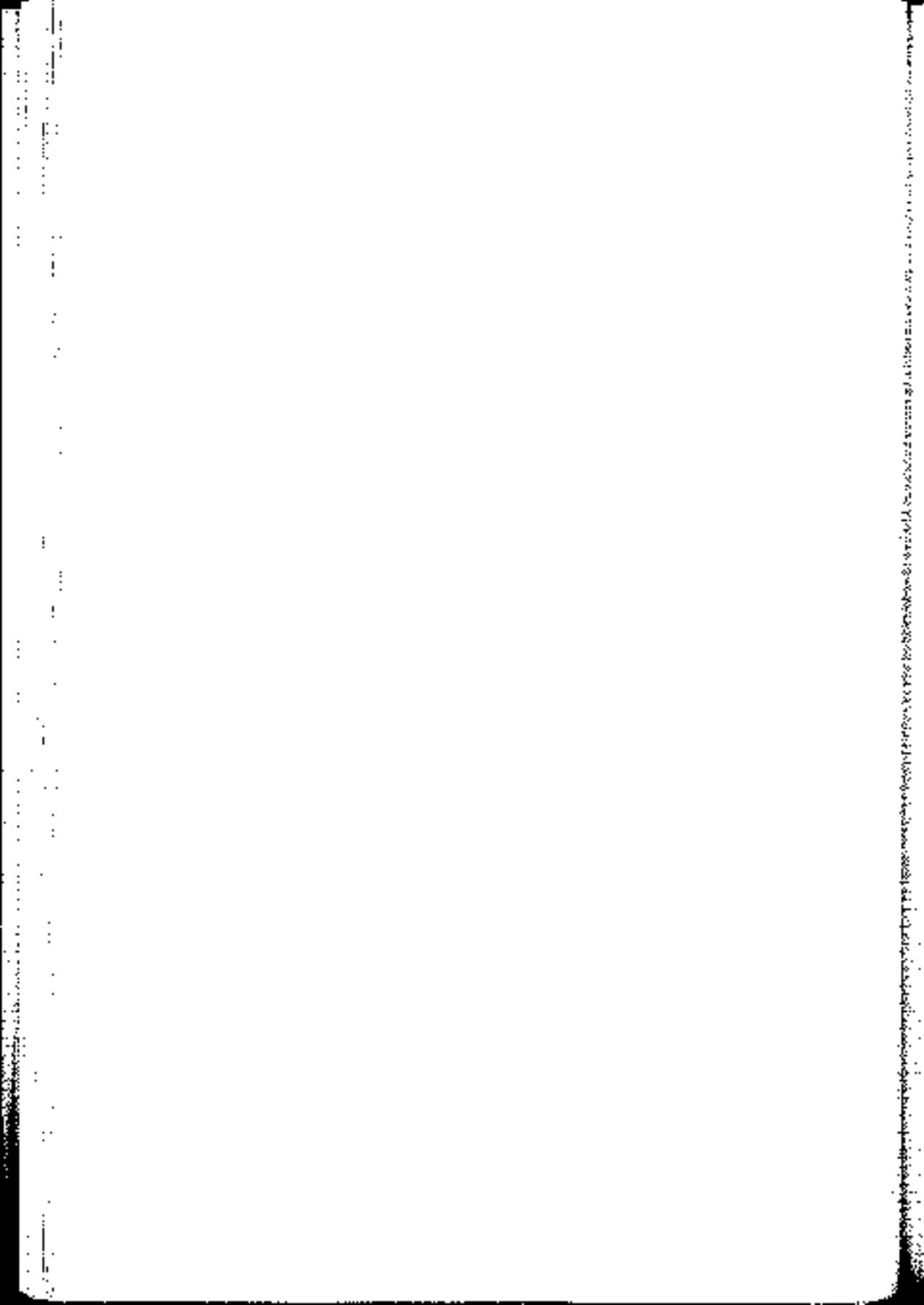
Το τρέμεμα είναι πολύ απλό. Ποιος θα ελέγχει την αυσύνθεση του κερδοστόπου, ο αποίος και θα καταστρέψει και θα επιλέξει την περιοχή στην οποία θα αναπύξει, το είδος της ανάπτυξης που θα κάνει και με τις επιπλάνεται βέβαια και με τις καταστροφές που γνωρίζουμε. Ο δαύναβης, οι τρελλές αγελάδες, τα μολυσμένα τρόφιμα του Βελγίου.

Άρα, ας μην κοροϊδεύσαστε. Είναι θέμα πραγματικά επιλογής και είναι θέμα επιλογής ως για όλη την ανθρωπότητα πα... Επομένως χρέαζεται πραγματική να σώσουμε το κατινωνικό κράτος, σώζαντες και την κράτος έσω με τη σκεπτική του αυτονομία, έσω με τις ακευκές του λειτουργίες, τις λειτουργίες της ανακατανομής του εισανθήματος.

Είναι πρόκληση. Ξέρετε στην Ελλάδα έχουμε εο πρόβλημα του παραδείσου, που δημιουργήσε ο κ. Σημίτης και οι περί αυτόν, με το κρηματιστήριο, όπου κάποιοι σύμφερο είναι κατεστραμμένοι, αλλά ον πάσι περιπάτεις ήδη μέσα από το κρηματιστήριο περιμένουμε να κριματισθούμετε το κατινωνικό κράτος.

Υπόρκουνε υπερκέρδη.. 100% και 200% και 300% το κέρδο των τραπεζών και των ιδιωτικών επιχειρήσεων και οι αινῆσεις των εργαζομένων και των μισθωτών 2%, για να σώσουμε βέβαια τις ανάγκες, εν όψει ας πούμε της ένταξη στην ΟΝΕ, όπου βέβαιως τις αποφάσεις δεν θα οι πάτερνει το κυβέρνηση και να μην κοροϊδεύσαστε, θα οι πάτερνει τη Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και για αυτό, ο μάνι ελπίδα που υπάρχει είναι η οργάνωση από την μια πλευρά, από την άλλη πλευρά και κλείνει, ότι τα κατινωνικά πράγματα δεν είναι φιλοκαθηγούνται, τα κατινωνικά πράγματα είναι ανθρώπινα δημιουργήματα, ούτε από την μοίρα, ούτε από την θεό, ούτε από τους νάματς της ιστορίας. Τα κατινωνικά πράγματα είναι ανθρώπινα δημιουργήματα όρα μπορεί να αλλάξουν με την αλλαγή των συσκευασμάτων καν κατινωνικοποιητικών δυνάμεων.

Όσο υπάρχει δημοκρατία, ας την εκμεταλλευθούμε και έσω και με την ψήφο να βελτιώσουμε τις δυνατότητες της αλλαγής των συσκευασμών σε πανευρωπαϊκό επίπεδο, για να υπάρχει έλπιδα για τα παιδιά μας. Εάς ευχαριστώ πάρα πολύ.

Ημέρα 1η 24-2-2000

2Η ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Κ. ΜΠΕΡΑΕΜΠΕ, Ε. ΤΩΡΔΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΙΚΙΑΔΙΟΤΗΣ, Χ. ΣΜΥΡΝΙΩΤΗΣ, Α. ΚΑΡΥΤΙΑΝΗΣ,
Μ. ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ (Προεδρούμενο)

- 11:00-17:00
- HENRI LIUC NIVELLE, Εκπρόσωπος της Force Ouvrière • ΓΑΛΛΙΑ
  - Κ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, Εκπρόσωπος της ΔΕΟΚ • ΚΥΠΡΟΣ
  - HUSEYİN TANRIVERDİ, Εκπρόσωπος της HAK-15 • ΤΟΥΡΚΙΑ
  - Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, Εκπρόσωπος της ΖΕΚ • ΚΥΠΡΟΣ
  - ENVER OKTEM, Εκπρόσωπος της DISK • ΤΟΥΡΚΙΑ
  - HUSEYİN BAYKAL, Εκπρόσωπος της TURK-15 • ΤΟΥΡΚΙΑ
  - JAN STEVENS, Εκπρόσωπος της FNV • ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ
  - KLEM FISKVIC, Πρόεδρος της L.O. • ΟΣΛΟ
  - NADEJOJA DASKALOVA, Εκπρόσωπος της CITUB • ΣΟΦΙΑ
  - ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ, Μέλος της Γραμματείας Διεθνών και
Δημοσίων Σχέσεων του ΕΚΑ • ΑΘΗΝΑ
  - MICHAEL THIBAUT, Υπεύθυνος Διεθνών Σχέσεων της FGTB • ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ
  - ΠΑΠΑΖΩΣ ΙΚΙΑΔΙΟΤΗΣ, Μέλος της Εκπλεστικής Επιτροπής του ΕΚΑ • ΑΘΗΝΑ
  - BOGOLJUB MITROVIC, Πρόεδρος της Συνομοσπονδίας Αυτόνομων
Συνδικάτων Βελιγραδίου • ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ
  - DANIEL PIERSOEL, Περιφερειακός Γραμματέας της CSC • ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Το Προεδρείο της 2ης Ευλογίας

Από αριστερά: Κ. Δημητριάδης Γραμμ. Περιβάλλοντος ΕΚΑ, Α. Δημωνάδης Μέλος της Διοίκησης ΕΚΑ, Γ. Σκοοδιάτης Μέλος της ΕΚΑ, Επερ. ΕΚΑ, Κ. Μπερδεγού Ταύτος ΕΚΑ, Λ. Καρογλάνης Μέλος της Διοίκησης ΕΚΑ, Μ. Θραγκούδακη Μέλος της Γραμμ. Διεθνών και Δημοσίου Διάστασην ΕΚΑ

2Η ΕΝΟΤΗΤΑ

γαπτοποιού συνάδελφοι, καλημέρα σας.

Aξιωστος ο Henri Luc Nivelle και εκπρόσωπος την FO της περιοχής του Παρισιού, δηλ. εκπρόσωπος την Γαλλία. Αγαπητοί συνάδελφοι, πρώτα απ' όλα επιτρέψτε μου να σας μεταφέρω τάμις αινιελφικούς καιρεφαρμούς της FO περιοχής Παρισιού. Της μηχαλόπολης που όλοι γνωρίζετε ότι είναι το Παρίσι. Η πόλη του φιλοτός για δύοσυς μπορούν να στην υπόφερουν.

Μαζί με το συνάδελφό μου Jacques Girod που είναι αντιπληρωτής περιφερειακός γραμματέας της FO περιοχής Παρισιού και είναι παρόν εδώ, θέλουμε να ευχαριστήσουμε τους συναδελφούς συνδικάλοις από την Αθήνα για την ποιότητα της φιλοξενίας και την αρδιότητα της διοργάνωσης.

Ζητήσατο αύτοις η ανεργία, οι εργασιακές σχέσεις και οι οικονομικοί μεσανάστες δεν μπορούν να μας αφήνουν αδιάφορους.

Η απασχόληση στην περιοχή του Παρισιού αγγίζει περίου τους 3.750.000 εργαζόμενους επί 14.000.000 μισθιών σε επίπεδο Γαλλίας.

Βα λίθελα να πω ότι στην περιοχή της Beauce, η ανεργία έκει φτάσει σε επίπεδα ιληγγιώδη! Το δέρμα είναι ότι συκνά προσγειωτική κατάσταση δεν έρχεται στην επιφάνεια, διάθιση ή αρμόδιοι επιλέγουν να διημειούνται στην αναληπτή σταύρεση. Ής παράδειγμα της κακής αυτής κατάστασης θα σαναφέρω το γέτοπα του αριθμού ωρών εργασίας που από τις 39 ώρες εβδομαδιαίων στην Γαλλία, τώρα μειώνεται στις 35. Χωρίς να θέλω να πλατεπάσω, θα προσπαθήσω να θας δώσω μια γαλλική εκδοχή του προβλήματος. Πρόκειται για ένα αίτημα που γεννήθηκε από τη συνδικαλιστική σπονδία για την εβδομάδα των τριάντα πέντε ωρών με αματίθη αντίστοιχη των 39 ωρών. Ένα αίτημα που εξελίχτηκε σε θνετιδίκηπο για ολόκληρη την Ευρώπη. Επι Γαλλία το αίτημα αυτό πιθανεύθηκε με ενθουσιασμό από την Αριστερά που εκείνη την εποχή μεταφράσθησε. Μετά το 1936, την εβδομάδα των 40 ωρών και την άμεση μετ' αποδοκών, η ένταξη του στήματος των 35 ωρών στο συνθηματολόγιο μως ποράσιμης είναι κάτιο το ιδιοίτερα έλκυστικό για

HENRI LUC NIVELLE, εκπρόσωπος της Force Ouvrière

Γ Α Λ Λ Ι Α
Π Α Ρ Ι Σ Ι

Ο Εκπρόσωπος της Force Ouvrière,
Henri Luc Nivelle.

τους αποσταλούσις που, σύλλογοτε, είχε ορισμό ωκεανού όπου θα ήταν η διεύθυνση της Ευρωπαϊκής Κοινωνίας. Το θέμα είναι ότι εκείνη την εποχή αυλόπεδος να είναι Πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας ο κύριος Chirac, άνθρωπος της Δεξιάς. Από εκεί και πέρα, κανένας δεν έρεψε τη μάχη των ταύτισμάς. Κάποια στιγμή, ο κύριος αυτός απεφάντωσε να διαλύσει τη Γαλλική Εθνοσυνέννευση. Στις επιλογές που ακολούθησαν, το κάμμα του εξέλεξε 200 βουλευτές -μεταξύ αυτών πολλοί φίλοι του- έχοντας χάσει όμως την πλειοψηφία, κι έτσι ο Αριστερά, απρετούμαστη, βρέθηκε στο απέμεινα να κινηθεί μεν αλλά υπό την Προεδρία της Δεξιάς. Το θέμα είναι ότι εκείνος που βρίσκεται στην εξουσία έχει την υποχέρωση να προσπαθεί και να τικανοποιεί όσα το δυνατό περισσότερες κατηγορίες πολιτών -άρα και της εργαδόσιας. Έστι, λοιπόν, η ωραία εισένη διακιλρυζή περί της εβδομάδας των 35 ωρών κατέβληξε να πάρει τη μορφή του νόμου περί της διακερίσης του χρόνου απαντήσεως των εργαζομένων. Τα κόστος για μας αποτιμάνται σε 200 δισεκατομμύρια Γαλλικά Φράγκα ή 16 δισεκατομμύρια ΕΥΡΩ, που αντιστοιχούν σε βασιθήματα και μεάσθητες κανονικών εισφορών από τις οποίες αφελεύνται οι εργαδόσιες, σε μητέλλαγμα για μια ακραία ελαστικότητα που επιτρέπει στην εργαδόσια να λειτουργεί τις επικειρίσεις ακόμα και επιδό πημέρες την εβδομάδα. Κάποιοι, μάλιστα, μπορούν ακόμα και να καταγγέλλουν αυλογικές συμβίσεις εργασίες, να παγώνουν μπαθούς, να καταστρεπτούν το αιράριο των εργαζομένων κλπ. Εκείνοι που ταχυπίσνονται ότι η εβδομάδα των 35 ωρών στη Γαλλία επιδρά αρνητικά στην ανταγωνιστικότητα της αικονομίας, πράσπουν εκ του ποντρού. Τα κόστος αυτής της κατάστασης, στην εργαζόμενοι το πληρώμαν πολύ ακριβή και μάλιστα με την επίπτωση στο μισθό τους, την απώλεια δομών και επιδομάτων κλπ. Δεν έχουμε, λοιπόν, να κάνουμε με νόμα ανθρωπιστικά αλλά με νομοθέτημα που εξυπηρετεί συγκεκριμένα οικονομικά και επιχειρηματικά συμφέροντα. Τέσσερις ώρες παραπάνω την εβδομάδα κάθε μένα δεν ταστούμενον τη μείωση των συντάξεων μας. Καθώς μάλιστα τα πληκτά δρια συνταξιοδοτησης αυξάνουν, εργαζόμαστε τελικά περισσότερο και από πλευράς αριθμού επών και από πλευράς αριθμού ωρών. Όριστε, λοιπόν: αυτό που η Δεξιά πάτε δεν είκε ταλαντεῖ να κάνει, το κατέφερε τελικά ο Αριστερά. Είναι μια μεγάλη νίκη για την εργαδόσια και το κεφάλαιο. Υιοθετεί ότι από αντίθετα αυτών των σιφαρσών ποικιλεύων θα έκουμε τη δημιουργία 700.000 νέων θέσεων εργασίας. Και με 100.000 νέες θέσεις, καλά θα λημαστούν. Ανάμεσα στα λιγαστά για εράσιοφέλει είναι και η προσποκή της μετερρρίπτης πολλών αυμβάσεων εργασίας από ορισμένους σε αριστερά χρόνου. Τελικά, πάντως, τα δόγματα αφέλη προσέρχονται από την εξοικενώμενη χρημάτων από τους μπαθούς των εργαζομένων από επικειρίσεις, στικυνομίες που αποσύνεται το κράτος κεφαλατοποιεί για τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Σε τελική ανάλωση, τα κράματα τα πάτινων στην εργαδότες κι εμείς πατίνωμε τα εκαθαριστικό για να πληρώσουμε την εφορία. Παρόλοτα και στα πλαίσια της ίδιας προσπάθειας για δύθινη μείωση της ανεργίας, δημιουργούμενη θέσεις εργασίας για νέους, που αμειβούνται κατά 80% από το κράτος και το υπόλοιπο από διαφόρους φορείς. Προς τα παρόν πρόκειται για θέσεις στο Δημόσιο και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, διάρκειας πέντε επών και χωρίς περιορέων υποχρέωση πρόσληψης, που καλύπτονται από ευθίες ανανεώματες αυμβάσεις και που αμειβούνται με τον έλαπτο νόμιμο μπαθό. Πολλά είναι τα προβλήματα που ανακύπτουν:

- Κατ' αρχή, π σύμβαση δεν προβλέπει υποχέρωση πρόσληψης μετά τα πέντε έτη, με αποτέλεσμα να μπαίνει ο εργαζόμενος σε μια μεγάλη περίοδο αβεβαιότητας και να βρίσκεται διαρκώς εκκρεμής.
- Κατά δεύτερο λόγο, σε κάποιες περιπτώσεις ο δρός της εργαστακής αύμβασης δεν επροΐνεται. Έστι, για παρδεστήμα, μια αύμβαση για την απασχόληση γυμναστή στο σχολείο μετατράπηκε σε αύμβαση καθαριστή σκαλονιών χώρων και καντάντς. Η Faitce Ουντιέρε Παρατάνι έχει απαρτέσαι τριάντα φωτιέλους με τέσσες υποθέσεις για τις οποίες και έκει δύο ή πρόκειται να προσφέντη ενώπιον των αρμόδιων δικαιοστίων.
- Τρίτο σημείο και πολύ κρίσιμο: για κάθε δημόσιο υπόλοιπο που αυγανθίζεται, η Πολιτεία προσλαμβάνει νέους που αμειβούνται με τον έλαπτο νόμιμο μπαθό. Έστι, προσδετικά το κράτος αρχίζει να αποδ-

αμεύτει από τις ευθύνες του. Στις πληροφορίες ότι ο νέοι αυτοί μπόλλοι προσαλομβάνονται με συμβάσεις ιδιωτικού δικαίου. Εάν, τώρα, στο χώρο μας προσθέτουμε και το γεγονός των ιδιωτικοποιήσεων πολλά λόγω πικαρπήσεων του δημόσιου τομέα και εραπετών, καταλαβαίνουμε πόσο απόλυτα ενταγμένες είναι αυτές οι ενέργειες στο πνεύμα της φιλελεύθερης κοινωνικής πολιτικής που αναπτύχθηκε με τη συνθήκη του Maastricht.

Επιπρόμενο μου, τώρα, να αναφερθώ και στο γεγονός της "παστείρωσης" της Γαλλικής πρωτεύουσας. Εκεί όπου κάποιες απλώνονται κάποιες ταπεινές εργαστικές συνοικίες, αήμερα βρίσκονται δεκάδες επεργατικά μέτρα γραφείων που παραμένουν ξενιτικότατα. Οι κάτοικοι των συνοικιών - στην πλειοψηφία τους μετανάστες - που αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν αυτές τις συνοικίες, βρέθηκαν στα πρόστια και οι γυροί περποκές. Τα άτομα αυτά δεν έχουν δικαιούχους τη δυνατότητα να ζεψύγουν από τα φαύλα κύκλου της αντριάς, πρόγυμα που αποήμειρε σεβαρό κοινωνικά προβλήματα όπως είναι η κοινωνική απορίαση, τα νεφρωτικά, η εγκληματικότερο ίδιο. Όλε αυτά τα σημεία, μαζί με τα δεινά της ξενοφοβίας και του ρατσισμού, μάζευαν κακό στη βίση του θα μπορέσουν να αντιμετωπιστούν. Με όλα λόγια, θα πρέπει να δρεθούν και να πραταθούν ουσιαστικές λύσεις στη μαρική ανεργία. Ήα παράδειγμα, το κίνητρα της πρώτης αυλαίαζαδάτησης εκτίνων που έχουν συμπληρώσει έναντι 25,5 ετών θα πρέπει να τοσσούθησε με προσλήψεις και όχι να γίνεται το αντίθετο, δηλαδή να παρέμενε το πλικακό δρόσο συνταξιοδότησης για τους ήδη εργαζομένους και να υποκρεώνονται στις νέοι μας να περιμένουν χρόνια και χρόνια για να ξεκινήσουν την επαγγελματικό τους βίο.

Ξενοφοβία και ρατσισμός δυσσυνώνται με το πρόβλημα της μετανάστευσης. Η μετανάστευση έχει δύο πολύ χαρακτηριστικά στοιχεία: συνέκειται και διόγκωση. Είναι στοιχεία που παρέρρευν από το πολιτοποιητικό φαινόμενο της μετανάστευσης, τα μεταναστευτικά ρεύματα, τις ρατσιστικές διακρίσεις και οδικές, την παράνομη εργασιακή αποκαλύψτη κίτη, όπως επίσης έχουν να κάνουν και με την περιπλακή της των απαντήσεων που δίδονται. Οι εκάστοτε κυβερνήσεις έκριναν ότι για να υπόρξει κοινωνική ένταξη των μεταναστών θα πρέπει να ελεγχθεί το μεταναστευτικό ρεύμα. Τελικά, γάνως, άσες φυλαπήσεις γίνονται μέση σήμερα στο συγκεκριμένο θέμα μοτάζουν να εστιάζουν υπέρμετρα στο θέμα του ελέγκου της ροής κιωδίς νο δίνεται έμφαση αυτην κοινωνική ένταξη. Η έντονη αυτή, αστάσια, γίνεται αλοένα και περισσότερο ανηγκαία. Ήδη το 1992, με ψήφισμά της, η αυτομοσπονδία μας, η Force Ouvrière διαδήλωνε ότι ένταξη νοείται και στο κοινωνικό και στο επαγγελματικό επίπεδο καθώς και ότι αυτή περνά μέσα από την πλήρη νομική εξαρμοίση. Η κοινωνική και επαγγελματική ένταξη θα επιτευχθεί στην κώρο των ακαδεμίων και της εργασίας αντίστοιχα, ενώ η νομική εξεμάσωση θα επελθεί με τη σωστή διαμόρφωση των Κάθικα Ιθαγενείσας. Ηέντομη επιπγάντεται ακόμα και μέσα από τον αγώνα για την μετακίνηση των εργαζομένων ανεξαρτήτες προελεύσεως. Πρόκειται για θεμελιώδεις αρχές των οποίων η ένωσή μας υπεραμύνεται σε όλα τα επίπεδα. Αυτό είναι το πνεύμα που διέπει την Force Ouvrière κι αυτές οι αρχές που προδύομες επιβιώνονταις κοινωνική και εργασιακή δικαιοσύνη ενάντια στην αυθαιρεσία και την οδικά στην Ευρώπη. Πρέπει, επίσης, να παλέψουμε μαζί στην ανάγνωση των μεθοδεύσεων για την απόκρυψη των κερδών τους και τις αυθιστήρεις απολύτες των εργαζομένων.

Σας ευχαριστώ, συνάδελφοι, για την προσοχή σας και την ευχαριστία κατ τους διερμηνείς.

□ **K. KONSTANTINOU, πιπρόσωπος της ΔΕΟΚ**

**Κ Υ Π Ρ Ο Ε
Λ Ε Υ Κ Ω Σ Σ Α**

Ο εκπρόσωπος της ΔΕΟΚ, K. Κωνσταντίνου

Oι εργασιακές σκέσεις; Οι εργασιακές σκέσεις σε όλο το φάσμα των ευρωπαϊκών καρών, έχουν αλλάξει, μετεξελυθεί και αναπτυχθεί σε μέγιστο βαθμό σταν 20ό αιώνα. Η πρόκληση για τα συνδικάτα, με βάση τα δεδομένα του 20ου αιώνα, γίνεται μεγαλύτερη για τα μέλλον, για τον 21ο αιώνα. Πού και πώς μπορούν να εξελιχθούν οι εργασιακές σκέσεις, σε ποια βάση, με ποιους στόχους και προς ποιες κατευθύνσεις, είναι τα βασιστικά ερωτήματα που πρέπει να μας απασχολούν και όντας μας απασχολούν. Για αυτό άλλωστε βρισκόμαστε στην διεργάνωση αυτής της διεθνούς διδοκεφης, εξαιρετικό κρίσιμης και παραγωγικής.

Ευγκατέστρουμε τα Εργατικό Κέντρο Αθηνών, για την πρωτοβουλία του να φέρει όλους εμάς σε αυτήν την διόσκεψη για κοινό προβληματισμό. Η ΔΕΟΚ, έχοντας κατά νου την κυπριακή εμπειρία, μπορεί να δηλώσει με ικανοποίηση, ότι στη χώρα μας δημιουργήθηκε ένα αρκετά καλό περιβάλλον στης εργασιακές σκέσεις. Η τριμερής συνεργασία, με ελάχιστες εξαρτήσεις, διαύλεψε θετικά και έδωσε λύσεις σε πολλά εργασιακά και κοινωνικά γεγονότα.

Λέγοντας αυτά, δεν θέλουμε να δύσκουμε την ενδιπνωτή ποιεί για εμάς τους Κύπριους εργαζομένους, να υπέρκει η πρόκληση του 21ου αιώνα. Η μεγάλη πρόκληση για τα συνδικάτα και τις εργασιακές σκέσεις στην Κύπρο, πηγάζει από ευρύτερα γργονότα που συντελούνται, με κυρίως την παρελαία ένταξής, μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, μια πορεία ενσφράγισης, προπορούσεις και πολλών αλλαγών σε όλα τα επίπεδα.

Εποι, σι μεγάλες αλλαγές που συντελούνται από εργατικό θέματα, αφορούν και επηρεάζουν και το κοθεστώς των εργασιακών σκέσεων. Πολλά γεγονότα πρέπει να διαθίζονται μέσα σε διαφορετικούς θεσμούς ή και πλούσια, παρό το παραδοσιακό αλιστόμα εργασιακών σκέσεων.

Αυτές οι αλλαγές, μέχρι να γίνουν αποδεκτές και κατενοπιζές από τις εργατικές οργανώσεις και την κυβέρνηση, πιθανόν να μας δημιουργήσουν εριθές ή και αντιπαρούσεις. Παρό ταύτα, με σεβασμό στις διαδικασίες δημοκρατικού διαλόγου και με την αριμόστη που επιθέλλεται σε όλους της ευρωπαϊκή προσπο-

κή τοι τόπου μας, πρέπει να διαπραγματευθούμε τα επόμενα διαδικασίας.

Σε όμωστα αυασάς και αρχών για τα εργατικά συνδικάτα, οι οργανώσεις των εργαζομένων θα πρέπει, με τεκμηριωμένη εποικειωματολογία και με γνώμονα των χάρη των εργατικών και γενικών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να στηρίξουμε τα δικαιώματα των Κυπρίων εργαζομένων.

Άλλοτε από σημείο αυτό, θα ήθελα να τονίσω ότι στο θέμα εργαστακών ακέστου, πρέπει να δένουμε σταθερή σημαντική και προσπλάστικη την απαραίτητη κοινωνική διάλογο για κάθε ομάδα καὶ αλλαγή που θα αναμενόμενη.

Μπορούμε επίσης εργαδοτικές αργανίσεις και συνδικάτα της Κύπρου, να παρακολουθήσουμε τις αύγκρονες προσεγγίσεις των ευρωπαϊκών ανεμοτικών φορέων και να παραδέχουμε τις έκπληξεις. Αυτοί σι φορείς έχουν κάνει σημαντικά άλματα προσδόου στις διμερείς σχέσεις, σε βαθμό που δύναται να αποφανθείς ενώνονται απόδειξης και διεμετακός οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Στην ταμέα των εργαστακών ακέστου είμαστε λίγο λειτόν αισιόδοξοι, ότι η πρόκληση, τόσο για τα κυπριακά δύος και για τα ευρωπαϊκά συνδικάτα, είναι τέτοια που να μπορούμε να αντιμετωπίσουμε με επιτυχία.

Αποστάλωση: Μπίζουμε στον 21ο αιώνα με την παγκοσμοποίηση της αικανομίας και τη διεθνοποίηση του εμπορίου, σε πολὺ πρωτότυπο στάδιο. Αυτό το γεγονός προσποθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σι χώρες μέλη και σι υπουργίες χώρες μέλη να εκτιμήσουν και να αναμετωπίσουν. Γι' αυτά άλλωστε προσβλήτουν στην αλοκλήρωση του ευρωπαϊκού αποδομήματος, μια ολοκλήρωση που αισιοδοξεί να αντιμετωπίσει προικίτες κοινωνικές και ακανονικές, όπως και αυτές που διημιουργούνται από την καλπάζουσα παγκοσμιοποίηση.

Η συνάπτηση της απασχόλησης και τη δημιουργία νέων κυανοτηρίων και νέων θέσεων εργασίας, είναι για τα συνδικάτα και το συνδικαλιστικό κίνημα θέμα υψηστης σημασίας και υψηστης προτεραιότητας πρόκλησης. Όποιο οικονομικό γήγενθαί ή και οικοδόμημα, είτε μέσα στην παγκοσμοποίηση είτε μέσα στην ευρωπαϊκή ενοποποίηση και εναρμονισμένη οικονομία, πρέπει να έχει πυξδό αλλά και θεμελίω την αγγίτη απασχόληση. Τα συνδικάτα έχουν πρωταγωνιστεί κάτια να διαθρησκήσουν στη διοισιδάση του υπέρτατου πυγοθεύ για τον πολίτη, την εργασία. Εργασία μάλιστα που δεν μπορεί να είναι ούτε αναζητητής, ούτε ανταποκριτής. Έκουμε χρέος να διεκδικήσουμε την εργασία σαν θεμελιώδες ανθρώπινο δικαίωμα. Δικαίωμα, θεμέλιο γερό για την αξιοπρέπεια, την ολοκλήρωση, την διοισιδάση υψηλού βιοτοκού επιπέδου, για κάθε πολίτη, για κάθε άνθρωπο.

Τα υψηλά ποσοστά ανεργίας που παρουσιάζουν οι χώρες μέλη της Ε.Ε. αλλά και επίσης οι υπουργίες μέλη, είναι μη αποδεκτά. Είναι, κατά την όποιη της Ε.Ε. με βραδυφλεγής βάσιμα, τόσο στην μακροχρόνια πορεία της οικονομίας δύο και στην κοινωνική συνοχή των ευρωπαϊκών εθνικών κέντρων. Είναι ένα πρόβλημα, που παρά την προσπάθεια που καταβάλλεται με προγράμματα δράσης, δεν έγινε δυνητόν να αρμόσουμε.

Αυτό ίσως να πρέπει να μας προβληματίσει ιδιαίτερα, στο κατά πόσον μπορεί η μέχρι απόμερα ακολουθεύμενη πολυτική, να επιτύχει.

Έμαστε λοιπόν μπροστά σε μια πρόκληση, αλλά και σε μια ακληρή προγραμμάτεια, δύον αφορά στην απασχόληση αλλά και στην ανεργία. Πιστεύουμε ότι τα ευρωπαϊκά εργατικά συνδικάτα, με πρωτοπόρο και καθοδηγητή την Ομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, πρέπει να αυξήσουν την πίεση προς όλα τα κέντρα λήψης αποφάσεων ευρωπαϊκού και εθνικού επιπέδου.

Η αύξηση των θέσεων εργασίας, πρέπει να γίνει πρώτα στήπη για κατήν αυστηραλιστική και πολιτική δράση. Δεν αρκεί να παρουσιάζουμε και να αποτινάγμεις πολιτικές δράσεις. Έκουμε χρέος να

κινητοποιήθουμε προς κάθε κοπεύθυνση και με δλα τα μέντα και να επικύωμε ταυτόχρονα στονοματική ανάπτυξη και βελτίωση - ποιοτικά και ποσοτικά - στις αποσαλλίστες.

Όλο τα ευρωπαϊκά συνδικάτα, με κοινό στρατηγικό στόχο και όσο το δυνατόν καλύτερο αυτονομισμό ενεργιών και δράσης, πρέπει να πέσουμε στις κυβερνήσεις, τους εργοδότες, αλλά σίγουρα και στις Βρυξέλλες, ότι σημασία έχει το αυτοστοιχικό αποεμβόλημα της οικονομικής ανάπτυξης, που πρέπει να είναι η κατοχύρωση αξιοπρεπούς εργασίας για όλους. Πρέπει να είναι ακόμα η διεύρυνση επλογών κατ ευκαιριών αποσαλλίστες για τους ανέργους, τους νέους, σις γυναίκες, ως μετανάστες.

Τέσσερις συνθήκες μπορούν να εγγυηθούν υψηλή ανταγωνιστική θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση, με πολλές ελεύθερους από πολιτική αλλά και βιοποριστική εξάρτηση κάθε είδους. Δεν κόνουμε ιδιαίτερη αναφορά στις κυπριακές συγκεντρώσεις, γιατί είμαστε της άποψης ότι σε αυτό το θέμα της αποσαλλίστες πολύ λίγα διαφέρουμε από τις άλλες χώρες.

Το θέμα αποσαλλίστε στην πολυκοσμιοποιημένη οικονομία, δεν μπορεί να αναμετωποθεί ούτε σαν τοπικό ούτε σαν εθνικό. Είναι χωρίς αμφιβολία περιφερειακό και ευρωπαϊκό. Ευχαριστώ πολύ που με ακούστε.

Σας ευχαριστώ, εκ μέρους της HAK-IS και όλων των σοβρικών εργατών, για τα κάλεσμά σας σε αυτή την απομονωτή διάσκεψη και για την υποστήση σας φιλοξενήσα. Χερετών όλους θέσιους συμμετέχοντες σε αυτή την διάσκεψη.

Το κεντρικό θέμα της διάσκεψης είναι τα απροστοκά και κοντά προβλήματα του συνδικαλιστικού κινήματος. Αμφότερος μή δύπτη τους αικανομικούς μεσανδρίστες, βλέπουμε ότι και αυτό είναι ένα απροστοκό πρόβλημα που ενδιαφέρει όμεσα το διεθνές συνδικαλιστικό κίνημα. Όσων κοιτάζουμε τα φίσια βασικά θέματα που έκουν επλεγεί για να αυξηθούν σε αυτήν την διάσκεψη, πορταριάμε ότι έχουμε προσγγίσει αυτά τα θέματα που μας δημιουργούν και τα βασικά προβλήματα.

Η ανεργία, οι μετανάστες και οι ακέστεις εργασίας, αποτίθεται. Στην πραγματικότητα όσαν κοιτάζεις αυτά τα θέματα είναι δύσκολο να δικαιορίσουμε ποιά είναι η αιτία και ποιά η λύση. Κατά κάποιο τρόπο ουτό τα προβλήματα έχουν κάποιες ομοσύγχρονες. Άπαντα τα προβλήματα μας θυμίζουν την ερώτηση : αν τα συγχρόνια την κάστα πή το κότα έκανε το αυγό. Η ανεργία παρ' όλα τα αναμενόμενα και τις εξελίξεις στον κόσμο συνεχίζει να αποτελεί ένα εφιάλτη για όλες τις χώρες και να απειλεί την κοινωνία. Όσων το εξετάζουμε από κοντά βλέπουμε πραγματικά μία πολύ διαφορετική εικόνα.

Η ανεργία είναι βασικό πρόβλημα των μη ανεπιυγμένων και των αναπτυσσόμενων χωρών, αλλά αποτελεί βασικό πρόβλημα και των ανεπιυγμένων χωρών. Ακόμη και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, που ουμπεριλαμβάνει τις πολυ ανεπιυγμένες χώρες που έχουν υψηλό αικανομικά επίπεδα, ώπως συνέφερε και ο πρόεδρος του EKA, ο κύριος Φελώνης, υπόρκουν 20 εκατομμύρια ανέργοις. Επίσης στην Ε.Ε., υπόρκουν 60 εκατομμύρια ανέργων που γεννιάν κάτω από το όριο της φτώκιας. Κατά κάποιο τρόπο και αυτούς πρέπει να τους αιμπεριλάβουμε στην καστηγορία των ανέργων.

Παρ' όλο το πρόβλημα της ανεργίας που υπόρκει τώσο στις αναπτυσσόμενες όσο και στις ανεπιυγμένες χώρες, το σύστημα σχέσεων της ανάπτυξης της βιο-

HUSEYİN TANRİVERDİ, Αντιπρόεδρος της HAK-IS

Τ Ο Υ Ρ Κ Ι Α Α Γ Κ Υ Ρ Α

Ο εκπρόσωπος της HAK - IS,
Huseyin Tanrıverdi

μποκανίες, οι νόμοι που αποτελούν τον τομέα εργασίας, αλλά και η έννοια της λέξης ανεργία, παραπροϊμή διαφορετικότητας από χώρα σε χώρα. Στις ανεπιλυμένες χώρες ο άνεργος, ως έννοια μπορεί να μεταφραστεί ως ο φτωχός άνθρωπος ή και αυτός που δεν έχει την οικοδόμηση του εισοδήματος.

Το σύστημα οχλέων με την βιομηχανία, προσποθεί να προσταγήσει των ανέργων περιωδικών στοιχείων με τα σισιαλιστικό μοντέλο, τα σισιαλιστικό κράτος και το κράτος ευημερίας, μέσα σε αυτό το πλαίσιο σύχαρε αρκετές επιουκίες. Πολλές ευρωπαϊκές χώρες έχουν τημετρίες σε αυτό τον τομέα πάνω από έναν αιώνα. Διατυχίμης θητώς σε όλες χώρες άπως και το δική μου χώρα, η ανεργία έχει την ίδια έννοια είναι ισοδύναμη με την φτώχεια και την έλλειψη του εισοδήματος. Άλλο δεν υπάρχει ένα κοινωνικό σύστημα ασφάλισης που θα καλύψει το κέντρο στον τομέα της εργασίας και να αγκαλιάσει τους ανέργους.

Για παρόδειγμα το εισόδημα κατ' η ασφάλιση ανεργίας δεν έχει εφαρμοστεί ποτέ στην Τουρκία. Άλλο ο νέος νόμος κοινωνικής ασφάλισης που εγκρίθηκε πέρισσοι, και προβλέπεται να εφαρμοστεί από τον Ιούνιο του 2000, θα δίνει κάποια ασφάλιση και εισόδημα για τους ανέργους. Όμως το πλαίσιο συνού του νόμου είναι πολύ περιορισμένο, και απλώς αποτελεί ένα ξεκίνημα και μία δοκιμή για την εφαρμογή αυτού του συστήματος. Από την άλλη δεν γίνεται καμία συζήτηση για το σύγχρονα κοινωνικά αυτοπήματα και τους τρόπους βαθίθετας προς τους εργαζόμενους. Όπως βούτησε εισοδήματος για τους εργαζόμενους και για τα μέλη της οικογένειάς τους.

Αντιπόστημα στοιχεία μάλιστα, δείχνουν ότι η ανεργία στις χώρες μας έχει ανέβει σε 15% ή και 20%. Παρ' όλα αυτά δεν έχουμε ένα κοινωνικά σύστημα που θα μπορέσει να βάλει σε τάξη τις εργαστηκές οχλεις. Όταν πι γενική κατάσταση έχει έτσι, οι άνθρωποι δεν γνωθούν ασφαλεία στον σικονομικό τομέα. Και αυτοί οι άνθρωποι γίνονται σικονομικοί μεσανάστες. Από την άλλη με την αύξηση της μετανάστευσης, οι εργαστηκές ακέσσεις που ήδη δεν βρίσκοταν σε γερό θεμέλιο καταστρέφονται περισσότερο και παίρνουν άναρχη μορφή. Έτσι καλέστηκε και η κοινωνική ιασφροτή.

Άν δούμε το θέμα της μετανάστευσης από την πλευρά της Τουρκίας, παραπορούμε ότι έχει τρεις βασικές διατάξεις :

- Πρώτο, στην Τουρκία υπάρχει μία μεγάλη εσωτερική μετανάστευση.
- Δεύτερο, από την Τουρκία προς το εξωτερικό υπάρχει μεγάλη μετανάστευση και
- Τρίτο, από το εξωτερικό προς την Τουρκία υπάρχει μεγάλο κίμω μετανάστευσης.

Η Τουρκία εδώ και πολλά χρόνια γει τα φανόμενα της εσωτερικής μετανάστευσης. Το ποσοστό αστυκοπίπονς είναι πολύ αυξημένο. Το βασικό πρόβλημά της είναι η αικανοτηκά προβλήματα. Επίσης η τρομοκρατία που είκαμε στην χώρα μας τα πελευταία χρόνια, έχει γίνει βασική ατεί αλλά μόνο της εσωτερικής μετανάστευσης αλλά και της εξωτερικής. Επειδή η βιομηχανία της Τουρκίας έχει αγωπευθεί από διατηρείς πόλεις της χώρας, έτσι η εσωτερική μετακίνηση των πολιτών έχει γίνει από τα ανατολικά προς τα δυτικά. Δηλαδή η κακή διοικητική των βιομηχανικών περιοχών και η μη δίκαιη κατανομή εισοδήματος έχουν πυροδοτήσει αυτό το πρόβλημα.

Πέρσι, όπως άλλοι γνωρίζετε, οι μεγάλοι αεισμοί από τις 17 Αυγούστου και από τις 12 Νοεμβρίου έπληξαν της βιομηχανικές περιοχές της Τουρκίας. Με τους αεισμούς ένα μεγάλο μέρος της τουρκικής βιομηχανίας επέληγε ανεπανόρθωτα. Τώρα πλέον συζητάμε για μία μετανάστευση προς την αγείθετη κατεύθυνση, δηλαδή από την δύση προς την ανατολή.

Το δεύτερο γίτημα είναι η μετανάστευση που γίνεται από την Τουρκία προς το εξωτερικό. Από τις αρκές της δεκαετίας του '60 έχει ξεκινήσει μία μεγάλη μετανάστευση από την Τουρκία προς το εξωτερικό. Στις αρκές π μετακίνηση γνήσιων προς τις ευρωπαϊκές χώρες.

Η μετανάστευση δήμας των ταύρων, προς το εξωτερικό μέσα στο χρόνο έχει υποστεί διαφοροποίησης.

Μετά την Ευρώπη, η μετακίνηση αυτή έχει κατευθυνθεί προς τις χώρες που παρέγουν πετρέλαιο, δηλαδή προς την Μέση Ανατολή. Αργάφερα η μετανάστευση με τις αλλαγές στις αρχές του 1990, έχει κατευθυνθεί προς τις ανεξάρτητες πλέον χώρες της πρώτης Σοβιετικής Ένωσης και στις χώρες της ανατολικής Ευρώπης. Σίμερα, μπορούμε να πούμε ότι οι τούρκοι έχουν μεταναστεύσει σε 80 χώρες. Ο αριθμός των μεταναστών στο εξωτερικό είναι περίπου τέσσερα εκατομμύρια, και εξ' αυτών τα 2,5 εκατομμύρια βρίσκονται στην Ευρωπαϊδική.

Το τρίτο σήπτημα είναι η μεγάλη μετανάστευση από το εξωτερικό προς την χώρα μας. Τα πολιτικοοικονομικά και κοινωνικά προβλήματα των γεπονικών μας χιωρών, έχουν γίνει αιτία για την μαζική μετανάστευση προς την χώρα μας. Μετά τις αλλαγές που έχουν γίνει στις αρχές του 1990, δεκάδες ένα μεγάλο κύριο μεταναστών από τις χώρες της πρώτης Σοβιετικής Ένωσης και από τις χώρες της ανατολικής Ευρώπης. Ως αποτέλεσμα παραπρόμεμψης δύο βρισκόμαστε μέσα σε ένα μεγάλο σταυροδρόμι. Από αυτή την πλευρά εμείς ως συνδικάτα έχουμε σημαντικά καθήκοντα. Πρέπει να βρισκόμε μία λύση σε αυτό το πρόβλημα μέσω στα γλωσσιά των βιομηχανικών ακέσεων εργασίας. Πρέπει να αγωνισθούμε μαζί για να βιοθίσουμε τους μετανάστες να αποκτήσουν κατινωνικά και νομικά δικαιώματα όπου και αν βρίσκονται. Πρέπει να βρισκόμαστε σε μία συνεχή ουνεργυσία. Αυτό είναι ένα πρόβλημα πέρα από τα σύνορα.

Η πολικοοιμιοπώλεια δίνει μία διαφορετική διάσταση σε αυτά τα πρόβλημα. Παρ' όλα τα προβλήματα που δημιουργεί η μετανάστευση, η γρήγορη πολικοοιμιοπώλεια του κεφαλαίου είναι αναπόφευκτη όπως και η ελεύθερη μετακίνηση των εργατών. Οι διαμορφώσεις και οι αλλαγές πρέπει να γίνονται προς αυτή την κατεύθυνση. Αφού το κεφάλαιο δεν ονομάζεται μετανάστης, τότε και η εργασία γιράζει να μπορεί να εκτείνεται ελλιμένερα. Διότι τα πολιτικά συστήματα που προσπαθούν να εμποδίσουν την ελεύθερη μετακίνηση των εργατορένων δεν έχουν πετάχει. Τότε αυτά που πρέπει να γίνει είναι να αγωνισθούμε για να διαμορφωθεί ένα πολεοδυνέλιο σύστημα, ένα πρότυπο μοντέλο εργασιακών σχέσεων που θα ουμπεριλαμβάνει το κοινωνικό και τα νομικά δικαιώματα μέσα στις σκέσεις εργασίας.

Της ευχαριστία. Τα σίβτη μου.

*

Π. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ, εκπρόσωπος της ΣΕΚ

Κ Υ Π Φ Ο Ε
Λ Ε Υ Κ Θ Σ Τ Α

Ο εκπρόσωπος της ΣΕΚ, Π. Ιωαννίδης

Ο νομάρχος Πάρμας Ιωαννίδης, προέρχομετ από την Κύπρο και μαζί με τον συνδελφο Εργατικού Κοινωνίου, εκπροσωπούμε την Συνδικαλιστική Εργατών Κύπρου (ΣΕΚ). Είμαι επαρχιακός γραμματέας του Εργατικού Κέντρου Λευκωσίας, της λευκωσίας που αυνόσιες να τίνει πι μάρτι οικύπο μοιρασμένη πρωτεύουσα στον χώρο της Ευρώπης. Ήταν διαφορά να εκφράσω τις θερμές μας ευχαριστίες, για την πρόσκληση να συμμετάσχουμε από απεριτινή διάσκεψη. Χαρητέζουμε την πρωτοβουλία του Εργατικού Κέντρου Αθηνών και ιδιαίτερα το γεγονός ότι έχει απλέξει μας θέματα που συνδιέπομπες ένα επίκοπτο θέμα, που δεν είναι πλέον εθνικό, αλλά γκούντια παγκοσμιαίο.

Το Εργατικό Κέντρο Αθηνών, πρωτοστατεί στους εργατικούς αγώνες της χώρας, βρίσκεται στην πρώτη γραμμή και έχει στο ενεργητικό του αρχάγονα αποτελέσματα, που αποτελούν πολύτιμες κατακτήσεις των εργαζομένων όπι μόνο των Αθηνών, αλλά και ολόκληρης της Ελλάδας.

Συνδελφος του προεδρείου, συνάδελφοι ούμεδροι, ο 20ός αιώνας και ιδιαίτερα τα τελευταίοι μισοί του πιώτα, έχει περάσει πλέον στην ιστορία ως ο αώνας της βιομηκονικής επονδόσπους. Η τεκνολογική συνάπτυξη επέφερε απραντικότητες αλλαγές, τόσο στις δομές ων επικερήσεων όσο και στις μεθόδους παραγωγής και διάθεσης των προϊόντων και υπηρεσιών. Όπως ήταν φυσικό, αι αλλαγές που σημειώνονται με γηρογύς ρυθμούς, επέρχονται σημαντικά και την απο-ακόληπτη. Δημιουργήθηκαν ανάγκες για εξειδικευμένα προσωπικό, ενώ ο θέσης εργασίας περιορίζονται και λιγότερον, αφού η νέα τεχνολογία είχε εκπομπεί πολλούς εργαζόμενους, ιδιαίτερα ανειδίκευτους.

Η ανεργία έχει πάρει αυποκυπαρίστας διαστάσεις και είναι σήμερο το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες. Η άδυντητη των κρατών να αντιμετωπίσουν ρεαλικά το πρόβλημα της ανεργίας και η αποτυχία των συνταπτικών ενεργειών της ευρωπαϊκής κοινότητας για απλύτιμην του προβλήματος, τίκε άμεσο ανείκυπτο και στα συνδικάτα, τα οποία επικένερωσαν όλες τις προσπάθειες τους για την πρωτηνατούμενη που θα βοηθήσουν αυτήν αντιμετώπισης της ανεργίας.

Η Κύπρος, που δεν μπορούσε ασφαλώς να αποτελέσει εξαρτεση από τα «κονάκια», δημιει στη υπόλοιπη

ευρυπλεκτές χώρες, είχε και αυτή μερίδιο από τις συνέπειες της τεκνολογικής ανάπτυξης και της παγκο-
μποποίησης της οικονομίας. Εκτίνα στο αποτέλεσμα εξαρίστηκε η Κύπρος, τουλάχιστον μέχρι τις αρχές
της δεκαετίας του '90, πάου ή έλλειψη εργασιακού δυναμικού, σε ορισμένους τομείς της οικονομίας.

Η θελητή των Κυπρίων για ακοδηματικές οπουδές και οι ανάγκες της οικονομίας για εξειδικευμένο προσω-
πικό σε τεκνικά επαγγέλματα, δημιουργήθηκαν ένα σκήνωμα αξιόμερο, όσον αφορά στην απασχόληση, αφού
από τη μια πλευρά έκαμπε υψηλό ποσοστό ανεργίας, ανάμεσα στους πυκνούχους της τριτοβάθμιας εκπα-
δευτηρίας, και από την άλλη έλλειψη εργασιακού δυναμικού σε τεκνικά επαγγέλματα, στην μεταποίηση, στις
καποτούες και στα τουριστικά επαγγέλματα.

Πα την συντιμετώπιση των άμεσων αναγκών της οικονομίας, επεράπτω π αποσχάληση ήνου εργασιακού
δυναμικού. Με την τρόπο αυτό απέκτησε η Κύπρος τους πρώτους οικονομικούς μετανόητες, μι αποτέλεσμα
της προτίχησης από χώρες της Ασίας και της Μέσας Ανατολής και - αργάτερα - από τις χώρες της Λεγόμε-
νης πρώην Ανατολικής Ευρώπης.

Με την αναταλή της κιλιετρίδας, το πρόβλημα της αποσχάλησης στην Κύπρο έγινε ακόμα ποσοστό.
Έχουμε αναστροφή της κατάστασης και τα τεκνικά επαγγέλματα παρουσιάζουν πλεονάσματα, λόγω των
προβλημάτων που οι οικογενειακές αντιμετωπίζουν.

Οι προσανατολήσεις της κυπριακής οικονομίας, με ιδιαίτερη έμφαση στην παροχή υπηρεσιών, με εξέκαυ-
σα θέση των τουριστών, έχει οιγκώνει σε ύψη ποσοστών άλλων ελάδων της οικονομίας, με αποτέλεσμα να δημι-
ουργηθούν υψηλά ποσοστά ανεργίας των αποσχολούμενων σε αυτούς. Σήμερα, το επίσημα στατιστικά
στοιχείο, παρουσιάζουν ποσοστό ανεργίας που ανέρχεται στο 3,8%, με οικογενεικές άμεις τάσεις.

Έχει αναφέρει το πιο πάνω, για να τοποθετήσω το πλαίσιο μέσα στο απόστολο θα κινηθούν τα συνδικάτα, για
να αντιμετωπίσουν τα πρόβλημα της αποσχάλησης κυρίως την 21η στιγμή. Τα ερωτήματα και οι συναυξενίες που
σε όλους γεννιούνται, έχουν σαν υπόβαθρο αυτό που μας κληροδότησε ο 20ός αιώνας και επεκτείνεται
σκορπιού βαθύτερα. Ήλθαμε για δικαιώματα στην εργασία, δύοτε τα δικαιώματα στην εργασία, που κατοκυ-
ρώνονται από το σύντομό των χιωρών και από τις διεθνείς συμβάσεις.

Πώς εξαργυρώνεται δύμας αυτό; Για τη σίδους δικαιώματα μηδέμε, σταν αυτό δεν μπορεί να εξασκηθεί και
υιδόλως πραστατεύεται; Ένα δικαίωμα, για να θεωρείται ως πραγματικό δικαίωμα, θα πρέπει να ανυ-
πόρκουν σε αυτό τα στοιχεία της άσκησης και της πραστασίας του. Πώς μπορεί κάποιος να οικούσει το
δικαίωμα στην εργασία, όταν δεν υπάρχουν θέσεις εργασίας για να διαλέψει και όταν το κράτος δεν μπο-
ρεί να τον προσετάξει, εξασφαλίζοντάς του εργασία.

Ενόψει των προδιαγραφόμενων δασκημάτων αυθόπικών απόν αποσχάληση, η πράξη π για τα συνδικάτα,
είναι η πάμπι π ήνωνται. Καθίσταται πλέον επιτακτική ανάγκη, η συνθεώρηση του ρόλου και της αντίληψης
της πραστασίας των δικαιωμάτων των εργαζομένων.

Μέσω από μια Ευρώπη, όπου ο παρεμβατισμός του κράτους και ο διαμόρφωση της οικονομικής πολιτικής
από αυτό εξαλείφονται και το κεφάλαιο συνασπίζεται, δημιουργώνται τεράστιες πολιτικής οικονομικής μονάδες,
οι εργαζόμενοι πλησύνουν να παραμείνουν απροστάτευτοι, αν δεν υπάρχει το απαραίτητο τασ-
τήγμα. Αυτό το ταστήγμα μόνο τα συνδικάτα μπορούν να επιφέρουν, επιδιώκοντας έναν ποσοστό και
υισταστικό ρόλο στην διαμόρφωση των αποφάσεων και της οικονομικής πολιτικής.

Πα την επίπεδη του ακοπού αυτού, θα πρέπει να υπάρχει μια διεθνής συνεργασία και αλληλεγγύη όλων των
συνδικάτων της Ευρώπης, η διαμόρφωση μας κοινής πολιτικής μεταξύ των συνδικάτων, ο συντανόμας της
δράσης των και η δυναμική αντιπροσωπευτική των σε όλους τους ευρωπαϊκούς θεσμούς και σώματα.

Η Ευρωμποκονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, αποτελεί την έπαλξη από την αποίσιμη θέση που προσφέρει
την προσανατολή μας στην ενδυνάμωση της και στην αξιοποίηση των ευκατερίων που μας παρέχει.

Ιδιαίτερη δύναμης απέμασιν, θα πρέπει να επιδείξουμε σε εθνικό επίπεδο. Για να αντιμετωπισθεί σποτελεσματικό το πρόβλημα της ανεργίας, πρέπει να διεθετηθεί από την κυβερνητική στην δημόσια υπηρεσία αυξημένων ευκαιριών αποσχόλησης. Πρόκειται για τον καθορισμό μιας ουσιαστικής οικονομικής πολιτικής, που θα στοκεύει στην ανάπτυξη, αλλά και στην προσφορά κοινωνικών υπηρεσιών και άλλων στην πολιτεία. Στη διαμόρφωση αυτής της πολιτικής, το συνδικάτο πρέπει να έχουν εσθίαρα και ουσιώδη λόγο. Η ανάγκη θεομοθέτησης ενός κοινωνικού διαλόγου και της τριμερής συνεργασία, είναι αποτέλεσμα που θα συμβάλουν ωστε αι κυβερνήσεις να προχωρήσουν προς την ορθή κατεύθυνση.

Στην Κύπρο, ο θεσμός της τριμερής συνεργασίας βρίσκεται σε πολύ υψηλό επίπεδο και αυτό μας δίνει την ευκαιρία να ουσιαστούμε πολλά θέματα εργασιακής και κοινωνικής φύσεως, όμως ο θεσμός αυτός δεν έχει ουσιαστική εφαρμογή στον προγραμματισμό και την κατάρτιση οικονομικών προγραμμάτων ανάπτυξης. Αποτίσαμε και πετύχαμε την έναρξη ενός ευρύτερου κοινωνικού διαλόγου, από όλων των θεμάτων που αφορούν στα προβλήματα της κυπριακής οικονομίας, ενώ η προσπάθεια της Κύπρου προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μέσω της οποίας θέματα παραγωγικότητας, τεχνολογικής αναβάθμισης, αποσχόλησης κ.ά. Μιλώντας ιδιαίτερά για τα προβλήματα που παρατηρούνται στην κυπριακή κοινωνία και για τους τρόπους της σωστής στήριξης τους, με τρόπο ώστε να απομβλύνεται το πρόβλημα της ανεργίας και να διαπρούνται ουσιθίκες που να χαρακτηρίζονται ως συνθήκες πλήρους αποσχόλησης, έτσι ως σήμερα στην Κύπρο, έκουμε δένει στους κοινωνικούς εταίρους και ιδιαίτερα στην ευθέρνηση, προτίθεσις όπως:

Συνδικάτων και εργαδόσεων, επιβάλλετε να μελετήσουν νέα αυστημάτα συν παραγωγική διαδικασία ώστε, σε συλλογικό με τη μείωση των αριθμών εργασίας, να επιτυγχάνεται καπαιρισμός της εργασίας σε μεγαλύτερο οριθμό ατόμων. Μιλάντος για μείωση αριθμών εργασίας στην περίπτωση της κώρας μας, είναι αυτονόητο ότι δεν επιφέρει συνδίποπο μείωση στις υπολαβές των εργαζομένων. Μια τέτοια πολιτική θα πρέπει να αποακογεί στην ποροχί Κινητήρων σταυρών εργατώμενους, ώστε παράλληλα να αυξηθεί η παραγωγικότητα τους που, ομολογούμενος, είναι σε πολύ καμπλότερα επίπεδα από την παραγωγικότητα στις κώρες της Ευρωπαϊκής Ευρώπης. Για να μπορέσει η κυπριακή οικονομία να αντιμετωπίσει ταν διεθνή ανταγωνισμό, μέσα στην Ελίμη της πολικοτητοποίησης και της ένταξης στην Ηνωμένη Ευρώπη, έναντι ανάγκη όπως δυστύχημα κάτιπέρα για τεκνολογική αναβάθμιση των αποκατέστατων και γενικά της οικονομίας.

Η εκπαίδευση, επιμόρφωση, μετεκπαίδευση του εργατικού δυναμικού, πρέπει να σποτελεί μια συνεκτή επδιώγηση από μέρους όλων των κοινωνικών εταίρων, που να υμβούσει με την εκδόσεται τεχνολογική αναβάθμιση. Κάθε δύσμο, έχει περιθώρια εξπλουσισμού και βελτίωσης των ικανοτήτων του, με ακούγαντη στην παραγωγικούς τομής, συνέχρονα από την θέση που κατέχει, την πληκτική, τα χρόνια της υπηρεσίας του.

Θα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας στην ανάγκη, τόσο οι πιωτούμενοι όσο και άλλοι οι αποσχόλησμενοι, να συνεργάτεσσούν πως πρέπει να είναι ευδεκτοί και να προσαρμόζονται στις αποτίσεις της οικονομίας, εξ αιτίας των συνεκών μετεπιβολών που παρατηρούνται.

Υπόρκει την ανάγκη της δια θίση μάθησης, γιατί οι γνώσεις και οι δεξιότητες που αποτελούν τα διάφορα επαγγέλματα, αλλάζουν συνεκώς και αναμένεται να αλλάζουν με ακόμη γρηγορότερους ρυθμούς. Το κρίσις πρέπει να εφαρμόσει τα αναγκαία συστήματα επιμόρφωσης, τεκνολογικής κατάρτισης και αναβάθμισης των δεξιοτήτων των εργαζομένων, με τρόπο που να είναι και εύκολη και προστιθετική από τους αυτούς.

Η κυπριακή οικονομία έχει πολλή περιθώρια ακόμα. Η ανάγκη για κοινωνική μέριμνα, για προστασία του περιβάλλοντος, καθώς και για την διασήμηση της εθνικής μας κλιφονομιάς, είναι τομείς που πυρούν να συρράλουν στη δημόσια υπηρεσία ευκαιριών αποσχόλησης και στην πολιτική βελτίωσης του βιοτικού μας επιπέδου.

Παρόλο που σήμερα η κυπριακή οικονομία παρουσιάζει μικρά προσοτάτα ανεργίας, έτσι ως αναφέρθηκε και τη πόλη, δεν εφουκάζουμε. Η πείρα προηγουμένων χρόνων, μας δείχνει ότι η οικονομία μας και π κρίση στην αποσχόληση, παρουσιάζουν περίοδο ανδρου, αλλά και κάμψης.

Μια εξέσοστη της κατάστασης, θα μας δείξει ότι, ούτε η οικονομική ευημέρεια που έκουμε σήμερα, ούτε η σχεδόν πλήρης αποσχόληση, ούτε η τοχυτιζόμενη έλλειψη εργατικών κεριών σε ορισμένους τομείς, μπορούν να θεωρηθούν μόντιμα χαρακτηριστικά στην οικονομία μας και αυτό για πολλούς και διάφορους λόγους, μερικούς από τους οποίους ούτε καν μπορούμε να τους ελέγξουμε.

Η συνεκώς αυξανόμενη ολληλεξέρεση των οικονομιών μεταξύ των διαφόρων καρών, έχει την τάση να μεταφέρει οικονομικά προβλήματα από την μια περιοχή στην άλλη, καρίς όμως για υπάρχει και η δυνατότητα αποφυγής των συνεπιπτών της, έστω και εάν ακόμη μπορούν να προληφθείν αυτά τα προβλήματα.

Η αυτριακή οικονομία εισάγει ακεδόν αλλάκτηρα την ενέργεια της, η πρώτης όλες, καθώς και το μεγαλύτερο μέρος των καταναλωτικών σγαθών, με αποτέλεσμα να καθίσταται ευάλωτη από τις συκόπετες των οικονομιών προβλημάτων των άλλων καρών.

Μογάλο μέρος της υψηλής σπιρερνής -ποσοστού- αποσχόλησης, αφείλεται κατά κύριο λόγο σταν τουρισμό, όπου τα τέλευτα χρόνια αποφέρει το μεγαλύτερο μέρος των επενδύσεων, σε βάρος άλλων παραγωγικών τομέων της οικονομίας. Ο τουρισμός, όμως, δεν περιέχει το στατικό της μανιμότητας και σταθερότητας που παρουσιάζουν άλλοι τομείς της οικονομίας, ακόμη δε περισσότερο στην περίπτωση της χώρας μας, που λόγω της συνεκτιζόμενης εκκρεμότητας των πολιτικού μας προβλήματος, καθώς και της γεωγραφικής μας θέσης, είναι πιθανόν μια μηκρής κλίμακας κρίση στην ευρύτερη περιοχή, να μειώσει ή να μπενεύσει το τουριστικό ρεύμα, με αποτέλεσμα ένας μεγάλος αριθμός εργαζομένων στα ξενοδοχεία και σε άλλες τουριστικές υπηρεσίες, να βρεθούν από τη μια μέρα στην άλλη, κωρίς εργασία.

Το γεγονός αυτό επιβάλλει όπως ει κράτος, μέσα στα πλαίσια των προγραμμάτισμά της οικονομίας, μελέτες στην παροχή κοντήρων για παραγωγικές επενδύσεις, καθώς και κινήσεων για προσέλκυση ζένων κεφαλαίων, τα οποία να επενδύθουν σε άλλους παραγωγικούς τομείς της οικονομίας.

Πιορόλληπι, θα πρέπει να παραχωρηθούν κάντερα για συνένωση, αυγάνωνται ή συνεργασία μικρών βιομηχανικών μονάδων, με ακού πάντα των διαπικικών τους εξόδων, καθώς και εξειδίκευση στην γραμμή παραγωγής και εκπομπής της εργασίας, με ακού πάντα της παραγωγικότητας.

Συμπερασματικά και αυναψίζοντας όλα τα πάνω, είναι πεποιθητή μας, διότι το σοβαρότερο πρόβλημα που θα αντιμετωπίσουμε ως συνδικάτο με την ανατολή του 21ου αιώνα, είναι το πράβλημα της ανεργίας. Θεωρούμε ως φυσικό επακόλουθο την ανάγκη συζήτησης του θέματος αυτού, σε διεθνείς διασκέψεις όπως η οπιμερνή, γιατί μας δίνεται η ευκαιρία, πέραν από την αναλογή απόφεων, να εμπλακτίσουμε τις γνώσεις μας με εμπειρίες και να δώσουμε τη διαρύπαντη που χρεόπτεται, στο σοβαρό αυτό πρόβλημα.

Κύριο μέλημα του συνδικαλιστικού κινήματος είναι η πρωταρχία των δικαιωμάτων κάθε πολίτη για επιχερδό αποσχόληση, γιατί από την αποσχόληση ανοίγει τους πόρους για την συντήρηση της οικογένειάς του.

Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να ενεργεί προς την πλευρά του κράτους, για λίγη άμεσων μέτρων για απομείωση της ανεργίας και λίγη μέτρων καπνωπικής πρόνοιας για τους εργαζόμενους. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να επαγρυπνά, να προβλέπει, να ενδιαφέρεται για την προάσπιση των αυμφερόντων των εργαζομένων και να παρέχει συνδικαλιστική προστασία τόσο στους ανεργους, όλης και στους έχοντες εργασία.

Πρέπει να ενεργεί για λίγη διορθωτικών μέτρων για αντιμετώπιση της ανεργίας. Να παρέχει πρακτική διοίκηση και συμβούλιασης υπηρεσίες στους εργαζόμενους, με τρόπο ώστε να έχει άμεση επαφή και επικατωνύμια μαζί τους. Η προσφορά μας πρέπει να ανταρεί επίσης προς τους ίδιους τους εργαζόμενους, να τους διαφωτίσουμε και να γίνεται συνειδητός όλων ότι, μόνο μέσω του συνδικαλιστικού κινήματος, με συνεργασία μεταξύ των συνδικάτων σε διεθνές και εθνικό επίπεδο, με την τακτυροπίση και αξιοποίηση των διεθνώς συνδικαλιστικών οργανώσεων, μπορούμε να είμαστε αποσελευματικοί και αισιόδοξοι.

Σας ευχαριστώ.

□ ENVER OKTEM, εκπρόσωπος της DISK

T O Y P K I A
A G K Y R A

Ο Εκπρόσωπος της DISK, ENVER OKTEM

A γιαπποί καλεομένοι, ωυνάδελφοι, μελιν και διοικητικά σταθμών της EKA, εκ μέρους των τούρκων εργοσυμβόλων και της DISK θέλουμε να εκφράσουμε εις θερμές μας ευχαριστίες για την πρόσκληση να συμμετάσχουμε στην ομηρηνή διάσκεψη.

Σε αυτή την διεθνή διάσκεψη πραγματικά έχουν τεθεί πολύ ωραία θέματα τα οποία δεν αφορούν μάχη την Ελλάδα αλλά και την δική μας χώρα. Όσαν συγκρίνουμε τις χώρες μας με τις ευρωπαϊκές χώρες τότε είναι πολλές φορές εφικτό να φτάσουμε σε διαφορετικά αποτελέσματα. Στην Τουρκία το κατά κεφαλήν εισόδημα κατά μέσο όρο είναι 3.500 δολάρια. Στην Ευρώπη το χαμηλότερο είναι στην Ελλάδα, το οποίο είναι περίπου 13.000 δολάρια. Αν κοιτάξουμε ζανά στην Τουρκία τον κονωνικό δείκτη, μόνο το 4,5% από το εθνικό εισόδημα είναι παραχωρηθεί σε κοινωνικούς δείκτες, αυτό σε επίπεδο ευρωπαϊκών χιούμον, κατά μέσο όρο είναι 30%.

Αν πάλι κάνουμε μία σύγκριση με την Τουρκία στο ποσοστό οργάνωσης, βλέπουμε ότι σε αριθμένες χώρες της Ευρώπης αυτό το ποσοστό έχει ανέβει μέχρι και 90%, όπως η Σουηδία. Στην Τουρκία τα εμπόδια που υπόμενουν για την οργάνωση έχουν ως αποσθέλειν το ποσοστό αυτό να φτάσει μάλιστα στο 9%. Αν κοιτάζουμε την ανεργία σε ευρωπαϊκό επίπεδο, κατά μέσο όρο είναι μόλις 10%, ενώ στην χώρα μας έχει φτάσει πάνω από 20%. Αυτή η σύγκριση και η διαφορά πινάκισα στις ευρωπαϊκές χώρες και την Τουρκία είναι πολύ εντυπωσιακή.

Πρέπει να παραδεχούμε ότι μέσα από την παγκοσμοποίηση το κεφάλαιο είναι το μπροστά από την εργασία και τον εργάτη. Όσαν τίθεται θέμα για το συμφέρον του κεφαλαίου σε παγκόσμιο επίπεδο, τότε βλέπουμε ότι το κεφάλαιο μπαρεί και παραμερίζει το εθνικό του συμφέρον. Συνεργάζεται άμεσα δίκαιας φραγμούς σε παγκόσμιο επίπεδο φροντίζοντας συνεργασίες εις βάρος των εργαζομένου και της εργασίας.

Σήμερα στο θέμα εργασίας το μεγαλύτερο κενό διμιουργείται από την κακή οργάνωσή μας σε διεθνες επίπεδο και την μη ύπορη στρατηγική ελιγμών σε

έτετο πνημάτων. Στην χώρα μου, τις γενετονίες και τις περιοχές τις διοικει ο δημοφρούς κόθε περιοχής. Όταν συζητούμε για την πιλησαμοποίηση αυτό απλαίνεται ότι τον κόσμο μπορούμε να τον μετατρέψουμε σε μία γενενίδα. Κατά την γνώμη μου τον κόσμο τον διοικει ένας δημοφρούς που έχει υπό τον έλεγχό του και μία επιφοροπό. Η επιφοροπό αυτή και ο δημοφρούς όποτε θέλουν μπορούν και διαμορφώσουν ένα σύστημα το οποίο, ξανά όποτε θελόσουν μπορούν να το αναδιαμορφώσουν.

Τιον μπούμε στο διαδίκτιο μας και πατήσουμε το κουμπί της τηλεόρασης η οποία εκείνη την στιγμή μπορούμε να δούμε πόσο μικρός είναι ο «όσμος». Μία είδηση πά σημείον που έχει γίνει στην άλλη όχρη του κόσμου, μπορούμε να το δούμε και να τα ακούσουμε την ίδια στιγμή μέσω στο διαδίκτιο μας. Ο δημοφρούς που διοικεί τον κόσμο, μπορεί να μας κατευθύνει πολύ εύκολα με την τηλεόραση ή με το ραδιόφωνό του. Εμείς η εργατική τάξη, μόνο όταν καταφέρουμε να παρακολουθήσουμε το δικό μας ραδιόφωνο και στη δική μας τηλεόραση και να διαβάσουμε την δική μας εφημερίδα μέσω στο διαδίκτιο μας, μόνο τότε θα μην μας ελέγχει τα κεφάλατα και να κατευθύνουμε τον τραύμα μας.

Ετο θέμα της μετανάστευσης, πρέπει να τανίσουμε ότι η Τουρκία έχει ένα μεγάλο κύμα εξωτερικής μετανάστευσης. Παρ' όλα τα προβλήματα που υπάρχουν με τους μετανάστες που ευρωπαϊκές χώρες, οι πολίτες μας συνεκίνονται να τους σε αυτές τις χώρες. Η τρίτη γενιά αυτών των μεταναστών συνιστεύεται σιφαρό ψυχολογικά προβλήματα, λόγω αυτών των προβλημάτων. Ταυτό στη κυβερνήσεις και στις χώρες αυτές πλέον πρέπει να λάβουν υπ' όψη τους και αυτή την πλευρά του θέματος.

Διγιτατοί φύλαν δεν θέλω να πάρω περισσότερο από τον πολύτιμο χρόνο σας. Πριν τελειώσω την αριθμίση μου θέλω να τονίσω ότι, ως DISK χαρήκαμε πολύ που έχουμε έρθει στην Ελλάδα. Οι λαοί των δύο χωρών που βρίσκονται στη παράλια του Αιγαίου, έχουν πολεμήσει και μαλώσει πολλές φορές κατευθυνόμενοι πάντα από τους κεφαλαιούχους που έχουν δημιουργήσει την δική τους πολιτειά. Είναι δύμας πολύ ευχάριστο που έχουμε καταφέρει να φτάσουμε εδώ σε αυτό το επίπεδο. Ευχόμαστε και στις δύο πλευρές του Αιγαίου να επικρατήσει πάντα: η ειρήνη, η δημοκρατία και η ελευθερία. Οι Ελληνες και οι τούρκοι να παραμείνουν ψήλοι και να ανοίξουν τα ποντιά τους μαζί προς το μέλλον.

Λαζ ευχαριστώ πολύ.

HUSEYIN BAYKAL, εκπρόσωπος της TURK - IS

**T O Y R K I A
A G G E Y R A**

O Εκπρόσωπος της TURK - IS HUSEYIN BAYKAL

Kύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι, σας χαιρετώ θερμά και σας φέρνω τους φιλέκους χαροπισμούς της TURK-IS.

Το 2000, στην αρχή ανδι σιών, τα βασικά προβλήματα όλων εργαζομένων που σίνει η ενέργεια, η μετανάστευση και οι οικονομικές δισοκολίες των εργαζομένων είναι η ατίθητης συνάδεση μας.

Ευχαριστούμε πολύ τον πρόεδρο και το στελέχη του ΕΚΑ που μας κάλεσαν σ' αυτή την διάσκεψη για να συζητήσουμε αυτά τα σημαντικά προβλήματα.

Τους ευχαριστώ επίσης για την θερμή και φιλική τους συμπεριφορά αλλά και για την επιλεξίση της οργάνωσης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όπως ανέφερε ο πρόεδρος του ΕΚΑ αλλά και στην άλλη συνάδελφοι, σε όλα τα κύρια υπάρχουν προβλήματα στον τομέα εργασίας που σκεδών μαζίσανταν το ένα με το άλλο. Αυτά τα προβλήματα στις αναπτυσσόμενες και στις μη ανεπιγράμμενες κώρες είναι πολύ απότομα από ότι στις άλλες. Όπως έχουν αναφέρει όλοι οι αμύντες, τα πρόβλημα σίνει ίδιο και δύο μας θέλουμε να μοριάζουμε για την εύρεση κάποιων λύσεων. Οι λύσεις είναι ιδιες.

Οι αποφάσεις που θα λάβουμε μέσα στις δύο μέρες της διάσκεψης, πιστεύω ότι θα είναι ένα σημαντικό στοιχείο για την εύρεση λύσεων και θα βιοπλίσουν στην μείωση των προβλημάτων των εργαζομένων.

Όλοι μας πλέον ξέρουμε ότι το κεφάλαιο δεν έχει εθνικότητα ή θρησκεία. Το κεφάλαιο, πέρα από τις εθνικά σύνορα χρησιμοποιεί κάθε μέσο για να προσταθεί τη συμφέροντά του, εκμεταλλεύμενο των εργαζομένους καταφέρνει να λύσει τα ίδια του τα προβλήματα. Γι' αυτό το λόγο από τέλος αυτής της διάσκεψης προτείνω να βγάλουμε μια κοινή απόφαση το οποίο πιστεύω ότι είναι απαραίτητο.

Όπως το κεφάλαιο δεν έχει εθνικότητα ή θρησκεία, πρέπει να αποδείξουμε ότι και η εργασία και τα δικαιώματα των εργαζομένων δεν έχουν εθνικότητα ή θρησκεία. Και σε κάθε επίπεδο, οι εργαζόμενοι κάθε κώρας μπορούν να ενωθούν και να αγωνιστούν μαζί. Αυτό είναι απαραίτητο για την επισιτική και τη γνωρίζουμε δλοι. Έτσι πιστεύω ότι πρέπει να λάβουμε μία κοινή απόφαση και να την καταγράψουμε.

Δεν θέλω να επεκτείνω περισσότερο, αφού ήδη οι συνάδελφοι έχουν αναφερθεί εικετεμένα στα προβλήματα. Έγκι με αυτή την ευκαρπία θέλω να ευκαρποτήσω δύσις συμμετέχουν ας αυτή την διάσκεψη, στις κυβερνήσεις όπως τους πολλάτες τους για την βιούθεια των προς την κώρα μας, μετά τους μεγάλους οικομετώπους που μας έπληξαν. Εύκολα! ο νέος σπώντες να είναι ένας σπώντες που θα έχουν μεταθέσει τα προβλήματα των εργαζομένων.

Σας καρεκώ άλσας και ευκαρπιστώ πολύ.

JAN STEVENS, εκπρόσωπος της FNV

Ο ΑΛΛΑΝΔΙΑ
ΑΜΣΤΕΡΝΤΑΜ

Eίμαστος ο JAN STEVENS από την FNV, την Ολλανδική Ομοσπονδία Εργατών, από το Άμστερνταμ.

Κυρίες και Κύριοι, με την παρέμβασή μας στο πλαίσιο της παρούσας διάσκεψης, σκοπός μας είναι να αυτοπτίσουμε την τρέχουσα κατάσταση στο χώρο της αγοράς εργασίας στην Ολλανδία και τιδίκις στις μεγάλες πόλεις, όπως το Άμστερνταμ, όπου τα προβλήματα και οι προβληματισμοί αφθονούν, καθιστώντας θα ανακοινώθομε με την κατάσταση των αλλοδαπών.

Εδώ και αρκετά χρόνια, η Ολλανδία βρίσκεται μεν ουσιαστική σικονομική ανάπτυξη. Παράλληλα, η ανεργία μειώνεται, καθώς το ποσοστό των ανέργων τη χρονιά που μας πέρασε ήταν την προηγούμενη χαμηλό - μόλις 4%. Παράλληλα, ήδη από το 1969 και μέχρι σήμερα οι διαθέσιμες θέσεις εργασίας αυξήθηκαν κατό 35% χωρίς να κριπούσει να αυξηθεί και ο αριθμός των ώρων εργασίας. Το αποτέλεσμα αυτού οφείλεται στην εργασία των σημειώσεων για το μέσων του υψηλού και περιορισμό της μερικής αποσκόλπωσης.

Οι τάξεις των ανέργων απαρτίζονται κυρίως από γυναίκες, πατένια, πληιωμένους και όταν με περιορισμένα εργασιακά προσόντα. Υπάρχει, επίσης, και ένας αρκετά μεγάλος αριθμός αναπλήρων. Η FNV είναι της άποψης ότι η αυξανόμενη ένταση που ανατίθεται και που δεν θα αργήσει να γίνεται εισθητή στο χώρο της αγοράς εργασίας αφείλεται κυρίως στην αυσμβατάτητη των επιδιώξεων της εργοδοσίας προς τα χαρακτηριστικά των διαθέσιμων εργαζομένων.

Άλλοι παράγοντες της έντασης αυτής είναι η κατάσταση σε επίπεδο αποσκόλπωσης και συνθηκών εργασίας. Εργαδίς με περιορισμένες προφυπικές σταθαδροφυμίσιες και εξέλιξης, χωρίς υπηρεσίες φύλαξης παιδιών και άλλες συναφείς βασικές διευκολύνσεις, ανελαστικά ωράρια, υπερβολικές απαπήσεις από πλευράς εργαδοσίας είναι μερικά μόνο από τα αίτια για τη δυσκέρεια των εργαδοσίων να δρουν εργοστάμενοις στο χώρο της αγοράς εργασίας ή ακόμα και για να διατηρήσουν τους ήδη αποσκολωμένους για τεκνά χρονικό διάστημα. Για τα λόγο αυτά περβάις λύση στα προβλήματα θα μπέρξει μόνο από τη στραγγι

Η αντιπροσωπεία της FNV, Άμστερνταμ.
Από δεξιά: Jan Stevens και Mustapha Labou

που οι παράγοντες αυτοί θα προσεγγίσταν με προσοχή και σε αυνίσυνο με τη σωστή εκπαίδευση και επιμόρφωση των εργαζομένων.

Σε φ.ο.ι αφορά πτο επογγελματικά προσόντα των εργαζομένων, ο φορέας μας είναι της άποψης ότι κάθε εργαζόμενος δικαιούεται να τίκτει κάποιας πρόσθιτης επιμόρφωσης, ιδίως εάν στα πρώτα στάδια της επαγγελματικής του ζωής δεν είχε πρόσβαση σε τέτοιες υπηρεσίες, ώστε και θα πρέπει να του δίνεται και μη δεύτερη ευκατάρια. Ήδη, στη νομοθέτεια στην ίδια μας επεξεργάζονται συγκεκριμένο μέτρο που όσον βεστιπερνεί θύ προβλέπει την παρακή ειδικού κανθαλίου προς τους εργαζομένους - πλλά και τους ανέργους - για τη κρηταστούση μαθημάτων και εκπαίδευσης μέσω από την οποία θα αποκτήσουν τα επί πλέον αυτά προσόντα που τους λείπουν.

Πέραν αυτού, άμας, κρέμασται και επικαί προγράμματα μέσω των οποίων να μπορούν οι εργαζόμενοι να βέλτιστουν το επίπεδο των προσόντων των αλλά και για να πρατειμένονται και προσσημένονται στις εκδοτικές μεταβαλλόμενες τεχνικές και οργανωτικές εξελίξεις. Ο φορέας μας επιδιώκει να ανταποκριθεί στα επιτίματα αυτά με πολιτικές ειδικές και συγκεκριμένες για κάθε τομέα, πολιτικές διαμορφωμένες με βάση τις ανάγκες της κάθε αρδίας-στάχου. Σε περιφερειακό επίπεδο και ιδίως στην περιοχή του Άμεστερνταμ, ο φορέας μας έχει δραματολογήσει το λεγόμενη "στρατηγική των μεγαλοπόλεων".

Το πιο οπιμωτικό μέχρι σήμερα εργάλειο στα χέρια των συνδικαλιστών μας είναι ο διαπραγματεύσεις που διεξήγαμε με την εργοδοσία σε διάφορους επαγγελματικούς κλάδους, όπου πότε έκοινε τελεί ο προϋποθέσεις για την υπογραφή δίκαιων συμβιβασών. Έτσι πολλά και διάφορα σημεία επί των οποίων υπήρχε συμφωνία ενέστασης και οι συμφωνίες περί της κυκλικής ευαλλαγής του προσωπικού καθώς και για την παρακή ποιοτικής επογγελματικής εκπαίδευσης και επιμόρφωσης. Σημαντική έκφανση αυτών, εδώ, αποτελεί και η ποιότητα του προϊόντος της εργασίας. Σε επίγειο περιφέρειας και πόλεων υπάρχει η δυνατότητα μεθοδεύσεων και συνδυούσματων των διαφόρων αικανοπλών και κοινωνικών προγραμμάτων, καθώς και των διαφόρων συμφωνιών που κατέ τόπους έκουν συναρθεί μεταξύ εργοδοσίας και εργαζομένων, ιδίως σε εθνικό επίπεδο.

Η Ολλανδική Κυβέρνηση έχει αναπτύξει και θέλει αι εφαρμογή συγκεκριμένη πολιτική προκειμένου για την κατάσταση που επικρατεί στις μεγαλύτερες πόλεις της χώρας και ιδίως στο Άμεστερνταμ όπου και προστατά ανεργίας είναι υψηλή. Είναι γεγονός ότι παρά τη γενικότερη στοκονομική συνάπειρη που γνωρίζει η χώρα, στις πόλεις είναι σταθετό το χόρτα σημέρα σ' εκείνους που είναι κατινονοί της πραΐδου και εκείνους που μενούν έδω από το πολυκίδιο. Οι επιπλέοντες αιτήσεις της κατάστασης γίνονται ικανούσερα στιθητές σε συγκεκριμένες γεωπονικές διαφορών πόλεων. Εδώ ακριβώς ανταύπτει και ένα άλλο ζήτημα, καθώς πολλά από τα προβλήματα αυτά πλήκτουν μάζεμε με Ολλανδικής εθνικής προστητικής. Τα προβλήματα των στάμνων που κατασκύνουν σε αίτησες περιοχές είναι περίπλοκα: φωάκεια, ανεργία, περιορισμένη δημογραφική διαφοροποίηση, αναποδοτικά και ανεπάρκεια μόρφωσης.

Προσπλαιμένη στη δέσμευσή της να απαλείψει αυτό τα εμπόδια, η Ολλανδική κυβέρνηση καταβάλλει κάθε προσπόθετο προκειμένου για τη σύντηψη των λεγόμενων κοινωνικών υφιστάσεων με σασ ή δυνατό περιστρέψεις πόλετ. Εδικά στα πλείστα του κοινωνικού συμβολαίου που έχει συναρθεί με τη δημοσιοκή. Άρχιτ έχει συμφωνηθεί η λήψη μέτρων για την εξάλειψη του κοινωνικού αποκλεισμού και πότε δεν είναι λίγος οι ενέργειες που έκουν γίνει και οι δράσεις που έκουν αναληφθεί ποτέ αυτή την κατεύθυνση.

Από την πλευρά τους, οι πόλεις αναλαμβάνουν τη δέσμευση να κάνουν μπα κατά τη δυνατό ορθολογικότερη και επιφρελέπτερη χρήση των διαθέσιμων πόρων. Σε πρώτο στάδιο έκουν εντοπιστεί τρεις τομείς δράσης: ο φυσικός, ο κοινωνικός και ο επανομηπού. Και οι τρεις αυτοί τομείς πρέπει να προσεγγίζονται με τρόπο πυλονισμένο και αργανωμένο. Για παρόδειγμα, η εξασφάλιση του κατάλληλου φυσικού περιβάλ-

λοντας απαιτεί πορευόμενος όπι μόνο σε φυσικό αλλά και σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο. Ο φορέας μας μάκεται ενεργά προς όλες αυτές τις κατεύθυνσης, με τιδιότερη έμφαση στις ενέργειες εκείνες που στοχεύουν στην καταπολέμηση της φτώχειας και τη δημιουργία ευκαιριών εργασιακής απασχόλησης. Εξ' άλλου, στα πλαίσια της στρατηγικής των μεγαλουπόλεων, ο φορέας μας θα δημιουργήσει ειδικές υπηρεσίες για τους ανέργους.

Σε ό,τι αφορά στις εθνικές μετανάστες, είναι χαρακτηριστικό ότι λόγι το 9% του πληθυσμού που κατοικεί στην Ολλανδία δεν έχει Ολλανδική εθνική προέλευση. Εάν η κατάσταση αυτή συνεχιστεί, μέχρι το 2050 η συναλογία θα έχει ανέβει στο 40%. Στο Άμστερνταμ η συναλογία των αλλοδαπών είναι 50%. Τούρκοι, Μαροκινοί και Αντιλέζοι αποτίζουν τις μεγαλύτερες από τις παροւσίες των αλλοδαπών. Τα ποσοστά ανεργίας στις τάξεις των μεταναστών είναι τελεστής φορές υψηλότερα από εκείνα των γηγενών Ολλανδών. Έτσι, ένα μεγάλο κυρμάτι μεταναστών μένει στο περιθώριο, εξαρτώμενο από τα επιδόματα και τα βιοθήρημα για την επβίωσή τους και έκαντος ελάκιστες έως ανύπαρκτες προσποτές εξεύρεσης κάποιας αμειβόμενης εργασίας. Στην καλύτερη περίπτωση, άνθρωποι αυτής της κατηγορίας υποχρεώνονται να τα βγάλουν πέρα με πάρα πολύ καρπούζι μπαθούς. Από την άλλη πλευρά, έρευνες που έγιναν κατέδειξαν ότι με τις διαδικασίες και τους μπορείσματα πρόσληψης που ακολουθούν, οι επικερπότες θέτουν δύσκοπα εμπόδια στην πρόσληψη επόμενων από εθνικές μετανάστες. Το 1996, πάντως, υπεγράφη συμφωνία μεταξύ εργατικών φορέων και εργοδοσίας με την οποία οι κοινωνικοί εταίροι δεσμεύτηκαν να καταβάλουν κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να εντακτικοποιηθούν απρασλήψεις απόμακρης από εθνικές μετανάστες. Ήδη, από την 1η Ιανουαρίου 1998 ισχεί ειδικός νόμος για την τόνωση της εργασιακής απασχόλησης των μεταναστών, βάση του οποίου εργαδάτες με επικερπότες που διαβέβαιουν περισσότερο από 35 άτομα στο μιαοβαλλγό τους υποχρεούνται να υποβάλλουν αναλυτική έκθεση για τις συγκεκριμένες ενέργειες στις οποίες προβαίνουν προς αυτή τη κατεύθυνση άπως επίσης και να αυξητώνται τα πορίσματα των εκθέσεων αυτών με τους κατά τόπους συμβούλους εργοστάσιος.

Από την πλευρά του, ο φορέας μας καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια με δράσεις και εποπτικά ουμβούλιο που επβλέπουν τη οικοτελή εφαρμογή των όρων του νόμου.

Στο περελθόν, η προσέλκυση εργατικών κηρυάνων από τις χώρες της αλλοδαπής θεωρείται κάτιο το επιθυμητό. Σήμερα, οι κατωνικές αυνθήκες και η σύγχρονη οικονομική προγραμματίζεται επιβάλλονταν από αυστηρή διοχετεύση μπος κατάστασης όπου, επίκαιο σε μεγάλες πόλεις, όπως το Άμστερνταμ, υπάρχουν σκαλεία όπου πόνω από τα μισά παιδιά είναι αλλοδαπής προέλευσης και όπου μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων απασχολεί αλλοδαπούς εργαζομένους. Πρέπει, λοιπόν, σε κάθε περίπτωση να υιοθετηθούν αστερά και ακάπημα μέτρα, έτσι ώστε να εξασφαλίζεται πάντοτε μια πληρωμούσα είτε και πολύπλευρη αντιμετώπιση των διαφόρων καταστάσεων.

Σαριές και καύριοι, έπιπλω να κατέφερα νό σας δώσω μια γενική εικόνα για την κατάσταση που επκρατεί στην Ολλανδία ως προς τα πλαίσια που απασχολούν την παρούσα συνδιάσκεψη. Για δύσους επιθυμητών περιπέρα πληρωφορίες, έχουμε προοκμήσει εντητο πληκτό στην Αγγλική γλώσσα, το οποίο και θέσουμε στη διάθεσή σας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Aγωνιστεί φίλοι και σύντροφοι, θα πάντα πριν από ε, ποδήποτε άλλο να αιχμαλώτω το Εργαστικό Κέντρο της Αθήνας για την εξαίρετη πρωταρχία του παθών και για τη διοργάνωση αυτής της διάσκεψης, δηλαδή και για τη φιλοξενία που μας προσφέρεται.

Οι φρεις βασικοί μέσονες γύρω από τους οποίους στρέφεται αυτό το συνέδριο είναι η ανεργία, οι εργασιώνες ακέσεις και τα προβλήματα που έχουν να κάνουν με τη μετανάστευση. Πιστεύω ότι πρόκειται για προβλήματα που αφορούν όλους μας. Παρά ταυς διαφορετικούς βαθμούς έντασης που τα συγκεκριμένα φανδόμενα προσλαμβάνουν από χώρες μας, αυτά δεν παύουν να αποσελούν κοινό προβλήματα για όλους μας.

Η Νορβηγία είναι μια χώρα μικρή σε έκταση και με υπηκότητο πληθυσμό -ο αριθμός των κατοίκων φτίασε το 5.000.000. Πριν 100 χρόνια, μάλιστα, η χώρα μας ήταν η φτωχότερη σεντην Ευρώπη. Δεν είμαστε μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το θέμα της έντασης μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπήρξε αιφορμή για τη διεξαγωγή δύο εθνικών εκλογικών αναμετρήσεων το 1992 και 1994 ανάποτα. Κατ' αυτόν τον τρόπο η χώρα μας είναι πλήρως ενταγμένη στο Ευρωπαϊκό οικονομικό σύστημα, συμπεριλαμβανομένης και της συνθήκης του Schöngen. Εξαίρεση αποτελούν οι τομείς εμπορίου τροφίμων και γεωργικών προϊόντων. Βασικά προϊόντα εξαγωγής μας είναι το πετρέλαιο και τα φάρια. Σε ό,τι αιφορδή στο εμπορικό ισοζύγιο, η χώρα μας παρουσιάζει υψηλό πλεονάσματο, το μεγαλύτερο μέρος των οποίων έχει επινυκτηθεί επτά Νορβηγίας. Επί του παρόντος το Νορβηγικό κράτος διατηρεί επενδύσεις ύψους 50.000.000.000 δολαρίων ΗΠΑ σε διεθνείς ιδιωτικές μετοχές και θα πρέπει να απλωθεί στα σημεία αυτές συζηνούνται τακτά. Υπολογίζεται ότι μέσα σε 5 έως 7 χρόνια από σήμερα, το ύμας αυτών των πεντήσεων του Νορβηγικού Κράτους θα ανέλθει σε 200.000.000.000 δολάρια ΗΠΑ. Κατά συνέπεια, είμαστε κι εμείς κομμάτι της διοδικούσας πορευομετοποίησης της οικονομίας και της αγοράς.

KLEIV FISKVIC, Πρόεδρος της LO

N O R V E G I A
O S L O

Ο Πρόεδρος της LO Όσλο, Kleiv Fiskvic

Το ποσοστό ανεργίας στη Νορβηγία φτάνει το 3% - είναι σχεδόν το ίδιο με το ποσοστό του πληθωρισμού της χώρας. Ταυτόχρονα, όμως, υπάρκουν τακείς - όπως αυτές της υγειονομικής περίθισης και της εποιδεύσης - όπου παρουσιάζεται έλλειψη εργαζομένων. Έτσι δικαιολογείται, για παράδειγμα, η πρασπόθεια εισαγωγής νοιουκόμων από χώρες σας τη Σουηδία, η Γερμανία και τη Φινλανδία. Το ίδιο συμβαίνει και στον κατασκευαστικό τομέα, με την εισαγωγή εργατικών χεριών από τη Σουηδία και τη Δανία. Μας χαροποιεί το γεγονός ότι η Σουηδία και η Δανία βιώνουν, όπως φαίνεται, μια περίοδο αισιοδοξίας ανάπτυξης.

Από την άλλη πλευρά, όμως, κάτι τέτοιο δεν εξυπρεπεί σε τίποτε που ανάγκιο που έχουμε για ειδικευμένους στο χώρα των κατασκευών εργάτες. Οι πολιτικοί της Νορβηγίας αποδέχονται ομόφωνα το γεγονός ότι το Θέμα της αποσχόλησης έχει δμεον προτεραιότητα. Το ζήτημα αυτό είναι άλλωστε κατ τα κατ' εξοχή slogan για τα αυντικάτα και την κυβέρνηση. Άλλουμε, πάντως, ό,τι αφαρά στην αποσχόληση, το πράγματο δεν είναι και τόσο όσκηρα στη Νορβηγία. Η σκέψη και η συνεργασία μεταξύ Εργατικού κόμματος και των συνδικάτων, αποτελούν τη βάση των θέματος, γηράκουν, όμως, και άλλοι τομείς στους οποίους η Νορβηγία οικολογίθηκε πορεία διαφορετική από εκείνη άλλων χωρών της Ευρώπης.

Ήδη από τα πρώτα χρόνια της δεκαετίας του '90 πραχτιρίσαμε σε κρατικοποίηση άλλων των τραπεζών και των ασφαλιστικών εταιρειών όπου υπάρχει επενδυμένο κεφάλαιο. Στη χώρα μας υπάρχει νομοθεσία που απαγορεύει την εισαγωγή εργατικού δυναμικού από χώρες εκτός Ε.Ε. Οι περισσότεροι από τους μετανάστες εργάτες είναι στην πραγματικότητα πολιτικοί πράσφυγες, αλλά είναι τόσο αργό τα γραφειοκρατικά σύστημα της χώρας μας στο νο απορραστεί κατά πόσο πρόκειται για πραγματικούς πολιτικούς πράσφυγες, ώστε στο τέλος όλοι οι μετανάστες λαβαίνουν την άδεια να παραμένουν στη χώρα για "ανθρωπιστικούς λόγους". Πέρυσι εισέρρευσαν στη Νορβηγία 15.000 μετανάστες, κυρίως από Ιράκ. Είναι χαρακτηριστικό ότι από τους 30.000 Καύρδους που έφευγαν στην Ευρώπη το 1999, 4.000 κατέληξαν στη Νορβηγία. Για μια χώρα τόσο μικρή όπως η δική μας, το μέγεθος αυτού δεν είναι καθόλου ευκαταιρρόντεπο. Δεν είναι δυνατό να ξέρουμε στα σήματα αν πρόκειται για πραγματικούς πολιτικούς πράσφυγες ή όχι. Για τους περισσότερους, η εξεύρεση εργασίας δεν είναι καθόλου εύκολη, εκθύς, μάλιστα δεν είναι ειδικευμένοι. Άμπωμα που το λέω, αλλά η καινή γνώμη - ειδικά ανάμεσα στους απόλυτος πολέτες - έχει αρχίσει σταθερά να απέριστει κατό των συνθρώπων συνών και είναι συσσ έστι που εκμεταλλεύεται κατό το δεξιό κόμμα της Νορβηγίας, όπως άλλωστε και σε άλλες τις χώρες συμβαίνει. Εμείς οι άνθρωποι των εργατικών συμπετίνων και των συνδικαλιστικού διαρκώς συντιζόμαστε ενάντια σε κάθε μορφή ρατσισμού, έτσι ώστε να εξαλείφονται κάθε είδους τέτοιου "τεριέργες" φοβίες που αναπύσσονται ή καλλιεργούνται σε βάρος των ξένων. Η επίλυση αυτού του προβλήματος καθί άλλο παρό εύκολη είναι, πόσο μάλλον καθώς οι περισσότεροι από τους κρατούμενους στις Νορβηγικές φυλακές για αδικήματα ακεπτά με νορωτικά είναι αλλοδαποί - οι περισσότεροι από αυτούς, μάλιστα, είναι Αλβανοί από το Κόσοβο. Οι εγκληματολογικές συνθήκες στις οποίες της νεολαίας δενούν ότι τα μεγαλύτερα ποσοστά εντατίζονται στη δεύτερη γενιά μεταναστών. Βέβαια, κάτι τέτοιο δεν είναι πρόβλημα μόνο για τη Νορβηγία αλλά και για πολλές άλλες χώρες. Στο βάθος υπάρχει ένα ζήτημα ιδιαίτερο κρίσιμο και απαντήσεις απόλες δεν υπάρχουν. Πιστώμα ότι εμείς, στις χώρες της Διυτικής Ευρώπης, καταλήγουμε να δημιουργήσουμε μια νέα κατάστημα σύγχρονη ανθρώπων.

Δεν ανέφερα, όμως, ακόμα και τι μεγαλύτερη πρόβλημα που το συνδικαλιστικό κίνημα και οι εργαζόμενοι έχουν έκτι στις μέρες μας να αναμετωπίσουν: πρόκειται για την παγκοσμιοποίηση του εμπορίου και τη φτιάξεις περιθώρων της αικονομίας. Όσο εμείς καθόμαστε εδώ και καυβεντιστώμε, οι εθνικές κυβερνήσεις πήδη διαπραγματεύονται με τη μεγάλη κεφάλαιο, θεσπίζονται διεθνείς εμπορικούς νόμους που διασφαλίζουν τις επενδύσεις και καταργούν εθνικούς νόμους που υπήρχαν για την προστασία των εργαζομένων και

των εργατικών σχέσεων. Η θεσμοθέτηση αυτής της φιλελευθεροποίησης του εμπορίου και η πρασπάθεια κατοκύρωσης των επενδυτών κεφαλαίου είναι κατά τη γνώμη μου ο λόγος για ταν απού δημιουργείται η ασφαρή αυτή απειλή για την ευημερία όλων των εργαζομένων του κόσμου.

Το διεθνές κεφαλαίο παρασύρει τα κράτη σε μια ξέφρινη καιύρωση ανταγωνισμού. Ένας ανεαγωνισμός που μίζει τα κράτη να κάνουν περικοπές σε φόρους, μισθώσεις και πρόνοια. Πιστεύω ότι ιδία από την επόμενη ειλικρίδη θα πρέπει να αυξητίσουμε αυτό το πρόβλημα της φιλελευθεροποίησης του εμπορίου και της παγκοσμιοποίησης της οικονομίας.

Σας ευχαριστώ.

NADEJDA DASKALOVA, Ερευνήτρια στο Ινστιτούτο
Κοινωνικής και Συνδικαλιστικής Έρευνας,
Εκπρόσωπης της CITUB

Β Α Υ Λ Γ Α Ρ Ι Α
Σ Ο Θ Ι Α

Συνδέομενοι, επιρέψατε μου να ξεκινήσω με τις ευκαρπίες μου για τους διοργανωτές αυτής της διάσκεψης, το Εργατικό Κέντρο Αθήνας. Λαμβάνω το λόγο εκπροσωπώντας στην αντιπροσωπεία της Βουλγαρίας. Επιρέψατε μου να σας παραμετίσω τον συναδελφό μου: Ο κύριος LIUBEN TOMEV, διευθυντής του Ινστιτούτου Εργατικών Ενώσεων και Κοινωνικής Έρευνας της Συνεργαστικής Εργατικής Συνδικάτων της Βουλγαρίας, κάτοκος διδακτορικού τίτλου στα Οικονομικά.

Τα σύνορά μου είναι NADEJDA DASKALOVA, είμαι συμεράγτης ερευνήτρια στο ίδιο Ινστιτούτο, κατέχω διδακτορικό τίτλο στα Οικονομικά και είμαι υπεύθυνη για διάφορα ερευνητικά προγράμματα στο Ινστιτούτο μας.

Η προώθηση και επέκταση των δικαιωμάτων εργασίας για όλους τους ανθρώπους αποτελεί απαραίτητη προϋπόθεση για την κοινωνικο-οικονομική ανάπτυξη και πρόσδιο κοινωνίας και τη δημοκρατία. Τα προβλήματα της ανεργίας και των δεκτώματος στην απασχόληση πρέπει να προσεγγίζονται μέσω στο γενικότερο πλαίσιο της πολιτικής και κοινωνιο-οικονομικής πραγματικότητας κάθε χώρας.

Όπως και οι υπόλοιπες χώρες στην Ανατολική Ευρώπη, έτσι και η Βουλγαρία βρίσκεται μια μεταβατική περίοδο από την κρατική αικονομία στην οικονομία της αγοράς, του ελεύθερου εμπορίου και του εκδημοκρατισμού της δημόσιας ζωής. Άλλα και αυτό το ίδιο το συνδικαλιστικό κίνημα βιάνεται με περίοδο μεταβατική, καθώς από το ρόλο του εκφραστή της κρατικής θέλησης που άλλοτε είχε, εξελίκτηκε σε έναν ανεξάρτητο χώρα εκπροσώπησης των συμφερόντων των εργαζομένων. Παρό την κοινότητα στην προέλευση των προβλημάτων, οι κάτοιστασις σε κάθε μία από τις πρόστιν συσταλιστικές χώρες έχει τις δικές της τελοπεράστες. Κατά συνέπεια, πριν μιλήσω για το θέματος στη συνδιδόσκεψη, θα πήσω να πω διασ λόγια για την κατάσταση στη Βουλγαρία. Μέσα σε 10 χρόνια οκτώ διαφορετικές κυβερνήσεις από όλες τις κατηγορίες του πολιτικού φάσματος διαδέχτηκαν ή μία στην άλλη στην περίοδο.

Η Βουλγαρική συπρεσωπητεία.
Από αριστερά: Liuben Tomev και Nadejda Daskalova

Για τις εργαστικές σκέψεις, η διαδοχή αυτή απήμαίνει κάθε φορά ένα νέο ξεκίνημα, με νέα δργάνια εργαμένων επιφράσσουσις. Εξαιτίας της καθυστέρησης των διαρθρωτικών αλλαγών και των γνωστοποίησεων, η κρίσιση που βίωσε η χώρα από τα τέλη του '96 και μέχρι τις αρχές του '97 μπορεί να καρακοπίσει ως βαθειά κρίση. Το πραγματικό εισόδημα μετώπικε κατ' οι εργαζόμενοι γίνονται άλογα φτωχότεροι. Μέσα στα πλευρά της εννέα χρόνια, οι τιμές των αγαθών αυξήθηκαν 1200 φορές, ενώ οι μισθοί μάλις 500 φορές. Την 1η Ιουλίου του 1997 εισήχθησαν μέτρα σκετικά με το νόμπαμα με σκοπό να ενσωμάσουν την οικονομία στην παγκόσμια, να επιφέρουν σταθερότερης των εθνικού νομίσματος και μείωση του πληθωρισμού. Ο πληθωρισμός μειώθηκε στο 6% το 1999 αλλά τα εισοδήματα, όπως άλλωστε και ο αγοραστική αξία των χρημάτων των εργαζομένων, εξακολούθησαν να είναι περιορισμένα. Το Δεκέμβρη του 1999 ο μέσος μισθός στο δημόσιο τομέα έφθανε τα 108 λέβα, ενώ στον ιδιωτικό τομέα ο μέσος μισθός ήταν 93 δολάρια και η ελάττωση ούτε ξεπέρασε τα 90 δολάρια. Το κάστοις των εργαζομένων που ρυτώθηκαν από την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Βουλγαρίας μπορούσε να αντιπεξέλθει σ' ένα τέτοιο «κόστος ζωής».

Επι άποψης της Βουλγαρίας - όπως άλλωστε και στις άλλες πρώτων ποσταλιστικές χώρες - μάλις τα χελσταύρια δέκα χρόνια μπορεί «κανείς να κάνει λόγιο για ελεύθερο συνδικαλισμό, κοινώς και για την υλοποίηση και επέκτειναν των συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Νέοι νόμοι θεσπίστηκαν και υποθετήσθηκαν νομική κατίμενα που επηρέπονταν τις ελεύθερες συνδικαλιστικές ενώσεις και τους άρματα που διέπονταν την ελεύθερη συνδικαλιστική δραστηριότητα. Μέσα στα νέα αυτά κλίμα που διέπει την οικονομία και την πολιτική βίο της χώρας, το συνδικαλιστικό κίνημα διαρκώς ονταπόσσεται. Το περιοστόπερο πολυπλοκής σε μέτριο εργατικό οινόδικό στη Βουλγαρία είναι η Συνομοσπονδία Εργατών Ενώσεων της Βουλγαρίας με 600.000 μέλη. Ιδρύθηκε στις 17 Φεβρουαρίου 1990 κατά την έκτακτη Συνδιάσκεψη των παλαιών εργατικών συνδικάτων της Βουλγαρίας που στη συνέχεια έγινε Συντακτική Συνέλευση. Εμπαντική θέση στο συνδικαλιστικό κίνημα της Βουλγαρίας κατέκτη η Συνομοσπονδία Εργατών, η PODKREPA με 150.000 μέλη. Η CITUB και η PODKREPA ήσαν οι πρώτοι φορείς που αργότερα οναγνωρίστηκαν ως εκπρόσωποι σε εθνικό επίπεδο. Και ο δύο είναι μέλη της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Συνδικάτων κοινώς και της Διεθνούς Συνημμοσπονδίας Ελευθέρων Συνδικάτων.

Δεν έχουμε λόγιο να πούμε ότι το νομικό πλείστον στη Βουλγαρία επερέπει διακρίσεις και αδικίες σε βόρεια όλων εργαζομένων και του συνδικαλιστικού κινήματος. Άλλα είναι, βέβαια, το θέμα ότι σε κάποιες περιπτώσεις οι εργαδόστες παραβιάζουν τα νόμο και τα δικαιωμάτων των εργαζομένων. Τα εργαστικά και συνδικαλιστικά δικαιωμάτων των εργαζομένων συκνά παραβιάζονται και στον ίδιων κόσμο, όπου γενικά πρακτική είναι να υπογράφονται ιδιωτικά συμφωνητικά ανεψιού συμβάσεις, κάτια που σημαίνει ότι δεν υπάρχει πρόβλημα για κοινωνική ασφάλιση αύτες και αναγνώριση της πολιτιστικής στην υπηρεσία. Δεν καταχωρίνεται, έτσι, η καταβολή του βασικού μισθού αλλά κάποιες αύτες και η καταβολή και αυτών ακόμη των συμφωνημένων μισθών. Υπόκρουν επίσης περιπτώσεις παραβιάσης του εργατικού δικαίου, των εργαστικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων από πλευράς οριομένων αλλοδαπών επιφεύγων που λεπτού ρυγούν στην χώρα.

Και τώρα, απτρέψτε μου να πω κάποια πράγματα για την ανεργία στη Βουλγαρία. Μπορούμε να πούμε ότι η ανεργία αποτελεί την πιο ανησυχητική μηριφή παραβιάσης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων του λαού. Παρά τις συνεισις προβλέψεις στα κάμενα του Συντάγματος πολλών χωρών για την καταχύρωση του δικαιώματος στην εργασία, τα υψηλά ποσοστά ανεργίας εξακολουθούν να αποελύνουν καρμάτα της τως μες, επιφέροντας οισβαρές οικονομικές και κοινωνικές επιπλάσεις τόσο στα κοινωνικά σύνολα όσα και στα άστρα. Για τη Βουλγαρικά εργατικά συνδικάτα, η ανεργία αποτελεί μια από τις αισθανότερες προκλήσεις, κι

αυτό δική μόνο διάσημη απημάνη λιγότερα μέλη στις τάξεις τους. Η Βουλγαρία - όπως άλλωστε και όλες οι υπόλοιπες πρώην σοσιαλιστικές χώρες - κατά την λεγόμενη "καμπούνιστική" περίοδο χαρακτηρίστηκε από την πλήρη αποσκόλπιση του λαού της, αποσκόλπιση που διατερέθη κάρη στο διοικητικό μέτρα, σε βάρος της αποτελεσματικότητας και στην απόδοσης καθώς με αποτέλεσμα το χαμηλή αξία της εργασίας. Η πρώτη επίπτωση από τη μεταβολή αυτήν οικονομία της αγοράς και την αναδιάρθρωση πάνω στη μακετή ανεργία. Το ποσοστό ανεργίας το Δεκέμβριο του '99 έφτανε το 16% ή 600.000 επίσημα καταγραμμένοι άνεργοι. Σε σύγκριση με το Δεκέμβριο της προηγούμενης χρονιάς [1998] ο αριθμός των ανέργων ανήλθε στο 31,2%. Οι γυναικείες ομάδες που έχουν περισσότερο πλήγησαν από την ανεργία έχουν ως εξής: κατ' οριάν, φτ. γυναικες, Υπάρχει αυφήνης τώσι πλήρη από τη πρώτη στάδιο της μετάβασης στην ελεύθερη αικονομία να πλήγησε ιδιαίτερα η ανεργία τη γυναικεία πληθυσμό της χώρας. Οι άνεργες γυναικείες φιλοπροσωπεύουν περισσότερο από το 55% των επόμενα καταγραμμένων ανέργων πολιτών. Το Δεκέμβριο του '99 ο αριθμός των ανέργων γυναικών πυγήθηκε - σε σύγκριση με το μεγέθυντο του Δεκέμβριο του '98 - κατά 28%. Η αναλογία ανέργων γυναικών προς ανέργους άνδρες ήταν 53/47. Μια μάλλον μεγάλη κατηγορία ανέργων είναι εκείνη των νέων. Το Δεκέμβριο του '99, π. αναλογία ανέργων νέων έφτανε το 30%. Η έλλειψη προσόντων, ειδίκευτης και στις απαραίτηστες εκπαιδεύσεις υποτελείν τα κύρια σίτια για την ανεργία ανάμεσα στους νέους και ιδίως για τους ντοκιμαντέρους στην πυρά εργασίας. Μια μάλλον ομάδα είναι αυτή των ανειδίκευτων εργατών που τον Δεκέμβριο του '99 αντιπροσώπευαν το 60% περίπου των συνέργων. Άλλη κατηγορία είναι αυτή των αδύτων με πολύ χαροπλό μορφωτικό επίπεδο που το Δεκέμβριο του '99 εκπροσωπούσαν το 55,5% των συνέργων. Έτσι, αφορά στους μακροχρόνια ανέργους, τα ποσοστά των εξακαλουθεύοντα να είναι ακεκόμη μητριά, καθώς αντιστοιχούν στο 1/3 των επίσημα καταγραμμένων ανέργων. Η κατάσταση αυτή δημιουργεί σοβαρό πρόβλημα για την επίβιωση των αποκαγενεών αυτών των ανθρώπων και κριτικό προφανή την ανάγκη για τη λίγια μέτρων που θα βοηθήσουν τους ανέργους να προσερμοστούν στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς εργασίας.

Η άλλη σήμη επις μακροχρόνιας ανεργίας είναι η φτώκεια, η κοινωνική ένταση και η παραστικονομία, δεν έχουμε πρωταρχικό λόγο να μηλίσαμε για πρόβλημα ανεργίας εθνοσικών μειονοσήμων, μαλλονότι το υφιστά ποσοστό ανέργων είναι σθίγγανο. Η ανεργία στις τάξεις των αθηγαγών στη Βουλγαρία οφείλεται σε κάποια ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του εργατικού δυναμικού τους. Υπάρχει περιορισμένων προσόντων πλήρης απουσία προσόντων, χαμηλό ή ανύπορτο μορφωτικό επίπεδο και περιορισμένη εργασιακή πεθαρκία. Η κατανομή της ανεργίας στις διάφορες περιοχές της χώρας δεν παρουσιάζει καμμία ομοιομορφία. Σε κάποιες περιοχές τα ποσοστά ανεργίας παρουσιάζονται δύο φορές υψηλότερα από το μέσο όρο. Υπάρχουν πολλές πόλεις και χωριά όπου στην ουσία δεν οφείλονται σε ανθρωπικές επικρίσεις. Πολλοί από αυτούς έχουν εξαναγκαστεί να βρίσκονται σε αργά για μεγάλο χρονικό διάσποντα χωρίς να αμειβούνται ή ακόμη περνούν πολλούς μήνες χωρίς να πληρωθούν τους μισθίους τους.

Ο νόμος για την προστασία από την ανεργία και την προώθηση της αποσκόλπισης ψηφίστηκε στη Βουλγαρία στα τέλη του 1997. Δημιουργήθηκε το εθνικό δίκτυο υπηρεσιών για την τόνωση της απασχόλησης, θεσπίστηκαν προγράμματα, νέα καθίκηντα και αρμοδιότητες για την θεσμικούς φορείς και διαχειριστικό δρύγανα που πολυδούνεται με την πυρά εργασίας. Στο νόμο αυτό προβλέπονται επίσης οι προϋποθέσεις για την παροχή βοηθημάτων ανεργίας. Αναμένεται στα μέτρα - εκερυγματικό και ποθητικό - που προβλέπονται σκεπαστό από νόμο, ο πόροι κατανέμονται κύριως υπέρ των ποθητικών μέτρων, σε αναλογία 62%. Η ανεργία έχει υψηλό κέντρος όχι μόνο για το κοινωνικό σύγκολο αλλά και για τους ανέργους κατά τις οικογένειές τους ειδικότερα. Αυτός είναι και ο λόγος που η δική μας συνδικαλιστική ένωση, με υπόμνημα της

προς την κυβέρνηση, επιμένει από αναδιάρθρωση και τις διαδικασίες ιδιωτικοποίησης σε συνδυασμό με την προώθηση αποσελεύματος καθώς για την τόνωση της εργασιακής αποσχόλησης καθώς και για την προερευνώστε που πρέπει να δοθεί από λίγη μέτρων ενεργούμενης πολιτικής. Η παν σκάπαξη της αγοράς εργασίας, ιδιαίτερη έμφαση δίνεται στη λίψη μέτρων αποτροπής των αποκλεισμάτων από την αγορά καθώς και ενθάρρυνσης της αξιοποίησης και αποσχόλησης των μακροχρόνιων ανέργων, των πληθωρισμάτων εργοζαμένων καθώς και εκείνων από τους εργαζομένους που ανήκουν στην κατηγορία των ατέμινων με ειδικές ανάγκες.

Η ΕΠΕΒ-επιμένει στη λίψη προληπτικών μέτρων για την ενθάρρυνση της δημοπουργίας νέων και εναλλακτικών μορφών αποσχόλησης που θα πρέπει να προτιμείται της αλογοποίησης των προγραμμάτων για την αναδιάρθρωση, τα οποία μεταξύ άλλων προβλέπουν και την αλογοποίηση της μερικής πειστοποίησης επικετρώσεων. Προτείνουμε την ωφέλιμη νάματα για τη δημοπουργία Ταμείου Κοινωνικών Επενδύσεων για τη δημοπουργία νέων θέσεων εργασίας, την ανάπτυξη νέων στρατηγικών για περιφερειακή στοκανονική ανάπτυξη, τη δημοπουργία περιφερειακών προγραμμάτων αποσχόλησης και προστασίας από την ανεργία, με τη συμμετοχή και των φορέων τοπικής αυτοδιοίκησης.

Οι κοινωνικοί ετείροι και οι μη κυβερνητικοί οργανισμοί που προκύπτουν από τα προγράμματα αναδιάρθρωσης πρέπει να προωθήσουν τη θέσπιση νέων, συστημάτων κανόνων για την εργασιακή αποσχόληση και την αποεργασία σε τοπικό επίπεδο, μέσα από κοινωνικό διάλογο και συνεργασία.

Η Συνοδοσημβία των Ανεργατών Εργατικών Ενώσεων γιτά από την Κυβέρνηση να υιοθετήσει ένα εθνικό πλάνο πολιτικής καθώς και αιτητεί στρατηγικές για τη δημοπουργία ευκαιριών εργασιακής αποσχόλησης και την εκπαίδευση και εξειδίκευση των εργατικού δυναμικού της χώρας.

Θείνωντας θα πήθελα να πω ότι εάν πράγματα θέλουν να είναι οι εκπρόσωποι των εργαζομένων και να επηρέασουν το κοινωνικό γήγενεθλο, τα Ευρωπαϊκά Εργατικά Συνδικάτα θα πρέπει να ενεργούν σε επίπεδο πέρα και πάνω από εκείνο της απλής δημοπουργίας νέων θέσεων εργασίας. Πρέπει να επιμείνουμε στη δημοπουργία πολιτικής αποσχόλησης, για την προστασία της υγείας και της οικομεταποίησης των εργαζομένων στα χώρα εργασίας, για δίκαιους μισθίους καθώς και για οικόχρων εκπαίδευση και επιμόρφωση, ώστε οι εργαζόμενοι να αποκτούν υψηλές δεξιότητες και προσόντα. Ισως για τη δική μας χώρα αυτό το έργο να ρούσει πολύ ιψιλάδαξα, αλλά για τις χώρες που συμμεέδουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πλέον κάτιο το πολύ πραγματικό δύσος και επείγον. Δεν πρέπει να αφήσουμε να καθεί τη κοινωνική διάσταση της Ευρώπης- Ίσης ευκαιριού.

■ **ΜΑΡΙΑ ΦΡΑΓΚΙΑΔΑΚΗ, Μέλος της Γραμματείος Διεθνών και Διμοσίων Εκσενών του ΕΚΔ, Αντιπρόεδρος ΠΟΣΠΕΡΤ**

A B H N A

Η. Φραγκιαδάκη: Μέλος της Γραμματείος Διεθνών και Διμοσίων Εκσενών του ΕΚΔ και Αντιπρόεδρος της ΠΟΣΠΕΡΤ.

Συνόδευσαν, ο 20ός αώνας πίσω στην εποχή της μεγάλης και μαρτικής εμφάνισης των αστιαλιστικών ιδεών, της πρωτοποριακής εξέγερσης του Σικάγου και της Οκτωβριανής Επανάστασης, των λαϊκών δημοκρατιών, των πολλαπλών πολιτικών και κοινωνικών εξεγέρσεων κατά των απελευθερωτικών κυνηγάτων στις χώρες του τρίτου κόσμου, ενώνοντας τους ιμπεριαλιστικούς και της αποικιοκρατίας.

Οι πολύδουμοι συναντησιμοί επιτρέσθηκαν από την αριστερά για 75 χρόνια περίπου και διαιρευτηθήκαν προϋποθέσεις αεφανούς της αξίας του ανθρώπου, καθώς και δικαιοτέρες κατανομές των συγκεντρών. Όμως, στο τέλος αυτού του αιώνα, επιδιώκθηκε η ανατροπή των αποτελεομάτων, που οι λεπτές δυνάμεις κατέκτησαν με τους συγάνες τους. Γεγονότα ουν και εκείνα της πωώσης του Τείκους Βεραλίνου και της κατάρρευσης τη Σοβιετικής Ένωσης αλλά και των πολέμων του Κάλτου, της συνεκπλόμενης παραμονής των στρατευμάτων κατοχής στην Κύπρο και της νεοτελείκης επιδρομής στη Σερβία, έκλισαν τον κύκλο των αιώνων μας μέσα στην αποικιοδοξία, αμπελονία και σιωπή.

Αυτή η νέα τάξη, που οι διαπλεκόμενες εξουσίες επιδιώκουν να διομορφώσουν με καταλυτικό το ρόλο των μέσων μαρτικής εντυμέρωσης, έχουν επωμισθεί οι πολιτικές δυνάμεις, με μανδύες δικούς τους ιδιανικούς, μανδύες του νεοφιλευθεριασμού, πολλές φορές καντροριστέρες ή αριστερές δυνάμεις, να τις επιβάλλουν ως αναγκαία κακό και προσποθεύν να μας πείσουν ως τόξη, να δεκχθούμε την προσφρογή στις νέες ουντίθηκες, με άλλοθι τον αποκαλούμενα μανδρόμο της παγκοσμιοποίησης. Να δεκχθούμε την ανεξέγεκτη βαρβαρότητα της ελεύθερης αγοράς, της παντοδυναμίας των οικονομικών ολυγορχιών, που οδηγεί στη συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, των εργατικών αλλά και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, στην εντασσοποίηση της εργασίας, στη διόρκωση της ανεργίας και στη συνεχή αύξηση της εκμετάλλευσης. Έστι, αικανονικά και πολιτικοί κύκλοι, εκμεταλλεύονται στην κρίση στρατηγικής των συνδικαλιστικών γηγενιών, σταχεύοντας στην υφερπογή της συνανίνευσης, για να υλοποιήσουν αναίματα στην ανθλαΐκη σκέδια τους.

Για τον αποκλεισμό της ιδεολογικής στάχευσης των εργασιού κινήματος, χρησιμοποιείται ως επιχείρημα, η κατάρρευση του μαντέλου του υπαρκτού δοσιαλισμού, η οποία προέκυψε από την άλλη φυλέπροσθευτική των ίδιων των λαϊκών δυνάμεων.

Όμως, ο καπιταλισμός και όλες οι μορφές της περιπλανητισμού, είναι ταυτομένες, με την εκμετάλλευση των πολλής από τους λίγους, με τη βία, την αυταρκεία, την κοινωνική αδικία, την καταπίεση, τη φτώχεια, την περιβάρυλη ποίηση.

Όλοντα και περισσότεροι ανθρώποι στον πλανήτη μας οδηγούνται σε κοινωνικό αποκλεισμό, ιδιαίτερα στης φυσικές κάρες, τις οποίες έχουν απομεινάσει όμως, τις οποίες εκμεταλλεύεται ο πλούσιος κόσμος.

Έντι νέο ρεύμα μεταναστών ψάχνει να βρει μέλλον στις σύγχρονες μεγαλουπόλεις της Ευρώπης κυρίως και πνιγμένως περιθωριακά, οδηγείται σε νέα γκέτο. Οι γενετικούργες σιτίες, αν ξευλίζεται κοντές τον μήτρα της Αριάδνης, στο σύγχρονο κοινωνικοπολιτικό λαβύρινθο, βρίσκονται στην ίδια τη δυολή του καπιταλισμού που εμπέρισσε και αναδεικνύει διακρίσεις, ανταρτίτες και ρατσιστικές καταγομές.

Η ποιότατα κεφαλαιοκρατία, εκμεταλλεύεται με το μέγιστο δυνατό τρόπο τις φυσικές πράσεις όλες και ανθρώπινο δυναμικό, γεννά εστίες μεγάλης συγκέντρωσης ή απομάκρυνσης πλούτου. Οι εστίες αυτές οφερούν άλλεληρους λαούς, που οδηγούνται από φτώχεια, στην υπανάπτυξη, στην ανεργία, στην πείνα. Μια απύνθηση που διαθίκεται περιθωριοποίησης εκατομμυρίων ανθρώπων.

Σήμερα, στο καπώφλι του 21ου αιώνα, το κάθαρμα της φτώχειας μεταξύ βαρρά και νότου, διευρύνεται. Ενεργοποιείται η εκμετάλλευση των τακυρών απόντων στους αδύναμους.

Οι νέες τεχνολογίες, προϊόντα μόδης και ακέψης των εργαζομένων, χρησιμοποιούνται λόγω της κοινωνικής τους επιθρόστης, σε μια σειρά από παραγωγικές διαδικασίες, για την ποδηγέτηση της πογκόδωμας και γύπτας, για να ανατρέπουν τον κοινωνικό και πολιτικό θλεγκό, για να καταργούν τη διπλακρατική συμμετοχή, τους ίδιους των θεομύρων, να διαμορφώνουν μια νέα μορφή της περιπλανητικής εξόρτησης, μια νέα μορφή διακρίσεων, ανάμεσα σε αυτούς που κατέχουν τις νέες τεχνολογίες και αποφασίζουν για το πώς θα τις χρησιμοποιήσουν και ανάμεσα σε αυτούς που τις χειρίζονται, ή κυρίως, δέχονται τα αποελέσματα της χρήσης τους.

Στη κάρα μας, τα τελευταία χρόνια, ξεδιπλώθηκαν κυβερνητικές πολιτικές, με έντονα γεοφιλελεύθερα χαρακτηριστικά, ιδιαίτερα στον τομέα των ιδιωτικοποιήσεων, των εργασιακών σχέσεων, της κοινωνικής μέριμνας, με άλλοιτη την πορεία σύγκλισης και από τις δύο προπούλμενες κυβερνήσεις.

Με τη εύσημη του ευρωπαϊκού καπεταιμένου όλα αυτά, των διεθνών χρηματιστηριακών κύκλων και του νεοφιλελεύθερου αικονομητικού στερεώματος. Αποτέλεσμα, η ακύρωση δικαιωμάτων, που όλα αυτά τα χρόνια είχαν κατακτηθεί από το λαϊκό κίνημα.

Στο βαθός της περίφημης ανταγωνιστικότητας αφογάζονται η αξιοπρέπεια, οι κατακείσεις, τα ίδια τα ανθρώπινα δικαιώματα των εργαζομένων, όπως το οικόπεδο και το δικαίωμα της επιλογής αξιοποίησης του χρόνου σε καθημερινή βάση από τον εργαζόμενο. Είναι όμως ένα μέλλον που το θέλουμε αυτό για τους νέους εργαζόμενους και τα παδιά μας. Ευθήκως απασχολήσιμοι, που διαρκώς αλλάζουν δουλειά, ενώ τους απειλεί το φάσμα της ανεργίας, κωρίς αύνθεση με το οργανωμένο εργατικό κίνημα, κωρίς προσωπικά και κοινωνικά ασφάλεια, δύπριτης της εποφαλούς απασχόλησης, κωρίς εργασιακά δικαιώματα, κωρίς δικαιώματα στην προσωπική ζωή, την κοινωνική και πολιτική δράση.

Διότι με τις επιδιωκόμενες μορφές διευθέτησης και συμφιερόσης των εργασιού κρόνου, δεν θα υπάρξει δυνατότητα πρόσωπου προγραμματισμού. Στο κοινωνικοαφαλιστικό σύστημα, επενδυτώνται δραματικά η θέση εργαζομένων και συνταξιούχων. Νέες επινοήσεις προκύπτουν. Για παράδειγμα, πις εξασκήνωσης της κοινωνικής ασφάλειας.

Η σημερινή κυβέρνηση, παρ' όλες τις διοικητικές της για την στάριδη μας μεταρρίζει την βελτίωση της κοινωνικής πολιτικής, ακολουθώντας την ίδια πολιτική με την προηγούμενη, που μεταφέρει τη ΔΕΚΟ, σε πιγή πλουτοποιού και κερδοφορίας των ιδιωτών, μέσω του συνολικού ζεπουλήματός τους ή μέρους των δραστηριοτήτων τους. Ακόμη και μέρους των δραστηριοτήτων των νοσοκομείων.

Έτσι ο ρυθμοποιός παράγοντας της στοκονομικής και κοινωνικής ζωής, παραμένει η διαπλοκή και η εξόρτωση από τα μεγάλα αικανολικά συμφέροντα στο όνομα ενάς εκπυγχρονισμού, ο οποίος επικαλείται την ανταγωνιστικότητα ως κύριο απόκτονο ενάς δημόσιου τομέα.

Δυστυχώς για πολλά υπόριζε συναίνεση του κορυφαίου συνδικαλιστικού φορέα στο τραπέζι του κοινωνικού διαλόγου. Υπήρξε και ας μας έντησε κοινωνικό σύμφωνο με κρίσιμη υπέρβαση, που αιφρούν στα κεκυριά μας. Η μείωση του μη μηθολογικού κόστους, η μερική αποσχόληση απόντων δημόσιο τομέα, η νομοποίηση ποριεμβάσεων στις ελεύθερες συλλογικές διαπραγματεύσεις, μπήκε η ουφραγίδα της άποψης μορφής αποσχόλησης, άνοιξε ο δρόμος για αλλαγή εργαστικών σχέσεων και μισθών. Στην πράξη αποδείχθηκε, ότι η επιλογή της κυβέρνησης για κοινωνικό διαλόγο, δεν πίστων πραγματικά ειλικρινής και έγινε με το εξής οκεπού: «έλατε να συζητήσουμε και εάν δεν συμφωνήσετε ως εργαστικό κίνημα, ημείς θα νομοθετήσουμε παρόλα ταύτα και έστι ζήτην».

Δυστυχώς, υπάρχει όμως και μια συναίνεση φιλερή και στην Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων και αφορά στην ευελιξία της εργασίας, τη μερική αποσχόληση, η οποία προσδιορίζεται από το Πρόστινο Βιβλίο της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ευελιξία της εργασίας.

Έτσι, η διακείριση της αιτανασιολής κρίσης από την συνδικαλιστική γραφειοκρατία, προς την απρόσκοπη προσαναπολεόμενη προς την ONE, αποδέχθηκε και τεχνικοποίησε, αντί να πολιτικοποιήσει την προκλήσεις, στο δύναμη του κοινωνικού διαλόγου και διακείριση της ποθητικής, αντί να ενσημείνει τις γκρίζες πλευρές των σχέσεων, αιώνεσσα σταυρούς εργαζόμενους του ιδιωτικού και του δημόσιου τομέα και στους ανέργους.

Μία είναι η αιτιόδοξη πραστική, όμως, αυστάδειρη. Στην ταξική επίθεση του νεοφυλετισμού να απονείσουμε πολιτικά, εκπροσωπώντας την τάξη μας, μαζί με τους εγγότες, τους μπραβιστικές, τους νεολαδίους, να σταθούμε αργανωμένο απέναντι στη συνέση της επιδιώξεως και να αναστέλλουμε τη συστασιακής αλλαγές, για την ανατροπή του κυρίαρχου συστήματος και την προώθηση αιχών, που θα χαρακτηρίζονται από τις αρχές της αλληλεγγύης, της τοστητικής, της ελευθερίας, της κοινωνικής δικαιοσύνης, της δημοκρατίας, της δίκαιοτης ανακατανομής των πλούτου.

Να δύνασμε χέρι βιαθέτος στους λαούς, που δέχονται τη μεγαλύτερη τημεριαλιστική εμφατιλλευση. Να συνασθεύσμε στην κυριαρχία αντιληφτού ότι η παγκοσμιοποίηση είναι αναπόφευκτο κακό και εξ αιτού του λόγου αι πολιτικές παρεμβάσεις χάνουν όλονταν τη δύναμή τους. Να αναπέξουμε ένα νέο διεθνισμό αις συνδικάτου, που θα βρίσκεται στην ελευθερία και αυτοδιέθετο των λαών, στην οιφάλεια, στη δημοκρατία, στην απρήνη, στην αλληλεγγύη, στο αερασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και του διεθνούς δικαίου, στην πολιτισμική ιδιαίτερότητα λαών και ανθρώπων, στην προστασία του περιβάλλοντος, στην κατέργυπση της εκρετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο. Να υπερασπίσουμε τη δικαίωμα των κάθε στήθρων στην οξυόπεπτη διαβίωση, στην πολύτιπη ζωής, στην πλήρη πισθωτή εργασία, στην τούτου πρόσθιαση στα κοινωνικά συγθέτικά υπότιτλα στάθμης για όλους, με ιδιαίτερη μέριμνα, ώστε να γίνουν τούτοι, κινητές αποκλεισμούς, έκεινοι που από μποκεμενικά ή αντικειμενικά σίτα, δεν μπορούν να εργασθεύν. Μπορούμε αυτή στην επικοινωνία να επινέμευμε και με τη χρήση των νέων τεχνολογιών, με μια δυνομική αμφίδρομη επικοινωνία.

Στην ευρωπαϊκή επίπεδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση μπορεί να αποτελέσει βασικό παράγοντα πολιτικής, κοινωνικής και δημοκρατικής σταθερότητας για των πλούτη μας. Να λειτουργήσει ως αντίθετο στην ανεξέλεγκτη από κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις ανάπτυξη των πλεονακών δράσεων του κεφαλαίου.

Αυτό δημιώνει για να συμβεί, πρέπει να αγωνισθούμε για τη διαμόρφωση των ευρωπαϊκών εξελίξεων. Δεν υπάρχει μόνον ένας δρόμος που οδηγεί στην Ευρώπη, αυτός που προσδιορίζει τα Μάστερτκ και τη ΟΝΕ, αλλά ο δρόμος της κοινωνικής Ευρώπης, της Ευρώπης των λαών.

Το πεδίο των κοινωνικών και πολιτικών αγώνων, μπορεί να διαμορφώσει νέα πολιτικά δεδομένα, αν δημιουργηθεί η καταλληλη πολιτική πλειοψηφία, μπορεύν να φτάσουν στην πολιτικής, να εξυπρετηθούν μέσω από ευτές οι λαϊκές δυνάμεις.

Στα πλαίσια αυτά, το ευρωπαϊκό συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να αγωνισθεί για μια πραγματική αύγκλιση, με πολιτικές αντανακλήσεις των μερών χωρών, με γεωγραφικές εδιαιτερότητες, πολλές μετονάστες και μεταναστευτικές ομάδες, ώστε να μη δημιουργηθούν διαφορετικές ταχύτητες σύγκλισης, που να ενιακύνονται από την επλαγή στο εσωτερικό κάθε χώρας, μιας οικονομικής πολιτικής σε εθνικό επίπεδο, απήριτης των λαϊκών και όχι των ταχυρών οικονομικών συμφερόντων.

Για την προώθηση μιας πολιτικής που θα έχει στο επίκεντρο τον άνθρωπο, που θα λαμβάνει υπόψη τις πολιτισμικές διοικητικές κάθε λαού, κάθε κατοίκου, που θα αγκαλιάζει με ευαίσθηση, με κοινωνική φροντίδα και ευθύνη όλους, συνέβρεται από πράθευση, φύλο, φυλή, θρησκεία.

Το έναν δημόσιο εορτά που κρεπίζεται, εκτός από μακρός ανάπτυξης, να παρέχει σωστές κοινωνικές υπηρεσίες προς όλο το λαό, για στήριξη της κοινωνικής ασφάλισης, με τριμερή κρητικούς διακρίσεις σας παροχές σύνταξης, ασφάλισης. Χωρίς αφαγούσιμό των συνταξιδιωτικών δικαιωμάτων και προσδοκιών.

Η κοινωνική ασφάλεια των εργαζομένων, δεν είναι παραχώρηση, πρέπει να είναι κάνουμε σοφές, αλλά βιωτικός και αναγκαίος όρος κάθε παραγωγικής διαδικασίας. Χρειάζονται λοιπόν πολιτικές για δίκαιο επιμερισμό των βαρών μέσω από το φορολογικό σύστημα. Δημιουργία δικαίου προστασίας από τη φρέσκια. Για την ανταμετώπιση της ανεργίας και τη δίκαιη αντικατανομή του πλεύστου στους μισθωτούς και συνταξιούχους, να αποτίθεσμε τη μείωση του χρόνου εργασίας, όχι δημοσίας πάντα να το κάνουν, αλλά χωρίς μείωση των αποδοσιών, χωρίς συμψηφισμούς και έλαστηκοποτήσεις. Πενθήμερο, εφτάμαρτο σε κάθε εβδομάδα, με παράλληλη αύξηση των θέσεων πλήρους μισθωτής εργασίας. Το δικαίωμα στην πλήρη εργασία και στην κοινωνική ασφάλεια, είναι δικαίωμα όλων και πρέπει να το διεκδικήσουμε όλοι μας.

Ιδίος, απαιτείται μια διεκδικητική δυναμική δράση, για να αντιμετωπισεί το δημοκρατικό και κοινωνικό θλεύμα, για να ανοίξει ο δρόμος της Ευρώπης των λαών. Υπόρκει διέξοδος, υπάρχει πρεσβυτή, πρέπει να εμούσει αισθάνομαι. Υπάρχει ελπίδα για το μέλλον, αλλά αυτό μπορεί να γίνεται ενιακύνοντας τη δράση μας, αιφνιδιαστάντας την ενότητα μας και διευρύνοντας τις συμμαχίες μας.

Να συνεχίσουμε ταν αγώνα, που είναι άρρενος δεμένος με τους αγώνες του ευρύτερου λαϊκού κινήματος, για μια κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση. Αυτό, πατεύω, ότι πρέπει να είναι το μήνυμα αιτής της διάσκεψης, Ευκλητισμό.

MICHOT THIBAUT, υπεύθυνος Διεθνών Έκθεσεων της FGTB

B E L G I O
B R U X E L L E S

Ο υπεύθυνος Διεθνών Έκθεσεων της FGTB, Michot Thibaut

Ιμιτι μπεύθυνος διεθνών έκθεσεων της FGTB Βρυξέλλες, στα Βέλγια. Αγαπητοί αύλαρφοφοι, φίλες και φίλοι, θα πιθελα κακ' ερχόντι να εκφράσω τις ευκαρπίες μου προς τον Γρηγορό Φεδώνη και το Εργατικό Κέντρο Αθηνών για τη διοργάνωση συτῆς της διάσκεψης και τη φιλοξενία που μας προσφέρει. Θα πιθελα, λοιπόν, να πώ ότι εάν οκοπός επις παρουσίας μας εδώ είναι να μηλίσουμε για την ανεργία, την ακομαράντη της γηίραυς απασχόλησης και τις προκλίσεις που τα συνδικαλιστικά κίνημα καλείω να αντιμετωπίσει στην αυγή του 21ου αιώνα, θα πρέπει δίχως άλλα να αναφερθεί στην Ευρώπη με τα 17.000.000 ανέργους και τα 55.000.000 ανθρώπους που σανν κάτια από το άριο της φτώχειας για να σκολιάσω πως αυτή η αρεβαστότητα δεν είναι όμοιο της στο παρελθόν.

Στο Βέλγιο, στις Βρυξέλλες, γινόμαστε μάρτυρες της πλήρους απελευθέρωσης της αγοράς εργασίας, με τις απέλυτωρες λιτανείες εων work-life balance, των ανθρώπων δηλοδηλωτικών που μολανότι έχουν εργασία και πληρώνονται με μισθό, ο μισθός αυτός είναι τόσο καμπούλος ώστε τους αναγκάζει να ζουν κάτιο από τα δρια της φτώχειας. Κι όμως, η απασχόληση τους θα έπρεπε να τους προστατεύει από κάθι τέταρα. Δεν είναι δυνατό να ανεχόμαστε η Ευρώπη, το Βέλγιο, μέσο σ' αυτή τη δύνη της πολυκασμοποίησης, να γίνονται το θέατρο μιας διαδικασίας όπου πολυεθνικές εταιρείες αφίνονται να δρουν κατά βούληση, προκαρπάντας σε μια πλήρη αναδιμέρθρωση και απελευθέρωση της αγοράς εργασίας. Τα συνδικάτα θα πρέπει να αυξήσουν τη δύναμη τους σε κλαδικό και διακλαδικό επίπεδο. Είναι, όμως, επίσης σημαντικό να ενσωματώνειν ο συνταγματικός και ο συνεργασία μεταξύ των διαφόρων συνδικαλιστικών φρέσκων και ενώσεων στην Ευρώπη άλλα και σε ολόκληρη την κόσμο. Πρόγραμα, ακούμε κάθε τόσο να γίνεται λόγος για την κεφαλαιοκρατική πολιτική που προσπαθεί να μην ορμοτιστούμε και - γιατί δει - και να μην πρακτικάσουμε και σε μια πολυκασμοποίηση συνδικαλιστική κατεργαστική; Εάν λάβουμε υπόψη μας τις συνδικαλιστικές συνεργασίες που υρίστανται τόσο στο κέντρο της Ευρώπης έστι και αυτό

κάπου γενικότερο, ότι συγχρόνως πούλουμε ότι, παρά τις εθνικές διαφορές μας, δεν είμαστε ένας μεταξύ μας άλλα έχουμε κάτια κοινό, που μας ενώνει: είμαστε όλοι μας εργαζόμενοι.

Συνειδητοποιώντας, λοτόν, πως είναι τα στημένα που μας χωρίζουν κατ' επιείκειαν εποιεύμενα τα αστικέλιο που μας ενώνουν θα μπορέσουμε να δημιουργήσουμε ένα ταχυρό αντίθετο στην εξουσία. Είναι αυτοποιεύσκο να ποτεύεις κυνέτις πως κάθε χώρα μπορεί από μάνι της και χωρίς την αυμπραζή άλλων να το βγάλει πέρα με την πράκτη της πολύκαμποποίησης. Από την άλλη πλευρά, πάλι, η τοπική δράση θα αποελέσει τον πυρήνα στον οποίο το συνδικαλιστικό κίνημα θα πρέπει να διαμήσει την προσπάθειά του για την πολυπλοκή συνδικαλιστική πολύκαμποποίηση. Οι τοπικές, εθνικές δύστις είναι εκείνες που συνενώνουν τις προσπάθειες προς μια τέτοια κατεύθυνση. Το επαναλαμβάνω: στην περιοχή των Βρυξελλών υπάρχουν πολλά τα άνοιξα που βιώνουν το καθεστώς της εποφαλούς εργασίας. Εργατίστιο μερικός μποσκάλποπος – με τη μαρφά της διάθετη εθελοντικής εργασίας – υποφέρμαστι, αποσκάλποπος αόρμαν σε πλακίες κάτια από τα νόμιμα δρώ, χωρίς να ξεριάμε και εκείνους πώς αναγκάζονται να κάνουν δυο δουλειές ταυτόχρονα, γάντας έτσι ένα κυκενάνα από τον οποίο δεν μπορούν να ξεφύγουν για λόγους οικονομικούς ή φυρολογικούς. Γι' αυτό σκριψής και θα πρέπει να δημιουργηθούν εργασίες σταθερές και καλά αμειβόμενες, σε συνδιαρθρώσεων και με τη θέσπιση νόμων και διατάξεων κατά των απολύτεων, ων σανδιαρθρώσεων και μεταγκαπτώσεων των επιχειρήσεων.

Ο απώτερος στόχος για την FGTB Βρυξελλών είναι η επίσευξη πλήρους αποσκάλποπος για όλους τους εργατούς τους, αφού αυτές είναι και ο μόνος τρόπος για την εξασφάλιση πραγματικής κοινωνικής προόδου. Προς υλοποίηση αυτού του στόχου, προσποθούμε για τη μείωση των ωρών εργασίας μέσα από επίτευξη της εβδομάδας των 35 ωρών χωρίς μείωση μποθίου και μόλιστα με νομοθετική κατοχύρωση, εγγυημένα θέλοντα επαόνημα για όλους και αύξηση μποθών και αυλαίξεων. Πρέπει, λοτόν, να είμαστε συγκεκριμένοι στους στόκους μας, να μοχθίσουμε για την κοινωνική πρόοδο και πάνω απ' όλα να είμαστε πραγματικοί συνθικαλιστές. Ας το σκεφτούμε: αν εμείς, οι συνδικαλιστές, δεν κάνουμε κάτια για την πλήρη εργασιακή αποσκάλποπη, κανείς άλλος δεν θα το κάνει.

Σας ευχαρετώ,

ΠΙΩΡΓΟΣ ΣΚΙΑΔΙΩΤΗΣ, Μέλος της
Εκτελεστικής Επιτροπής του Ε.Α.

A. Θ. Η. Ν. Α.

Γ. Δημητρίου, Μέλος της Ε.Ε. του Ε.Α.

Α γωνιώι συνάδελφοι και συναδελφίσσες, σας μπλύ εκ μέρους του Πανεργαστικού Αγωνιστικού Μετώπου, της κίνησης που εκπροσωπεί και εκφράζει το ταχύτο συνδικαλιστικό κίνημα της πατρίδας μας.

Οι δραματικές εξελίξεις του 1989 - 1991, σημαδεύουσαν αίτιμερα δύλι την συθρωπότητα και ιθαίστερα της πρώτην αστατολιστικές χώρες. Η συθρωπότητα σει νέες πληγές, την πο απροάλυτη υπεραλιστική επέμβαση, την ανεναγνωστό για το μαύροια των αγορών, την καθηποτάξη χωρών, ταπικάς πολέμους, νέο δεσμό εξάρτησης και υποδούλωσης. Ζούμε ένα ιστορικό πλωμαγνύρισμα. Εκατομμύρια άνθρωποι στη γη λημοκτονούν, ολόκληρη λαοί σουν σε συνθήκες απίστευτης φτώχειας, καθυστέρησης, βρασαντισμών, επεμβάσεων.

Την εξαθλίωση και τη φτώχεια, δεν τη βιώνουν τέλερα πιο μάνι εργαζόμενοι και οι λαοί των κωρών του τρίτου κόσμου, τη σουν και οι εργαζόμενοι στις μεγάλες καπιταλιστικές μητροπόλετες, οι εργαζόμενοι των πρώτην αστατολιστικών κωρών.

Οι 225 πλωματάρεροι άνθρωποι του πλανήτη, υπερβιτηλοσίσσονταν περιουσία τους το 1999 και, σύμφωνα με τα στοιχεία της DYNEΣΚΟ, διαθέτουν αήμερα περιουσία ίση με το εισόδημα της μισής ανθρωπότητας. Την ίδια χρονιά, πέθαναν από την πείνα και τη δίψα, 65.000.000 άνθρωποι, στην πλειοψηφία τωνς παιδιά. Εκατομμύρια άνθρωποι, νέοι στην γλειφική επίσης, πέθαναν από τη νερκιστική.

Να λοτόν συνάδελφοι και συναδελφίσσες, η γενεασιαργής απίσια των προβλημάτων, που αήμερα συγκρίται. Το καπιταλιστικό κέρδος,

Η βιστική ανίθεση του καπιταλισμού, η ανείθεση επιφαλτίου - εργασίας, αλγήνεστι. Αποκαλύφθηκε πλήρως το απάνθρωπο πρόσωπο του. Ο αναδραστικός του χαρακτήρας. Τα ερώτημα, όσα και εύθισαν αριστερά να το ζορκίζουν, επανέρχεται πο τηλεοπτικό από κάθε διλλο ψφάρα. Με την καπιταλιστική βιρβαράεται ή τον νέο κόσμο, την σοσιαλισμό; Συναδελφίσσες και συνάδελφοι,

Οι ανέδιαρθρώσεις που συντελούνται στον καπιταλισμό, όπως οι εξαγορές, οι συγκωνεύσεις επιχειρήσε-

αν, οι ιδιωτικοποιήσεις, οι αποκραυ καποτίσεις - και που στον πυρήνα τους βρίσκεται το γένιτρο των εργασιακών σχέσεων - αιφαλώς δεν είναι τρέχουσες επιλογές συγκυριακού χαρακτήρα. Πολύ περισσότερο, δεν συνδέονται με το το κόμμα που εκπροσωπεί κεφαλαιοκρατικό συμφέροντα, ασκεί την εξουσία.

Τη παραδείγματα από την διακυβέρνησης είτε από συντοπικά είτε από σασιαλδημοκρατικά κέμματα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, καθώς και από την πρώτη σοσιαλδημοκρατικές κώρες, μιλούν από μόνα τους.

Για παράδειγμα, δεν όλοι οι χαρακτήρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των κατευθύνσεών της, ούτε ο χαρακτήρας του ΝΑΤΟ απίστε, γιατί επιν διακυβέρνηση, την εξουσία, την ουσίαν οι σοσιαλιστές οίμερο.

Οι επιλογές αυτές είναι επιλογές στρατηγικού χαρακτήρα, πε εθνικό, περιφερειακό και παγκόσμιο επίπεδο, είναι διοικησίες που συντελούνται στην πορεία ανάπτυξης του καπιταλισμού από ανάπτυξη στόδιο του, το ιμπεριαλιστικό.

Στη σκέψη με τα παραπάνω, επερέπειται μου δύο επαπλόναστα:

- **Πρώτον**, οριαμένη, χριστιανούντων όρους όπως πολιτικούμενοι πολιτικούμενοι, μεταβιομηκανική πολιτική, αιφθάντων αιχμηρή ανάπτυξη, κατινώνια των πληροφοριών και άλλων όρους, όρους κατά τη γνώμη μου αντεπικυρωνικούς και λαθεμένους, θέλουν να προσδώσουν στις εξελίξεις που συντελούνται νομοσυγχρηματικό χαρακτήρα. Αντιμετωπίζουν τις εξελίξεις που συντελούνται, όπως τα καιρικά φενόμενα ή την ανάπτυξη της ψύσης. Προσποθούν να κρύψουν ότι για τις αλλαγές αυτές και - κυρίως για την χαρακτήρα και την κατεύθυνση των αλλαγών που συντελούνται - για τα περιεκάμενά τους, ευθύνονται συγκεκριμένες αικονομικές και πολιτικές δυνάμεις.

Αυτοί που φήνισαν, που αποδέχθηκαν το λευκό Βιβλίο, καράνενται σήμερα τις αθώες περισσερές. Το επικείλομπων το λευκό Βιβλίο και το περιεχόμενό του, τις δεσμεύσεις του, πικυριζήμενοι πώς τίμαστε υποχρεωμένοι, να αποδεχθαύμε με βάση αυτό που περιέκει, την πλήρη απελευθέρωση στους όρους και τις προϋποθέσεις αραιότητας της εργασίας και ανταποραγωγής της εργατικής δύναμης.

- **Η δεύτερη παραπήρωση που θέλω να κάνω, είναι η εξής:** Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα δεν μπορεί νη υπερασπίσει αποτελεσματικά τα συμφέροντα του, αν αποδέχεται ως τετελεομένα και ως μιστρίες και νομοτελείστες τις διοικησίες, δεν μπορούμε - εμείς - να αποντήσουμε αποτελεσματικά στα γπτάματα που κληθήκαμε εδώ σήμερα να καυβεντάσουμε και να βρούμε λύσεις, αν δεκδούστε ως μιστρίες και αναπότελετες τις επιλογές και τις αποφάσεις του κεφαλαίου και των πολιτικών του επιπροσώπων. Επιλογές όπως είναι η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι αποφάσεις της, η αικονομική και νομιματική ένωση, το ΝΑΤΟ και οι αποφάσεις του, ο Παγκόσμιος οργανισμός Εμπορίου και οι αποφάσεις του.

Οι σγάντες των εργαζόμενων μπορούν να έχουν αποτελέσματα, να ανοίγουν προοπτικές, μόνον εάν εναντιώνονται, αμφισθητούν οι βασικές επιλογές του κεφαλαίου και ανταποθέτουν στα δικά τους όραμα, το όραμα των εργαζόμενων.

Από την άποψη μου, οι αγώνες που αναπτύχθηκαν στη χώρα μας από τους εργαζόμενους, από τους αγρότες, από τους μαθητές, τους επαγγελματικούς, τους οινωμεζούκους και άλλους, οι αγώνες που ανέπτυξε ο λαός μας ενάντια στο βρώμικο πόλεμο κατά της Γιουγκοσλαβίας, ενάντια στην επίσκεψη Κλίντον στη Βαλκανία, οι αγώνες στο Σιάτλ των Ηνωμένων Πολιτειών, του Νταρδός πρόσφατα από τους ευρωπαίους εργαζόμενους, είναι από κάθε άποψη ενθαρρυντικοί και ελεπδοφόροι. Πολύ περισσότερο που αυτοί οι αγώνες έγιναν παρά και ενάντια στη θέληση των επίσημων και αιματίζουσαν συνθήκατων.

Συναδέψιμοις και συνδέλφοι,

Από τη συνδικαλιστική κίνημα έχουν ανάγκη στην εργασία της Ευρώπης, αι εργαζόμενοι των χωρών μας. Τα στοιχεία δείκνουν ότι τα συνδικάτα, κυρίως τα επίσημα, κάνουν το κύρος τους ανάμεσα στους εργαζόμενους, απεραγκικοποιούνται, σταδιακά αποχώνονται,

Άλφαρδικός το φαντάζεμενο αυτό έχει και αντικειμενικό σίσιο, που έχουν να κάνουν με την οδυσσώπητη επίθεση του κεφαλαίου και τις συνέπειες της πτους εργοσύμενους. Όμως η βιαστική απέναντι αγαθοποίησης των συνδικάτων, βρίσκεται στο δεύτερο από αυτά, εγκατέλειψαν τη βιαστική γραμμή, τη γραμμή της τοξικής πλήρης, υποθέτησαν τη γραμμή του «αιτινωνικού» διαλόγου, της ταξικής αυτορεματιστικής, υιοθέτησαν, ως δικά τους οράματα και δικούς τους στάχους, τα οράματα και τους στάχους του κεφαλαίου.

Θέλουμε να υπενθυμίσουμε σε αριστούντος, που σκέφτονται με τον ίδιο τρόπο, πως η πείρα στο χώρα μας, αλλά και η παγκόσμια τασσοφρα, δείχνει ότι όποιες, για περιορισμένα ήστω χρονικό διάστημα, επιπλέοντες μια τέτοια κοινωνική ειρήνη, οι λαοί και οι ανθρωπότητα καθυστερούνται, πουλητήριζε.

Από την εποκή των δούλων, εκείνη που γεγονός την πρόσθιο, έφερνε το καταύρυγο, το κύριο στοιχείο της προόδου, κάθε εξέλιξη θετική, πίσω πιο ταξική αντιπεράθεση. Η σύγκρουση ονόμεσα σε αιτιούς που είχαν τα μέσα παραγωγής και καρπώνανταν τα αποτελέσματα των και σε αιτιούς που δούλευαν στα μέσα παραγωγής, κινήσι για καρπώνανται τα αποτελέσματα της εργασίας των.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αγαπητές μινιαδελφιστές,

Οι εργαζόμενοι της Ευρώπης, δεν έχουν ανάγκη από ένα συνδικαλιστικό κίνημα που να κάνει εισαγγήσεις και διαπιστώσεις για τις συνέπειες από την πολιτική που εφαρμόζεται, να καταγράφει αιτιές τις συνέπειες, να περιγράφει τα δυσάρεστα αποτελέσματα. Αυτό οπέρα το κάνουν, δεν μπορούν να το κρύψουν ούτε οι ίδιοι οι καπεταλιστές.

Δεν έχουν ανάγκη τη εργασία για πότε ένα συνδικαλιστικό κίνημα που θα δέχεται ως μοιραίο και αναπότρεπτα γεγονότα τις συντελεύμενες καπεταλιστικές αλλαγές.

Τα ερωτήματα που προκατέλουν είναι:

- * Θα δεχθεί το συνδικαλιστικό κίνημα σις ενταλές και τις κατευθύνσεις των μανοπολιών της ίδιας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για παράδειγμα, τις αποφάσεις του ΕΚΦΩΝ πρόσφατα, τα λευκά Βιβλία, ως αναγκαίο κακό ή θα αναπαραστείται ως αιτά και στις κατευθύνσεις;
- * Θα δεχθεί την ελεύθερη κίνηση των κεφαλαίων και των υπηρεσιών του εργατικού δυναμικού με τους δρους και τις προώπυθεσις που ορίζει το κεφάλαιο;
- * Θα δεχθεί το συνδικαλιστικό κίνημα, σις μορφές πόλης που επιλέγεται, να καρακτηρίζονται πορόνομες και νόμιμη να είναι μάλιστα η διάμαρτυρία από τα αιόλια του απειδαύ μας;
- * Θα δεχθούμε ως συνδικαλιστικό κίνημα το σύμφωνο συμβεράστης στα Βαλκάνια και τα βραχίονα ρέμα που στα πλαίσια του ανέλαβε να παίξει η ομοσπονδία των ευρωπαϊκών συνδικάτων;
- * Θα δεχθεί το συνδικαλιστικό κίνημα τις συνέπειες της υλοποίησης της ΟΝΕ, τη βαρβαρότητα που ακούει στο ίδιο ΝΑΤΟ και νέα είδη πραγμάτων;
- * Θα κάνει ενόπλα και θα επιδιώξει το συνδικαλιστικό κίνημα κανονί δρόση με τις δυνάμεις του κεφαλαίου και των πολιτικούς του εκφραστές ή θα αναρρίχησε δρόμους ενάπτιας και κοινής δράσης ενάντια στο κεφάλαιο;

Το ταξικό συνδικαλιστικό κίνημα στο χώρα μας και στην Ευρώπη έων τη γνώμη, μέρα με τη μέρα, χρόνο με τη χρόνο, θα κερδίζει είναιφος, θα μεγαλύνει. Γιρίζουμε σιδηρόφορο στην πλάτη σε άλλους αιτιούς που έχουν συμμαχήσει με το κεφάλαιο και τους πολιτικούς του εκφραστές και αποκαλούνται εράς διασποράτες. Αυτού του είδους την ενόπλη, ερείς θα σην αντιπλέφουμε.

Το ότι η προσποκή των συνδικαλιστικών κινήματος, βρίσκεται στην ανάθεση και στην αντιπρόθεση με την πλειοψηφία της επισήμης συνδικαλιστικής πυγεσίας τόσο στο χώρα μας όσο και με τα επίσημα ευρωπαϊκά συνδικάτα, δεν έχει να κάνει κυρίως με τις δικές μας επιθυμίες.

Η πρωτεϊκή αυτή, έγκειται κυρίως στο γεγονός, ότι ένα τέτοιο αυνδικαλιστικό κίνημα εκφράζεται εν δυνάμει μια κατόπιν που αυστηρώνεται και ποιοτικό ωριμάζει στις καπιταλιστικές κοινωνίες. Ποια είναι αυτή; Με φυσικά πι ανθίσεων ανάμεσα πον πλούτο και τη φτώχεια. Η συνεχώς διευρυνόμενη απόδοση αυτής στην κοινωνικοποίηση της παραγωγής και της εργασίας και την ιδιοπατηση των αποστελεμάτων της από τους λίγους.

Η ανθίσεων ανάμεσα στα συμφέροντα των εργαζόμενων, των λαών και την πολιτική των διεθνών καπιταλιστικών ενώσεων, δύναται της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου, του NATO κλπ. Με δύο λόγια, τα μέλλον και η προσποτή για το τομήσιο συνδικαλιστικό κίνημα, βρίσκεται ακριβώς στο γεγονός ότι είναι εκφραστής μιας αντιπορθεστικής που έχει ανακειμενικό νομοσελειακό χαρακτήρα, στο γεγονός ότι δεν αρνείται την κοινωνική αύγκρουση, την εποικίαν, την προσδοκία, την προετοιμάσει και, ακριβώς για αυτό, ένα τέτοιο κίνημα, μπορεί να είναι πιο αποτελεσματικό και να κατακτά και επί μέρους στόχους.

Θεωρήσαμε τα παραπάνω αναγκαία διότι, κατά τη γνώμη μας, είναι στάχτη στα μάτια των εργαζόμενων και στη προστασιατολογίας, είναι κοριδίδια στους ιρωακούς, στους άνεργους, στους εξαθλιωμένους, στους εργαζόμενους που καθημερινά βλέπουν τα δικαιώματά τους να περιορίζονται, να λέμε τα εχόντα:

- Ως αυτά τα δικαιώματα και αι ελευθερίες τους, συμβιβάζονται με την οικονομική και νομιματική ένωση και τη προγράμματα σύγκλισης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Ως η υλοποίηση του Λευκού Βιβλίου και των κατευθύνσεων του αντιμετωπίζει την ανεργία και τη φτώχεια.
- Ως προσαπεύει τη εργατική δικαιώματα.
- Ως το πρόγραμμα σταθερότητας στα Βαλκάνια και παρουσία των νοτιοτικών στρατευμάτων είναι για το κόλο των λαών της περιοχής και θα περιορίσουν τα μετανοτικά κύμα και θα συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη των λαών.
- Ως τα μέρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εθνικών κυβερνήσεων, έχουν στάχτη τη μείωση της ανεργίας και όχι απλά την ενίσχυση των κεφαλαιοκρατών, έστι όπως συμβάνει.
- Ως ότι θα εξασφαλίσουν εργασία, αν δεκθούν να εργάζονται με μικρότερο μεροκόμιτο, χωρίς δικαιώματα, χωρίς ωράριο, χωρίς παιφάλιση.

Τέλος, αυναδέλφισσες και συνάδελφοι, κατά τη γνώμη μας, ο διέξοδος δεν βρίσκεται στην απάτη των προγραμμάτων ενεργητικής αποσκάλπωσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των εθνικών κυβερνήσεων. Στα προγράμματα ιδιωτικοποίησην, αποκρατικοποίησην, στο ρεπούλημα των εθνικών πλούτου των διαφόρων χωρών και ιδιαίτερα των οισθενότερων. Δεν βρίσκεται στην ελεύθερη δράση των κεφαλαίου, στον αυτόματο πλάτα των δυνάμεων της αγοράς. Η λύση και για αυτά που οίμερα εδώ μας αποβακολούν, βρίσκεται στην υπεράσπιση των εργατικών δικαιωμάτων και κατακτήσεων, στην υπεράσπιση των πλαισιοπαραγωγών πετρών της κάθε χώρας από τη βουλήμη των πολυεθνικών, στο δικαιόμα του κάθε λαού να επλέγει τον δρόμο του, στην ενάπτια και την κοινή δράση όλων μας, όπι μαζί με τις δυνάμεις των κεφαλαίου, αλλά ενίσχυση στις δυνάμεις των κεφαλαίου.

Σας ευχεριστώ που με ακούσατε και καλή παραμονή στη χώρα μας.

BOGORJUB MITROVIC, Πρόεδρος της
Συνομοσπονδίας Αυτόνομων Συνδικάτων
Βελγηραδίου

Γ Ι Ο Υ Γ Κ Ο Ε Λ Α Β Ι Α
ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ

Ο Πρόεδρος των Συνδικάτων Βελγηραδίου,
Βογοριζέβ Μίτροβιτς

Αρώμε Πρόεδρε Φελώνι, κυρίες και κύριοι σύνεδροι, εξ' ανόματος της Συνομοσπονδίας Αυτόνομων Εργατικών Συνδικάτων του Βελγηραδίου, η αντιπροσωπεία μας και ο αρχηγός της, επιθυμούμε να ευχαριστήσουμε το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας για την πρόσκληση που μας απένθινε να παραστούμε κατ' ένα συμμετάσχουμε σ' αυτή την Διεθνή Συνδιάσκεψη Εργατικών Εμμονών από τις διώφορες Ευρωπαϊκές Πρωτεύουσες.

Σας μεταφέρω το θερμό χαρετισμό και τις ευχές όλων των συμμετέχων και ενώσεων που συμμετέκουν στη Συνομοσπονδία μας για επιτυχία στις εργασίες σας και ευδόκια των ακιντών σας.

Το γεγονός και μόνο ότι τόσοι πολλοί άνθρωποι συγκεντρωθήκαμε εδώ για να συμπλησσούμε αποσελεί επιβεβαίωση της κριτικότητας του προβλήματος της ανεργίας, των εργασιακών σχέσεων και της οικονομικής μεσονότασης. Έχουμε, λοιπόν, δλα μας τη διάθεση να ανταλλάσσουμε ιδέες και εμπειρίες και να προτίνουμε λύσεις προς σφρόλος των σημερινών όλλων και των μελλοντικών μελών των συνδικαλιστικών μορφογνώσεων.

Αξιότιμοι συνάδελφοι,

Προβλήματα όπως αυτά της ανεργίας, των εργασιακών σχέσεων και της οικονομικής μεσονότασης είναι κοινά για όλες τις κώρες του κόσμου. Ανάλογη με το βαθμό της οικονομικής της ανάπτυξης, η κάθε κώρα προσπαθεί να αντεπεξέβλει στα προβλήματα αυτά, με μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό επιτυχίας. Τα προβλήματα αυτά παρουσιάζονται πολύ περισσότερο σήμερα στις κώρες εκείνες που βιώνουν μεσαβόλες στο ιδιαίτερα κοθεστώς και μια γενικότερη μεταβοτική κατάσταση.

Εμείς, ειδικά, βρισκόμαστε σε μια ιδιαίτερα δύσκολη θέση. Όπως γνωρίζετε, η κώρα μας δέχτηκε επίθεση από τις δυνάμεις του ΝΑΤΟ την 24η Μαρτίου του 1999. Εντεκα ερδούμαδες κράτησαν οι βομβαρδισμοί. Οι αερίνες προειδοποίησαν για βομβαρδισμό ήχουσαν στο Βελγηράδι 146 φορές! Οι πολίτες πέρασαν γύρω από 700 ώρες ελεισμένοι στα καταφύγια. Οι βομβαρδισμοί άφησαν πίσω τους μεγάλες καταστροφές και διενάθησαντα. Πολλοί είναι οι

συνδρωτών που έχασαν τη ζωή τους, πολύ περισσότεροι εκείνοι που έφυγαν από την οικονομία που υπέστησαν στην αγορά εργασίας και τη γενικότερη υποδομή της χώρας, ανάμεσά τους και εγκαταστάσεις και μέσα που επρόκειτο να λειτουργήσουν ως κατ' εξακήνια μονάδοι μεταρρυθμίσεων και θετικών αλλαγών στην οικονομία και την ανάπτυξη της χώρας. Πάνω από 250 οικονομικές και βιομηχανικές εγκαταστάσεις, περισσότερο από 300 σκαλεία καθώς και 60 νοσοκομεία και άλλες εγκαταστάσεις ιατροφραγκευτικής περιβάλλοντος υπέστησαν ολοκληρωτική κατεστροφή. Πενήντα και πλέον γένηψες κατέρρευσαν ενώ δεκαπέντε ασβετές αρπορίες κατέρρευσαν, μαζί με την προδρομικούς σταθμούς και σταθμούς λεωφορείων. Έχη πολιτικά αεροδρόμια, 26 τηλεπικονιατικές εγκαταστάσεις και μεγάλος αριθμός σταθμών παραγωγής πλειαριτής ενέργειας επίσης κατεστράφηκαν.

Αποσύλευσαν της άμεσης καταστροφής ιατρίνων, δομών και εξοπλισμού κάποιες εκαποντάδες κιλιόδων εργαζομένων παρέμειναν άνεργοι. Εξακόπτες κιλιόδες επί πλέον εργάτες έχασαν τη δουλειά τους γιατί οι εργοστάσιοι πάντα ήταν άμεσα διασυνδεμένες με την αλυσίδα παραγωγής των κατεστραμμένων επιχειρήσεων. Όλες αυτές οι εγκαταστάσεις που επιλήγουσαν δίκαια πολιτικές.

Η οικονομική αξία των σημών είναι τεράστια, καθώς ζεπερνύ τα 100 δισεκατομμύρια δολάρια. Μέσα στο Βελιγράδι μόνο, κατεστράφηκαν ή υπέστησαν ζημιές περισσότερες από 962 εγκαταστάσεις. Εξαπλωμένες καθώς δύο τέταρα από τα ίδια χρόνια των άδικα επιβεβλημένων οικονομικών μέτρων, η οικονομία και η κοινωνία της χώρας μας περιτύλθηκαν σε μιαν ακόμα καρότση κατάστασην. Υπέρα από τρεις περίπου μήνες επιθέσεων, οι υπόλιτοι - μετόπι της συνόρμοστηνότητας μας - αλλά και άλλοι οι πολίτες αναγκάστηκαν να κάνουν ακόμα περισσότερες θυσίες, να δεκτούν περισσέρα πώση του βιοτικού τους επιπέδου, να γίνουν με την ανεργία και μέσα σ' όλα αυτά να ξεινήσουν και πάλι το επίπονο έργο της ανακατασκευής δρέμων και γεφυρών, κτιρίων και εγκαταστάσεων, πλεκτρικών σταθμών και συστημάτων τροφοδοσίας πλεκτρικής ενέργειας, κτιρίων διαμερισμάτων, σπιτών, νοσοκομείων και ριδιοπλευρικών σταθμών. Χάρη σε πραγματικά υπεράνθρωπες προσπάθειες που κατέβαλαν αι οικαδόμοι μας, κατόρθωσαν σε μικρό χρονικό διάστημα να ανακατασκευάσουν πολλά από τα καῆρα αυτά και τις εγκαταστάσεις.

Και σαν να μην έφταναν άλλες αυτές οι δυστυκίες που έπεισαν στην χώρα μας από τους βιομβορδισμούς και δύο από την εποχή της ανάπτυξης της δύναμης KFOR στα Μετόκια - Κόσοβο, περισσότερο από 300.000 Σέρβοι και άλλοι, μι Αλβανικής προσλευστικής πληθυσμού, αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν τα εδάφη αυτής της επαρχίας, απρωγμένοι από την τραγουδασία των εθνικιστών του UCK που επιβίωσαν την απόσταση αυτών των εδαφών. Παρά την παρουσία των ξένων δυνάμεων, ο όρος της απόφασης υπ' αριθμό 44 των Συμβουλίου Λασφαλείας του ΟΗΕ δεν τηρούνται ενδιαφέροντας πάρα πολύτερο από την εγκλήματα που διαπράττονται σε βόρεια του Σερβικού πληθυσμού.

Το Κόσοβο-Μετόκια γίνονται χανδροειδείς και κατάφωρες ποραβίσεις των αυντικαλιστικών και λοτώπων ανθρωπίνων δικαιωμάτων των εργαζομένων. Ήπι 125.000 εργάτες που εκδιώχθηκαν από τις εστίες τους δεν έχουν πλέον ούτε εργασία αλλά ούτε και τα μέσα για να γίνουν τις σικαγένειες και τους επιτούς τους. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Ποιηγκαλαβίας προσφέρει σήμερα καταφύγιο σε περισσότερους από 1.000.000 εκδιώχθεντας και πρόσφυγες από τις πρώτην Ποιηγκαλαβίας Δημοκρατίες, το Κόσοβο και τα Μετόκια. Για όλους αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να εξασφαλίσουμε στέγη, τροφή, επόδημα, μόρφωση για τα παιδιά τους, πατροφαρμακευτική περιβάλλοντος, καπνικούς ασφάλεια και - το σημαντικότερο απ' όλα - εργαστακή απασχόληση.

Όλα αυτά εξαντλούν την οικονομία μας και ασκούν μεγάλες πίεσεις στα πόδια πολύ καμπιλά ποσοστά εργασιακής απασχόλησης. Ο μέσας μηνιαίος μπαθός κυμαίνεται σήμερα σε αξία ίση με την προς 80 γερμανικά μάρκα. Πολλοί εργαζόμενοι, σπουδαστές και αι άνεργοι με τις αικονιγένειές τους, γουν σήμερα στα όρια της φτώχειας.

Κατά συνέπεια εξικολουθούμε να έχουμε ανάγκη την ανθρωποστική βοήθεια.

Η καθάσταση αυτή αντανακλάται στην καθάσταση που απέκρινε στους κόλπους των συνδικαλιστικών μας αμάδων και γνώσεων που, εξ αποις της μείωσης του αριθμού των μελών αλλά και της μη καταβολής των συνδρομών, δεν έχουν πλέον την οποιονδική δυνατότητα να καλύπτουν ακόμη και τις πιο βασικές ανάγκες των εργαζομένων και μελών τους.

Εξ αποις του πολέμου και των όσων μέχρι τώρα ανέφερα, τα εργατικά συνδικάτα μπορούν να έχουν ανάγκη από αλληλεγγύη και υποστήριξη όλων των εργατικών ενώσεων από την πρωτεύουσα των λοπών Ευρωπαϊκών χωρών, με τη μορφή πάρων και τεχνικού εξοπλισμού, πράγματα για τα οποία θα σις δημιουργήσουμες. Για τη βοήθεια που μας έχει πάρει παρασκευεί, σήμαστε ιδιαίτερα ευγνώμονες για τα φιλικά σταθμόπεδα και την υποστήριξη των Ελληνικών εργατικών σωματείων από την Αθήνα, τη Λάρισα, το Βόλο και την Πειραιώς καθώς και της Συνομοσπονδίας Εργατικών Σωματείων της Μόσχας που ένωσαν τις δυνάμεις τους και μας έστειλαν πολύτιμη βοήθεια κατά τη διάρκεια των επιθέσεων, και μάλιστα μέσω των αποστολών τους, που διαύλειψαν με κάνθινο της τιμής τους, Ευχαριστούμε, επίσης, όλους δύσος μας βοήθησαν και διαδίλλωσαν την επαίσπεια τους για να σταματήσουν οι επιθέσεις.

Όπως μπροστά ντο καταλάβετε, κάπως υπό τέτοιες συνθήκες τα προβλήματα της ανεργίας και της εξεύρεσης αποσαρδιλίους παρουσιάζονται στη δική μας περίπτωση πολύ κριτικότερα από ό,τι σε αποιαδήποτε άλλη πόλη της Ευρώπης, ιδίως αν συγκρίνουμε την κατάσταση προς τις ανεπιγιγνένες χώρες της Δύσης. Άυτός είναι, δλλωτε, και ο λόγος για τον οποίο οι διοικησατές της ιδιωτικοποίησης και της μετάβασης προς την οικονομία της αγοράς κινούνται με τόσο αργούς ρυθμούς, πόσο μάλλον καθώς αυτό που προέκειται να διασφαλίσει και να καταχωρίσει η εργασία και το εισόδημα που βοηθά τους εργαζομένους μας να επιβιώσουν. Η λύση ας προς αυτό πιστεύουμε ότι θα έλθει μέσα από τη βελτίωση της αποδοτικότητας των επιχειρίσεων, την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη, την ανοδόμηση των κατεπειραμμένων εγκατεστάσεων καθώς και ολοκληρωμένες μεταρρυθμίσεις. Μόνον έτσι θα καταφέρουμε ώστε να αρθούν οι άδικες κυρώσεις που έχουν επιβληθεί αε βάρος μας, να μας γίνητερουμεν και πάλι αι κάρες του κάσμου και εμείς εκπίνεται, ώστε να μεταθουν τα υψηλά ποσοστά ανεργίας, της φωτικούς και των στερίσεων που πλήττουν τους εργαζομένους μας, ταυς οιναεξιούκαυς και οι εικαγένετες τους, ώστε νι βελτιωθούν οι συνθήκες και το επίπεδο τιμής τους.

Πολλοί είναι οι εργαζόμενοι, και ωρίως νέοι άνθρωποι της χώρας μας, που εργάζονται αήμερα σε όλα ευρωπαϊκά κράτη. Είμαστε ευγνώμονες γι' αυτού, πόσο μάλλον καθώς γνωρίζουμε πως κάτι τέτοιο δημιουργεί προβλήματα ως προς τη βοήθεια που παρέχετε στους δικούς σας συνέργους, χωρίς να ξεχνάμε και τις λοιπές δύσκολες καταστάσεις που έτσι δημιουργούνται στις χώρες υποδοχής. Παρό ταύτα, λόγω της δύσκολης οικονομικής κατάστασης που αντιμετωπίζει η χώρα μας καθώς και πολλές άλλες Βαλκανικές χώρες, το Ευρωπαϊκό Εργατικό Κίνημα θα πρέπει να καταβάλει κάθε προσπότητα ώστε να ενισχυθεί και διευκολυνθεί η κινητικότητα των εργαζομένων προς προσφιλούς όπου υπάρχουν ευκαιρίες εργαστηκής αποσαρδιλίας και νομικά πλαίσια που καταχωρίνουν μια τέτοια αποσαρδιλη, ποιατική διαβίωση των εργαζομένων μας, οιφάλεια και όλα τα εργατικά τους δικαιώματα.

Πιο το ακοπό αυτό, όλα τα εργατικά σωματεία σε όλες τις χώρες θα πρέπει να παλέψουν ενόψει απονέμονται από την ένοφοβία και υπέρ της αποδοχής και ανακής απέναντι στους αλλοδαπούς εργαζομένους καθώς και για τη ράθμιση όλων αυτών των θεμάτων με επί μέρους αιλλαγμένες συμβάσεις και συναδευτικές πολιτικές από πλευράς των αντιστοίχων κυβερνήσεων.

Συνάδελφοι και Σύναδελφίστες,

Απευθύνων έκκληση σε εαύς και τους συνδικαλιστικούς φρεγίς που εκπροσωπείτε να παρέμβετε στις κυβερνήσεις και σις εθνικές αρμοστηνήσιες στις χώρες σας για τα εξής:

Πρώτος δρόσος άρσης όλων των κυρώσεων που έκανε επιβλήθη στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας που πλήττουν κυρίως τους εργαζομένους, τους συντελείουχους και τους ανέργους με τις οικογένειές τους. Έτοι το λόγο αυτό προτείνω ίσως η παράδοσα Συνδιάσκεψη πιστεύεται κανό φήμισμα που θυ γιατί άμεση άρση των κυρώσεων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γιουγκοσλαβίας.

Δεύτερος παροχή αλικής και ανθρωποτηής βιοτίθειας.

Τρίτος πλήρης και ολοκληρωμένης καταχύωσης των εργαζομένων και επόνοδος όλων των Σέρβων καθώς και των μη Αλβανικής προέλευσης εθνοτικών ομάδων από Κόσοβο και τα Μεσόκα και συνεπή εφαρμογή των δρυμών του ψηφίσματος 44 του Συμβουλίου Ασφαλείας της ΟΗΕ για την αποκατάσταση της πλήρους εθνικής ευριαρκείας και της εδαφικής ακεραιότητας της Γιουγκοσλαβίας σ' αυτά τα τμήμα των εδαφών της. Σας πιστεύουμε επίσης να απερέψετε στην ένταξη στην ισότητα καθεστώς των εργατικών σωματείων από τη Σερβία και την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γιουγκοσλαβίας στις διεθνείς αυνδικαλιστικές ενώσεις της Ευρώπης και ολόκληρου του κόσμου.

Τέλος είναι σημή και χαρά μου να καλέσω όλες τις παριστάμενες αυνδικαλιστικές ενώσεις και τους αυλλογικούς φορείς τους να συνεργασσούν με τη Συνομοσπονδία των Ανεξάρτητων Εργατικών Συνδικάτων του Βελιγραδίου σε όλα τα σχετικά θέματα κοινού ενδιαφέροντος και βέβαια, ότι μάλλον μια φορά, να ευχαριστήσουμε το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας για την τιμή που μας έκανε να μας προσκαλέσει σ' αυτή τη συνδιάσκεψη και την άφανη διαρρήγνωση και φιλοξενία που μας προσφέρει.

Σας ευχαριστούμε.

DANIEL PIERSOEL, Περιφερειακός
Γραμματέας της CSC

Β Ε Λ Τ Ι Ο
ΠΡΥΞΕΛΛΕΣ

Ο Εκπρόσωπος της CSC, Daniel Piersoel

Xαρετώ. Όντημάροματα DANIEL PIERSOEL και κύμιτ Γενικός Γραμματέας της CSC Βρυξέλλες. Ο συνάδελφός μου THIBAUT της FGTB ανέπτυξε πάντα νωρίτερα την κατάσταση που επικρατεί στην περιοχή των Βρυξελλών. Από την πλευρά μου θα προσποθήσω να σας εκθέσω κάποια διαφορετικά πράγματα αν και θα κινηθώ στα ίδια πνεύμα. Εν πλασι περιπάτωση, θα σίνητε μια παρέμβαση με περιεχόμενο διαφορετικό.

Προφανώς όταν εσείς -δώμας, για παράδειγμα ο συνάδελφός μου από την Κύπρο- μιλάτε για τις Βρυξέλλες, έχετε κατά νου την πόλη μας με το ρόλο της ως πρωτεύουσας της Ευρώπης, πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αντίθετα, όταν εμείς αναφερόμαστε στις Βρυξέλλες, σίνητε για να μιλήσουμε για τα προβλήματα και τα γιατήματα που αντιμετωπίζουμε στην εργασία μας στην περιοχή των Βρυξελλών. Ωπως, λοιπόν, συμβαίνει και με δύος τις μεγαλες πόλεις του κόσμου, έτσι και στις Βρυξέλλες έχουν βιώσει μεγάλα μεταναστευτικά κύματα - και θα αναφερθώ εκτενέστερα στα συγκεκριμένα θέματα, μας κατ' ο ΘIBAUT δεν τα ανέταξε. Οι Βρυξέλλες, δώμας, παρουσιάζουν μιαν ιδιαιτερότητα, που ο πολό το 1.000.000 των κατοίκων της το 18% είναι αλλοδαποί. Για μια μεγάλη Ευρωπαϊκή πόλη με μεγάλη πληθυσμιακή συγκέντρωση και πολύ υψηλό ακαθάριστο εθνικό προϊόν ανά κάτοικο - ανά εργαζόμενο, για να τίμωστε ακριβείς - όπως σίνητε π ήδη μας, σι μεσοί εργαζόμενοι των Βρυξελλών δεν κατάγονται από την πόλη μας. Ζούμε σε μια κοινωνία όπου οι θέσεις εργασίας απατεωύν αλλά και υψηλότερα επίπεδο εξειδίκευσης και προσόντων - κάτια που συμβαίνει σε όλη την Ευρώπη, ειδικά στις εργασίες του εργοσταντηρίου και του τεχνογενενός τομέας, και όπου ωστόσο ο πληθυσμός- μεταναστευτικής πραξίας σε μεγάλη βαθμό - διαθέτει ακετικά και μπλό βιοθμό εξειδίκευσης. Φτάνουμε, λοιπόν, στην κατάσταση μας πόλης με δηπλό πρόσωπο. Ξέρετε, πολιτιστήρα όταν μιλούσε κανείς για το Παρίσι, αναφερόταν σ' αυτό ως την "Πόλη του Φωτός". Ο χαρακτηρισμός αυτός δίνεται, τώρα, και στις Βρυξέλλες, μόνο που η περάσει κανείς από κάποιες συνοικίες δεν μπορεῖ παρέ να διαπιστώσει αυτό το δηπλό πρόσωπο. Καλά, λοιπόν, δίσυς από

επός συμβαίνει να περνάει από τις Βρυξέλλες, να κάνει μια βόλτα από κάποιες συνοικίες που συνήθως δεν ους φέρνει ο δρόμος σας, για να δειτε και μόνοι σας ότι και σ' αυτή την πόλη που ο κύριος αποκαλεί Πρωτεύουσα της Ευρώπης, υπόρκουν κάποια αληθινά γκέτα! Υπόρκε, τώρα, μια φλόγα προ πολιτική που διεζόνεται και τίθεται σε ειφαρμογή στην περιοχή των Βρυξέλλων, με τη σύμπραξη και των διεθνών καπνιστών επιτίθενται με ισότικη την κοινωνική ένταξη νέων που αντιμετωπίζουν προβλήματα. Είναι γεγονός ότι μια πολιτική έντονης συνάντησης από μια πολιτική κοινωνικής επανένταξης. Οι νέοι που έχουν πέσει θύματα κοινωνικού αποκλεισμού περιθωριοποιούνται και αναγκάζονται να περιοριστούν στους καθηπους τικυργενεύων που επιστρέφουν, από τη δική τους πλευρά, έχουν περιθωριοποιηθεί και όπου οι γονείς δεν έχουν και υπό όψη τους κάποιο μονεμένο εργαστικής απασχόλησης, αφού και οι ίδιοι είναι άνεργοι.

Ζουμε, λοιπόν, σε μια κοινωνία διαπιστώσατε όπου ένα από τα πιο καίρια και ουσιαστικά χαρακτηριστικά είναι η παιδεία. Στις Βρυξέλλες, η παιδεία είναι ένας από τους τομείς όπου φαίνεται έντονα αυτός ο διανούστατος, αυτός ο δυαδικός χαρακτήρας. Μ' άλλα λόγια, στις Βρυξέλλες υπάρχουν δια τύποι ακαδέμιων - τα σκολεία των πλουσιών από τη μια πλευρά και από την άλλη τα σκολεία του "cétope" κόδιμου της βελγικής πρωτεύουσας. Έχουμε, έτσι, το φαινόμενο από ακαδέμια αυτής της τελευταίας κατηγορίας, α πληθυμός των μαθητών να προέρχεται κυρίως από τις οικογένειες των μεταναστών που ζουν στην πόλη. Όταν μάλιστα απειφούμε ότι στις Βρυξέλλες - αντίθετα από ότι συμβαίνει στις χώρες πολλών από τους συνέδρους που ανημετέχουν σ' αυτή μος τη συνδιάσκεψη- οι γονείς έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν το σκολείο όπου θα φοτιστούν τα παιδιά τους, συμβαίνει να υπάρχουν ακαδέμια όπου ο κυρίαρχος εθνικότητα δεν είναι η Βελγική αλλά η Μαροκινή, η Τουρκική ή -όπως πολλοί πρόσφετα ο ίδιος ανακάλυψε κατ για να μπει απλικούμε κάποιους από τους παρόντες στην αθηναϊκή πλάτη και τη Πορτογαλική. Στις δυσκαλίες, λοιπόν, που καθημερινά έχει να αντιμετωπίσει ο συνδικαλιστικός κύριος έρχονται να προστεθούν και το προβλήμα του συμβίωσης που προκύπτουν από μια τέτοια κατάσταση.

Ένας από τους χώρους που οι ζυμώσεις αυτές διαφαίνονται αιφέστερα είναι αυτός των εποχειρήσεων. Όταν υπάρχει απασχόληση, οι αντιπαραθέσεις αμβλύνονται, τα προβλήματα περιορίζονται. Γι' αυτό περιβάς το λόγιο και πρωθυβάμε με τέλος ενδιαφέρον τα ιδιαίτερα τις απασχόλησης πλήρους αριθμού, τη μείωση του αριθμού των αριθμών εργασίας τως 35, κάτια που αυτόματα θα επιτρέψει τη διεξαγωγή μιας οικοτής κοινωνικής πολιτικής μέσα από την πολιτική της αγακατανομής της εργασίας.

Στο Βέλγιο, λοιπόν, έχουμε φορεις όπως η FGTB και η CSC που δραστηριοποιούνται προς αυτή την κατεύθυνση. Επίσης, στη χώρα μας προβλέπεται και κατεβαλλή γενναίων βασικήματων ανεργίας - θεωρούμαστε ως πορφύρες των επιδομάτων αυτής της κατηγορίας - ενώ ταυτόχρονα η νομοθεσία μας προβλέπει και την πορεία κινήτρων προς τους ανέργους, μνάμετα στα αποτύπων της δικαιολόγησης των ανέργων να παραμένουν εγγεγραμμένοι στα μπερώα των αντιστοιχων συνδικαλιστικών οργανώσεων. Αυτό μος επιτρέπει να έχουμε συνέπεια δύο και φυσικές στις δράσεις μας με ταυμέδεια ανάμεσα σε ενεργά μέσα και μη ενεργά μέσα εργαζομένους. Αυτό έχει μεγάλη σημασία τόσο από πλευράς κοινωνικής συμπληρωματικότητας όσο και ως προς το ότι και οι άνεργοι εδαφικούσανται να ανημετέχουν σ' ένα δίκτυο συνδικαλιστικό που τους επιτρέπει τη διαρκή επαφή με τους εργαζομένους.

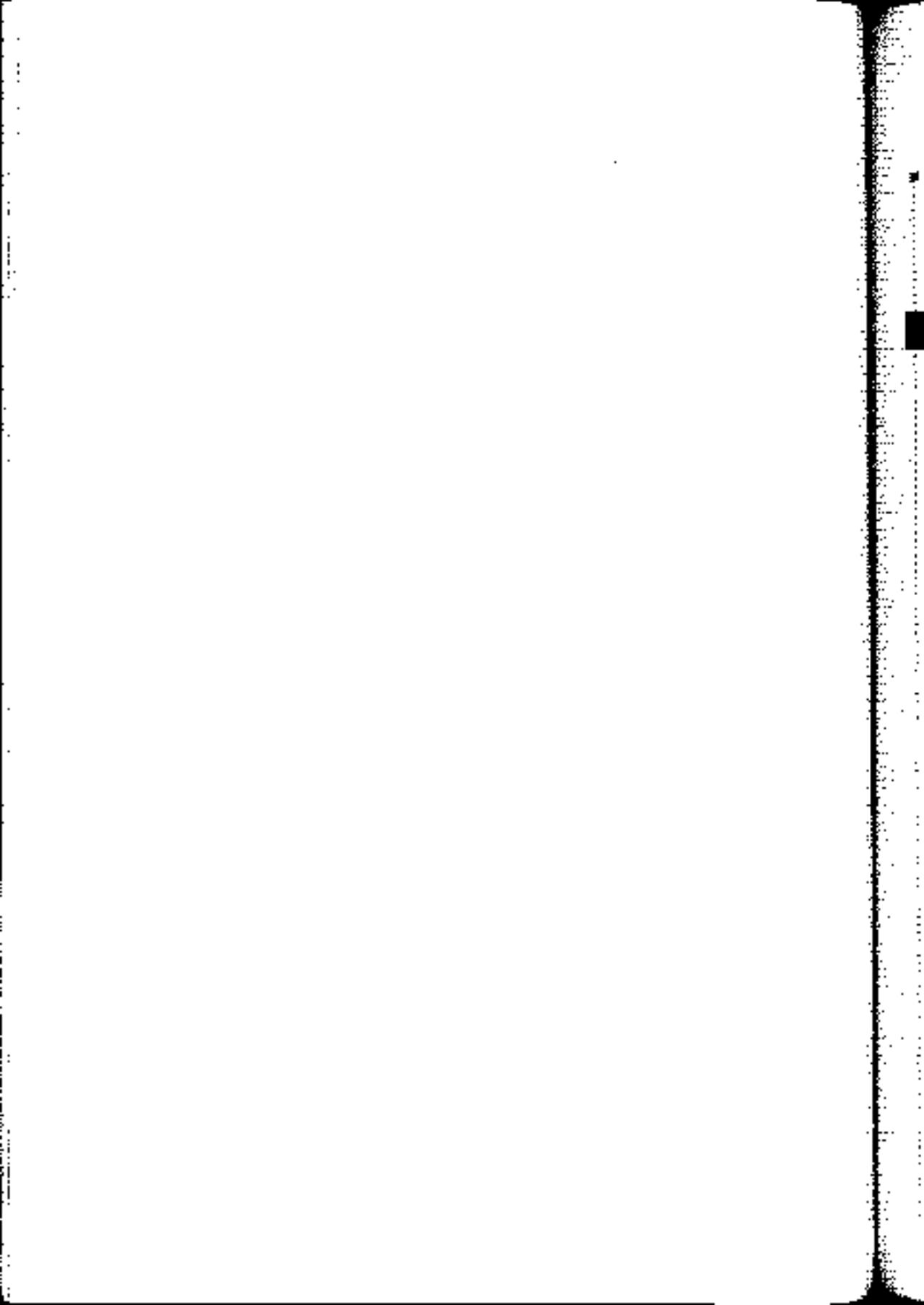
Σε ό,τι αφορά, τώρα, στο γλίτωμα της μετανάστευσης, όπως και κάποιος άλλος είπε εδώ, σήμερα το πρώτο, στης χώρας μας βιώσουμε διάφορες πολυτελες επι του οικοκεριμένου θέματος. Κατά τη δεκαετία του '50 και του '60 το Βέλγιο γνωρίζει εργατικό κέριο από την Ιταλία, την Ισπανία και την Πορτογαλία ενώ στα χρόνια του '70 και του '80 εργάτες από άλλες χώρες - ιδίως την Τουρκία, το Μαρόκο - άλλες και άλλες. Εκείνη στην εποχή συνέπειει και το ξέσπασμα μιας βαθιάς οικονομικής κρίσεως. Αυτός είναι και ο λόγος που στην τελευταία περίπτωση ο αντίθροπος πιένεται στην όψη των ανθρώπων από εκείνες τις χώρες στο Βέλγιο ήταν,

πλέον, διαφορετική. Έτσι, λοιπόν, δεν λέμε ότι για τους μετανάστες θα πρέπει να υπάρξει μια πολιτική που να ευνοεί την κοινωνική τους ένταξη, πατερώ ότι θα πρέπει να απευθυνθούμε κατ' αρχήν προς την εργοδοσία. Είναι γεγονός ότι μπορεί κανένας να πάρει μέρος συγκεκριμένου τύπου, όπως στην Ολλανδία που έχει επιβάλει συγκεκριμένες ποσοστιώσεις προκειμένου για τους μετανάστες που αποσκολούνται στις διάφορες επικειμένες, μέρος που εμάς, στις Βρυξέλλες, δεν μας ενθουσιάζει ιδιαίτερα καθώς πολλοί από τους μετανάστες αυτούς έχουν αποκάτισει τη Βελγική υπηκοότητα και θα μπορούσαν να δημιουργήσουν προβλήματα λόγω του ρατσισμού. Θλέπετε, στη συγκεκριμένη περίπτωση πρόκαται για ρατσισμό που δεν έχει να κάνει τόσο με την επιεικότητα και τα έγγραφα εργασίας αλλά με το κράμα του δέρματος και την εθνική προέλευση. Ή' αυτό ακριβώς και επέμνω ότι στην εργοδοσία πρέπει να απευθυνθούμε. Η εργοδοσία είναι αυτή που θα πρέπει να ευασθιτοποιήσουμε. Θα σας αναλύω, λοιπόν, την εμπειρία μας από ένα μέρος με το οποίο πετραμαστίκαμε στις Βρυξέλλες και όπου, μαλισκό τα αποτέλεσματα δεν ήταν τα ιδανικότερα, πάντως δεν πούλουν να είναι κάποια αποτέλεσμα. Στο μέρος, λοιπόν, όπου με την υποστήριξη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου πρωθεύεται η σύναψη τοπικών εργαστηκών συμφωνιών, καλέσαμε σε διάλογο στην εργοδοσία από την αριστερά και πλεύσαμε να αυνεργάστε μαζί μας για την εξέμερη μέτριας ένταξης των μεταναστών. Τανίσαμε στην εργοδοσία ότι μια τέτοια συνεργασία για την εξέμερη λύσης στο πρόβλημα έχει απηραίνει ώστε να αποτρέπει κάποια κοινωνική ιρίση στα οικιακά κέντρα, δεδομένου ότι και οι επικειμένες που είναι εγκατεστημένες στον ίσο των πόλεων δεν είναι, βέβαια, ασφαλείς, όταν υπάρχουν εκεί περιθωριοποιημένες κοινωνικές αμάδες.

Άρχισαμε να διερευνούμε τράπους ένταξης των εργαζομένων και καταλήγαμε σε ένα πρώτο μέτρο - η απότιμότητα του οποίου προς το παρόν βρίσκεται στο στάδιο της αιχιδάγυπος, αφαύ όλα ακόμα βρίσκονται σε εξέλιξη - σύμφωνα με το οποίο διαρραγόνται σεμνάρια, κωμιστά σαν επαγγελματικό κλάδο, για τους εργοδότες και τους υπευθύνους προσωπικού και ανθρωπίνων πόρων των επεκειρήσεων, σε πρώτη φάση - αφού τα συγκεκριμένα άτομα είναι θαΐνο που ασκολούνται με την προσλήψη στις μεγάλες επικειρήσεις των Βριξέλλων και που έχουν την τελευταίο λόγο για την ένταξη ενός εργαζομένου από ανθρώπινο δυναμικό μιας εταιρείας. Ας μην τα ξεκνάμε: δεν είναι οι υψηλόβαθμοι στακονομοκοί διευθυντές, εκείνοι από τους οποίους εξαρτάται η πρόσληψη ενός εργαζομένου, αλλά τα ενδιμέατα αιωλέκη της επικειρήσεως καθώς και τα ανώτερα στελέχη του τμήματος προσωπικού μιας εταιρείας. Τα σεμινάρια αυτά, λοιπόν, διαρραγούνται με τη συνεργασία της εργοδοσίας και αφορούν στους διαφόρους επί μέρους επικηγελματικών κλάδων. Υπέρχουν εργοδότες που θέλουν να μοιραστούν με τους υπαλλήπτους στατικεία και δεδομένα από συγκεκριμένες πολιτικές ταύτισης και αποεργατικό διακρίσεων που έχουν εφαρμόσει στις επικειρήσεις τους και που περί τιάπται δεν είχαν εποιήσει αρνητικές συνέπειες. Επρόκειτο για πολιτικές στις οποίες οι προσλήψεις έγιναν με κριτήριο όπι εθνικά ή φυλετικά αλλά με γνώμονα την εξειδίκευση και τα επαγγελματικά προσόντα, με ευνοϊκά για όλους αποτέλεσματα. Έτσι δουλέψαμε πάνω σ' ένα σενάριο - θα θέλεις κανείς κανούριο - και έντονα πειδαγωγικό μάλλον παρά έντονα πολιτικό. Όπως και να έχει το πράγμα, πρόκειται για μια εμπειρία αλιθινή και δεν είναι λόγο στην οποία ποτέ συνδικαλιστικών οργανώσεων που επίσης συμμετέκουν σε τέτοια σεμνάρια, έτσι ώστε να αποτρέπεται το ενδεχόμενο σιφαλμάτων και αποκλίσεων και ότι συνδικαλιστικό κύρο όπως απόποις και για να μην είναι τα αποτελέσματα δύσκετα προς τα στόκα και τις επιδιωκόμενες ακομημότιτες.

Για να αλοκωτείται, λοιπόν, τις σκέψεις μας περί συνδικαλιστικής αλληλεγγύης, επιτρέψε μου να μοιραστώ μαζί σας και μερικές υκόμα μικέψεις μου σε συνένεσιά δύον πραγματισμένων ανέφερα. Πιστείμα, λοιπόν, ότι αλληλεγγύη θα πρέπει να έκουμε σε βάθος επίπεδο:

- Κατ' αρχή σε επίπεδο των ευρωπαϊκών συνδικαλιστικών ενώσουν άλλα και σε επίπεδο διεθνών συνδικαλιστικών φρεάτων, αφού ο αικουμενικός χαρακτήρας μας είναι από κάθε μπούψη προφανής. Πρέπει, λοιπόν, να τονιστεί ο διεθνής χαρακτήρας μας που υπάρχει παρά τις όποιες διαφοράτες, διυσκολίες δευτερεύουσας σημασίας που θα πρέπει να ξεπεράσουμε σε επομένο επίπεδο.
- Κατά δεύτερο λόγο, αλληπλεγγόντα πρέπει να υπάρχει και απέναντι σε όλα τα άλλα κινήματα, όπως τα φρεμπινιστικά, τα ειρηνιστικά και τα σπαστικά κινήματα με διακριτές συμβασές προς τις δικές μας. Ας μην έχουμε όσο οι σγώνες που δίνουμε και θα δίνουμε έκονταν χαρακτήρα έντονα κατινωνικό κι είναι αυτό κάτια που επίλεγε χαρακτηρίζει και τα λοιπά κινήματα. Συνδικαλισμό δεν κάνουμε μάνω στο εσωτερικό των επικερπτών άλλα κατ' εκδός αυτών, αφού εκδός από συνδικαλιστές σήμεστε και συνειδητοποιημένοι πολίτες.
- Πιστεύουμε, λοιπόν, ότι μέσω από μια τέτοια αύμαρτεζη των διαιφόρων κανωνικού χαρακτήρα κινημάτων, το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να αποκτήσει ένα ρόλο κατίφε όσο και πηγετικό αυμπράτειαντες με όλους τους διλούς προς ευδίωση των στάχιων μας.
- Αυτό είχα να σας πω και σας ευχαριστώ.

Ημέρα 2η

24-2-2000

3Η ΕΝΟΤΗΤΑ

Προεδρείο: Π. ΜΑΝΔΛΑΚΟΣ, Θ. ΔΗΜΟΥΛΑΣ, Θ. ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ, Ι. ΤΣΙΒΓΟΥΛΗΣ, Χ. ΘΕΟΧΑΡΗ (Προεδρεύουσος)

10:00-14:00

- ◆ ΣΤΕΛΙΟΣ ΕΥΕΡΠΑΤΙΟΥ, Ειδικός Γραμματέας της ΔΕΟΚ • ΛΕΥΚΟΣΙΑ
- ◆ MICHAEL NAGAYTSEV, Πρόεδρος της MTUF • ΜΟΣΧΑ
- ◆ ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής
- ◆ ANDRZEJ ADAMCZYK, Γραμματέας Διεθνών Ικανοτήτων της NSZZ SOLIDARNOŚĆ • ΓΚΝΤΑΝΕΚ
- ◆ STEFANO BIANCHI, Γενικός Γραμματέας της CGIL • ΡΩΜΗ
- ◆ JOAO TORRADO, Μέλος της εκπλευτικής Επιτροπής της CGTP-IN • ΑΙΓΑΙΑΒΩΝΑ
- ◆ CONSTANTIN BAROI, Γενικός Γραμματέας της ČSDR • ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ
- ◆ MANUEL SELFA, Μέλος της εκπλευτικής Επιτροπής και Γραμματέας Εκπαίδευσης της USMR-CCOO • ΜΑΔΡΙΤΗ
- ◆ ANNA GONZALES, Συντονιστρια για τους μεσανάστες και την κοινωνική πολιτική της USMR-CCOO • ΜΑΔΡΙΤΗ
- ◆ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΑΥΡΗΣ, Αναπληρωτής Πρόεδρος του ΕΚΑ • ΑΘΗΝΑ
- ◆ ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΥΤΖΑΜΑΝΗΣ, Αντιπρόεδρος του ΕΚΑ • ΑΘΗΝΑ
- ◆ DINAH OJALINOU, OGB • ΒΙΕΝΝΗ
- ◆ ΒΑΪΤΕΛΗΣ ΜΟΥΤΑΦΗΣ, Αναπλ. Γενικός Γραμματέας του ΕΚΑ • ΑΘΗΝΑ
- ◆ ISABEL NAVARRO CENDON, Περιφερειακή Γραμματέας της IIGT • ΜΑΔΡΙΤΗ
- ◆ Κλείσιμο, Γρ. Φελώνης Πρόεδρος ΕΚΑ

Το Πρωτερείο της Μητέ Συνεδρίου:

Από αριστερά: Χ. Σωμανώτος Μέλος της Διοίκησης του ΕΚΔ, Π. Μανωλάκος Μέλος της Διοίκησης του ΕΚΔ, Α. Δημούλας Μέλος της Διοίκησης του ΕΚΔ, Θ. Παπρίκος Μέλος της Διοίκησης του ΕΚΔ, Σ. Τσιμογιάλης Μέλος της Διοίκησης του ΕΚΔ, Χ. Θεοχάρη
Υπεύθυνη του Τμήματος Κερδοφόρων και Διεθνών Σχέσεων του ΕΚΔ

3η ΕΝΟΤΗΤΑ

Kάλημέρα σας, είμαι ο Σεβλιας Ευστρατίου από την Κύπρο και εκπροσωπώ μάζι με τον συνάδελφο Κώστα Κωνσταντίνου την Δημοκρατική Εργατική Ομοσπονδία Κύπρου (ΔΕΟΚ). Θα πάθεται και εγώ με τη σειρά μου να συγχαρώ το Εργατικό Κέντρο Αθηνών για αυτή την πρωτοβουλία να λιαργανώσει αυτή τη διάσκεψη κατ να ευχαριστήσω εκ μέρους της ΔΕΟΚ, που μας κάλεσε νο συμμετόχουμε ως αυτή. Μεσαφέρω προς όλους τους τους θερμούς χαρητημούς του Γενικού Γραμματέα της πηγεοτος και των μελών της ΔΕΟΚ.

Σινδόδελφοι και συνδόδελφοισι, εγώ θα αναφερθώ μόνο στο Βέμα των αποκονομικών μεταναστών, διότι χθές ο συνδόδελφος ο Κώστας ο Κωνσταντίνου αναφέρθηκε στα δύο δύλια θέματα, στις εργατικές σκέσεις και στην αποσχόληση.

Η ΔΕΟΚ και το υπόλοιπο κίνημα των εργαζομένων στην Κύπρο έχουν ταχθεί εδώ και σρατάν καιρό ανεπιφύλακτα υπέρ της πλήρους ένοδος της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Με αυτή τη θέση σι πολίτες και σαν δεδομένο γνωρίζουμε πολύ καλά και καταγνωρύσμε ότι η κυπριακή αποκονομία και κοινωνία πρέπει να υποθετήσει ομιγκεκτιμένες αρκές, πολιτικές και προκατίστασης, που ταχύσουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρέπει δηλαδή να εναρμονισθούμε με το ευρωπαϊκό κοινωνίου. Μια διαδικασία καθόλου απλή και που σήμουρα θα είναι επίπονη και χρονοβόρα.

Μέσα λοιπόν σε αυτό το πλαίσιο προκύπτει και η αλλαγή στο αποκονομικά ταπί της Κύπρου. Η Ευρωπαϊκή ολοκλήρωση περνή και επιβλήτεται μέσα από την Ενισία τη Αγορά και αυτή η Ενισία Αγορά επέφερε από συνέχεια την ολευθερία διακίνησης σιθρώπου δυναμικού, κεφαλαίου, προϊόντων και αγορών ανάμεσα στις όλες μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έχουν δηλαδή καταργηθεί, σε πολὺ μεγάλο βαθμό, τα αποκονομικά αύνορα στους κάλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι όλες που είναι φέμερα υποψήφιες μεταξύ των οποίων και η Κύπρος, δεν έχουν τη δυνατότητα να παρακάμψουν αυτή την προγραμματότητα.

Σ. ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ, Εθνικός Γραμματέας της ΔΕΟΚ

ΚΥΠΡΟΣ
ΑΕΥΚΕΣΙΑ

Ο Εκπρόσωπος της ΔΕΟΚ, Σ. Ευστρατίου

Θα έλεγε κάποιος ότι το διυσικολότερο στοιχείο σε αυτή την περίπτωση της Ένισιας Αγοράς είναι η διακίνηση ανθρώπινου εργαστικού δυναμικού, κύρια μάλιστα γιατί μέσα από την ανθρώπινη παράγοντα δημιουργούνται άλλες αυλέπαις και συνθήκες, πέρα από τις οικονομικές, που επηρέαζουν τις ίδιες τις κοινωνίες των εθνικών κρατών.

Σε μακραπρόθεσμη όμως βάση κατ προοπτική, αυτό που θα συμβεί από την διακίνηση ανθρώπων εργαζομένων, θα είναι η τελική επικράτηση μιας ουνείδισης ευρωπαϊών πολιτών.

Στο μεταξύ άμαρτο, δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι θα δημιουργούνται βραχυπρόθεσμο μεγάλα προβλήματα εκεί πού όπου θα παρατηρείται μαζική μετακίνησης εργαζομένων από μια χώρα σε άλλη.

Στην περίπτωση των υπό έντεξη χωρών, υπάρχει μια ιδιάσουσσα εικόνα. Οι χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης παραμένουν λόγω των οικονομικών προβλημάτων, με μεγάλη εξάρτηση πολιτών, που επιδιώκουν να βρουν αποσχόληση σε άλλες της εύρωστες οικονομίες, προτεριαρχία δε στη μεσαίωντος τους δίνουν στις χώρες μέλη της Ένωσης.

Σε ανάθεση με αυτή την εικόνα, στην Κύπρο έχουμε σήμερα μια μεγάλη έξαρση στην παρουσία αλλοδαπών εργατών. Άλλοδαποί που προέρχονται κατά πλειοψηφία από χώρες μη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κύρια από αστικές, αραβικές και χώρες της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης.

Επεγγύηντας λοιπόν την κυπριακή πραγματικότητα, θα πούμε με ειλικρίνεια ότι εμείς έχουμε μπροστά μας μια διυσικολότερη και πολυπλοκότερη πραγματικότητα να ανταπειπούμε. Γιατί ενώ συμφωνούμε και ειλικρινά στην παρακάτω ανθρώπινη δυναμικού για εργασία μέσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση, δημιουργήντας εκαύσια ή ακούσια, μια μη ελεγκόμενη παρουσία αλλοδαπών εργατών, που στις μάζα τους δεν προέρχονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η παρουσία σχεδόν 40.000 αλλοδαπών για αποσχόληση μέσα σε μια οικονομία, που ο ενέργεια οικονομικός πληθυσμός είναι περίπου 280.000 και από τους αποίους μόλις 200.000 είναι μισθιστοί, δείκνει εμφυτικά ότι η κατάσταση έχει εκτρεπούσθει αργυροκότατα.

Από αυτές τις 40.000 υπολογίζεται με τις πιο συντηρητικούς υπολογισμούς, ότι οι 12.000 εργοδοσιούνται, αποσχολούνται και βρίσκονται στην Κύπρο παράνομα. Έχουμε γνώσπι ότι τα φαινόμενα αυτό σίνη υπαρκτά σε άλλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν υπάρχει όμως ανάλογη προηγούμενο σε τέτοιο ποσοστό σε σχέση με το ντέριο εργαστικού δυναμικού. Τα προβλήματα που δημιουργήθηκαν είναι σήμερα αποδεκτά από όλους τους κοινωνικούς εταίρους στην Κύπρο, τεράστια.

Τον τελευταίο μάλιστα χρόνο απασχολούν μόνιμα ειδική εξ υπουργών επιφροπή στην Βουλή και τα εργαστήρια αυλίκια, που αντιπούκούν έντονα. Μαζί με τις οικονομικές συνέπειες και παρενέργειες που προκαλούνται υπέρκρουν και τα κοινωνικά προβλήματα που συμπληρώνουν τα ακρυλικά.

Άιτα του προβλήματος απωδόποιες δεν είναι οι αλλοδαποί εργοδοτούμενοι. Αντίθετο έκουμετοκυρί πεποιθήσαν ότι αυτοί είναι θύματα μης κακής κατάστασης. Θύματα πολλές φορές εκμεταλλεύσατο.

Καταλλήγουμε εδώ που είμαστε σήμερα, αναφορικά με το ζήτημα, διότι όταν υποφεύγουμε το 1993, λόγω υπερβέρμανσης της κυπριακής οικονομίας, την επαγγελματική και αποσχόληση αλλοδαπών. Υπερεκτιμήσαμε τις αποκανομικές δινηπτότητες και αντικείμενος και τις κοινωνικές υποδομές και υπόβαθρο μας. Υποεμπλουτίσαμε πολλά κειρόβερα στη σοβαρότητα μητρικών πρακτικής και πολιτικής.

Το πρόσκαιρο οικονομικό θεωρικό αποτέλεσμα, δεν επέτρεψε να ανεξει πλοκή της μεσαπρόθεσμης και μακροπρόθεσμης σημιώσεως, από μια τέτοια επιπλέον προσέγγιση. Δεν δημιουργήσαμε το κατάλληλο πλίσιστο, με ανέλλογες αντιστάσεις και ασφαλιστικές δικλείδες, που θα δημιουργούσαν ένα σιωπέρα εξειδικόσμενο, με βάση τις ανάγκες, αις δικαιοπάτητες και τις επιτυχίες των οικονομικού τοπίου, με πραγματική ελεύθερη διακίνηση εργαστικού δυναμικού. Ήταν ελεύθερη διακίνηση, που θα έπρεπε να στηρίζεται πέρα από τις οικονομικούς όρους και στις βασικής αρκές, που η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση θέσπισε, υιοθέτησε και θεωρήθηκε.

Αυτό που συνέβη και συμβαίνει στην Κύπρο είναι μια στρέβλωση που ούτε η Ευρωπαϊκή Ένωση αποδέκεται, ούτε η κυπριακή οικονομία και κοινωνία. Άλλωστε σταθερός στάχις της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι και θα είναι η οικονομική σταθερότητα και η κοινωνική ευημερία να είναι ταύτιση σε όλες τις χώρες μέλη. Το ίδιο ταχύτερα για την πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης έναντι των υποψηφίων για ένταξη χωρών, γιατί μάλιστα με είσοδα πολιτών είτε αποφέρεται μαρικές μετακινήσεις ανθρώπου εργατού και διανομικού. Οι οικονομικές ισορροπίες διασπορών και προσαπεύσιν και τας αποφέρεταις για την ευρωπαϊκή ολοκλήρωση πληθυ-σμοποίες-ισορροπίες.

Πέρα δε από αυτά το ςπουδάμενο, επιδιωκόμενο είναι μια ενιάτια και πρακτική πολιτική, με μέτρα δράσης τα μεγάλα κεφάλαια της μετανάστευσης εργαζομένων από χώρες μη μέλη, στους κλέπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σα κεφάλαιο αυτό γίνεται τελευτικά ιδιαίτερα αναφορά και συζήτηση, στις συνάδους καρυφών, με το πρόσφατο παρόδειγμα στην έκτακτη σύνοδο του Tampere της Φιλανδίας.

Ως ένοντας θα ήθελα να εννίω ότι η ΔΕΟΚ εισπηγέται επαυξημένης υπόλοιπους κατινωνικούς επαίρους, ότι ακούεται το μεγάλα γηπέματα πρέπει να είμαστε πολύ προσεκτικοί και επιφυλακούμε. Μη μελετημένες και βεβιοασμένες πρωτοβουλίες, η οποία αντηγραφά της Ευρωπαϊκής πρακτικής, μας σύπηγε σε λανθασμένες και επιείμετρες πολιτικές.

Η εἰπούσθερη διακήνωση ανθρώπου εργασίας διανομικού, είναι μεγάλο και πολυεπίπεδο θέμα. Πρέπει να το διαχειρισθούμε συόλογα και όχι απομονωμένα ή χωρίς να ακολουθούμε το πλείστον, την πολιτική και την πρακτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό άλλωστε κίνηται υπαχρέωσή μας, που πηγάζει μέσα από την πορεία ενορμόντων για το ευρωπαϊκό κεκτημένο.

Θα ήθελα και πάλι να ευκαριστήσω τα Εργατικά Κέντρα Αθηνών, για την φιλοξενία.

Ευχαριστώ,

MICHAIL NAGAYTSEV, Πρόεδρος ΜΤΙΦ

**Ρ Ο Τ Ι Ι Α
Μ Ο Σ Χ Α**

Η Ρώσικη αντιπροσωπεία. Από αριστερά:
**Michail Nagaytsev, Πρόεδρος, Boris Aljin, Διερμηνός και
Alexander Mazarov, Υπεύθυνος Διεθνών Σχέσεων**

Α γιοτήσοι φίλοι, είναι για μόνα μεγάλη καρδιά σήμερα, μα το σας μπλήσω εξ' ανόδητος της Ομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων της Νέσκος, προσβλέποντας σε γόνυμπο συζήτηση και αριθμία αφθονίας ανταλλαγές υπόψεων. Είναι προφανές ότι πάνω και πρώτα από όλα θα πρέπει να εκφράσουμε την ευγνωμοσύνη μας προς το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας για την πρωτοβουλία διαρρήγνωσης αυτής της διάσκεψης με οικοπό την εξουσιοδότηση της συνέχειας ανταλλαγής εμπειριών και βιωμάτων ανάμεσα στις εργατικές συνδικαλιστικές οργανώσεις σε επίπεδο Ευρωπαϊκών πρωτευουσών. Θεωρώ ιδιαίτερα απαραίτητα τα διάφορα θέματα που πρόκειται να τεθούν σε συζήτηση καθώς και ότι ανάμεσα στα θέματα αυτά είναι και εκείνα των οικονομικών μεταναστών. Κι αυτό γιατί στις Ευρωπαϊκές χώρες, τα συγκεκριμένα γέγονα αποτελεί παράγοντα διυπόρεσης και διυφορίας για τους νεότους κατοίκους, διυφορίες που κάποτε, με τη σειρά της, προκαλεί συγκρούσεις και ανοικτού ανταποράθεσης στους δρόμους. Άλλη λεπτούν, μάλιστα, και κάποιαί πολιτικοί κύκλοι από το κάτιον των εθνικιστών που βιάζονται να ειμιταλλευτούν το πρόβλημα για να επιρρέουν το εκλογικό οώμα και να προσελκύουν ψηφοφόρους.

Στην Αυστρία, για παράδειγμα, σ' αυτό το ίδιο το κέντρο της Ευρώπης, η νέα κυβέρνηση με τις ενέργειες της οδηγεί σε ακέφετες γύρω από την απελή της γέννησης ενός Νεοναζιστικού. Ο λεπέν στην άυστρη και ο Ζιρινόφσκι στην Ανατολή, κειραγωγούν την κοινή γνώμη γκεμεταλλευόμενη στη διυπόρεση των νεότων εργατών απέναντι στην εισροή εργαζομένων μεταναστών. Προφανώς τα αίτια που προκαλούν την έξοδο των μεταναστών από τις χώρες των και την εισροή τους σε κάποιες άλλες διαφέρουν από τόπο σε τόπο. Αλλά ανατρέφουμε κάποια κράνια πίσω ότι διαποτεύουμε τα σημαντικό βαθμό αμπλογών οιοδήλωσης που οι Διευθυντικές χώρες δίωσαν στους τομείς της οικονομίας, της πνευματικής και λιγνέργειας αλλά και του αθλητισμού. Μεά την καταρρευση της Σοβιετικής Ένωσης και τη διάλυση των Συμφώνων της Βαρσοβίας δημιουργήθηκε ένα κενό.

που έπεινουν να σαρώσουν η πολύ υψηλή εγκληματικότητα, το εμπόριο των ναρκωτικών, η πορνεία, το AIDS. Στην πλήθη όλων εισών των αργυρικών επιπλόσεων βρίσκονται οι μετανάστες που φαίνεται ότι διαπράττουν τα περισσότερα αδικήματα. Στη Μόδαχ, για παράδειγμα, περισσότερο από το 35% των παραβάσεων του νόμου διαπράττονται από μη μόνιμους κατοίκους αυτής της πόλης. Δεν χωρεί αμφιβολία ότι οι μετανάστες με ασύρματη εξέλιξη αποσκολπίζουν έξι αίτια αικανομικά. Πράκτηκα για μια δραστηρεότητα νόμημα, πλέον, όσο και αναπόφευκτη.

Το στοιχείο της Ευρωπαϊκής Επεργατικής καταδεικνύουν ότι το μέσο ωρομήνθιο αιματίνεσσι μετοιξί 5 ECU στην Πορτογαλία και 25 ECU στη Γερμανία ή 24 ECU στην περιφέρεια των Παρισίων, στη Γαλλία. Στη Γαλλία, μάλιστα, η διαφορά ανάμεσα στις εύπορες και στις αλιγότερο ευνοημένες από οικονομική άποψη περιοχές ξεπερνά το 35%. Με βάση αυτά τα δεδομένα, λοιπόν, η θα μπορούσε κανείς να πει για την ανισορροπία που υφίσταται ανάμεσα στις αναπτυγμένες και τις αναπτυσσόμενες χώρες. Χαρακτηριστικό αναφέρουμε ότι αι οικονομικά ευπορότερες περιοχές της Ρωσίας παρουσιάζουν τα συγκεκριμένα δείκτη ατα 0,3 ECU.

Είναι προφανές ότι η επίλυση ενός τόσο έντονου προβλήματος έχει ως προϊόνθετη την άμβλυνση των διαφορών ανάμεσα στους ρυθμούς ανάπτυξης των χωρών προέλευσης και των χωρών υποδοχής των μεταναστών. Κάπι τέσσο, βέβαια, ανόγεται στο απότερο μέλλον όποιες προς το παρόν εισέστηση στην παραγάγουμε να προσβλέπουμε είναι σε μια πολιτισμένη διευθέτηση του προβλήματος της μετανάστευσης, καθώς και στην οξυποίηση των εμποριών και βιωμάτων που μέχρι σήμερα έχουμε αποκομίσει προς το ακατό της κατακύρωσης των κανονικών και οικονομικών δικαιολογήσεων μεταναστών και των μελιών των αικανενεκών τους. Δεν είναι λίγα τα όσα μέχρι σήμερα έχουν επιτευχθεί στο συγκεκριμένο τομέα, χάρη ανάμεσα σε άλλα και στις προσπάθειες των αυτοδικάτων. Ήπι, λοιπόν, έχουν υπογραφεί και επικυρωθεί διάφορα κείμενα διεθνών τακόνιας με θέμα την προστασία και κατοχύρωση των δικαιωμάτων των έργασμένων μεταναστών, με καρακτηριστικό παράδειγμα τη Σύμβαση του DHE του 1990 για την κατοχύρωση όλων των μεταναστών εργαζομένων και των μελιών των αικανενεκών τους. Αναφέρουμε επίσης κάποιες αυνθήκες και αυστάσεις της EUT, τα ψηφιόματα του Συμβουλίου Ασφαλείας και Αποστολής στην Ευρώπη. Όλα αυτά αποτελούν για τα συνδικάτα νομικές βάσεις και ερείσματα μέσω των οποίων μπορούν να αποπλύσουν από τις κυβερνήσεις των αντιστοιχών χωρών όποια των ενορμούντων νομοθετικών πλειστίων των κρατών τους στους διεθνείς κανόνες και νόρμες αλλά - ακόμα σπουδακότερα - να διεκδικήσουν μακαρικά την αυτοαστοκή εφαρμογή των εν λόγω κανόνων από πράγμα.

Τα πραγματικά στοιχεία δείκνουν πως βρισκόμαστε πολύ μακριά από τις θεμελιώδεις αρχές, ειδικά όσον αφορά στην ισορροπία των μεταναστών προς τους μονήμους κατοίκους της χώρας υποδοχής, αλλά και όσον αφορά στην καθημερινή δικαιοσύνη, την ένταξη στην καινωνική ζωή του τόπου, την ανταγωνότητη των άλλοδων είδων απουδών και κατάρτισης, το δικαίωμα του συνδικαλίσεως, την ευχέρεια επανένωσης των μεταναστών με τις αικανενεκών τους κλπ. Καθένας από εμάς έχει τα δικά του βιώματα στο συγκεκριμένο θέμα, από όντας η ανταλλαγή εμπειριών και σκέψεων σαφώς θα μας βοηθήσει κατά πολὺ να μην διαπράξουμε τα ίδια αφάλματα στο μέλλον.

Η Ρωσία βρέθηκε βίστα αντιμέτωπη με τα προβλήματα της μετανάστευσης εργατών, δύο από τις αρχές της δεκαετίας του '90. Η δημοσιογραφία της ελεύθερης αγοράς σε συνδικαλισμό με την αλιγίστη διάσποιση των βασικών διοικητισμών από ομόσπονδη σύστημα των όλων των ασφιετικών εδαφών δημούργησε ένα έντονο κύμα οικονομικής μετανάστευσης. Είναι, λοιπόν, φανερό ότι η κανονιστική ρύθμιση του επόμενου της μετανάστευσης έχει απόλυτη προσερπότητα εύοια για την ομόσπονδη κυβέρνηση όσο και για τις κυβερνήσεις των χωρών που απεριμοτίκων από τις πρώτην ασφιετική δημοκρατίες. Παρό ταύτω, περιοές όπως π

Μόσχο, μ' όλη τους τη σκεπαστή ευπερίο αισθάνονται εγκενότερα τα προβλήματα και τις πένεις που δημιουργήται το κύμα των μεταναστών. Σήμερα, το πασσατό πνεγρίας στη Μόσχα - υπολογιζόμενο δύοεις των μεθόδων του EUT - είναι της τάξης του 5,1%. Τουτόχρονα, η Υπηρεσία Απασχόλησης υπολογίζει ότι τις αρχές του έτους 2000 υπήρχαν έως και 140.000 διαθέσιμες σκέσεις εργασίας που ικανείς από τους Μοσχοβίτες δεν είκε ενδιαφέρεται να καλύψει, είτε λόγω του μειωμένου γούτρου είτε ακόμα λόγω της καμπλής αμοιβής. Για να μπορέσω να πιστογραφήσω πιάρια ακόμα γλυφούροτερα πην κατάστωση που δημιουργεί η μετανάστευση, επιτρέψτε μου να επικαλεσθώ κάποια στοιχεία στοιχεία.

Στις αρχές του 1999, ο μόνιμος πληθυσμός της Μόσχας έφτανε τα 8,7 εκατομμύρια στόχα. Σήμερα με τα στοιχεία που πρόσφεται - μάλις πριν δύο μέρες πάρομε - οι κάτοικοι της Μόσχας ανέρχονται στα 11,5 εκατομμύρια στόχα. Η καθημερινή μετακίνηση με λεωφορεία στη Μόσχα των κατοίκων των διαφόρων προστίων της πόλης είναι της τάξης των 2 εκατομμυρίων στόχων, τα μισά από τα οποία είναι εργαζόμενοι. Η μείωση του πληθυσμού σε επίπεδο διαφοράς μεταξύ αριθμού θανάτων και αριθμού γεννήσεων είναι της τάξης των 65.000 στόχων περίπου κατ' έτος. Απέναντι στο τελευταίο αυτό στοιχείο, υπολογίζεται ότι ο αριθμός των στόχων που εγκαταλείπουν τη Μόσχα κάθε χρόνο φτάνει τα 60.000 στόχα. Ο αριθμός των αλλοδαπών που βρίσκονται γύριμα και επιστόμητα γεγενγραμμένοι στα οικεία μπρώτα ως εργαζόμενοι στη Μόσχα φτάνουν τους 70.000 περίπου. Κάθε χρόνο, γύρω στους 2000 Μοσχοβίτες ανασκρούν σε χώρες της αλλοδαπής για να απασχοληθούν προσωρινά σε διάφορες θέσεις εργασίας.

Υπόρκει, όμως, από την άλλη πλευρά και το σπίτιμα της παράνομης μετανάστευσης. Έστι, σύμφωνα με το επίσημα στοιχείο, ο αριθμός παρόντων μεταναστών - αλλοδαπών που δεν έχουν επίσημα καταχωριστεί στα οικεία μπρώτα και που πρόερχονται κυρίως από χώρες όπως τη Αφγανιστάν, την Αφρική και την Ναυτιοναστική Ασία - φτάνει τα 30.000 στόχα. Αν λόγουμε όπως μας τα πρεγγιωτικά των ειδικών για το εγγύς μέλλον, θα υπάρξει αύξηση των κάμπτων των μεταναστών από τις γείσεις χώρες προς τις περιοχές εκείνες που έχουν να επεδεχούν μπα κάποια σκεπαστή μεγαλύτερη ευπερίο - ίδιας στη Ρωσία και με κατ' ερχοκή προσφιλιά τη Μόσχα. Εν' όψη αυτής της κατάστασης, η Ομοσπονδία των Συνδικάτων της Μόσχας σε συνεργασία με τις δημοσιές αρχές της πόλης και την εργαδικότητα, επδιώκενται κατ' αρχή την κοινωνική συνεργασία, αναγνωρίζοντας την εργαδική αποτελεσματικότητας και τύπο τους για την κανονιστική ρύθμιση των μετανάστευσης. Όλα και όσα ζητάμε έχουν να κάνουν με αλλοδαπούς απαειδούνταν αντικείμενα μελέτης σε επίπεδο διεπαγγελματικής Επεργοποίησης που έχει συσταθεί ειδικά για την αντιμετώπιση θεμάτων αξιοποίησης των αλλοδαπών εργατών στη Μόσχα.

Στις Επεργοποίηση αυτή αιματεύεται και ένας από τους αντιπρόσθρους της Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας μας. Επί των παρόντων, ο δάμνος της Μόσχας σε συνεργασία με τα διάφορα συνδικάτα παχαλείται με την εκπόνηση του προγράμματος κανονιστικής ρύθμισης της μετανάστευσης στη Μόσχα για τα δύο επόμενα χρόνια, με κύριους στόχους την εξασφάλιση και την αύξηση της αποτελεσματικότητας ελέγχου της μετανάστευσης, την καταχώρωση των δικαιωμάτων και έννοιαν συμφερόντων των μεταναστών και των μόνιμων κατοίκων της Μόσχας και τη δημιουργία συνθηκών ευαίσθικτής και οικονομικής εξίληξης. Το πρόγραμμα προβλέπει την εφαρμογή τεσσάρων βασικών μεθόδων για την κανονιστική ρύθμιση της μετανάστευσης: σκεπαστή, διοικητική, κατινωνικό-ψυχολογική και λεπτομερική.

Η σημασία που η Ομοσπονδία Συνδικάτων της Μόσχας αποδίδει στο θέμα της αικανονικής μετανάστευσης καθίσπεσται έκδηλη και επό το γεγονός ότι πότι εδώ και μερικά χρόνια, έχουμε εντάξει τα συγκεκριμένα ελέγχη στην εργαδική αιματεύσια συνάντηση στη δημοτική Αρχή της Μόσχας, τα Συνδικάτα και τις διάφορες οργανώσεις της Εργοδοσίας. Θα πάτω, λοιπόν, ιδιαίτερα ενδιαφέρον για μας να γνωρίσουμε την εμπειρία και άλλων συνδικαλιστικών οργανώσεων στα συγκεκριμένα θέμα και δηλώνουμε ότι είμαστε έτοιμοι για

προάσπισμα κάθε σταχτού ή πληραιφορία από τα δικά μας βιώματα. Θα μας ενθείφερε να μάθουμε ποια είναι η εμπειρία σας πάνω στο γήπεδο της συμβολής των άλλοδων εργαζομένων στις διάφορες οργαγώσεις, κατά πόσο σ αλλοδοτοι εργατάμενοι εντάσσονται στη συνδικαλιστική ζωή, η βιολετική που ταξιδεύει να ενωθεύσει στους νέους χώρους εργασίας τους καθώς και ποιες είναι οι ευκαιρίες που παρέχονται για μνεστήτηρια και εξένερη συναττήσιμων συμπληρωματικής εργασίας. Αναμφίβολα, όλες οι προσπάθειες που γίνονται για το συγκερασμό και το συνδυασμό των προσπαθειών που καταβάλλουν τα διάφορα συνδικάτα της Ρωσικής πρωτεύουσας - που άλλωστε πιστώνται και τον κύριο ρόλο περιους κάλπους του εθνικού μας συνδικαλιστικού κινήματος - δημιουργούν πρόδοθετα εκέγγυα για την κατακύρωση των καταγγειών και σπουδαϊκών δικαιωμάτων των εργαζομένων. Υπό το πρόσωπο αυτού πατείνω ότι τα Ρωσικά συνδικάτα, συμμορφωμένα προς τις αποφάσεις και τα ψηφίσματα του Γενικού Συμβουλίου της Ομοσπονδίας των Ανεξάρτητων Συνδικάτων της Ρωσίας για ένταξη στη διεθνή Συνομοσπονδία Ανεξάρτητων Συνδικάτων θα μπορέσουν να αναπτύξουν περαιτέρω τον κύκλο των δραστηριοτήτων τους σχεδόν όλες την γιαγκάριμα δύναμη και τις δυνατότητες των συνδικαλιστικών κινήματος.

Αγαπητοί Συνδικάτοι, καθώς λίγο μιλάμε για το ζάπιμα της σικονομικής μετανάστευσης, θα πρέπει να λάβουμε υπ' μέρι μας τις συνθήκες και τις περιστάσεις που αναγκάζουν τους ανθρώπους να μεταναστεύουν.

Ως πρώτης αυτό, λοιπόν, ενστρενίζουμε τα δύο α αδελφός μας από την Γιουγκοσλαβία κ. Μίτροβιτς ανέφερε στην έκθεσή του για την κατάσταση που έχει δημιουργηθεί στην χώρα του και συμφωνώ με τη στήριξη άλλων των προσώπων και φυτισμάτων που θα υπόρχουν με σάρκα επν επίλυση αυτού του προβλήματος. Το διεθνές εμπάργκο κατά την Γιουγκοσλαβίας που τελικά πήλιπτε άκι τον Μιλάνοβιτς, αλλά τους απλαύς ανθρώπους της καθημερινότητας.

Κλείνοντας θα κίθελο για μιαν ακόμα φορά να τονίσω τη σημασία αυτής της διεθνούς συνάντησης στην Αθήνα, που διεξάγεται με θέμα το δικαίωμα στην απασχόληση και τις βασικές ανόγκες των συνδικάτων στο καπιτάλ του 21^{ου} πόλη, με σάρκα την εποικοδομητική ανταλλαγή απόψεων και την ανάπτυξη γενικών τησών για την επίλυση των βασικάσερων από τα προβλήματα που έχουμε να αναμεωθούμε.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ANNA ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ, Μέλος της Ε.Ε.

Η Άννα Διαμαντοπούλου, Μέλος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής

Κύριε πρόεδρε του Εργατικού Κέντρου Αθηνών, κυρίες και κύριοι εκπρόσωποι των εργατικών κέντρων από όλα τα σημεία της Ευρώπης, ευχαριστώ πολύ για την πρόσκληση σατρί και θε ήθελα για την πρώτη συγκύμων για την αδιναμία μας να παραβρεθεί στην κιθεσινή ένστρη.

Ο λόγος πάντας πάντα που έχει διμεσού σχέση με το συναλλικό θέμα της εργασίας. Στο Ευρωκινηθούλο υπήρχε κάθες μία εμπλοιό και μία διαφωνία στην οδηγία που απεπενθεί για τον χρόνο εργασίας πολλών από τους κλάδους που ένωνται ζέρεται από την γενική νομοθεσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Λόγω του ότι είναι σήμερα η δεύτερη μέρα και ο Πρόεδρος είχε την καλοσύνη να με ενημερώσει για τις κιθεσινές εργασίες, είναι σαφές ότι θα πρέπει να συμμετέχουμε περισσότερο στον διάλογο παρότι να κάνω μία εναρκτήρια ομιλία.

Το δικαίωμα στην εργασία, η κατακύρωση του δικαιώματος στην εργασία, αποτελεί μια μεγάλη πρόσκληση όπως μόνο για τη συνδικάτω, άλλο για τις κυβερνήσεις, για την Ευρωπαϊκή Ένωση, για τις πολιτικές διυλομέτριες της Ευρώπης. Και βέβαια, πρέπει να γίνει σαφές, ότι ουτό το δικαίωμα στην εργασία, δεν είναι μεγαλύτερης ή μικρότερης ισχύος, για κάποιες κατηγορίες ανθρώπων. Ιδίο δικαίωμα στην εργασία, έχουν όλοι οι πολίτες που ζουν σε μια χώρα, που ζουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση στην πρακτική περιπτωση, ανεξαρτήτως φύλης, συνεξαρτήσεως φύλου, ανεξαρτήτως περιοχής σεναν οπού διαμένουν.

Το πρόβλημα λογίστην της κατακύρωσης της εργασίας για όλους, είναι ότι μείζων πολιτικό θέμα. Οι πρόσφατες εξελίξεις στην Ανατρία, δείχνουν ότι διαμορφώνονται πολιτικές ανταλήψεις, που διακωρίζουν τους πολίτες σε διαφορετικές κατηγορίες. Για την εποχή μας, μια τέτοια προσέγγιση θα πάτων εγκληματική. Η Ευρώπη δεν είναι η Ευρώπη που πάντα πριν από 50 ή 60 χρόνια. Η Ευρώπη, ένας χώρος με πολλή μεγάλη ευημερία, σε σχέση με τα υπόλοιπα μέρη του πλανήστη, με ρατορία δημοκρατίας και πολιτισμού, είναι μια Ευρώπη που έχει ένα εξαιρετικά μεγάλη ποσοστό μεταναστών, από όλα τα σημεία των πλανήστη. Από την Αφρική, από την Ασιατική Αμερική, από την Ασία, από την Ανατολική Ευρώπη.

Το πρώτο των μεταναστών, δεν πρόκειται να υπαρχεί. Είναι σαφές, ότι θα ουδένει τα επόμενα χρόνια και η Ευρώπη έχει δύο επλογές. Η μία να κλείσει τα μάτια και να φαντασθεί ότι μπορεί να σταματήσει το ρέμα των μεταναστών, υψώνοντας τελεί και το δεύτερο, να αργανώσει μία συγκεκριμένη πολιτική ένταξης των μεταναστών και ενίσχυσης των κρατών, από τα οποία πραέρχονται.

Άλλη, υπόρκει μία σαφής πολιτική που εκφράζει το δεύτερο. Και φωνές, αι αποίες φέρνουν τους εφιδίτες του ρατσισμού, φωνές αι αποίες θέλουν να κλείσουν την Ευρώπη με συρματοπλέγματα, πρέπει να απομονωθούν και να κατεγγελθούν.

Παρότι είναι η πολιτική σήμερα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρώτον, έχει παρθεί η μεγάλη απόφαση της διεύρυνσης. Η απόφαση της διεύρυνσης, η οποία πάρθηκε στο Ελατίνι την προηγούμενο δεκέμβριο, είναι μια ταυτική απόφαση. Ήδη η Ευρώπη, αποφασίζει να γίνεται σχεδόν διπλάσια, να ουμπεριλάβει τα ακήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όλες τις χώρες που γεωγραφικά ανήκουν στην πίστη.

Αυτό δεν γίνεται για λόγους ιστορικούς ή για λόγους κοινωνιώρας ή για λόγους γεωγραφίας. Μίνεται κυρίως, γιατί είναι σαφές, ότι δεν μία συγκεκριμένη περιοχή έχει μεγάλη ευημερία και δίπλα της υπάρχουν μεγάλες ανισότητες, οι συγκριώσεις είναι με τη μορφή καινωνιών είτε με τη μορφή εθνών, δεν θα είναι ρεαλ.

Η ευημερία λοιπόν, δεν μπορεί να αποτελεί πλεονέκτημα της δικτικής Ευρώπης. Ως πρέπει να διαμοιραστεί και η Ευρώπη θα πρέπει να αποκτήσει μία οριογένετο, πρόγραμμα εξ ίσου σπρωντικό και για τη δύστικη για την ενοτάτη. Η απόφαση για την διεύρυνση, σίνει μια πολυτική απόφαση με σικανομηκές και κοινωνικές επηρέασεις. Ήδη, ζέρετε πολλά καλά, δια υπόρκουν προγράμματα για όλες τις χώρες της διεύρυνσης, προγράμματα που υποστηρίζουν κυβερνήσεις, τοπικές αυτοδιοικήσεις, κοινωνικούς εταίρους, να αποκείσουν το κοινωνικό κεκοπέμφο. Τα κοινωνικά κεκοπέμφο είναι όντως ζέρετε ένα σύνολο νόμων που εξισαφαλίζουν και την άλλη μεγάλη αγορά αλλά και την ισόρροπη κοινωνική ανάπτυξη, ώστε να μπορέσουν τις χώρες αυτές, με την γρηγορότερο δυνατό ρυθμό, να ενταθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτό δεν είναι αφορά στην ακίνητη με τις χώρες υποδοκής μεταναστών.

Ποιες είναι οι πολιτικές της Ευρώπης στο εσωτερικό της; Στο εσωτερικό υπόρκουν μεγάλα προβλήματα και μεγάλες διαφορές. Όχι μάνον στην πρωτεύουσας των μεγάλων κρατών και των μικρών κρατών της Ευρώπης, πρωτεύουσες φημισμένες για τον πλούτο, την ευημερία τους, την πολιτισμό τους, την υψηλή τεχνολογική τους πρόσδοτο, διαθέτουν δύο και τρία διαφορετικά πράσωπα. Πάλεις αι αποίες αφέσουν από σικανομηκή ανάπτυξη και στα περιθώρια των υπόρκουν φτώχεια, ανεργία και μεγάλες διακρίσεις. Πάλεις όπου υπάρχει νομικό πλαίσιο, αλλά όπου οι διακρίσεις με βάση τη φυλή, με βάση την προέλευση, είναι αίμερα πολύ απομονωτικές.

Η περίφραγμα ανταγωνιστικότητα της Ευρώπης και η ακέτη της με τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, που πρέπει να είμαστε σαφείς και ειλικρινείς και πρέπει να πούμε ότι σαφώς η Ευρώπη πρέπει να έχει ανταγωνιστικότητα και σαφώς πρέπει να φθάσει τα κτίτερα ρυθμών ανάπτυξης και τεχνολογικής πρόσδοτο των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, η ακέτη λατιόν αυτή, βασίζεται σε μεγάλο βιομήδιο στην κοινωνική σταθερότητα, στο πλαίσιο κοινωνικής σταθερότητας.

Η πολιτική τασφορία της Ευρώπης, δεν είναι ίδια με αυτή των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Η Ευρώπη διαθέτει κοινωνικό κίνημα, διαθέτει πολίτες οι οποίοι αναδρούν. Διαθέτει αυλαντικά. Οι μεγάλες κοινωνικές διαφορές, θα οδηγήσουν σε συγκριώσεις, οι αποίες θα διαλύσουν συντο το πλαίσιο σικανομηκής ευημερίας και σταθερότητος τα οποία επιδιώκουν.

Άφο το παρέμβαση σε κοινωνικό επίπεδο, είναι εξ ίσου απομονωτή, με την ανάγκη για να βελτιώσουμε την ανταγωνιστικότητή μας.

Η Ευρώπη, έχει ένα διαφορετικό παρελθόν και ένα διαφορετικό σήμα. Στις Ηνωμένες Πολιτείες της

Αμερικής, ο στάχος είναι υψηλός. Ανταγωνιστικότητα. Και βέβαια είναι πρώτη κύρια στον κόσμο σε ρυθμό ανάπτυξης, είναι πρώτη κύρια στον κόσμο σε υψηλή τεχνολογία και θα έλεγα μια από τις πρώτες κύριες στον κόσμο στον αποκλεισμό, στην φιλία και ότι είδατε πράσφατα ότι υπάρχουν 2.000.000 αμερικανοί πολίτες στης φιλίας, αριθμός ρεκόρ.

Η Ευρώπη δεν μπορεί να έχει έναν στάχο και λόγω της πολιτικής της ιστορίας και λόγω των πολιτικών της δυνάμεων. Η Ευρώπη έχει δύο στάχους. Ανταγωνιστικότητα και συναρχί. Ανταγωνιστικότητα και συνυπό την ίδια στρατηγία. Δεν μπορούμε να έχουμε ανταγωνιστικότητα εάν δεν έχουμε κοινωνική πρεμία, δεν μπορούμε να έχουμε κοινωνική πρεμία, εάν δεν έχουμε υψηλή ανταγωνιστικότητα.

Υπάρχουν λοιπόν διαφορετικές πολιτικές, οι οποίες συνεργάζονται μεταξύ τους και είναι απομονωκό, δια μετό τη συνθήκη του Άμστερνταμ, είναι η πρώτη φορά που πολιτικές για την απασχόληση, έχουν την ίδια ταχύ με τις πολιτικές για την αικανομία.

Πως στην πράξη υλοποιούνται αυτές οι πολιτικές. Ήλιω και για τους εκπροσώπους των εργατικών κέντρων των κυρών μελών, τα ξέρουν καλά, αλλά βεβαίως και για τους εκπροσώπους των κυρών που δεν βρίσκονται αυτή τη στρατηγία στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μετά τη Συνθήκη του Άμστερνταμ, υπάρχει μια ευρωπαϊκή στρατηγία, η οποία αποτυπώνεται σε 24 κοινωνικές γραμμές, οι οποίες έχουν εποφασισθεί από δύο τις κύριες κράτη μέλη και τις οποίες είναι υποχρεωμένες να ενοιασματώσουν στα ακέδια των για την απασχόληση, όλα τα κράτη μέλη.

Αυτές οι συγκεκριμένες γραμμές, αυτές οι συγκεκριμένες κατευθύνσεις, αποτυπώνονται, γίνονται πολιτικές στα κράτη μέλη και κάθε χρόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση τις ερμηνεύει και κάνει συστάσεις στην κάθε κύρια μέλη. Έτσι υπάρχουν συστάσεις για το ποσοστό της απασχόλησης, για το ποσοστό της ανεργίας, για τα ποσοστά των μακροχρόνια ανέργων, για το ποσοστό των νέων, για το πρόβλημα διαφοράς ανάμεσα στα δύο χρήστα, το πρόβλημα της έντονης των μετανοστών, για το πρόβλημα της έντονης κοινωνικών κατηγοριών, που έχουν προβλήματα διακρίσεων, όπως γαλλές φαρές είναι τα άταρα με επιδικές ανάγκες.

Αυτή η κινητούγη προσέγγιση, μέχρι τώρα, πρέπει να θυμόμαστε ότι κάναμε κριτική στην Ευρώπη, γιατί ουριστικά μάνων για νούμερα και δείκτες αικονομικών. Για το χρέος, για τον πληθωρισμό, για το δημοσιονομικό έλλειμμα. Τώρα γίνεται σύγκριση και κριτική, για τους δείκτες της απασχόλησης και για κοινωνικά δείκτες, οι οποίοι έχουν να κάνουν με την ιαρροστία των κοινωνιών.

Και από το σημείο, έρχομαι στη λισσαβώνα. Μπροστά μας έχουμε μια μεγάλη σύναδο κορυφής, τη σύναδο της λισσαβώνας. Ο στάχος, είναι πρώτον να επινοφέρουμε κάτι που πολλά χρόνια δεν αυξεπειστεί στην Ευρώπη. Τον στόχο της πλήρους απασχόλησης. Κάτι που μπορεί να είναι εφικτό, γιατί φαίνεται ότι ο ρυθμός ανάπτυξης για τα πόμενα χρόνια, επερχεται τέτοιοι είδους σχεδιασμούς. Στην Ευρώπη μιλάμε για πόμενα χρόνια για ρυθμούς ανάπτυξης 2,5% με 3%, που επιτρέπουν την αύξηση της απασχόλησης, κατό 10.000.000 θέσεις εργασίας στην πεντεδεύτη.

Ταυτόχρονα στη λισσαβώνα και για πρώτη φορά αποφασίζεται σε επίπεδο αρχηγών κρατών, αυτή είναι πιο εισήγηση βεβαίως, θα δούμε ο θα γίνεται τον Απρίλιο, ο κοινωνικός αποκλεισμός, τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα να μπούν στην ατζέντα της ευρωπαϊκής πολιτικής και να κρίνεται πιο κάθε κύρια μέλος, με τους βιομήδια ενεργητών που μπορεί να έσει στις ειδικές ομάδες, στον πληθυνμό που είναι στα όρια της φτώχειας, σε κάθε κύρια κράτος - μέλος.

Κάτι πολύ σημαντικό συντελείται στην Ευρώπη αυτή την περίοδο. Αυτή την κοινωνική διάσταση, δεν πρέπει να τη δούμε απλά ως ένα θέμα κοινωνικής δικαιοσύνης. Δεν πρέπει να την δούμε απλά ως μία νέη αυτόν οι οποίοι προσπαθούσαν να βάλουν την κοινωνική διάσταση στην ευρωπαϊκή πολιτική. Είναι και για αυτό έχει πείσει, έννι αποτελεί της αικονομικής πολιτικής. Είναι σωφρές ότι με αποκλεισμό, με μεγάλα νού-

μέρα ανεργίας, με μεγάλα προβλήματα κοινωνικών συγκρούσεων, από μετανάστες οι οποίοι σε κάποιες χώρες αποτελούν πάνω από το 15% των πολιτών, δεν μπορούμε να εξοσφολίσουμε ένα πλαίσιο, όπου η Ευρώπη θα μπορεί να αναπτύξεται.

Βρισκόμαστε λοιπόν σε ένα κρίσιμο σταυροδιάμητο και πείρανανται πολύ σημαντικές αποφάσεις, που δεν έχουν μόνον επηρέασης στις χώρες της Ένωσης, αλλά έχουν και στις χώρες τις διεύρυνσης και στις χώρες οι οποίες θέλουν μια κανονιόργια μορφή ένωσης, είτε είναι τελωνειακή, είτε είναι εμπορική, που είναι το πρώτο στάδιο επικοινωνίας με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Πρότι τώρα να τονίσω, ότι δεν είναι μόνον πολιτικές. Υπόρκουν και συγκεκριμένοι πόροι. Το Κοινωνικό Ταμείο, σε όλες τις χώρες κράτη - μελών, αθεί κονδύλια, για την ταυτοποίηση της αγοράς εργασίας. Αυτό απαιτούνται πρώτον:

Θαυμ οφερά στους ανέργους, υψηλή τεχνολογία, κανονιόργια προσόντα, η ανεργία και φαντάζοματα θα έχετε μηλίσει ιδιαίτερα για αυτό, έκει κανονιόργια χαρακτηριστικά, οι θέσεις εργασίας που δημιουργούνται, δεν μπορούν να καλυφθούν από τους υπόρκουντες ανέργους και εκεί φαίνεται πως ο ρόλος, δικαίων των ευθερνήσεων αλλά και των κοινωνικών εταίρων, πως θα μπορέσουμε τη εργατική δυναμική και αυτό που είναι πάνω από τα 50 και αυτό που είναι πάνω από τα 30 και τους πολύ νέους να τους εξαπλώσουμε, να τους διώσουμε τα προσόντα με τα οποία να μπαράν να ανταποκρίθουν στην αγορά εργασίας.

Ένα λοιπόν μεγάλο και το κυριότερο θέμα του κοινωνικού ταμείου είναι αυτό και διεύτερον, πως ενισχύουμε τους ανθρώπους που είναι αποκλεισμένοι είτε λόγω γηλάσσους είτε λόγω ειδικών προβλημάτων είτε λόγω οικονομικής ένδειας, να προσαρμοσθούν στις ανάγκες αυτής της αγοράς εργασίας.

Υπάρχουν λοιπόν πόροι από το Κοινωνικό Ταμείο. Υπάρχει μια κανονιόργια πρωτοβουλία, η οποία τώρα γίνεται και θα ξεκινήσει το 2001, είναι η πρωτοβουλία EQUAL και έχει σαν στόχο, κανά προγράμματα μεταξύ των κρατών - μελών, αλλά και μεταξύ των κρατών - μελών και των υποκυπήνων χωρών προς διεύρυνση, για να ενταχθούν ειδικές κατηγορίες στην αγορά εργασίας.

Εδώ θα μπορούσαν να γίνουν πολύ σημαντικά προγράμματα για τους μετανάστες και βεβαίως με τη συνεργασία των κοινωνικών εταίρων, γιατί το πρόγραμμα κυρίως αφορά κοινωνικούς εταίρους και μη κυβερνητικές οργανώσεις και την Ταπκή Αυτοδιάτακτη.

Κυρίες και κύριοι,

Είναι σήμερο ότι η Ευρώπη την οποία καύμε σήμερα, είναι διαφορετική από αυτή που γνωρίζουμε εκθές και διαφορετική από αυτή που θα είναι αύριο. Οι υψηλές τεχνολογίες, η αλλαγή στην παραγωγή, η αλλαγή στην αγορά εργασίας, με μεταρρυθμίσεις οι οποίες πρέπει να γίνουν εδώ και τώρα, η αλλαγή του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, το οποίο δεν μπορεί να είναι ίδιας το γνωρίζουμε μέχρι σήμερα, ένα ευρωπαϊκό κοινωνικό μοντέλο, το οποίο είχε στην Ευρώπη για να αντιμετωπίσει τις ανάγκες της βιομηχανικής περιόδου. Ένα βιομηχανικό μοντέλο, που ανταποκρίνονται σε όλη μορφή οικογένειας και σε όλη μορφή σπικονομίας, δεν μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα του σήμερα.

Η αλλαγή λοιπόν αυτού του ευρωπαϊκού κοινωνικού μοντέλου, που σύνθετο των ευρωπαϊκών κοινωνιών, που οποία είναι πολύ διαφορετική από ότι στα παρελθόν, δημιουργούν ένα κανονιόργιο πεδίο. Αυτό τα κάνουνται πεδίο, δεν έχουμε την πολυεμπειρία πολιτών κα για το αναλύσουμε, να το προσεγγίσουμε και να προτείνουμε στο μέλλον κανονιόργιες λύσεις.

Κάθε μέρα, πρέπει να προτείνουμε λύσεις για τα προβλήματα που παρουσιάζονται σήμερα και που είναι διαφορετικά από αυτά των αύριο. Αυτό είναι το πρόβλημα της εποχής μας. Είναι ότι πολλές φορές οι εξελίξεις είναι πριν από τις πολιτικές αποφάσεις.

Η λύση πλοπών είναι μέσα από μια πολύ στενή συνεργασία, σε ευρωπαϊκό επίπεδο, σε εθνικό επίπεδο, με τους κοινωνικούς επίρους, μέσα στην επικείμενη με τους κοινωνικούς εταίρους, μέσα απόνταν κοινωνία για τα κοινωνικά προβλήματα με τους κοινωνικούς εταίρους. Ο ρόλος λοιπόν που παίζεται τώρα, ξεπερνάει και τον ρόλο που στο παρελθόν έπαιξε η νομαθεσία.

Είναι πολύ σημαντικό, οι κοινωνικοί εταίροι, στην συγκεκριμένη περίπτωση τα συνδικάτα, να γνωρίζουν, να έχουν την τεχνική υποδομή, να έχουν την υποστήριξη που χρειάζεται, για να συμμετέχουν ενεργό σε πιττή την κατινόργυια εποχή.

Και εδώ πρέπει να πούμε, ότι μέσα στις διαδικασίες της διεύρυνσης, υπάρχει μεγάλο περιθώριο συνεργασιών, αλληλούποντατήριξης, ανταλλαγής, όπως πολύ σωστό είπε και ο πρόεδρος του Εργασιακού Κέντρου της Ρωσίας, εμπεριών. Γιατί και τα συνδικάτα της Ευρώπης μπορούν να δώσουν πολλά στα συνδικάτα των χωρών της διεύρυνσης, άλλο και οι χώρες της διεύρυνσης έχουν μια πολύ διαφορετική εμπειρία, που μπορούν να βοηθήσουν τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε αυτή λοιπόν μεγάλη προσπόθεια, η Ευρωπαϊκή Ένωση παίζει έναν σημαντικό ρόλο, γιατί έχει γίνει πολιτική αποδεκτό από όλα τα κράτη - μέρη, ότι πρέπει πολύ γρήγορα η Ευρωπαϊκή Ένωση να διευρυνθεί και να ομαγεννοποιηθεί.

Σε αυτήν την κατινόργυια εποχή, η Ευρωπαϊκή Ένωση χέρι - χέρι με σας, με τα συνδικάτα, μπορεί να αντιμετωπίσει πολύ καλύτερα, τις μεγάλες αλλαγές που έρχονται.

Ευχαριστώ πολύ.

Eπέρειτε μου κατ' αρχή να σας συγχαρώ για την πρωτοβουλία που τίθατε για τη διοργάνωση από αυτού του συνεδρίου που μας δίνει την ευκαιρία να συναλλάξουμε ιδέες και εμπειρίες γύρω από αυτά τα έδαφα κράτημα προβλήματα και, αποφασίζοντας, να σας ευχαριστούσαν για την εξαιρετική φιλοξενία που μέχρι αυτή τη στιγμή απολαμβάνουμε κοντά σας. Πρέπει, λοιπόν, να κουβεντιάσουμε το πρόβλημα της ανεργίας κι είναι αυτό κάτιο στο οποίο όλοι μας συμφωνούμε: η ανεργία δύντας αποτελεί μεγάλο πρόβλημα στην Ευρώπη.

Η Σύνοδος Καρυφής του Άμστερνταμ έθεσε το σητείο της ανεργίας ανάμεσα στις προτεραιότητες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κι αυτό είναι πράγματι μια καίνουργία αφού, όπως ζέρετε, κάτι τέτοιο δεν συνέβαινε στο παρελθόν. Ήτού που επίσης έχει πλέον αρχίσει και αλλάζει είναι και η δική μας στάση - εννοώ, η στάση των εργατικών συλλογικών - απέναντι στο πρόβλημα της ανεργίας. Θυμάμαται χαρακτηριστικό ότι το 1995, στη Σύνοδο της ΕΤUC, της Συνομοσπονδίας Ευρωπαϊκών Συνδικάτων και συγκεκριμένα κατά τη σύνταξη των ακετικών εγγράφων, μετά από τις πόλητρες διεκδικήσεις μας πάνω να περιληφθεί η πλήρης αποσακόληση ως ένος από τους καίριους στόχους δράσης. Στη συνέχεια, βέβαια, μάθαμε να ακούμε όλα αυτά για τη ζωή που άλλάζει, για την Ευρώπη που μεταβολίστε και για τις πραγματικότητες που δεν είναι παταίσιες. Τώρα πιο έχουμε να αυστηρόσουμε για θέματα ιαδίου εργασιακού ώφαριου, ελαστικότητας αποσακόλησης και γενικά για την ανάγκη προσαρμογής στη νέα κατάσταση προηγμάτων. Μας λένε, ακόμα, ότι δεν πρέπει να θέλουμε στόχους που δεν έχουν μεγάλες πεθανότητες υλοποίησης, ότι πρέπει να είραστε πραγματιστές κλειδιά. Υπήρχαν, λοιπόν, ένα ουραρό δικτυολογίες ώστε να μην τεθεί το συγκεκριμένο θέμα στην ημερησία διάταξης της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων τότε, το 1995. Παρ' όλα αυτά, πέρυσι είχαμε μιαν ακόμα σύνοδο της Ευρωπαϊκής Συνομοσπονδίας Εργατικών Συνδικάτων και τότε πέταν που το συνδικάτο "Άλληλεγγύη" προσπάθησε να θέσει το θέμα της πλήρους αποσακόλησης στα πρακτικά της συνόδου,

ANDRZEJ ADAMCZYK, Γραμματέας Διεθνών Σχέσεων της NSZZ SOLIDARNOŚĆ

Π Ο Λ Ο Ν Ι Α
Γ Κ Ν Τ Α Σ Ν Κ

Ο Επιτρόπους της NSZZ SOLIDARNOŚĆ,
Andrzej Adamczyk

Τότε, πα, καταφέραμε το στόχο μας αυτόν, κάρη και στη βούθεια των φίλων μας από το Βέλγιο και τις χώρες του Βορρά. Περύκαμε να θέσουμε το σήτημα της πλήρους αποσκόλισης σε ένα από τα κύρια έγγραφα της συγκεκριμένης συνόδου. Από την ίδια πλευρά, δεν αυτοποιούμε τόθέμα της πνευγίας προσποθούμε να χρησιμοποιήσουμε πολλά επιχειρήματα που να τεκμηρώνουν τη σκοπιμότητα της προσποθούμε για την καταπολέμηση της ανεργίας. Μιλάμε για το ελαστικό ωράριο των 35 ωρών και για ένα σωρό άλλα πρόγραμμα που λίγο ως πολλά συνηγορούν υπέρ της αναγκαιότητας του σήμαντα για την ενίσκυση της αποσκόλισης. Υπάρχει, παρ' άλλα αυτά, ο ένας επιχείρημα που απένιστα αίσιοποιείται και που, όμως, κατό τη δική μας άποψη, έχει καίρια απομείωσί από πλαίσια της συγκεκριμένης προβληματικής. Υποστηρίζουμε, λοιπόν, ότι όσο υπάρχει στη γη έστω κι ένας εύπορος με ανθρώπους διστηγους και πενταμένους, δεν υπάρχει καμία δικαιολογία για την ύπαρξη έστω και ενός ανθρώπου χωρίς αποσκόλιση. Αυτό απαιτείται πως πρέπει να φροντίσουμε για όσους δεν έκουν τροφή και σέργη. Αυτό, βέβαια, είναι πολύ απλό κι άλλο μπορούμε να το καταλάβουμε. Όσοι όμως διέπιπταν κι αν είναι αυτό το επιχείρημα, απένιστα το επικαλούμαστε, ακόμα κι εμείς στη συνδικαλιστές, μεταξύ μας. Αυτό, λοιπόν, είναι ένα πρόβλημα που έκουμε να αντιμετωπίσουμε, όπως επίσης έχουμε να δούμε και το πρόβλημα της παγκοσμιοποίησης.

Παγκοσμιοποίηση του εμπορίου και παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Και συμφωνώ με εκείνους που υποστηρίζουν ότι από την παγκοσμιοποίηση του εμπορίου και της οικονομίας θα πρέπει να υπάρχει ανάλογη σφραγίδα και παγκοσμιοποίηση αντιθραστή από την πλευρά των Συνδικάτων. Ένα από τα σημεία όπου μπορούμε δύλιο να συνεργαστούμε ενάντινα τις δινόμεις μας είναι αυτό του WTO και της κοινωνικής ρήτρας. Πρόγραμμα πατερέωμε ότι δύο υπάρχουν άνθρωκοι απόν κόσμο που πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης, όπως για παράδειγμα στην Κίνα, όπου υπάρχει και ο θεαμδός των καταναγκαστικών έργων. Όπου, λοιπόν, υπάρχουν τέτοιοι άνθρωποι, πολιτικοί κρατουμένοι που αναγκάζονται να δουλεύουν χωρίς την παραμικρή αμοιβή - κι ας μην ξεκάθαμε ότι υπάρχουν και ποτδιά που αναγκάζονται να εργαστούν σε πολλά μέρη του κόσμου.

Όλες αυτές οι κινητάσεις διηγημάτων μέριμνα ανταγωνισμού και τελικά αυτοί οι άνθρωποι όχι μόνο αποστέρανται των θεμελιωδών απομικήν και εργατικήν τους δικαιωμάτων αλλά ακόμα περισσότερα, ενισχύονται σ' ένα μεγαλύτερο αθέμιτου συγαγωνισμού που περιορίζει τις ευκατερίες εργασιακής αποσκόλισης σε όλες τις χώρες, εκεί όπου υπάρχουν εγγυήσεις απέναντι στους εργασομένους. Για το λόγο αυτό και πιστεύω ότι το παγκόσμιο εμπόριο θα πρέπει να λάβει υπό όψη του το σήτημα της κοινωνικής ρήτρας και των κοινωνικών εγγυήσεων γενικότερα. Παρ' άλλα αυτά, έχει παρεπεμπήσει ότι εμείς στη συνδικαλιστές έχουμε την τάση να προσαρμόσουμε τις πρακτικές μας στην πράγματα κόσμου και πρόγραμματα είμαστε προστιλμένοι σ' ένα συγκεκριμένο ιδεώδες: αποστολή μας ως συνδικαλιστές δεν είναι μόνο να προσαρματίστε απόν πραγματικότητα αυτή. Ακόμα περισσότερα αποστολή μας είναι να αλλάξουμε την κατάσταση των πραγμάτων κατ' ίεννα δινοτό να συνεχίστε πράγματα πίσως η άκρη της κερδοσκοπίας. Δεν νομίζω να διαφωνεί κανείς ότι υπάρχουν πολυεθνικές που τα κέρδισαν τους διπέρνοιν σε ύψος ακόμα και τους κρατικών πραϋπολογισμούς κάποιων χωρών με πλήθυσμα σαράντα εκατομμυρίων, όπως άλλωστε άλλη συμφωνούμε ότι το κάστο μεταξύ φτωχών και πλουσιών δικαιωμάτων μεγαλώνεται. Σαφώς δεν αποδεκόμαστε κάτια τέτοια, ειδούς ή και η συνάρχη για την υποθέτηση μιας πιο επιθετικής συνδικαλιστικής πολιτικής ενάντια σε όλα αυτά τα αρνητικά φαινόμενα. Δεν είναι δυνατό να αρκούμεστε σε μια προσαρμογή στις πραγματικότητες που διαμαρφώνει το παγκόσμιο κεφάλιτσο.

Σε ό,α αφορά στο πρόβλημα των μεταναστών εργαστών, εδώ θα μου επιτρέψετε να υποθετώ μη σε θέση επίπονης διαφορετική από εκείνη των προλογιστών. Πρόγραμμα, πατερέωμε ότι το πρόβλημα δεν είναι αυτοί

κούπη εωυτού σι μετανάστες εργάτες ή σι θέσεις εργασίας που ανοίγουν γι' αυτούς. Κατά τη γνώμη μας, αυσό που όντως θα μπορούσε να θεωρηθεί πρόβλημα είναι τα αθεμαθέτητα του συγκεκριμένου κλάδου: με δῆλη λόγη, η παράνομη απασχόληση. Το λέω αυτό γιατί ο καλύτερος τρόπος για να μπει ένη φρένο στη μετανάστευση εργατικών κερτών, εφ' όσον αυτό είναι αναγκαίο - και υπόρχουν φορές που υπάρχει τέτοιο φυσικοπότιτα - είναι να γομφαστούνται οι απασχόληση των αλλοδαπών.

Διλίτια, αν πάρουμε για παράδειγμα την κατάσταση εδώ, στην Ελλάδα: μπορείτε να φανεστείτε αυτό που κι εγώ μάλις κάθες έμαθα, ότι δηλαδή τη σημερινή σουν τη εργάσαντα στην Ελλάδα κάπου μεταξύ 600.000 και 1.000.000 αλλοδαπών, πολλοί από τους οποίους απασχαλύνται στο κάρο της ανεργίας της στικυνορίας. Μπορείτε να φανεστείτε ο ότι γίνεται όταν ο αλλοδαπός εργάτης που θα προσλήφθει ο Έλληνας εργοδότης αμέσως μάλις σποδιθανεί από το καράβι που των έφερε ως εδώ θα καλύπτεται πλέον από μια κούπη όλα κανονική αιγαλογική σύμβαση εργασίας με τοκύ στο Ελληνικό έδαφος. Φανεστείτε ο ότι γίνεται από πλευράς Ελληνικής εργοδοτίας όταν δύο αιτούρι οι αλλοδαποί που δεν μιλούν Ελληνικά αύτες είναι ενταγμένοι στην καίνωνας της Ελλάδας, τελικά θα έπρεπε να πληρωθούν με το ίδιο αυτό πμερομήσο δύος και ένας σποιοαδήποτε Έλληνας εργαζόμενος που θα απασχαλύνται από ταν ίδια εργοδότη. Δεν μου φαίνεται ότι υπόρχει πθανότεπα να γίνεται κάτι τέτοια.

Γιο το λόγο αυτό ακριβώς και ποτεύων ακρόδοντα ότι ο καλύτερος τρόπος για να αντιμετωπιστεί το Βέρμο ων μεταναστών εργατών είναι να νομιμοποιηθεί αυτού του είδους π μετανάστευση και να εξορφαλιστεί η δυνοτάτη νόμιμης αποσκόλπησης, καλυπτόμενης από κανονικές αιγαλογικές συμβάσεις, για όλους όσους εκδηλώσουν σκεπτικό ενδιαφέρον. Βλέποντας μάλιστα το συγκεκριμένο σήτημα στα πνασίσια της γενικότερης προβληματικής για τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης καθώς και σε εν διμερείς έναρξης διαφόρων υπουργιών, απόμερα, κρατών-μελών στους κάλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης, πράγματι μας αποσκόλπισε η διάλωση της νέας δεξιάς κυβέρνησης στην Αυστρία, σύμφωνα με την οποία ενδέκεται να υπόρχουν δύο τύποι ένταξης μιας κώρως στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Πινετό, έτσι, ένας διπλωμάτης μεταξύ πρατών-μελών και νέων κρατών-μελών, με αποσέλευμα τι πολίτες των τελευταίων δεν θα έχουν τη δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας από έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Επί τη εικαστή μου θύμκαι την περίπτωση μιας "Ένωσης" -ενός κράτους που είχε ταν όρα "Ένωση" ως ουποτικό του ανθρώπου- όπου παρά ταύτα οι πολίτες του δεν έβανταν δικαίωμα της ελεύθερης κυκλοφορίας. Το δύναμα εκείνου του κράτους πίστων "Εσβιτσική Ένωση" και όχι "Ευρωπαϊκή Ένωση". Πιστεύουμε, λοιπόν, πως κάτι τέτοιο έχει καρίτα σημασία για τις υπουργίες για ένταξη κώρες αλλά και για τους εργαζομένους των εν λόγω κωρών.

Πρέπει να έκαψμε κατά νόο το γεγονός ότι πρίν ενταχθούμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα κληθούμε σε δημοψήφισμα-στις κώρες μας με θέμα αυτή ακριβώς την ένταξη. Πως θα μπορούσαμε, λοιπόν, να πείσουμε τους εργαζομένους και τα μέλη των εργατικών ομαστεύων στις κώρες αυτές ότι πράγματι θα υπόρχουν τα εκέγγια για την ελεύθερη κυκλοφορία κεφαλατίων, σιασθών και υπηρεσιών αλλά όχι και για μιαν ελεύθερη κυκλοφορία ανθρώπων, εργαζομένων; Γιατί τότε, βέβαια, θα λεθεί το ερώτημα: Τελικά ποινιν αφελέτι αυτή π ένταξη στην Ευρώπη; Εμίς ή το κεφάλιστο; Εμείς γνωρίζουμε ότι το κεφάλαιο δεν έχει κάποια ιδιαίτερη σημασία αυτή την ένταξη, αφού πάντα από τώρα υπόρχουν οι εγγυήσεις για την ελεύθερη κυκλοφορία των κειμελίσιων. Αυτό που χρειαζόμαστε, λοιπόν, είναι εκδύγμα για την ελεύθερη κυκλοφορία εργαζομένων, την ελεύθερη διεκίνηση εργατικών κερτών πάντα από τη σημερινή της ένταξης μιας κώρας και πράγματι ποτεύων πως κάτι τέτοιο θα λύσει το πρόβλημα των παράνομων εργατών, των παράνομων μεταναστών εργατών.

STEFANO BIANCHI, Γεν. Γραμματέας CGIL
Εκπρόσωπος: CGIL - CISL - UIL

I T A L I A
R O M A

Οι εκπρόσωποι της CGIL ROMA - LAZIO. Από αριστερά: Sergio Cariati Γραμματέας Διεθνών Σχέσεων, Stefano Bianchi Τελωνός Γραμματέας και ο Επαρχιακός Συνδικαλιστικός Γραμματάρας της UIL ROMA - LAZIO, Franco Dore

Στηρίζεται από αριστερά: ο εκπρόσωπος της CISL ROMA - LAZIO, Gabriele Antinori, Υπεύθυνος Διεθνών Σχέσεων

Kαλημέρα σας. Προσφανώς ευχαριστώ τους φίλους και συναδέλφους του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας, εξ ανθυπαρτίας της CGIL της Ρώμης.

Τα τελευταία χρόνα ήσαν ιδιαίτερα δύσκολα για τη Ρώμη και τους κατοίκους της. Οι δισκούλες που αντιμετωπίσαμε αφείλονται κατ' αρχήν στη μεγάλη μείωση των δημοσίων δαπανών, οι οποίες ανέκαθεν αντιπροσώπευαν στην πόλη μας την βασική αναπτυξιακή έξοχα της αικανομίας. Στη συνέχεια θεωρήθηκαν χώρα διάφορες αλλαγές στο αρμόστοντο σύστημα της Ιταλίας, αλλαγές που διαφοροποιήθηκαν τον ρόλο της Ρώμης ως κέντρου. Τέλος, η απελευθέρωση των συγρόφων στους κλόδους των υπηρεσιών της ΔΕΚΟ (ενέργεια, τηλεπανοικίας κλπ) άλλαξε τη δομή τους και ενδιάμεσα οι υπηρεσίες, εδνικαςής ή και τοπικής, έχουν έφερε τη Ρώμη και προσεύχερον αποσακάλπων κυρίως στη Ρώμη, τώρα διασκέψονται τα κέντρα τους. Η αύματωση αυτών των τριών παραμέτρων διπλωμάργησε μέσα σε λίγα χρόνια μα κατέβασε με εξαιρετική λαμπερή ιαρροποίηση. Η πόλη της Ρώμης δεν είναι πιο στη δέκατη θέση της εθνικής κατάταξης, νε ότι έκανε με το ΑΕΠ, αλλά στην δέκατη έβδομη θέση. Ο αριθμός των εργαζόμενων μειώθηκε κατά 48.000, κυρίως στο βιομηχανικό και γηωργικό τομέα. Ο αριθμός των ανέργων αυξήθηκε κατά 41.000 και τα ποσοστά συνεργίας το 1998 έρθισαν στα ανώτερα μέκρι σήμερα σημείο του 12,2%. Η αγορά εργασίας υπέστη τα τελευταία χρόνια μα έντονη απλευτήρωση, με εκτεταμένη εφαρμογή της μερικής και προσωμηνής αποσακάλπωσης. Σήμερα στη Ρώμη υπολογίζεται ότι αποσακαλούνται σε όπιστες μορφές εργασίας περίπου 140.000 άτομα, αριθμός που αντιπροσωπεύει το 10,7% του εργατικού δυναμικού της Ρώμης. Οι αποσακαλούμενοι μερικώς καλύπτουν το 19,2% του συνόλου της εργασίας στην πόλη μας. Εξυποκαθίστηκε ότι δημιουργήθηκαν πιο συνθήκες προϋπόθεσης φιλόκτητης που εξακολουθήθηκαν μετάνοιαν στο έπακρο την καταναλωτική πανεύτυχη της πλησιότητας της Ρώμης. Ως ανάλογης μετρήσεις, δεδομένου πως της καταναλωτικής δύναμης κατά 8-9 μονάδες, σε σχέση με τα σύγχρονα εθνικά πρόσωπα.

Την ίδια χρονική περίοδο αυξήθηκε το μετανδιστεύσιμο κατά 14.000 ετσισίως, φθέγνοντας στο τέλος του 1998 από αριθμό των 185.000 ατόμων που αντιπροσωπεύει το 6,6% του γηπεύθυνου της πόλης. Όλα τα σενάρια οδη-

γαύν στη διοπίστωση ότι οι δινοτάσπες ανάπτυξης της πρωτεύουσας για το έτος 2001 θα είναι καμπύλωτερες από αυτές, των άλλων απασικών περιοχών στο κέντρο και στο βορρά της χώρας μας.

Μεταξύ άλλων η επίσηση αύξησης των δημοσίων δαπανών είναι στην παρόδος φθινό πάνω στο αποσθέτο των παιδικών τάξεων αεροπλάνους κλάδους της αιγανομίας και δεν έχουμε αναπτυξιακή πνοή. Διαστυχώς δεν κατόφερε να αναπτύξει αυτό το ρεύμα μέλωσης της αποσχόλησης.

Αντιμέτωπο με την κατάσταση αυτή εδώ και πολλά κατρά το συνδικαλιστικό κίνημα της Ρόδου, με από κανούν ενέργειες των φορέων του, κατέβινε ότι η Ρόδη πινδύνευε να μην περιλαμβάνεται τόλεν στην κατάλογο των μεγάλων ευρωπαϊκών πρωτευουσών. Παράλληλα στέπεις από τις δημοσικές αρχές και τους εργαδότες να δοκιμάσουν στη συντηνεκά προγράμματα για την ανάπτυξη και αποσχόληση. Μετά από πολλές προσπάθειες που επανειλημμένα έπειραν στα κενά, τον περαιωμένο δεκάεμβριο ξεκίνησε μια διαδικασία συζητήσεων για το σκοπό αυτό. Προτόν τας διοδικοσίας αυτής υπήρξε ένα έγγραφο που περιλαμβάνει τρία βασικά σημεία.

Περιλαμβάνει κατ' εργαλύ μια συνάντηση της κατάστασης στην πόλη της Ρόδου. Σημειώνεται τα τοκικά σημεία, τα πλεονεκτήματα που προσφέρονται και στα οποία μπορεί κανείς να βασιστεί για τη δημιουργία νέων αναπτυξιακών στρατηγικών, καθώς και τα εργαλεία που χρειάζεται να ενεργοποιήσουν σε σύντομο χρονικό διάστημα, δημος που στήριξε έντονων πρωτοβουλιών του ιδιωτικού τομέα, κυρίως σε δια έσοι σκέψη με τα υλικά και τις τεχνολογίες. Σημειώνεται την ανώγυρη μηχανισμούς με επαρτίσας πρωτότοπης πιλοτικής αεροπορίας επίπεδο και την ανάγκη να απελαύνθουν στη διοδικοσίας στήριξης των επικειρυματικών πρωτοβουλιών στην περιοχή. Η υπογραφή αυτής της συμφωνίας, αυτού του γραμματίου, θα λάβῃ τεθωνότατα χώρα τις αρμόδιες απόδημες εβδομάδες και θα εμπλέξει όμεσο το Δήμο, τις εργαδοτικές οργανώσεις και τα συνδικάτα και, στη συνέχεια, το χρηματοποιητικό αύστημα, το Πανεπιστήμιο και ευρύτερους κύκλους.

Αυτό θα είναι η πρώτη πράξη. Κατάπιν θα πράξειρθουμε στην εξέταση και αναμετάπτωση των επιπλέοντων κατώ κλίδω, και θα επιφανισθούμε ποιος είναι οι παρεμβάσεις που εναποματώνουν αυτές τις νέες στρατηγικές, το κανονισμό σκεδιά και τη στήριξη στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις που αποτελούν την ρασοκοκαλιά της αιγανομίας της πόλης της Ρόδου. Επονόμωσης δημόσιου και ιδιωτικού κεφαλαίου, χρόνος και ερόπος πραγματοποίησης τους, δινοτάσπες αποσκόλπωσης, μάντυπος ή μη, ευρέα χρήση των δινοτασιών καθάρισης, είναι τα μέτρα που θα κριτηριοποιηθούν. Η μελέτη μας έχει πέθη ξωχαρίστη ότι το τοκικό τμήμα της συναντομίας της πόλης βρίσκεται στους παραγαγηκούς κλάδους της επικοινωνίας και πλεκτρονικής. Οι επικειρήσεις που βρίσκονται ίδιοι στην περιοχή της Ρόδου, με ταν μεγάλο αριθμό τους και τις εξειδικεύσεις τους συντηγάρων στην κατεύθυνση αυτή. Ένα άλλο τοκικό απειλεί της πόλης αποτελεί η αλγοποίηση της τεράστιας πολιτιστικής αρχαιολογικής κληρονομιάς που διαθέτει. Μεταξύ άλλων χρειάζεται να συνεργοσθούμε για να συνδιδούμε αυτούς τους δύο κύρους, για να δημιουργήσουμε αυτό τον ιδιαίτερο χαρακτήρα της πόλης, την προσαρθρόντη για να μπορέσουμε να παρουσιάσουμε στην παγκόσμια πρόσωπο στη νέα παγκοσμιοποιημένη σιγφρά. Είναι καθορό ότι οι επιλογές προτεραιοτήτων μας υποκρεώνουν να τερματίσουμε τις αξίες και τάξιδες αλλαγές δεν περιορίζονται μόνο στη συντηνεκά αλλά όποια και άλλων κλαδών της αιγανομίας. Χρειάζεται, πέρα από τη διατήρηση της πολιτιστικής μας κληρονομιάς να ληφθούν μέτρα και για την προστασία των αιτικών των πόλης, με τρόπο ώστε τη προμητευτικότητα και το τουρισμός να μην καταστρέψουν το χωτικό μας χώρο. Χρειάζεται όμως και η διαδικασία απελευθέρωσης που θα προφέρει μεγάλες ευκαιρίες για κανονέμες παρεμβάσεις και δημιουργία των κατάλληλων πιστοδομών.

Εκάστοτε από όλα αυτά, θα πρέπει να συνεχισθούν τι διαδικασίες υπελευθέρωσης των υπηρεσιών, ο εκσυγχρονισμός της δημόσιας και δημοτικής διοίκησης, η ανασυγκρότηση της κοινωνικής πράντας και κοινωνικής ασφάλισης. Χρειάζονται νομοθετικές παρεμβάσεις για να ενδυναμώσουν το σίσημο συμμετοχής και υπευθύνοτησης. Στο κέντρο δίλημα αυτής της προσπάθειας, η αποκεντρωμένο διοικητικό σύστημα που δημιουργεί νέες δινομικές στις ευρύτερες απακή περιοχές, κριτάζεται να κάνει παρεμβάσεις που θα ενισχύουν το σίσημο πολιτείας και ότι κατο-

πολεμούν τον κοινωνικό αποκλεισμό. Κυρίως στις περιοχές των μεταναστών.

Σε σχέση με αυτή την αυγοκερπτόντη εργασία, ο δήμος θα εκπονήσει τις αμέσως επόμενες μέρες ένα πρόγραμμα στρατηγικής ανάπτυξης της πόλης, στο οποίο θα εμπλέκονται ενεργό δλοι οι βασικοί φορείς που μπορούν να ενισχύσουν το έργο, με βάση τις αποφάσεις της Βαρκελώνης.

Ηλιόπολη, συνδέεται, πως είναι το έργο μας για την ανάπτυξη και την αποστολή που θέλουμε. Εστι θα προχωρήσουμε με ριθμούς γρήγορους και θα μπορέσουμε να εντάξουμε το στρατηγικό αυτό σκέδιο σε ένα ευρύτερο σκέδιο ανάπτυξης της περιοχής. Τέσσες πρωταβιτικές πυραριζούν δυναμικές ανάπτυξης που θα δράσουν πολλαπλοποιητικά σε όλη την περιοχή.

Μέχρι στιγμής μήλισα κυρίως για τοπικές πολιτικές. Όμως οι συνδικαλιστικές αυτές πολιτικές αει τοπικά επίπεδο εντάξουνται σε μια γενικότερη πολιτική, εθνικής εμβέλειας. Πιστεύουμε ότι ο συντηρητισμός μπορεί να αποτελέσει μονόλιχη ανάπτυξης και μεγάλη ευκαιρία για την βελτίωση των συνθηκών ζωής των εργαζομένων και των ασθενών στερκών στρατιώτων της κοινωνίας. Ακριβώς γι' αυτό θεωρούμε ότι η ανταγωνιστικότητα θα πρέπει να έχει και μη διενοτική ικανότητα ριθμοτοκού χαρακτήρα. Ωστόσο δυνατότητα να μπορεί να ελέγχει και να ριθμίζει τις δικές της δυναμικές και τα δικά της αρνητικά στοιχεία. Αυτή η ικανότητα πιστορικής διοικοπλίζεται με την μέθοδο της συμμετοχής και συναθέσεως, καθώς και με την ανάπτυξη και ενοποίηση των κοινωνικών δικτείων ασφαλίσεων και της εργασίας. Για τους λόγους αυτούς και σε ότι έχει σκέψη με την μετανάστευση, εμπορεύεται υπέρ μιας προγραμματισμένης αποδοχής ξένων μεταναστών με βάση τις συνθήκες αποσκόπησης και την κοινωνική προγματικότητα της περιοχής κατά υπέρ ενός πλήρως ελεύθερου και χωρίς περιορισμούς τρόπου εισόδου. Και αυτό, για να αποφύγουμε ακραίες πολιτικές εκφράσεις που στην κύρια μας σήνα δύνη προγματώνται με τη δημοσιεύση πολιτικού κόμματος. Για να αποφύγουμε να τινάωσουν αυτές τις ξενοφοβικές απόψεις που κατέληξαν στην Αυστρία με τη δημοσιεύση αυτής της νέας κυβέρνησης.

Σε ότι έχει σκέψη με τα ιαράτια εργασία, πιστεύουμε ότι ένας νόμος για τις 35 ώρες αποσκόπησης είναι απορίτης. Λίγες υπόψην οσος ότι η μέση εβδομαδιαία αποσκόπηση στην Ισπανία είναι 36 με 38 ώρες. Όμως, πέρα από τη νομοθετική ρύθμιση, χρειάζεται να διασφαλίσουμε την ουσιοτητική διαδικασία μείονται των ωρών αποσκόπησης, μέσω της εθνικής αυλογονικής σύμβασης ή των συμβάσεων με τις επιχειρήσεις. Στην Ισπανία το πρόβλημα δεν παρουσιάζεται ως μείωση του αρρείου με νομοθετική ρύθμιση. Είναι βέβαιο και αυτό. Άλλα κυρίως είναι η διασφάλιση της εφαρμογής αυτής της νομοθετικής ή συμβασιούς ρύθμισης. Στην Ισπανία υπέρκουν κλάδοι που έχουν σύλληψη για 36 ώρες εβδομαδιαίας εργασίας, αλλά αυτά καταστρέπεται και δουλεύουν 42 και 44 ώρες. Το πρόβλημα λαταρίζει νόμοθετικά, όλοδ με μια ταχυρή αυλογονίστια, με τακτική της εργασίας, στις μέσω εθνικής αυλογονικής σύμβασης με μείωση την έστασης εργασίας, είτε μέσω των συμβάσεων με επιχειρήσεις, δημιουργώντας τις κατάλληλες συνθήκες για τη μείωση των ωρών εργασίας, χωρίς αυτό να απειλήνεται κανένα και δημιουργώνται συνθήκες για διεύρυνση της αποσκόπησης.

Τέλος, σε σχέση με την πρόσωπη που έγινε για την στήριξη των ασθενέστερων οικονομιών, τη συστήσηση άγκων ξύριστε, συνεχίζεται ακόμη. Αυτές τις μέρες στην Ισπανία, μεσάζει άλλον, συμπεφύει και το πέγιον των χρεών των οποίων είναι πλέον εκελεσμένες από την άποψη αυτή. Πιστεύωντας ότι θα πρέπει να αιτεπεθύμησην μέτρα που θα μπορέσουν να βιοθίσουν στην οικοδόμηση. Ωστόσο δυνατότητα η έξοδος τόσων εργαζομένων προς τις πλέον εύρωστες οικονομικές χώρες. Αυτά σημαίνει ότι το συνδικαλιστικό κίνημα στις μεγάλες πρωτεύουσες της Ευρώπης θα πρέπει να κάνει κάτιο περιοδόσερο για να επερεάσει τη συζήτηση και τις πολιτικές στηλογές των κυβερνήσεων στην κατεύθυνση αυτή. Στις μεγάλες πρωτεύουσες τη διοδικασίες καινοτομιών και μεταβολών είναι το γρήγορες και πιο ριζικό. Εποτε θα προσθέτουμε στην πρωταβιτική πρωτεύουσα της Βαρκελώνης αυτήν την πρωταβιτική πρωτεύουσα της Βαρκελώνης.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Kαλημέρα σε όλους σας. Θα πέθει κατ' αρχή να απευθύνω κατρεπομόδια σε όλες τις φίλες οργανώσεις που παρίστανται στην αυτή τη διάσκεψη. Έσσαν αφορό στα γηπέματα που έχουν τεθεί εδώ, υπ' άψο για τις συγχρόνιση, που είναι όλα θέματα επίκαιρα, προβλήματα της καθημερινότητάς μας, σημεία που εγγράφονται στον κύκλο των προσποθεκών και των εργασιών των συνδικαλιστικών μας οργανώσεων. Περισσότερο όμως από αποδήμοτε άλλο, π οποσδήποτε φαίνεται ότι είναι πρόβλημα που απασχολεί όλες τις κοινωνίες. Έτσι όμως έχουμε να κάνουμε με αις κοινωνίες και τα προβλήματά τους, να μίζω ότι έχει σημασία να ξέρουμε και ποιος είναι εκείνος που θα επιφέρει τις προγραμματικές κατασέρμεις αλλαγές σε μια κοινωνία. Πιστεύω, ακόμα, ότι ο βαθμός ευθύνης που ο καθένος από εμάς έχει απέναντι στο κοινωνικό αύνολο διαφέρει. Δεν αρκεί, λοιπόν, να διαγνώσουμε ένα πρόβλημα ως "κοινωνικό" ή να αποφανθούμε ότι ένα κάτιο παρέα αφορά άλλοτε το κοινωνικό αύνολο, ότι θέλουμε να ευαισθητοποιήσουμε τις νέο-φιλελεύθερες πολιτικές. Δεν εξυπρετεί, εξ' άλλου, μια τάσσια σεδωπή, την ανάγκη προσαρμογής των πολιτικών που σι εθνικές κυβερνήσεις εφαρμόζουν σε ωπικό επίπεδο: ούτε δέβαινα για να αλλάξουν σι στάσεις κατα συμπεριφορές που έχει μέχρι αύτη παθητικά η εργοδοσία στην επδίωξή της να κερδογάγει ποτέ βασίλισσα και σύμφωνα με τα συμφέροντά της τις δραστηριότητες των επιχειρήσεων. Είναι γεγονός ότι εργαζόμενοι και εργασικά αυνδικάτα αικάνα ερίζουν ως προς τα κάτια που θα αποσχόλησης αλλά και ως προς τις ενέργειες που θα μπορούσαν να αποσελέσουν τη λύση στα αυγεκριμένο πρόβλημα. Είναι κάτι συναρμόνισμα σιφού-άύτε στην ίδια θέση βριοκόμιστες άλλοι, αύτε και σι στάχι που επιδιώκουμε είναι καινοτ. Υπάρχουν πράγματα λόγοι για τους αποσίους οι δικαίοι μας προβληματισμοί δεν αιματίποιν με τους προβληματισμούς της εργοδοσίας και των εθνικών κυβερνήσεων. Πιστεύω ότι αυτό που καταφέρνει η Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων σε συνεργασία με την Ευρωπαϊκή Ένωση είναι να συνεγάγει τα κάτια που εποσχόλησης σε κεντρικό προβληματισμό, κάτι που ως αποσέλεσμα

JOAO TORRADO, Μέλος της Εκπλεσικής
Επιτροπής της CGTP-IN

Π Ο Ρ Τ Ο Τ Α Λ Ι Α Α Ι Σ Σ Α Β Ο Ν Α

Η ιντεργενερατική της CGTP-IN Αισαβάνων.
Από αριστερά: Sara Canavezes και Joao Torrado

αναμένεται ότι θα έχει την εξουσιόν σταθερής εργασίας για όλους τους εργαζομένους καθώς πότε διαβίβεται το κατώφλι του 2005 απόντα.

Είναι γεγονός ότι άλλοι μας μιλάμε για αποσκόλπιο. Είμαστε, ωστόσο, βέβαιος ότι την αποσκόλπιο δεν την εκλαμβάνουμε όλοι με τον ίδιο τρόπο. Υπάρχουν εκείνοι που κάνουν λόγο για μερική αποσκόλπιο, όπως επίσης και εκείνοι που μιλούν για μερική του ωραρίου άλλο με παραλληλή μείωση των μισθών. Κάποιοι αυξητούν το θέμα της ευελιξίας με κάθε τίμημα ενώ κάποιοι άλλοι αποθέωνται την πολυμέρεια άλλα καιρικά επιδίκευση. Για μας πάντως, πιστεύω ότι τα πρόγραμμα είναι ξεκάθαρα: αυτό που μας ενδιοφέρει να κουβεντιάσουμε είναι για αποσκόλπιο σταθερή θάση και ποιοτική.

Το δράμα μας αποσκόλπιος εξασφαλισμένης και απολλαγμένης από αβεβαίοτης δεν είναι ουτοπία, είναι κάτιο το εφικτό. Όσο για την ποιοτική αποσκόλπιο, ώς τέτοια κρίνουμε ότι την αποσκόλπιο εκείνη που επιδιώκεται κανένας με αποιονθήσεις έμμετρα άλλα στην εργασία που κατοικούνται με συγκεκριμένα δικαιώματα. Η ποιοτική αποσκόλπιο είναι στόχος που πρέπει να επιδιώκουμε διαρκώς.

Στην Πορτογαλία τα ποσθετά ανεργίας μειώθηκαν καθώς αυξήθηκε ο αριθμός εκείνων που μπόρεσαν να βρουν αποσκόλπιο - αύξηση της τάξης του 2% περίπου. Θα μπορούσαμε να πούμε πως μα τέτοια εξέλιξη πήντε γενικότερη θετική. Κι όμως, η κατάσταση αυτή τελικά κρύβεται πίσω της μιας άλλης, διαφορετική προγραμματικότητα. Η αύξηση του αριθμού των εργαζομένων έγγινε με κόστος την απώλεια εργάμενων αποσκόλπιων στο χώρο των ανειδίκευτων εργασιών. Να σημειωθεί, δε, ότι γυναίκες και ποιδιά είναι εκείνοι που περισσότερο πλήριστον από αυτή την κατάσταση, πόσο μάλλον καθώς από της τάξης αυτών των πολιτών προέρχεται το 41% από ευκατηγοριακά και πάγως μη σταθερά αποσκόλπιομενων. Από τα στατικά, άλλωστε, που υπάρχουν και τις σταυρωτές που έχουν δει το φως της δημοσιότητας φαίνεται ότι τάσσει στην Πορτογαλία - ίνως μάλιστα εντονότερα στο χώρο μας - άλλο και σε διάφορες άλλες χώρες, η κατάσταση αυτή πλήρισε σοβαρό το επίπεδο της ανταγωνιστικότητας. Να σημειωθεί, επίσης, ότι στις τάξης αυτών των εργαζομένων η ανεργία αυξήθηκε στην Πορτογαλία, φτάνοντας το 10%.

Προς επίρρωση, λοιπόν, της διαφορετικής απαρτίς γυναίκας υπό την οποία προσεγγίζεται ο υποκειμός ανάμεσα στην αποσκόλπιο και την ανεργία, όπως άλλωστε και προς υπογράμμιση του τρόπου που αμός αναλαμβανόμαστε το πρόβλημα κατ τα δύο σκεπτικά διεκδικούμε, ανακατηνώνομε ότι την 23^η Μαρτίου, πρεμορινή κατά την οποία όπως πότε ανακοίνωσε η κυρία Επίτροπος, θα πραγματοποιηθεί η Πανευρωπαϊκή συνδιάσκεψη στη Λισσαβώνα, εμείς, σε επίπεδα CGTP θα πραγματοποιήσουμε μεριδιανή εθνική εκδήλωση στο χώρο όπου θα αναπτύξει τις εργασίες της η εν λόγω συνδιάσκεψη. Είγουρα υπόρχουν εκείνοι που θα μας μιλίσουν με νούμερα και στατιστικές προσποθώντας να τεκμηριώσουν προγράμματα για τη δημιουργία θέσεων εργασίας και ευκατηγοριών αποσκόλπιων. Κα οας πω, ώς χαρακτηριστικό παρόβετο, πως εν στην Πορτογαλία είχαν δημιουργηθεί στην πράξη άλλες εκείνες οι θέσεις εργασίας που εξαγγέλπικαν και προσαποτίθηκαν σε πραγματικό επίπεδο θα ήταν οδύνατο να βρεθούν αριστερά εργαζόμενοι για να τις καλύψουν.

Με τους μετανάστες, βέβαια, ει πρόγραμμα αλλάζουν. Το πρόβλημα των μεταναστών στην Πορτογαλία δρασε να γίνεται έντονο το τελευταίο 25 χρόνια, κοινώς η μια μετά την άλλη στην ποικιλία της Πορτογαλίας στην Αφρική άρκειν να αποκειμένη την ανεξαρτησία τους. Σε μια πρώτη προσπόθεια να διευθευθεί το σπίτιμο - κατ με την πεποίθηση πως μια τέτοια στάση ήταν κατ η ποικιλή - οργανώθηκαν διαδοκικά τρεις περίσσοι νομιμαποίησης. Θα πρέπει, κατ' αρχή να σημειωθεί πως οι Αφρικανοί εργάτες στην Πορτογαλία είναι εκείνοι που πληρώνονται λιγότερο, δεν έχουν δικαιώματα και που πέφτουν θύματα σε κάθε είδους διακρίσεις κι εκπλασμούς. Όπως και να έχει το πρόγραμμα, πάνω ας, περέσι που εκείνοι που δημορφεί

Αυτό που χρειαζόμαστε είναι περαιτέρω κύκλοι νομιμοποιήσεων σε συνδυασμό με τη διαρκή δύο και συσταστική παρέμβαση των εργατικών συνδικάτων με στόχο την αύξηση των βεμελιώδων αρχών ώστε να έχουν και ουτοί οι εργαζόμενοι στην ευκαρίστια να απολαμβάνουν όλα τα κοινωνικά, απομεκά και ουλλογικά δικαιώματα που τους προσήκουν σε μια βάση απόλιτης ιδιοτύπως. Το καλό παράδειγμα θα γινέται παραλλία να δοθεί από το ίδιο το Κράτος - και μια αρκεί για κάτια τέτοιο είναι η σύναψη των συμφάσεων για τα μεγάλα διμόδια έργα, εκεί όπου τα Αφρικανικά εργατικά κέρατα αποσκαλωδύνουν κατά κάρα κάτω από ένα κατίεστας αδικίας, διακρίσεων και κοινωνικού αποκλεισμού. Τονίζω ότι πάλι ότι για εμός, υπερ ΣΕΤΡ, η λύση στο πρόβλημα των μεταναστών εργαζομένων θρίακεται στη νομιμοποίησή τους και στην παρακή προς υιοθέματα της δυνατότητας να απολαύσουν όλα τα δικαιώματα που ανήκουν στους εργαζομένους. Άλλωστε, στην Πορτογαλία, σήμερα, οι μετανάστες εργαζόμενοι δεν προέρχονται μάντι από τις Αφρικανικές χώρες αλλά και από ένα σιωρό άλλα κράτη. Αυτός είναι, λοιπόν, ο δρόμος που πιστεύω ότι πρέπει να πάρουμε, αυτή την πορεία πρέπει να ακολουθήσουμε.

Τελειώνοντας, ένα μεγάλο ευχαριστώ στους διοργανωτές για την ευκαρίστια που μου έδωσαν να κάνω αυτή την παρέμβαση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝ ΝΙΑΡΟΥ, Γεν. Γραμματίος CSOR
Εκπρόσωπος: CNSUR - FRATJA, CSOR, CARTEL ALFA

Ρ Ο Υ Μ Α Ν Ι Α
Β ΟΥ Κ Ο Υ Ρ Ε Σ Τ Ι

Kύριε πρόεδρε, συγχαρητή. Προεδρείο, κυρίες και κύριοι συμμετέχοντες στην διάσκεψη. Είναι πολύ μεγάλη τιμή για την αντιπροσωπεία της Ρουμανίας, η αντιπροσωπεία η οποία αποτελείται από εκπροσώπους τριών οργανώσεων, το συνδικάτο FRATJA, το συνδικάτο ALFA και την Συνομοσπονδία Δημοκρατικών Συνδικάτων, να συμμετάσσει σε αυτή τη διάσκεψη, της οποίας το κεντρικό θέμα είναι ένα βασικό πρόβλημα της σύγχρονης κοινωνίας, διπλαδόν η απασχόληση και οι επιπλόσιες από την ανεργία.

Μετά την πρώτη περίοδο των ομηλιών, παρουσιάσθηκαν διαφορετικές απόψεις, ακόμα και εκ διαμέτρου αντίθετες, αλλά αυτό αποδεικνύει, ότι στη χώρα που γεννήθηκε η δημοκρατία, διπλαδό η Ελλάδα, όπου αισθανόμαστε τα βήματα του Περικλή, του Αριστοτελή και του Σωκράτη, επενδύμασθηκε στη χώρα στην οποία γεννήθηκε η δημοκρατία, ήταν φυσικά, οι απόψεις να είναι πολὺ διαφορετικές. Ήσσος και εδώ ήταν διαφορετικές ωστόσο αυτές οι προσεγγίσεις, είχαν ένα καινό σημείο. Την ανάγκη να συγχωνεύσει δύο μαζί για την αντιμετώπιση της υποαποστάλωσης, για την μείωση της ανεργίας, π οποία κατό τη γνώμη μας είναι η βασική αιτία της φτώχειας, φτώχεια η οποία αφορά σήμερα πάνω από δύο δισεκατομμύρια ανθρώπους.

Και στη Ρουμανία, όπως άλλωστε και σε άλλες χώρες της κεντρικής και της ανατολικής Ευρώπης, η ανεργία έκανε την εμφάνισή της μετά το 1990. Σήμερα, υπάρχουν στη Ρουμανία, πάνω από 1.000.000 άνεργοι. Είναι ο επίσημος αριθμός. Υπάρχουν διπλαδόι και κάποιοι δύλιοι, στη λεγόμενη γκρίζα γράμμα.

Το πασσατό ανεργίας είναι 10% έως 12%, αλλά υπάρχουν και περιοχές, όπου η ανεργία υπερβαίνει το 20%. Πολύ σοβαρό χτίτημα, είναι η μείωση του αριθμού των μισθωτών. Από 8.200.000 που ήταν το 1990, σε 4.600.000, το 1999. Μειώθηκαν διπλαδόι κατά 3.600.000 οι μισθωτοί.

Πίστι σοβαρή είναι η κατάσταση στη βιομηχανία, όπου ο αριθμός των υποασκούμενων εκεί μειώθηκε περισσότερο από το μισό. Από 3.800.000, σε 1.800.000.

Η Ρουμανία συντροφεύεται:

Δημήτριος Αντιπρόεδρος και Lucia Voiescu, Τομής του Συνδικάτου Αερομεταφορών του CARTEL ALFA, Ηγετική Γενικότητα, Πρόεδρος της Επαρκούτης Οργάνωσης του Bebau και Radu Carnei, Πρόεδρος της Επαρκούτης Οργάνωσης του Blauu από την FRATJA.

Το ίδιο σπάδινη είναι η κατάσταση σε ακέπι με τα επιβόμβατα ανεργίες, τα οποία συνέρχονται στο ποσόν των 30 δισεκατομμύριων το μήνα, πράγμα το οποίο αποτελεί ότι οι άνεργοι βραβεύονται σε μία κατάσταση πλήρους φτώκειας και εξοθίλιωσης.

Ένα σημείο ελπίδιος, πάντα το γεγονός ότι η Ρουμανία έγινε δεκτή στις διαπραγματεύσεις για την εισαγωγή της στη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτό θα σημάνει και μία σικονομική ανάπτυξη και ελπίζουμε ότι αυτό θα δημιουργήσει και βέσεις αποσκόπησης και κατεπέκτασης θα οδηγήσει στη μείωση της ανεργίας. Από το 1990, τα τελευταία δέκα χρόνια, θα ήθελα να θας επομένων, δει αν ξένες επενδύσεις στη Ρουμανία ήσουν 4.000.000 δολάρια, ωστόσο αυτό το ποσό είναι πολύ μικρό για τις ανάγκες της Ρουμανίας, παίρνοντας υπόψη ότι άλλες χώρες από την περιοχή, πήρανε οιφώνες πολύ περισσότερα χρήματα από αυτές τις επενδύσεις.

Σκοπός αυτής της διάσκεψης, δεν είναι μόνο να επανηφωνει τις αιτίες της ανεργίας, οι οποίες άλλωστε είναι και γνωστές, αλλά να βρει λύσεις για την αντιμετώπισή της και τη μείωσή της και να συγκαταθεί ότι για γίνονται αυτές οι προτάσεις, πράγματι κάποια.

Η παγκοσμιοπότιση, πάνω στην οποία έγιναν πολλές συναφορές κατά τη χθεσινή πιμέρα διάσκεψης, είναι η έννοια του μεγάλου κεφαλαίου, για να έστει τό μεγαλύτερο κέρδος. Πρέπει και τα συνδικάτα να κάνουν το ίσο πρόστιμο, για να μπαρέσουν να αποβάλουν μία κατενομή δίκαιη του παγκόσμιου κέρδους, αυτού δηλαδή που αποκομίζεται από τις διαφορετικές διαδικασίες.

Η δράση των παγκόσμιας εμβέλειας συνδικαλιστικών οργανώσεων, είναι σήμερα, περισσότερο συναγκαία από ποτέ και η αρχή ήδη έγινε στο Σιάτλ, στο Νταβός και στη Μπαγκόκ. Άλλα συντά πολλά, αυτό το ζεκτινόμα πρέπει να συνεκπλησθεί και να συντονισθεί, από τις μεγάλες διεθνούς εμβέλειας συνδικαλιστικές οργανώσεις.

Πρέπει να προκύψει ένα συγκεκριμένο πρόγραμμα για την μείωση της ανεργίας, που να είναι το αποτέλεσμα ενός περιεκτικού και αποτελεσματικού καινοτομικού διαλόγου, σε εθνικό και διεθνές επίπεδο.

Κινηνούμε, θα θέλαμε να θας τυχαριστήσουμε και να θας συγχαρούμε τους διοιγητικές, για την εξιστρετική αργάνωση, για τις εξιστρετικές συνθήκες που μας προσφέρθηκαν και για την κασπληκτική φιλοξενία.

Σας ευχαριστώ,

■ **MANUEL SELFA**, Μέλος της Εκτελ. Επιτροπής και Γραμματέας Εκπρόσωπος της USMR-CCOO

Τ Σ Π Α Ν Ι Α Μ Α Δ Ρ Ι Τ Η

Ο Εκπρόσωπος της USMR-CCOO, Manuel Selfa

Kαλημέρα σας. Αρχίζοντας, θα ήθελα να ευχαριστήσω τους υπεύθυνους του Εργατικού Κέντρου Αθηνών για την πρόσκληση που μου έκαναν. Επίσης, τξ' ανώτατος της CCOO της Μαδρίτης για καιρείσθια άλλες τις αντιπροσωπίες που παρίστανται σ' αυτή την περίοδο. Πράττω, εξ' άλλου, να συγχαρέψλους τους συναδέλφους και τις συναδέλφιστρες του Εργατικού Κέντρου για τη διοργάνωση αυτής της συνθητικής. Βέμα της πορέμβασής μου είναι η συνεργία και οι εργαστικές σχέσεις, ενώ η συνάδελφός μου Άππα θα μιλήσει για το σήτημα της μετανάστευσης.

Η πραγματικότητα που σήμερα βιώνουμε στην Ισπανία - όπου τα πιο στάτα ανεργίας μπερβαίνουν το μέσο φρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης - είναι ότι παρά τη συνεχιζόμενη οικονομική ανάπτυξη της χώρας μας, η συγκεκριμένη αναλογία εξακολουθεί να βρίσκεται πάνω από το μέσο Ευρωπαϊκό επίπεδο. Πρόσφατη έρευνα που έγινε στις τάξεις του ικανού για αποκόλληση ισπανικού πληθυσμού ενέπιμος τα ποσοποιά μετρήσις στο 15,43% ή 2.562.000 άτομα, κι αυτό παρά το γεγονός ότι κατά τα έτη 1999 ο αριθμός των ανέργων μειώθηκε κατά 400.400 άτομα, κατεβάσοντας το εθνικό ποσοστό ανεργίας κατά τρεις μονάδες σε σύγκριση με εκείνο που πήδωμα μου παρουσιάζει στο παρελθόν.

Στην διετοπική περιφέρεια της Μαδρίτης το ποσοστό ανεργίας ανέρχεται σε 12,22 %, πρόγραμμα που σημαίνει ότι 275.000 άτομα στην περιοχή αυτή βρίσκονται χωρίς εργασιακή αποτακτήση. Τα πιο στάτα εποικοδόμησης είναι της Αζός συ 32,6%. Αυτή είναι, λοιπόν, η εικόνα που παρουσιάζει η ανεργία στη χώρα μας και, βέβαια, αφού βλέπουμε ποιος είναι κατάσταση, θα πρέπει να συναπιθναύμε τώμας τρόπους, τις μεθόδους που πρέπει να ακολουθήσουμε στην προσπάθειά μας να θεραπεύσουμε το πρόβλημα. Συνεχίζοντας τον προβληματισμό που ήδη είθες παρουσίασε μέσα από τον ομήλιο του ο Υπουργός Εργασίας, απομειώνω ότι το πρώτο σημείο που τέθηκε ήταν αυτό της επιμόρφωσης, της ανακύκλωσης, μέσα από τις ίδιες αυτές τις τάξεις των εργαζομένων. Εμείς, από τη δική μας πλευρά, πέποι κατά το 1992,

φροντίδαμε για την υπογραφή μιας συμφωνίας ανάμεσα στην CCOO και την UGT από τη μα πλευρά και CCOO και της εργαδοσίας από την άλλη, με αντανακέλευθερο την εξεύρεση των βιβλιοτεχνών τρόπου διασκεύσεως των πόρων που μας διατίθενται τόσο σε εθνικό επίπεδο όσο και από πλευράς Ευρωπαϊκού Ταμείου για την επιμόρφωση.

Σε παρέλασην, η επιμόρφωση των εργαζομένων γινόταν από την Πολιτεία, -να απηχειώθει ότι «από την εποχή όπου η επιμόρφωση ήταν ορμοδιότητα της Πολιτείας, είχαν περάσει από επιμόρφωσικά σεμινάρια περί των 100.000 εργαζομένους». Κατά το έτος 1998 - αυτό είναι και τα πρόσφατα στατιστικά στοιχεία που έχουν στη διάθεσή μου - από τη σεμιγάρια επιμόρφωσης πέρασαν 1.400.000 εργαζόμενοι. Βέβαια, αυτό που μεράρει και που θα πρέπει να μπορούσεται δεν είναι μόνο ο αριθμός των εργαζομένων που συμμετέχουν σε τέτοια προγράμματα, αλλά και η ποιότητα της επιμόρφωσης, της οποίας οι εργαζόμενοι αυτοί τελείων έτυχαν.

Ένα άλλο θέμα που για εμάς, τα εργασιακά συνδικάτα, έχει επίσης προτεραιότητα είναι και αυτό της μείωσης των εβδομαδιαίων ωρών εργασίας από 35, διεκδικοποιώντας προώθημέ τόσο προς την Κυβέρνηση όσο και προς τους κύκλους της εργοδοσίας. Πρέπει δε να πούμε ότι τόσο η εργαδοσία όσο και η Κυβέρνηση της δεξιάς που απέμερα κυβερνούν την Ισπανία, αρνούνται να αποκλιθούν με το πρόβλημα σε επίπεδο νομοθετικής ρύθμισης. Να λάβουμε, πάντως υπ' όψη μας ότι πρόκειται να διεξαχθούν κοινοβουλευτικές εκλογές στην κάρα μας στις 12 του προσεχούς Μαρτίου όπως επίσης και ότι υπάρχει η προοπτική να έλθουν σε συμφωνία τα Εργασιακά Συνδικάτα με την Αριστερά - με το Σοσιαλιστικό Κόμμα της Τσοτσίος - έτσι ώστε το τελευταίο να ενστερνισθεί τη διεκδίκησή μας για την εβδομάδα των 35 ωρών. Ήδη από 1997 έχαμε καταφέρει να συνάψουμε μια τέτοια συμφωνία με συντακτικό την ανεργία και την εργασιακή αστάθεια. Χάρη στη συμφωνία αυτή με την Κυβέρνηση - μια συμφωνία που ας κεντρικό θέμανα έμπνευσης είχε την επίδιωση της σταθερότητας καταφέραμε ίσως 1.200.000 εργαζόμενοι χωρίς ουσιαστικές συμβάσεις εργασιακής αποστολής να αποκτήσουν συμβάσεις εργασίας οριαράνου ή ασφαλούς χρόνου. Με τη συμφωνία αυτή, εξ' άλλου στην εργασιακή σκέσης γενικότερα τέθηκαν πλέον οι ένα επίπεδο διαφορετικό, σε διαφορά από αιλιαγκές συμβάσεις εργασίας όλη. Σε διαφορά, τώρα, στους νέους στάχους μας, ξεκινώντας από κάποιες δρουσικές αλλαγές στην κάρα των εργασιακών και κλαδικών σκέσεων, οι νέες αυτές ακομπάδοτες μπορούν να εξυπηρετηθούν μόνο μέσω από έναν πραγματικό τομέα συνδικαλισμού. Τια το λόγο αυτό, μια από τις πρώτες προτεραιότητές μας θα πρέπει να είναι η παρασκήνη αλλά και ποιοτική ανάπτυξη μας - αυτό σημαίνει ότι μάντη ότι θα πρέπει να ερμηνεύσουμε τις στοκονομικές και κοινωνικές αλλαγές λαμβάνοντας επίσημης υπόψη μας αποκειτεί θεμελιώδους σημασίας με την ευρύτερη έννοια. Χρειάζεται διπλασίη να αναληφθούμε ποτέ είναι μια πλλογής αυτές, πώς λειτουργούν, τι είνους στρατηγικές αικαλισθούν, πώς εφαρμόζονται και από εκεί και πέρα να προσδιορίσουμε συγκεκριμένες στρατηγικές και πρωτοβουλίες στο συνδικαλιστικό χώρο.

Είναι βέβαιο πως οι αλλαγές στις παραγωγικές διαδικασίες και η πογκομιστούποντη της στοκονομίας, σε συνδυασμό με επιν απόλυτη διεθνοποίηση των χρηματοεπικονομικού γήγενθα, μας κάνουν κάποτε να ακολουθήσουμε πορείες αρνητικές σε διαφορά το ρόλο των συνδικάτων και την ικανότητά μας να αντιδράσουμε στις επιθέσεις που υπόκεινται οι εργαζόμενοι. Δεν μπορούμε, όμως, από την άλλη πλευρά παρά να συγχωνεύουμε ότι δεν είναι και λίγη αυτό που έχουμε ήδη καταφέρει. Μιλά για συνδικαλιστική ωριμάστη, ιερών και για την αυξανόμενη αυμμετοκή που βιώνουμε. Η στρατηγική μας ζηκείται στη διεύρυνση των δινομοτήτων επιτρεπόμενο που διαθέτουμε, της ικανότητας να παρεμβαίνουμε τη στηγμή ακριβώς που οι διάφορες περιφέρειες διαμορφώνουν τους προϋπολογισμούς τους, οφεύ στο συγκεκριμένο επίπεδο και όχι σε αυτό που επικειμένων είναι που δομούνται οι απαντηκάρεις από τους πυλώνες του κράτους πρόνοιας.

Όταν μιλάμε για κοινωνική προστασία, δημόσιες υπηρεσίες και υγεία, πατέδει. Εδώ πλέον έχουμε νόμινο με μιαν άλλη έκφραση της συλλογικής διαπραγμάτευσης, αυτή που έχει να κάνει με τον διαφοροποιημένο μιαθά και τη γενικότερη ευμάρεια των εργοζομένων. Προσοκή, όμως, για να μην πέσουμε σε σφάλματα. Εδώ, πλέον, δεν έχουμε να κάνουμε με πολιτικό συνδικαλισμό, αποκαμμένα από την κλαδική επαγγελματική έκφρασή του. Αντίθετα, μιλάμε για έναν συνδικαλισμό του μέλλοντος που εκπροσωπεί το γενικότερο συμφέροντα των εργοζομένων. Ο σωστός συνδικαλισμός των κλαδικών διαπραγματεύσεων στους κόλπους των επικειμένων, στα κέντρα εργασίας, με πολιτικές θεωματικής αυμμετοχής δεν οποιαδήποτε πιο μιλάμε για πολιτικό συνδικαλισμό, χωρίς κλαδική επαγγελματική χροιά. Αντίθετα, τη δράση αυτή θα πρέπει να επνοείται ως προέκταση της συνδικαλιστικής δράσης. Είναι απαραίτητο να μεταβάλλουμε το κοινωνικό μοντέλο της Ευρώπης. Για το λόγο αυτό, η Ευρωπαϊκή Συνδικαλιστική Συνδικάτων, κατά την τελευταία της συνδιάσκεψη, ζήθει τις βάσεις εκείνες που, πλέον, σίμερο, με τις ενέργειες και τη δράση μας εμείς καλούμαστε να ενισχύουμε με οργανωμένες και συντονισμένες πρακτικές. Έχουμε στα κέρια μας στοιχεία παραπάνω από επαρκή, θέματα όπως αυτό της συλλογικής διαπραγμάτευσης, τη μείωση του αριθμού των ωρών εργασίας, τη μείωση ή και διαγραφή του εξωτερικού χρέους, την επίτευξη ενδέκατοστο 0,7% αυμβολής στην ανάπτυξη, τους κώδικες δεοντολογίας για τις πολυεθνικές επικειρίσεις, τις κοινωνικές ρήτρες και τις εμπορικές συμφωνίες, την καταπολέμηση των πρακτικών που αποβιβίνουν σε κοινωνικές διοκρίσεις, την εξασφάλιση της ισότιμης ευκατηρίων και ανυπεύθυνσης ανδρών και γυναικών, καθώς και αμέριτο άλλα υπέρθινο που καλούμαστε να συγκεκριμενοποιήσουμε. Το σημαντικότερο, όμως, είναι να μπορέσουμε μέσω από τις επόπτες αυτές συνενοχήσιμες μας να θέτουμε στόχους, την επίτευξη των οποίων και στη συγένεια να επδιώκουμε όλες αι πόλεις.

Τέλος, μια και έρχομαι από την Ισπανία, πιστεύω ότι αρμόζει να κάνουμε και μια αναφορά στα όσα συνέβησαν από τις αρχές αυτού του μήνα στα χωριά Elegido της Ανδαλουσίας. Αν και είναι πολλές εκαποντάδες τα κλήματα που κυρίζουν την τοποθεσία αυτή από τη Μαδρίτη, η έξαρση του ρατσισμού και της ξενοφοβίας που παρατηρήθηκε εκεί είναι κάτι που θα πρέπει να μας συντυχεί άλλους. Ωι μετανάστες που, όπως άλλοι έβρουμε, αποχαλώνουν σκεδάνια πάντα σε εργασίες ασταθείς και ασυνεπαστοποίησες, κάτω από πραγματικά επινείδιστες συνθήκες εκμετάλλευσης, είναι οι παράγοντες εκείνοι που συμβάλλουν στην αποφασιστική στην επίτευξη των οικονομικών βαυμάτων που αποτελούν τα κάτια πάντων περιοχών. Παρό ταύτα, πρέπει να είμαστε πάντα σε εγρήγορο πλέοντα στον κίνδυνο νο δημιουργηθούν διακαριστικές γραμμές σύνδεση στους μετανάστες και τους ντάπτους εργάτες.

Εμείς, τα αυντικάτα, πρέπει να μάθουμε να αναλαμβάνουμε τις ευθύνες που μας ανήκουν. Να πρασίνουμε μέρος τέτοια που να αποτελέσουν την περιβαριοποίηση των μεταναστών εργατών, ενώ παράλληλα θα καταχειρώνουν το οεβασμό των διόδωρων νοσοκομείων και της κοινωνίας μετών των ανθρώπων, παράλληλα με στρατηγικές που να συνοδούν τις συνθήκες ένταξής τους στο νέο τους κοινωνικό και εργασιακό περιβάλλον. Πρέπει να καταβάλλουμε κάθε προσπόθετη και να δράσουμε από την πρώτη στιγμή και όχι να περιμένουμε να συμβεί το κακό για να παρέμβουμε.

Oπας και ο συνδικαλέρχος μου ο Μανουέλ τώνιος προπογωμένως, εγώ θα μάλλον ειδικό για τα θέματα των μεταναστών. Πριν από όλα, ούτως ήππος, θα θέλω να απειθώνω καιρεούσιο στις παραπομένες συνδικαλιστικές οργανώσεις και βέβαια νη τελειοποιήσω το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας για την καλιότερη και τη φιλοξενία τους.

Οι παράγοντες που δρίσκονται πίσω από τις γενετούργιες από τις της μετανάστευσης πολιτών και σε κάθε περίπτωση έχουν να κάνουν με την κοινωνικοτοκομητική και πολιτική πραγματικότητα αυγκεκριμένων περιοχών του πλανήτη και μάλιστα τόσο στις κώρες προέλευσης δύο και στις κώρες υποδοκής των μεταναστών. Οι παράγοντες αυτοί θα πρέπει να εξετάζονται υπό τη ηριομέτρια περιπλανάσπιτα που χαρακτηρίζει το αύγχρονο κόσμο. Παρότι τόσο, μπορούμε να εντοπίσουμε κάποια αίσια που είναι κοινά σε όλα τα μεταναστευτικά ρεύματα και που συνήθως γίνονται κονάκια αποδεκτά ως σίσια ανακάλυψης. Ήταν κοινά αυτά αίσια εντοπίσανται μεταξύ όλων της περιορισμένης ποσότητας αγαθών παραγωγής, πανεξήλεγκτη αύξησης των πληθυσμού, στις εθνικές αναπορθέσεις και άλλα. Μια πιθανή ομαδοποίηση παραγόντων θα ήταν αφ' ενός οι κατωνικές, οικονομικές και δημογραφικές συνστροφοτήτες που αιφνιαστούν ανάμεσα στην Ευρωπαϊκή Ένωση από τη με πλειορεία και διάφορης άλλων ζώνες του κόσμου από την άλλη - ιδίως περιοχές πεπτερευτικές με ελλειμματική ανάπτυξη. Λε' επίβρου, η αλοένα αιχμαλόμενη πτηνόροπτη που οσκούντα μέσα μαζικής επικατανοίας και ενημέρωσης, πάσο μάλλον καθώς τα μέσα αυτά επερέπονται σταυρούς πολίτες των ολογνότερο ανεπιτυγχόνων αυτών περιοχών να γνωρίσουν την Ευρωπαϊκή πραγματικότητα και τις ευκαιρίες που η τελευταία πρόσφερε. Επί του παρόντος, η Ισπανία κατατάσσεται μεταξύ των κιαρών υποδοκής μεταναστών. Το γεγονός αυτό, ωστόσο, δεν πρέπει να μας κάνει να παραβλέπουμε τη μακρά παρόδου που έχει η Ισπανία ως κώρα με μεταναστευτικό ρεύμα προς το εξωτερικό. Άκαρια και αήμερα, 2.000.000 περίπου Ισπανών και Ισπανίδων δημιένουν σε κώρες της αλλοδοστής. Όπως και σε άλλες κώρες της Μεσογείου συμβαίνει - Ελλάδα, Ισλανδία αλλά και στην Πορτογαλία - η Ισπανία υπήρξε τόπος προέλευσης μεταναστών μέχρι τη δεκαετία του '80, εποκή κατά την οποία αρχίζει πλέον να προσλαμβάνει κορεκτήρια κώρες υποδοκής μεταναστών εργατών.

ANNA GONZALES, Συντεταγμένη για τους Μετανάστες και την Κοινωνική Πολιτική
USMR - CCOO

I T P A N I A
M A D R I D

Η Εκπρόσωπος της USMR-CCOO, Anna Gonzales

Άνωμεσο στις αύριες αλλαγής που βίωσε η Ισπανική κοινωνία, δύο είναι εκτίνες που έχωρίζουν ως παράγοντες που μετέβιβλαν τετρικά την εικόνα και το χαρακτήρα της χώρας μας: πρόκειται για την ένταξη της Ισπανίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση 1986, καθώς και για την αλλαγή προσανατολισμού του μεταναστευτικού ρεύματος.

Κατά την τρέχουσα περίοδο κυρίωρχη τάση σίνει αυτή της μετανάστευσης προς την Ισπανία, ενώ παράλληλα παρατηρεῖται και ρεύμα πολληνότερης Ισπανών σταυρώσεων καταγγελής τους. Παρό ταύτα, αν αντιληφθούμε την ολόενα και περισσότερο έκδηλη αυτή πραγματικότητα υπό το πρίσμα της μεταναστευτικής πίεσης καθώς και της ανόγκης για υποβίτση πολλοτάκινων ελέγχου των μεταναστευτικών ρυάνων, συκνά κτνδυνεύουμε να αγνοούσουμε τα πραγματικά μεταναστευτικά μεγέθη, καθώς και το ακετικό όφος που αυτά αισκρούν στο γηγενή Ισπανικό πληθυσμό.

Σύμφωνα με στοιχεία του Διαρκούς Παραπρηπτήριου Μετανάστευσης στην Ισπανία ήδη κατά το Δεκέμβριο του 1998 γεύσαν 719.647 μετανάστες. Πρόκειται για μεγέθη που, όπως κι εօτις μπορείται να διαπιστωθεί, κυριαρχούνται σε επίπεδο κατά πόλη κάθε του μέσου όρου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σε πασσοτιστική έκφραση, κάτι τέων σημαντίνει ένα 2% από του γηγενούς πληθυσμού. Πρέπει εποτέν να απειπωθεί ότι οι περισσότεροι από τους αγηθώπους αυτούς έχουν ευρωπαϊκή προσέλευση. Πιο συγκεκριμένα 329.956 από τους μετανάστες αυτούς είναι Ευρωπαίοι, καθώς προέρχονται από χώρες όπως η Πορτογαλία, τη Ηνωμένη Βασιλεία και η Γερμανία. Για νό δούμε, τώρα, και πως είναι η κατάσταση εκάστου που προέρχονται από χώρες εκατός Κοινωνίας, υπέρκοιν αίμερα 190.600 ατόμα που έχουν λάβει επίπλητη άδεια εργασίας.

Η Μαδρίτη και η Βαρκελώνη αγγενερέργουν το 41% των μεταναστών, και αιολουθούν η περιοχή της Ανδαλουσίας και της Βαλένθια. Σε δι. πιστρά στα χειραπτηριακά και τις εθνικότητες αυτών των ομάδων, κατατάσσονται κατά σειρά μεγέθους ως εξής: Μαρακινά, Περούβιανοί, απίσιοι του Αγίου Δομήνικου και Κιλέζοι. Τα στοιχεία που προσανέφερα γηράδικονται από τη διερεύνηση σταυρών καλύπτουν αιδίων που βρίσκονται νόμιμα στη χώρα μας. Είναι όμως δίσκαλο να επιτυγχθεί ο ακριβής αριθμός των μεταναστών που ζουν και εργάζονται παράνομα στο Ισπανικό έδαφος. Τα στοιχεία που υπάρχουν για το συγκεκριμένο θέμα - καρπός διαφόρων εκτιμήσεων - τοποθετούν τον αριθμό των αλλοδαπών που διομένουν παράνομα στη χώρα στους 70.000. Εμείς από την πλευρά των Επιτροπών Εργασμάτων, κατανοούμε τα γεγονός ότι η αριθμός εργασίας της Ισπανίας αποτελεί το βασικό κίνητρο για την παρουσία των μεταναστών στη χώρα μας. Παρό ταύτα, δεν μπορούμε να παραβλέψουμε την απρόποτη που διεκπειρεύεται μεταναστευτικής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην αναμετάπτωση που η Ισπανία έχει και έχει απέναντι στη μεταναστευτική πραγματικότητα. Αυτές εποκή είθεται σε ταύτη στη χώρα μας ο νέος νόμος περί Αλλοδαπών. Πρόκειται για νομοθέτημα που υπερψήφισε ακόμα και η αντιπολίτευση στο Ισπανικό Κοινοβούλιο - στην Ισπανική κυβέρνηση βρίσκεται αίμερα το Λαϊκό Κόμμα (P.P.).

Το προηγούμενο καθεστώς δημπέσαν από μια γενικότερη αντηλιψη αστυνομικού και γραφειοκρατικού χαρακτήρα με κεντρικό άξονα την προστάσια για ελέγχο της ροής καθώς και την αντιμετώπιση του μεταναστευτικού φαινομένου ως επιπλοτού δημοσίου ενδιαφέροντος. Το ενδιαφέρον για ένσαρξ του πληθυσμού των μεταναστών είναι μεν προφανές στα πλαίσια της κυβερνητικής πολιτικής αλλά - μέχρι αιμέρα τουλάχιστο - έχει αναμετωπιστεί ως στόχη διευτερεύουσας απομασίας. Γ' αυτά ακριβώς «και πατεύεισμε» δια χρείστεται επεγγένως να υπόρχει επιπλέονται και προώθηση των διαδικασιών ώστε να αναπτυχθεί μια πραγματικά αυτοκατοκτική και αποτελεσματική πολιτική ένταξης. Η νέα Ισπανική νομοθεσία περί αλλοδαπών πρέπει να αποκαταστήσει την προηγούμενη καθάσταση που απέβινε σε μείσιση και διακρίσεις σε βάρος αυτών των πληθυσμάτων αιδίων.

Ως αινδικαλεστατικός οργανώσεις της Ισπανίας και ιδίως τη CCOO συμβάλλουμε αισιοδοτικά στη διαμόρφωση και περιστέρευση ψήφιση της νέας αιτής νομοθεσίας, μέσω μπλοκαρισμών διεκδίκησης και προτάσεων. Ευθύνη μας, τέρα, είναι να γρηγορούμε για το σεβασμό και στην αναγνώριση των δικαιωμάτων που έχουν αισκρούν οι αλλοδαποί, με βασικό σκοπό να επιτευχθεί μια οιστοστική και πλήρης εργασιακή και κοινωνική ένταξη αυτών των αιδίων μεταναστών που ζουν στη χώρα μας. Σας ευχαριστώ.

Π ΑΡΕΜΒΑΣΗ

Aγαπητοί αυνόδελφοι. Θα ήθελα να κάνω μια συνειδητότερη παρέμβαση. Θέλοντας να μαρτυριστώ μαζί ασις κάποιες σκέψεις που έκανα με αφορμή τις ομιλίες που ακούστηκαν εδώ εκθές αλλά και σήμερα το πρωί. Πολλοί είναι οι ομιλητές που τόνισαν τον έντονο συμβολισμό που έχει η Ελλάδα και η Αθήνα ειδικότερα ως λίκνο της δημοκρατίας. Γνωρίζουμε, αστόσσο, όλοι πάρα πολύ καλά ότι οι Δημοκρατικές Αρχές υπονομεύονται από τις κακήσεις και τη δραστηριότητα της Άκρας Δεξιάς. Πρόσφατα, αστιν κυβέρνηση πιας από τα κράτη-μέρη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έκανε την είσοδό του ένα κόμμα Φαστοτικό. Προτείνω, λοιπόν και καλά τη συνθιστική να καταδικάσει την άνοδο στην εξουσία του κόμματος του κυρίου Heider και να καταστήσει έκδηλη την υποστήριξή της στους δημοκράτες συμβικαλιστές της Αυστρίας που είναι θύματα μιας τέλωνας πολιτιστής αυμμαδίας.

Σας ευχαριστώ.

MICHAUT TIBOT, Εκπρόσωπος της FGTB

Β Ε Λ Γ Ι Ο
Β Ρ Υ Ζ Ε Λ Λ Ε Ε

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΑΥΡΗΣ, Αναπλ. Πρόεδρος ΕΚΑ

A O H N A

Αγαπητοί συνέδελμοι, κυρίες και κύριοι. Στο αυτονότα παλαιστόρισμά μου προς όλους εσάς, μα τίθελα να προσθέσω την ιδιότερη τικανοποίησή μου για τη συνάντηση αυτή, δίπως και για κάθε παρόμοια συνάντηση μεταξύ επικρατών των εργαζομένων της Ευρώπης, που πρέπει να συσπινούν τα κοντά τους προβλήματα το συκνέ, το ολοκληρωμένα και το συναλεικά. Συνάδελφοι,

Ο απόντας που αφήνουμε πίσω μας, ήταν ο απόντας της υλοποίησης των μεγάλων ιδεολογιών, των οραμάτων και των σχεδίων. Ήταν άριστος και ο απόντας του αλοκοληπτισμού, είτε με τα φασιστικά καθεστώτα του μεσοπολέμου, είτε με τα μεσοπολεμικά καθεστώτα του υπορικτικού στασιαλισμού.

Σήμερα, έτσι και εάν δεκτήσυμε ότι δεν ήρθε το τέλος της τατορίας, βιώνουμε μια γενικάτερη κρίση και βλέπουμε μια κοινωνία όπου τα μέλη της ή έστω η πλειοψηφία τους, απέχουν από κοντές δράσεις και συλλογική έκφραση.

Η αποιδεολογικοποίηση, η εξατορικεύση, η αποστολοποίηση, ίσως να είναι μερικές από τις απίες αυτής της κατάστασης. Τούς όμως αυτά τα ίδια, να είναι και τα αποτελέσματα της αποτυχίας κάποιων έσοιμων διάδεκτών του παρελθόντος και της διάφευσης των προσδοκιών αρκετών γενεών.

Η αρμονιστήσαν ή και τη κατάρρευση τις εών, οριών, θέσεων και αρχών, η θλιψηρή οραμάτων και υφριδών στόκων, δεν νοείται να μας αδηγεί στην αδράνεια και στον αναχωρητισμό. Δεν μπορεῖ τα μανοδοτικά πλέον ίδαιτο να είναι η τικανοποίηση των απομικρών αναγκών, με κάθε μέσο και με κάθε τρόπο και να οδηγούμαστε έσοι δέξια υπό τα οιώμα της κοινωνίας και κύρως στον συνάνθρωπο μας. Αυτά έκει οδηγήστε τους οιγκραντά δινήρωπο, που ενώ ζει σε μία κοινωνία με απέιρως καλύτερα μέσα, περισσότερες ευκατρίες και αιρθονία αγορών, να νοιώθει περισσότερο διασπακής.

Από την άλλη πλευρά, η απόσταση αυτή της πλειοψηφίας των πολιτών από το κοινωνικό γλγνεσθει, δίνει στην δυνατότητα πολλές φορές σε ιδιοτελείς ή κερδοσκόπους, σε ανίκανους ή και επιθύμησης που

Ο Αναπλ. Πρόεδρος του ΕΚΑ, Φ. Ταυρής

όμικς καθάρουν τα μέσα, κύρια τα οικονομικά, να πάζουν αποφασιστικό ρόλο στην κοινωνική, οικονομική και γενικότερα στην κοινωνική ζωή.

Το σημερινό δραμα εκπομπών πολιτών, πρέπει να είναι και είναι πρόδυμος ο σταντι συνεργασία των ευρωπαϊκών κρατών, προς χάρι των λαών της Ευρώπης. Όλων των λαών, από τα θυράλια μέχρι τον Αιγαλεοκό, που τους ενώνει ο κοινός ευρωπαϊκός πολιτισμός, ο οποίος στηριζόμενος πάνω στην ελληνορωματική παράδοση και στα ιδεώδη του χριστιανισμού, διαμόρφωσε ένα σύναλο αξιών, που μέσα από συνθέσεις, αντιθέσεις, συγκρούσεις και αλληλεπιδρούσεις, κυριαρχεί στην πλανήστη.

Διασευκάς δράμας οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις δεν φάνηκαν αντίδρεις των περισσασέων. Δεν ανελλιφθίσαν και δεν εκτίμησαν τη σημασία αυτής της πρόοδης που σταθμίζουν μία πολιτική, που να κανειποιεί το σύναλο των λαών της Ευρώπης.

Σήμερα κυριαρχούν πολιτικές, που δεν εκφράζουν πλέον κοινωνικές ομάδες, που στερούνται ιδεολογικού προσανατολισμού και που από μοναδική στρατηγική επέλαση έχουν την ευημερία, όπως δράμας των ανθρώπων, αλλά των δεσπών και των αριθμών. Αξιομνηστό είναι βέβαια εδώ, ότι οι φορείς υλοποίησαν αυτάν των πολιτικών, είναι αι συσταθματικές κυβερνήσεις.

Όταν δράμας από την πολιτική αφορείται το συναίσθημα, ο ανθρωπισμός, το δράμα, δτον την πολιτική την ασκούν τεκνοκράτες λογιστές, τάπε π κατάσταση γίνεται επικίνδυνη και αναγίτης ο δράμας είτε για διάφορους μεσσίτες και λαπιστές, είτε για δύσους κατέκουν το οικονομικό μέσα.

Τίτοις πολιτικές αριθμαλγείας και τυπωμέριας των διετών, έχουμε σήστει αρκετές τα τέλευταία χρόνια εμείς στην Ελλάδα. Μέσα στην αγγλιά και την σιδηρή ωράποτούσης των οικονομικών υποτελεσμάτων, γιπλέκονται άλλοτε η αδιναμία επίτευξης των στόχων, άλλοτε η σκαπαμότητα και άλλοτε το ψέμα.

Ανδρεσσα σε ουδι κινήθηκε και κάθε ο κ. Υπουργός Εργασίας της Ελλάδας, λέγοντας ότι ο συνεκής αύξηση της ανεργίας τα τέλευταία χρονιά, ενόψηκε και άλλο την τελευταία χρονιά.

Θα πάντα φεύγος και παραπλένωση να τοκυρισθεί κάποιος, ότι για αυτά φταίει η Ευρωπαϊκή Ένωση ή αν θέλετε ότι φταίει μόνο η Ευρωπαϊκή Ένωση. Γιατί αυτό που φταίει είναι η υπόρηξή ή όχι εθνικής πολιτικής για αντιτιμώπωπο τέτοιου είδους προβλημάτων.

Για να αντιληφθούμε το πρόβλημα που υπάρχει στην εφαρμογή της όποιας συγκεκριμένης πολιτικής, πρέπει να δούμε τον τομέα της ενημέρωσης, όσον αφορά στην Ελλάδα φυσικά αιμπλά, ενημέρωση των συνέργων, η οποία πραγματοποιείται χωρίς κανέναν σκεδισμό από πολλούς ανεξάρτητους φορείς, τώις δέκα ήσως και παραπάνω.

Δείγμα αυτής της έλλειψης ουδιοποιήσιμης πολιτικής, είναι ακόμη το γεγονός ότι απέωνταν στις εφαρμογές ενεργητικών πολιτικών αποσχόλησης και δημιουργίας θέσεων εργασίας, πρωθυΐνων τώρα ένα μέτρο επικόκκυνσης της εξόδου στη σύνταξη εργαζομένων κατά πέντε χρόνια νωρίτερα, με κόστος δράμας που θα πληρώνεται όπως το κράτος, αλλά που θα πληρώσουν μόνοι τους οι κοινωνικοί εταίροι.

Αγαπητεί συνάδελφο,

Τα κριτήρια σύγκλισης των ευρωπαϊκών κρατών, αφορούν λογιστική και αριθμούς, ηλείμματα, χρέος κ.α. Τα κριτήρια ενσόδου των εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης κρατών, επίσης στηρίζονται κυρίως σε οικονομικούς δείκτες. Σε κάθε περίπτωση, κριτήριο όπως η ανεργία, το επίπεδο κοινωνικής ασφάλισης και κοινωνικής προστασίας, η ανιδέπτης από κώρα σε κώρα ή από περιοχή σε περιοχή μέσα στην ίδια κώρα, η βιθυντική δημοκρατία, ελευθερίας, αεβισμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, βαρύνουν λίγο έως καθόλου.

Εγειώνω να βέβαια με τικανοποίηση την υποφορά που πρέπει από λίγο ακούσαμε από την επίπερση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, την κ. Διαμαντοπούλου, ότι δράμας η αυξήση για την εξέιση και αυτών των κριτηρίων.

Σύμφωνα με τα τελευταία διαθέσιμα στοιχεία της EUROSTAT, που αφορούν το 1997, το ακαθάρτιστο εθνικό προϊόν στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου η Φλωρεντία με 100% βρίσκεται στον κονοτοπικό μέσου όρο, το λουξεμβουργό κατέχει την πρώτη θέση, με 174% και η Ελλάδα την τελευταία, από τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με 66%.

Στις χώρες βέβαια της Ανατολικής κυρίως Ευρώπης, το επίτερο αυτό είναι ακόμη χαμηλότερο. Για παράδειγμα η Πολωνία, βρίσκεται στο 39% του κονοτοπικού μέσου όρου, η Λετονία και η Ρουμανία στο 27% και η Βουλγαρία στο 23%.

Εντός της Ελλάδας, το πιο σύδιμα των κατοικών της ευρύτερης περιοχής Αθηνών, βρίσκεται στο 75% του κονοτοπικού μέσου όρου, ενώ της Ηπείρου, βρεφοδυντικής περιοχής της Ελλάδας, στο 43%.

Όσον αφορά στην ανεργία, υπάρχει το λουξεμβουργό με τα 2,5% περίπου, άλλα και η Ισπανία με πάνω από 15%. Άλλα και εάν δεκτούμε ότι η ανεργία είναι ένα σύνθετο πρόβλημα, πως αντιμετωπίζονται οι ανεργοί στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Ποιος είναι ο βαθμός της προσπασίας τους; Οι διπόνες για τους ανέργους αποτελούν το 7,3% του ΑΕΠ στη δανία, περίπου 4,5% στην Ιρλανδία, τη Βελγίο και την Ολλανδία. Όμως στην Ιταλία είναι 1,96% μόνον, στην Πορτογαλία 1,97% και στην Ελλάδα 0,87% του ΑΕΠ.

Φυσικά είναι αναφερθούμε στις χώρες εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι διαφορές είναι τραγικά μεγαλύτερες. Βεβαίως δεν μιλάμε για ποσοστά ανεργίας, δεν πρέπει να ξεκαθαρίζουμε ότι δεν αναφερόμοστε απλά σε δείκτες, άλλα σε ανθρώπους, που δέν θέλουν να εργασθούν δεν δρίσκουν δουλειά, σε ανθρώπους που θέλουν να κάπουν, άλλα δεν έχουν την ευκαιρία. Σε ανθρώπους που θέλουν και μπορούν να προσφέρουν απόν παραγωγή, άλλα δεν έχουν την δυνατότητα.

Οι δε συνέπειες, δεν περιορίζονται μόνον στις προσωρινές έστω επιπτώσεις του τρόπου διαβίωσης, λόγω της έλλειψης εισοδήματος, αλλά σε μανιφέτερες που όπως απέδειξαν πρόσωφας μελέτες, επδρούν στην οικομεταποίηση και φυσική υγεία των ανέργων. Την απώλεια εργασίας, αιφολούθουν το μάχος, η βίστη ομπρεπειώφορά, το αισθητό κόπωσης, η μελαγχολία και ακόμα πολλές ποθήσεις, που δεν κρεάζεται να τις αναφέρουμε.

Αυτά οπιμαίνονται ότι από τα 20.000.000 ανέργων της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άγγιστο για πάσους ακόμη της υπολογίου Ευρώπης, οι συνέπειες είναι τραγικές κατ' πολλές φορές μάνιμες. Όμως, μετά την επικράτηση των νέων μορφών εργαστηκών οικείων, είναι πολύ πιθανό ότι αυτές σι συνέπειες, δεν αφορούν πλέον συγκεκριμένα άστομα, αφορούν και όλους τριός, όχι πλέον από αλληλεγγύη και ασθητρα συνθρωπομού, αλλά άμεσα, γιατί όλοι στην εργασίαν πρέπει να θεωρούνται πλέον άνεργοι σε αναμονή.

Η μερική αποσακόληπτη, η παρακώρυπη δηλοδή της μισής θέσης εργασίας που κατέχει κάποιος εργαζόμενης σε έναν άνεργο, σε μερικές περιπτώσεις παίρνει ανποικιτικές διαστάσεις κατά την άποψη μου, δημοσίου 40% που φθάνει στην Ολλανδία.

Η περιοδική αποσακόληπτη, το διακεκομένο ωράριο, το ελαστικό ωράριο, διεμπουργούν μια νέα κατάσταση, όπου με την απελή της διατήρησης της εργασίας ή της μεαδιτωσης σε κατάσταση ανεργίας, ο εργαζόμενος κάνει δικαίωμα στη μάθιση, στην αναψυκή, στην ανάπτυξη, πάντα προς χάριν της παραγωγής και της ευημερίας των δικτύων.

Με τις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται, ο εργαζόμενος πάνει να έχει προσωπική ζωή, μια γνιορίζοντας πότε και πόσο εργάζεται, καταγέμοντας των χρόνων εργασίας του αύματα με τις πνήγκες της παραγωγής, άλλα και διαγέμοντας το εισάδημό του με τις ανέργους.

Είναι τραγική η άποψη που προβλέπεται από αριθμένους, ότι προκαταμένου να μη καθίσουν θέσεις εργασίας, γίνεται αποδεκτή η μείωση των αποδοκών. Σαν περίπτωση συντριβής, ενώ η παραγωγή παραβρένει η ίδια, μείωνται τα κάστοι, οι δε εργαζόμενοι δέχονται έτσι να κρημαστούν μέρος της ανεργίας, αντί αυτό να το αναλαμβάνει το σύμβολο της κοινωνίας.

Διατυχώντας σκόρπιο και τη πορεία εφαρμογής του δικαιου και ανογκαίου αιτήματος για το 35ώρο και μετά από όσα ακούσαμε και από τους ουνάδελφο πότι τη Γαλλία, αλλά και με μια πλοιοκίδη εφαρμογή που έκει γίνεται σε κάποιουν βαθμό στις τράπεζες στην Ελλάδα, χρησιμοποιείται σαν ευκαίρια ανατροπής των παραδοσιακού μοντέλου απασχόλησης, με καθορισμένη αμαζήν, ώρες απασχόλησης, δικαιώματα και υποκρεωσεις και καθηπερώνεται εκείνα τα μοντέλο που οι αμερικανοί ονομάζουν "workers on call", κρεμούμενοι από τα τηλέφωνα δηλαδή, και που στην Ελλάδα μας το σέρβιραν με την έννοια του "απασχόλησμου" και που δυστυχώς κάθες το ξανακύψαμε από τον Υπουργό Εργασίας.

Η κατόστωση αυτή της αθέματιστης και ανατροπής, εντείνεται με την άφηξη στις πολιτισμένες χώρες, οικονομικών μεταναστών, κυρίως από τις χώρες του πρώτην υπαρκεύοντος σοσιαλισμού, αλλά και από τις χώρες του εργάτου κόσμου.

Λιγά τα πρόβλημα καλούμεστε και πρέπει να το αναμετωπίσουμε, γιατί είναι και δικά μας δημιουργήματα. Χώρες που ως αποικίες ή προτεκτοράτα δεν αφέθηκαν να λειτουργήσουν ως οργανωμένες κοινωνίες και έτσι να αναπτυχθούν, χώρες που σφρού καταληπτεύτηκαν από τα ευρωπαϊκά κυρίως κράτη, αφέθηκαν στην τύχη τους.

Αυτές τις χώρες και τους λαούς τους, έχουμε χρέος να τις βοηθήσουμε, γιατί αποσελύν μέρος της ταυτότητάς μας. Άκρως δύον αφαρά τις χώρες του πρώτην υπαρκεύοντος σοσιαλισμού, που δύοι εμείς που πιστεύουμε στις αρχές της δημοκρατίας, της ελευθερίας και του ευρωπαϊκού ανθρωπισμού, τις καλούμενες να απόσουν το δεσμό τους και όταν το έπραξαν τις κατέβαμε με συμπόνια για το ιστορικό τους σύκημα. Αυτές τις χώρες και τους λαούς τους έχουμε χρέος να τις βοηθήσουμε, γιατί αποσελούν την κανή ιστορική μας προστακή.

Στην ευρωπαϊκή πίστη παρουσιάζεται περάστια απόδοση στην ανάπτυξη, όπως φάντηκε και από τα παραπάνω που είπο, με αποτέλεσμα την αποσταθεροποίηση πολλών περιοχών και την μετακίνηση μεγάλου αριθμού ασύρματων, με συνάπτεις και στις χώρες αποστολής και στις χώρες υπαρχής.

Απαιτείται λοιπόν η αποφασιστική και ουσιαστική συμβολή των ανεπιμεγένων χωρίν, για μια πιο ισόρροπη ανάπτυξη, γιατί τα προβλήματα στο ευρωπαϊκό χωρίο που ζούμε, δεν γνωρίζουν αύλαρα και ας μην πιπαποτώνται, σε κάποιες χώρες, που με τη θέληση τους έχουν παραμείνει εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, γιατί κανείς δεν μπορεί να παραμείνει επί πολὺ σε έναν αποστερωμένο δοκιμαστικό σκαλήνια. Στις ακόμα έκουμε χρέος να διατηρήσουμε ένα από τα κύρια χαρακτηριστικά του ευρωπαϊκού μας πολιτισμού, τον ανθρωπισμό.

Πρέπει ακόμα να ταχυροποιήσουμε την πραστιάθετα για ενοποίηση της Ευρώπης, Μιας Ευρώπης μου οι λαοί, διατηρώντας το εθνικό τους χαρακτηριστικά, πρέπει να απολαμβάνουν απόν τον ίδιο βαθμό την δημοκρατία, την ελευθερία, την κοινωνική δικαιοσύνη και την ανάπτυξη, Μιας Ευρώπης που μπορεί και πρέπει να αποφασίζει αυτόνομα, ώστε να πάτει αυσταστικό ρόλο σε παγκόσμιο επίπεδο. Μιας Ευρώπης που πριν και πάνω από όλα, πρέπει να αποφασίζει και να επιλύει μόνη της τα δικά της προβλήματα.

Πατί αν πραγματικά θέλουμε ο ευρωπαϊκό λαός να υπάρξουμε ως αυτόνομη ανεξάρτητη, δεν είναι δυνατόν να επιτρέπουμε σε εξωευρωπαϊκές δυνάμεις να ενεργούν για λογαριασμό μας. Όπως ακόμη δεν μπορεί να υπάρχουν προβλήματα που μένουν όλυτα. Θα έπρεπε οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να έχουν επιλύσει το πρόβλημα της Κύπρου, που είναι πρόβλημα κατοχής μιας κυριαρχηστής χώρας από ξένη δύναμη.

Δεν μπορεί οι ευρωπαϊκές κυβερνήσεις να επιτρέπουν τον βαμβαρδισμό από αμερικανικά στρατεύματα ευρωπαϊκών εδαφών και όμαχων ευρωπαϊκών πολιτών, όπως έγινε πρόσφατα στη Σερβία, όπως θα έπρεπε να είναι έγκυρα και αποφασιστικά αντιμετωπίσει οι Ιταλίες, τα οποία πραβλήματα ισοπολιτείσις και δημοκρατίας παρουσιάσθηκαν στην περιοχή, μετά τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας.

Και δεν πρέπει να ξενάγει, ότι αύτες οι πολιτικές των βουμπαρδισμάτων, ούτε του εμπόργυκο, απέρρεπτει κατά του πολιτικού συστήματος ή εκείνων που το ασκούν, αλλά κατά των απλών πολιτών και ιδιοτέρω των εργαζομένων.

Για αυτό έχουμε χρέος εμείς, ως εργαζόμενοι, ως πολίτες της Ευρώπης, να καλέσουμε τις κυβερνήσεις της Ευρώπης, να ασφατήσουμε να απρώωνουν στην εξελίξιση τους αυτοαδέλφους μας, τους συνονθρόπους μας και τα παιδιά τους, στη Εερβίδα.

Μέσα σε μια τέτοια Ευρώπη αυτόνομη, πρέπει να επδιώξουμε να υπάρξει:

- Ανάπτυξη με αεβασμό στο περιβάλλον.
  - Ιαόρρωπη κατανομή του πλούτου.
  - Κοινωνική προστοσία των ανέργων, των φρωκών και των αποκλεισμένων.
- Πάνω από όλα, πρέπει να αναπτυχθούν όλα εκείνα που δεν μετρούνται με δείκτες και αριθμούς. Δηλαδή:
- Η δημοκρατία.
  - Η ελευθερία.
  - Η κοινωνική δικαιοσύνη και τα ανθρώπινα δικαιώματα.

Η επίκειται όλων των παραπάνω, αποτελεί συστρέψεων και προσπάθεια.

Μέσα στο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον της οικονομίας, βλέπουμε καθημερινά αιγκώνευματα, στρατηγικές συμμαχίες και άλλα παρόμοια, των μεγάλων επιχειρήσεων. Για να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα που δημιουργούνται από αυτή την κοσάστεσση και τις συνέπειες που αφορά στην ανεργία, στη μετανάστευση για οικονομικούς λόγους, στη δυσμενή εξέλιξη των εργαστικών σχέσων, πρέπει από την πλευρά μας, να δημιουργήσουμε τις δικές μας στρατηγικές συμμαχίες, πυκνώνοντας τις επιφέρεις μας, αναπτύσσοντας τις σχέσεις μας, συντονίζοντας τις δράσεις μας.

Ο απόντας που αρχίζει, πρέπει να είναι καλύτερος για όλους τους ευρωπαίους πολίτες και όχι μόνο για μερικούς από αυτούς. Στην κατεύθυνση αυτή, μπορούμε και έχουμε χρέος να αυμβολουμε.

Π Α Ρ Ε Μ Β Α Σ Η

Ευχαριστώ πολλά, Αναπτυξιαί συνάδελφοι, δεν είκα αρκικά πρόθεση να κατακραυδώνω τον πολιτισμό χρόνο σας, αλλά μετά τα δύο είπε η Επίτροπος από τις Βρυξέλλες, μου φάνηκε ότι η γλώσσα που χρησιμοποιεί τελικά είναι διαφορετική από εκείνη που έχουν συνηθίσει οι εδώ σύντροφοι. Θα ήθελα, λοιπόν, να κάνω κάποια σχόλια πάνω σ' αυτό. Εμείς εδώ, στην Ευρώπη απούμε διαφοράς να μας μιλούν για ανταγωνιστικότητα, όπως πρέπει να σήμαστε ανταγωνιστικοί. Ανταγωνιστικοί ως προς τις Αυτό συναρωτίζεται.

Ασφαλώς υπόρκει μια απάντηση σ' αυτό: ανταγωνιστικοί θα πρέπει να είμαστε απέναντι στις ΗΠΑ και τις χώρες της Νοτοανατολικής Ασίας σπουδαίως και απέναντι σε κάθε άλλο χώρα και περιοχή του κόσμου.

Κατό το τελευταίο 20 χρόνια, οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής εφαρμόζουν μια συγκεκριμένη πολιτική στο συγκεκριμένο τομέα, πολιτική που ως αποτέλεσμα έχει τη δραματική μείωση των μαθηών όλων των εργαζομένων. Μπορεί τα συγδικάτα να αναπτύσσουν δράσεις ως αντίδραση σ' αυτήν την κατάσταση, με απεργίες και άλλες κινητοποιήσεις και σε διασυνδικαλιστικό επίπεδο, αλλά τελικά οι εργαζόμενοι είναι εκείνοι που χάνουν το παιγνίδι, καθώς απομακρύνονται από τις εργασίες τους.

Σαράντα εκατομμύρια πολιτών στις ΗΠΑ ζουν κάτια από τα άφιο της φρεώκειας. Είκαστη εκατομμύριο είναι δισεγγοι ενώ δύο εκατομμύρια ζουν έγκλειστοι σε σωφρονιστικά ιδρύματα. Αναμένω ποτέ αυτή την κατάσταση, οι εργαζόμενοι της Αμερικής αναγκάζονται ν' αναπτύξουν εργασίες μερικής αποσκόλπωσης και να αποδέχονται μειωμένους μισθίους.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, με όλες εκείνες τις θυγατρικές της που αποκοπούν στις απελευθέρωση της αγοράς εργασίας, πράκτειται να ακολουθήσει την ίδια πορεία. Ο ανταγωνισμός είναι αυτός που τελικά κάνει κοινωνία, στους κάλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ο ανταγωνισμός είναι που, για παράδειγμα, απαγορεύει στις επίσημες αρχές να απαιτούν από τις επιχειρήσεις και τις μεγάλες επιχειρήσεις να καταβάλουν

KLEIV FISCHER, Πρόεδρος LO

N D P B H G T A
O T A D

μποθεύς βιατζόμενους σε κοινές συμφωνίες. Κάτι τέτοιο, προφανώς, απογερέεται, και θα πίστελο να γέρει το γιατί. Βασίζεται στην αρκεί της λεγόμενης τεσσαριάς του ανταγωνισμού. Εταιρείες και επιχειρήσεις που στηρίζουν την υπόφερή τους στην εμπορεία εργατικών χεριών και που τελικά καταβάλουν μαθούς κάτια από τα δρια που επικα προβλέπουν οι συμβιβάσεις. Γνώμη μου είναι ότι οι νόμοι και οι οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αφορούν στον ανταγωνισμό, ευνοούν το κεφάλαιο και όχι τους εργαζομένους.

Μέσα σ' ένα τέτοιο σύστημα, οι εργαζόμενοι που υπογράφουν συλλογικές συμβάσεις τελικά βρίσκονται τους εαυτούς τους αποκλεισμένους από την ογκό. Ο ανταγωνισμός που μας περιέγραψε η Επίτροπος αναδεικνύεται ως παράγοντας δημιουργίας ανεργίας. Χαμπλος μπαθοί και μερική απασχόληση. Γιατί, άραγε, αυξάνουν τα ποσοστά ανεργίας στους κάλπους της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Προς τα πίσω κατ' ότι προς τα εμπρός μας οδηγεί η βιομηχανική εξέλιξη; Δεν τα νομίζω. Η αλήθευτη είναι ότι η ανεργία στην Ευρώπη αξίζεται και αυξάνεται παράλληλα με την έκδοση τέτοιων κανόνων και οδηγιών από την πλευρά της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση επιμένεται, τώρα, να λανσάρει ένα νέο νόμοσμα, το EURO. Το επιχείρημα που πικάλουνται είναι ότι με τον τρόπο αυτό αποσύρεται η κερδοσκοπία με τα διάφορα νομίσματα, αποσύρεται οι υποεμπλοίες και κατά συνέπεια ενισχύεται η σταθερότητα της οικονομίας. Γνώμη μου είναι ότι και ήδη, μέσα από τις πολιτικές που θα ακολουθήσουν από την Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα, η ανεργία θα αιχθεί περαιτέρω και μάλιστα δραματικά, ακριβώς επειδή υπάρχει η φιλοσοφία των αισθητών επιπτώσεων.

Σε ολόκληρη την επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης τα έπειτα θα είναι εντοίχια. Η αναλογία μεταξύ αποκίνη και αξίας μετατροπής του νομίσματος θα ανασθεί κατά τη γνώμη μου σε δργανό διακίπετος χρηματοοικονομικής πολιτικής. Πράγματα πουτεύω ότι τελικά η επιβολή ενός εντοίχου νομίσματος θα αποδυναμώσει περαιτέρω τις φτωχάσερες περιοχές της Ευρώπης και στην πραγματικότητα θα εξαλιχθεί σ' ένα άπλω σε χέρια του παγκόσμιου Κεφαλαίου μέσω των αποδούσι τις κάρτες της Ανατολικής Ευρώπης ήταν βιθυτισμόν σε μιαν αιθλείαστη φωλιά. Βλέπετε, η Πλαγκόδαμη Τράπεζα και το Διεθνές Νομοματικό Ταμείο πέμπουν για ολοένα και περισσότερες περιοκόπες από τις παραχές πράντος στην Ανατολική Ευρώπη. Το θέρα είναι ότι μέσα από διάφορες προφάσεις περι δίλθειν οικονομικής ασφάλειας κλπ τελικά παγίδευσαν τις κάρτες αυτές σε μεγάλα χρέη. Το παγκόδαμο Κεφάλαιο έχει ήδη καταχρέωσει αυτά τα κράτη, κάτια που θα συνεχίσει να κάνου και η Κεντρική Ευρωπαϊκή Τράπεζα. Υπάρχουν, λοιπόν, κάποιες απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα ή ίσως κάποιες πρωτοβουλίες που θα μπορούσαν να αναληφθούν; Μια λύση θα ήταν, βέβαια, να μην υπάρξει συμμετοχή από κοινό νόμοσμα. Μια πο ρεσλεστική λύση θα ήταν να θεσπιστεί ένας φόρος επ' άλιν των διεθνών συναλλαγών σε οιχείς, αφού το 99% όλων των συναλλαγών δεν έκουν να κάνουν στην ουσία με εμπόριο αλλά με κερδοσκοπία. Φανταστείτε! Το 99%! Η επιβολή ενός τέτοιου φόρου θα αποθέρρινε τις κερδοσκόπους από τα σκέδια τους να μανοπαλίσουν την παγκόσμια οικονομία. Κάτι τέτοιο θα μπορούσε είσι να εξαναγκάσει την κερδοσκοπία να μεταφραστεί ως ένα βαθύδιο σε οικοδομική επενδυτική δραστηριότητα. Σας ευχαριστώ.

Kυρίες και κύριοι, αγαπητοί προσκεκλημένοι, καλώς ορίσατε, καλή διάμονδη και πιστεύουμε στη θα επιτρέψετε στις κώρες σας έκοντος υποκομίσεις θετικές ενευπώσεις για την κώρα μας. Η διάσκεψή μας καλείται να απαντήσει με θετικό και τεκμηριωμένα λόγο και έργο, στα σημαντικότερα προβλήματα που αντιμετωπίζει σήμερα ο πληνίτης, δηλαδή στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι πολίτες, οι εργαζόμενοι, οι δημιουργοί.

Νομίζω ότι μπορούμε να αυμφωνήσουμε, παρά τις απί μέρους ιδιοτερότητες που υπάρχουν στα έθνη - κράτη, σε ορισμένες συσθερές. Θα μποραύσουμε για παράδειγμα να αυμφωνήσουμε σε μια συσθερά, όπως ο πλούτος, που παράγεται μπορεί σαν κατανευπήθει δίκια να ζήσει τους πολίτες επάνω σε αυτόν των πλονίτη;

Νομίζω ότι η απάντηση είναι εύκολη, βεβλιστική, μη λαϊκιστική, ότι ο τύλιγμος αυτός παράγεται. Άλλα ο πλούτος αυτός ματεύεται κυριολεκτικά και καθημερινά στους αλλήγους. Και όπως ανέφερε κάποιος στην εισήγηση του ο πρόεδρος του Εργατικού Κέντρου της Αθήνας, το 80%, το 90% αυτό καλό στο μισό μας, το 80% στις κατανάλωσης γίνεται από το 20% των πολιτών και το άλλο 80% των πολιτών καταναλώνει το υπόλοιπο.

Ένα σημαντικό στοιχείο, είναι ότι, εμείς οι εργαζόμενοι, πρέπει να απορρίψουμε τη λογική ότι αποτελούμε τους συντελεστές του κόστους της παραγωγής. Είμαστε οι συντελεστές της παραγωγής και των αγαθών, και δικαιούμαστε να διεκδικούμε, να απαιτούμε, να κατακευμέμε αυτό το παραγόμενο πρόϊόν.

Στη δεκαετία του '90 είκαμε το τέλος, όπως το γνωρίσαμε του ψυχρού πολέμου του διπολισμού και δυστυκώς, κατά τη γνώμη μου την αναμφισβίτη πολιτοκρατορία των Ηνιακένων Πολιτειών. Επις νέες συνθήκες παγκοσμιοποίησης της οικονομίας, δηλαδή παγκοσμιοποίηση μόνο των αγορών, το εργατικό κίνημα πρέπει να ανταρξιά, να επδιώξει, να επτύχει την παγκοσμιοποίηση των κοινωνιών και την επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι πολίτες σε αυτές τις κοινωνίες.

ΚΩΣΤΑΣ ΓΚΟΥΤΖΑΜΑΝΗΣ, Αντιπρόεδρος ΕΚΑ

A · S · H · N · A

Ο Αντιπρόεδρος του ΕΚΑ, Κώστας Γκουτζαμάνης

Η έντοση των κοινωνικών ανησυχιών, οι μετακινήσεις πληθυσμών είναι φαινόμενο των καπρών. Κανένας δεν φεύγει από τον τόπο του γιατί έτσι είναι επέλεξη. Υπάρχουν συγκεκριμένες ανάγκες και τα τέρη που έπεσαν, δυστυχώς δημιουργούν νέα ποι επικίνδυνα και επωδύνα τείκη για τις κοινωνίες.

Η έκρηξη της ανεργίας, της υποικιασκόλησης, στην πολιτική καταστροφές, δημιουργούν την ανάγκη για πολιτικές πορευόμενες, για ουσιαστικό θέλεγκτα των αυδίσσων μποκαγορών της αγοράς, σε παγκόσμιο επίπεδο.

Επιπρέφτε μου εδώ, και νομίζω ότι θα μπορούσαμε και έκουμε μποκρέωση κατά τη γνώμη μας, να βγα κάπιο φύρωμα σε αυτή μος τη διάσκεψη, ότι για το έγκλημα που συντελέσθηκε της προηγούμενης ημέρας στο διούναρη και στις παραδουνάβιες περιοχές, πρέπει να ληφθούν συγκεκριμένα μέτρα για την επιρρεία και την ευθύνη που έχει για αυτό το έγκλημα. Είναι ένα έγκλημα που δεν αφορά μόνο στις περιοχές, αλλά αφυπνά σεν τις πολιτικές της φύσης γενικότερα.

Είναι επιτακτική ανάγκη η αλλαγή των σημερινών πολιτικών συνεκπατών. Η Ευρώπη, παρά τις όποιες απόψεις έχει ο καθένας μας, παρά το όσα λέγονται, πρέπει να πυγχεί σε πολιτικές και κοινωνικές ανανεώσιμες, να επιτρέψει αποφασιστικά τις παγκόσμιες εξελίξεις και να φέρει τους πολίτες, τους εργαζόμενους, στο προσκαίριο.

Αυτό το μέλλον είναι ευόπινο για την Ευρώπη, για τους λαούς της, για τους εργαζόμενους και θα έλεγα και για την κόβαμα δλον. Το συνδικαλιστικό κίνημα πρέπει να σχηματισθεί κατ' να πρωθήσει βιώσιμης άξονες. Αυτοί οι ήδηντος θα μπορούσε να είναι ο εξοφθαλμός της κοινωνίκης συνοχής και της αλλοιεγγύης, πη συνδύμεται του ανθρώπουν δυναμικού, πη πρώθηση διαφρωτικών τομών σταν χώρα της αικαναμίας, πη δίκαιοι αναδιανομή των ποσοδημάτων, πη οικολογική ανασυγκρότηση και ευαισθησία.

Είναι σαφαρή ευθύνη και βασική μποκρέωση του συνδικαλιστικού κινήματος, να βάλει τη δική του σφραγίδα, τη σφραγίδα της αλλοιεγγύης, τη σφραγίδα της ανθρωπότης. Νόνον έτσι, ένα τέτοιο κίνημα, μπορεί να συσπειρώσει τους εργαζόμενους, μπορεί να αποτελέσει την πόλη αγιστεσσος σε αυτό που βιώνουμε καθημερινά.

Είναι ανάγκη να αποκάσσουμε αδιαπέραστο τείκος στις φωνές και στις πολιτικές που καλλιεργούν την ζεναφορή, την ρατσισμό, που μεθοδευμένα εκκολάπτουν το αυτό του φιδιού, που πρόσφατο γεγονός που αναφέρθηκε από όλους, είκαμε στην Αιστρία.

Οι κόθε λογής Χατζητερ, πρέπει να απομονωθούν. Πρέπει να αναστηθούν δύμας και οι στίξες γιατί καταλήγουμε σε τέτοιου είδους επεκίνδυνα φαινόμενα. Πρέπει να δούμε τις πολιτικές που εφαρμόζονται, για να δούμε δυστυχώς αυτά τα αρνητικά και επικίνδυνα αποτελέσματα.

Πρέπει να απομονωθούν λατόν όλες αυτές οι φωνές, όπως είναι προηγούμενα με τείκη, με σύνορα, με μέτρα. Οι εξοθλισμένες της γης, δεν μπορούν, θα αντισταθούν και θα οσφρώσουν τα πόντα. Και επειδή μοις προτείνεται και σε ευρωπαϊκό απίπεδο και σε ελληνικό, πελάσεις, διώξεις, νυμφεθαίσεις, χρήση βίας σε βάρος ωπών των εξαθλιωμένων, να πώ αυτό που νομίζω ότι δύστιγνο μετανάστες, αυτοί που μας προτείνουν αυτά, πη μικρό πόλη του καπταλισμού, πη Αμερική, ότι έχει ένα εθνος φυλακισμένο, ένα αλάκληρα έθνος 2.000.000, πη μικρό έθνος είναι στη φυλακή. Αυτό είναι το μέτρα, που παίρνει στο δύομα της δημοκρατίας.

Στο Εργατικό Κέντρο της Αθήνας, έκουμε την κοινή εκτίμηση όλοι εμείς, ότι ασκολήθηκε σαφαρή, υπεύθυνη, με το πελώριο στήτου ποι επεκίνδυνα μετανάστες. Κάναμε συγκεκριμένη διουλετά και πήγαμε κοντά στους μετανάστες και στη μετανάστες πρώτον κοντά σε εμάς. Οι μετανάστες αυτοί, αργά, βισσανιστικά, με κάπια δύο προβλήματα, γίνονται και μέτη των αυδίσσων, που πρέπει να είναι βιώσιμη μας επιδίωξη, για να μπορέσουμε από κοινού να αντιμετωπίσουμε τα πραβλήματα.

Συναδέλφισσες και συνάδελφοι,

Η συνάδελφος μας αυτή πιστεύω ότι μπορεί να συμβάλει, είναι αναγκαίο να συμβάλει στον συνταξιοδόμο, στην επεξεργασία καινών θέσεων, ποσοτόμενη της ιδιαιτερότητας που παρουσιάζει η μία χώρα με την άλλη, άλλο που θα καταλήγουν τελικά αυτοί οι συνταξιοδόμοι στον αντιμετώπιση μιας νεοφιλελεύθερης σαφωτικής πολιτικής, σε βάρος των κατινωνιών, δημοκρατιών και όλων των δικαιωμάτων μας.

Τα συνδικάτα, πρέπει να αποκάθισουν ψηλό τη σημασία της επίρρησης σε ποικιλομορφία επίπεδο, να αντιδράσουν ενέργο και αποσελευματικά στις επιλεκτικές πολιτικές των τακτών πολέμων, των πολέμων που τους διεξι- γουν ολίγοι, ίσως μεριμνένοι στα δάκτυλα του ενός κεριού, οι οποίοι επωφελούνται, καταστρέφοντας κυριαλεκτικά, τον άνθρωπο, τον πολίτη, τον εργαζόμενο.

Η επίρρηση πάντων, είναι και θα είναι το ιδιαίτερο και το προϊόνθετο για να οικοδεμήσουμε μια κοινωνία δικαιο- και αποσελευματική. Οι εξαιρισμοί πιστελούν μας απαράδεκτη πρόσκληση, όσαν εκαπιμμύτιο πανδιά πεντα- νούν, όσαν εκαπιμμύτιο άνθρωποι είναι κοινωνικό αποκλεισμένοι, όσαν άνθρωποι πενάνε και διατυκών- σε άλλα τα επίπεδα. Και καταναλώνονται για αισιούς τους αλίγους, για τα κέρδη αυτών, για αισιούς που διαστηκώς απέκαν την πολιτική, κασαναλώνονται πιπά τα πελάρχα, τα εξωφρενικά κονδύλια.

Αρνούμαστε, συναδέλφισσες και συνάδελφοι, το ιδεολόγημα που αναπέπτεται έντονα το τελευτείο διά- στημα όταν η αύξηση των κερδών, συν τη μείωση των μισθών, ήσαν επενδύσεις, αλιν αύξηση της αποσχόλησης. Και δεν το κάνουμε αισιόδοκα. Το βλέπουμε διαστυκώς στη ζωή, στην προγραμματίστη, ότι συμβαίνει το ακριβώς αντίθετο. Αυτά τα δύο θέματα δεν συνδέονται μεταξύ τους και τα αποσελέματα είναι αυτά που γνωρίζουμε και τα οποία εκδηλώνονται με το καλοσσαίο θέμα που λέγεται ανεργία.

Αυτό καταρρίπτεται όλωνστε, από όσα αισιούσθικαν εδώ και από όσα γνωρίζουμε και από ότι συμβαίνει στην Ευρώπη, με τα 20.000.000 ανέργους, αποκλεισμένους κλπ. Η επίσημη για τη χώρα μας καταγράψει της ανεργίας, είναι 11,3% κατ διατυκώνης η ανεπίσημη, η λανθάνουσα, η μαύρη, η όψη, η μερική, το φασόν που λέμε εδώ, άλλα αυτά μπορεί κανένας, αθροίζοντάς τα, να τα δει γύριν στο 20%.

Αυτά είναι αποσελέματα μιας πολιτικής, που εφαρμόζεται διαστυκώς για δεκάσεις στη χώρα μας. Είναι η προκλητική κερδοφορία των επικειρίσεων στην Ελλάδα, όπου εμείς η υπό ανάπτυξη χώρα ή όπως θέλετε χαρακτηρίστε επιν., είμαστε στην κερδοφορία των επικειρίσεων η δεύτερη μετά την μητρόπολη του καρπα- λιού, την Άμερικη.

Πριν από 100 και πλέον χρόνια, όπως γνωρίζουμε όλοι, με αγώνες, με θυσίες, με αίμα, με φυλακίσεις, με εξορίες, με ταλαιπωρίες, κατακτήθηκε το οκτάριο. Στην κάθε χώρα, με διαφορετικότητα, ανάλογα ο εργα- τικό κίνημα και τη επίπεδο δημοκρατίας είχε.

Και σήμερα μας βάζουν τα δίλιγμα, αφού κατακτήσαμε πριν από 110 χρόνια το οκτάριο, δεν είμαστε δημιουργοί, είμαστε λαϊκοίτες, δεν είναι σωστό, θα μετωθεί η παραγωγήστη, η ανεγνωνιστικότητα, όσαν μειώσουμε τον χρόνο εργασίας.

Και ναι, ακούστηκε από το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας συγκεκριμένη πρότεινη θεομοθέτησης του 35ώρου, με σεβισμό επαναλογισμάτων από απόφεις και στις προσδοκίες και στον σγίγινο που κάνουν οι οργανώσεις, το συνδικαλιστικό κίνημα, για τις άλλες χώρες. Δεν είναι εκεί το zήτημα. Το zήτημα για μας είναι, δει θέλουμε 35ώρο ωραίς παρενέργειες. Και παρενέργειες είναι αυτές που αισιούσθικαν από τον εκπρόσωπο εδώ από την Γαλλία κλπ. Εμείς δεν θέλουμε τέτοιο 35ώρο. Άλλο άμας είναι αυτό, τι παρενέργειες και τι συμβαίνει δύο που επικειρίζονται να εφαρμοσθείτο 35ώρο, άλλο τι ψητάμε και άλλο πώς ψητάμε αυτό το πρόγραμμα, να νομο- θετηθεί, να κατοχυρωθεί, να υπάρχει στο εργατικό δίκαιο, στον μπούσαυλο, για τους εργαζόμενους.

Ο συνταξιομός σε ευρωπαϊκό επίπεδο για τη μείωση των ωρών εργασίας, είναι ένα τργολείο, ένα όπλο, μια δύνατση που θα αντιπροσετεί στους εργοδότες και στις εφαρμοζόμενες πολιτικές των κυβερνήσεων, για να κατακτηθεί.

Η σταθερή και μόνη αποχάλιση, δεν είναι αυτοπίσι, δεν είναι βίτσιο μας. Είναι αυτό που δικαιαιύεται η άνθρωπος, αυτό που θα συνεχίσουμε να το διεκδικούμε κατ οι αποχαλίσησις άλλων των μορφών, δεν μπορούν να διαμορφώνονται και να υπάρχουν σε μια κοινωνία, που θέλουμε να λέγεται ότι είναι δημοκρατική και κοινωνικά αλληλεγγύη.

Είναι ανάγκη, διαποταμένα από όλους μας και εδώ έχουμε ένα σοβαρό θέλημα σαν εργατικό αυλακωτικό κίνημα για την θεωρία της αυτοκτότητας θα την έλεγα, δει ο καθένας για την εαυτούλη του, ο καθένας με τα δικέ του, ο καθένας για τον εαυτό του και οι οικλαμπότητες, κοινές δράσεις, πρωτοβουλίες, άγνωστες, όλα αυτά, στο περιθώριο.

Όσοι διατελεύτησαν, εμπλέκονται και αποδέκονται τέτοιους είδους πτώση σωμάτων και σι ίδιοι και τα παιδιά των και τα μέλη τους, δεν θα είναι τουλάχιστον ευαίσθια.

Καλούμαστε όλοι, ο καθένας από το δικό του μετερίζι, να δώσουμε μια μάκη που θα απορρίπτει την κατούσταση που είναι διαμορφωμένη, όπου εκατομμύρια άνθρωποι, άπως επίτη πραγματίσαντα, βρίσκονται σε ένα σοδείοδο.

Η εργατική καταστροφή που αυτέβη στο περιβάλλον, στον Δακάνηβη και τα πραγματούμενα γεγονότα, που οριαμένα από αυτό δεν τα μαθαίνουμε, άλλα τα βλέπουμε και τα ζόμε, μας κάνει υπόκρεος ως αυνθεκολογικό κίνημα, να αποκλιθούμε σοβαρά, συγκεκριμένα, αποτελεσματικά με το περιβάλλον. Γιατί, απονότα είναι, ότι χωρίς περιβάλλον, δεν μπορεί να υπάρχει ούτε άνθρωπος, ούτε βέβαια εργαζόμενος. Τελετώνοντας, νομίζω ότι η σημερινή μας, η κθεοτινή μας ή σει τηνέκεια διαδικασία συακέψεων τέσσοι αρρακτήρων ή όποιων μαρφών, αυτό που αποτελεί για να δημιουργεί αποθήματα τουλάχιστον αισιοδοξίες, φιλοσδοξίες για κάτι καλύτερα, είναι ανάγκη να αποκτήσει δύο το διμοτόνο συγκεκριμένο ρεαλιστικό χαρακτήρα. Ο αγώνας είναι αυτονότητα ότι είναι δύσκολος. Όλα αυτά που ακαύθιθων εδώ από τους πραγματευμένους ομήλους, πάνω σοβαρά διυσπειλιστικά γρας τα παρόν προβλήματα. Δεν έχουμε άλλον δρόμο. Μονόδρομος δεν είναι οι δεύτερες της οικονομίας, αυτές της οικονομίας. Μονόδρομος είναι ο άνθρωπος, ο αιμαρέροντας ευ, μονόδρομος είναι ο εργαζόμενος δημιουργός.

Ευκαριστώ.

Διδούμενου ότι ορισμένοι από τους προηγούμενους ομιλητές συναφέρθηκαν στην τρέχουσα πολιτική κατάσταση στην Αυστρία, θα ήθελα να διαβάσω μια δήλωση του Προεδρου της Ένωσης των Εργατικών Συνδικάτων Αυστρίας κ. Fritz Vertzettini:

"Η πλειοψηφία του εκλογικού σώματος - τα 3/4 - δεν ψήφισαν τα Αυστριακό Χόρμα Ελευθερίας. Οι ψυφοφόροι του δεν μπορούν γενικά να καταταγούν στην κατηγορία των δεξιών ριζοσπαστικών. Ο υπαντιγρός ότι ο λαός της Αυστρίας είναι αντίθετος στα δημοκρατικά ιδεώδη με μόνη την συνιδερά σε κάποιες σπουδαϊκές εκδηλώσεις ασέβεις προς τις ανθρώπινες αξίες είναι λαθαρέμανος.

Η δήλωση αυτή αύτες φέρνει οριστική αποστολή αλλά ούτε κατ' κάποια προσπόθετο δικαιολόγησης ή πρόσποπος της συμπεριφοράς κάποιων πολιτικών εκπροσώπων όπως εκείνη του Heidler, ή άλλων αξιωματούχων του τελευταίου. Αντίθετο, μάλλον, αυτές οι συμπεριφορές συχνά γίνονται από για διαμαρτυρίες. Πολλοί είναι οι μάνθανοι αλλά και οι οργανώσεις -όπως για παράδειγμα τα Εργατικά Συνδικάτα της Αυστρίας- που με οικινή λόγια σπλιτεύουν αυτές τις συμπεριφορές. Είναι λοιπόν προφανές ότι η γενικότερη οιάση του λαού της Αυστρίας χαρακτηρίζεται από την προφανή προσπλήση στις δημοκρατικές ίδεες. Κατά συνέπεια, μα κωρίς διακρίσεις δύσκοπη αργυροκής κριτικής κατά της Αυστρίας, ανεξάρτητα από ποιόν γίνεται, δεν μπορεί να γίνει δεκτή και θα πρέπει να πικρουνθεί απεριφρόπτη. Λέγοντας αυτό δεν αφνούμαστε την δύσκοπη κριτική σε βάρος του αρκηγού και των αξιωματούχων του κόμματος της Ελευθερίας. Σε τέτοιες περιπτώσεις, η δύσκοπη κριτική και η απλίτευση είναι συχνά σπαραγίτες. Μόνο το ίδιο το κέμμα της Ελευθερίας είναι σε θέση να μεταβάλει τον αποχήματικό χαρακτήρα τέτοιων εργίσεων και απωθήσεων μέσα από ριζικές αλλαγές και την υιοθέτηση μιας πειστική δημοκρατικής συμπεριφοράς. Η συμπεριφορά του δεν είναι δυνατό να πνεύσεται σε κρετίδιο κατάστησης εκ μέρους των δέσμων κωρών της Αυστρίας και του λαού της στην πλέυρα της ριζοσπαστικής

DINAH DJALINOUSS, Εκπρόσωπος OGB

A Y I T P I A
B I E N N H

Η Εκπρόσωπος της OGB, Dinah Djalinnouss

δεξιάς, έστι από τη δημοκρατία και λαός να γίνουν δέσμωτοι ενός πολιτικού κόμματος. Η σήμερη την Εργατικών Συμμορίαν και της Ομοσπονδίας Εργατικών Συμμορίαν στην Αυτοτρία δεν έχει καμμία κομματική χρονιδιά. Παρά ταύτα συμμετέχουμε ενεργά στον αγώνα κατά του ρατσισμού και κάθε προσπάθειας επικράτεος τάσεων ολοκληρωτισμού.

Τα Εργατικά Συμμορία και η Ομοσπονδία Εργατικών Συμμορίαν στην Αυτοτρία είναι φρεσκές ανεξάρτητες και ως τέτοιοι επιθυμούμε να προβούν σε μια σαφή και απερίφραστη διατελεία νομιμοφρούσμόντες και προστάλωσης στο ιδεώδες της βελτίωσης του επιπέδου ζωής των εργατών και υπαλλήλων στην Αυτοτρία καθώς και στις αρκές της πογκόδημας αλληλεγγύης.

Τα Εργατικά Συμμορία και η Ομοσπονδία Εργατικών Συμμορίαν στην Αυτοτρία δεν εξαρτώνται από το κράτος, τους εργοδότες και τα πολιτικά κόμματα. Κρίνουν την κάθε κυβέρνηση ανάλογα με το είναι διατθέσιμόν τον κάνει για τους υπαλλήλους και τους εργάτες. Όύτε με την αντιπολίτευση συμμετέχουν, ούτε και στη διοικητική μποχανή του κράτους συμμετέχουν. Όύτε να διασκολεύουμε τη ζωή της κυβέρνησης θέλουμε αλλά ούτε και να τη βιοτιθάμε στο έργο της.

Η συνεργασία όλων των υπαλλήλων και εργατών στους κόλπους των Εργατικών Συμμορίαν ανεξάρτητα από πολιτικούς και ιδεολογικούς προσανατολισμούς είναι ένα ταχυρό σημείο που θα πρέπει πάσιμο θυσία να διοφυλαχθεί. Πρέπει να χρησιμοποιηθεί η συγκεντρωμένη αυτή δύναμη ως παράγοντας κατεκύρωσης και διαφύλαξης της δημοκρατίας αλλά και των κοινωνικών και οικονομικών δικαιωμάτων του πληθυσμού των εργατογένεν: αυτή είναι άλλωστα και η αποστολή μας. Ήξ φορέας με τα μάτια στρομμένα στο μέλλον πρέπει να κάνουμε ό,τι περιήλατο το χέρι μας: μαςτική κυβέρνηση και εργαζόμενοι να μπουν σε πορεία τέτοια που να επερέπει τη θεμελίωση αλιθινής δημοκρατικής αρχών και αξιών, έστι από τη κώρα μας να συνεδεται να βοήθει προς την ανάπτυξη παράλληλα με όλους δύσυς μονθούν σε διεθνές επίπεδο για οικονομική ευημερία."

Aγαπητοί συνάδελφοι, θέλω να σας ευχαριστήσω εκ μέρους του Εργαστηκού Κέντρου Αθηνών για την ειρήνη που μας κάνεται, να αποδεχθείτε την πρόσλαλο μας και έτσι να μας δοθεί η ευκαιρία για δύο μέρες, να αναστηλώσουμε εμπειρίες και προβληματισμούς.

Το πρόβλημα της ανεργίας εξελίσσεται σε πρόβλημα προβλημάτων, στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς αγγίζει νέα επίπεδα ρεκόρ. Παράλληλα, η μακροχρόνια ανεργία και ο κατινωπικός αποκλεισμός, σπειλούν την κοινωνική συνοχή, αφού ένα μεγάλο μέρος του εργατικού δυναμικού, ολόκληρα τμήματα του πληθυσμού περιθωριοποιούνται και αποστασιοποιούνται από κάθε συμμετοχή στο κοινωνικό και οικονομικό γίγνεσθαι.

20.000.000 άνεργοις και 50.000.000 και πλέον δύνθωσαν γουν, κάτια από τα όρια της φτώχειας, ενώ τα κοινωνικά ασφαλιστικά συστήματα και ο πολιτικής πρόνοιας, στερούνται των αναγκαίων πόρων, ώστε να μπορούν να ανταπειπούσουν τις συνθήσεις αυτών των προβλημάτων.

Σει πώρα μας, η ανεργία, παρά τις βραβισμολογίες για την ελληνική οικονομία, αυξάνεται με αλματώδεις ρυθμούς. Το 1980, ήταν σε ποσοστό 2,8%. Το 1990 στο 7%. Σήμερα σημείζει το 12%.

Μερικά ενδεικτικά επίσημα αποτελέσματα, είναι ότι η ανεργία στους νέους έως 29 ετών, φθάνει το 32%. Οι γυναίκες, ενώ έχουν 37% στη σπουδολογία, έχουν συμμετοχή στο 58% των ανέργων. Στους απόφοιτους δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, η ανεργία φθάνει στο 45%. Και η ειρωνεία σε όλα αυτά είναι, ότι είκαμε τετραπλασιασμό των κερδών. Τα καθαρά κέρδη των βιομηχανικών επιχειρήσεων, την περίοδο '92-'98, από 174 δισεκατομμύρια, έφθασαν τα 10,2 τρισεκατομμύρια και η αποσχόληση στη βιομηχανία, μειώθηκε κατά 10.000 άτομα.

Τι είναι αυτό που κάνει την ανεργία όλο μόνον στην Ελλάδα, αλλά και σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες να αποτελεί το πρόβλημα των προβλημάτων; Που οφείλεται αυτό το παράδοξο φαινόμενο, ενώ οι οικονομικοί δείκτες ευπεριφέρουν, ενώ βρακόνδισσεις παγκόσμια σε όλη και στην Ελλάδα, σε περίοδο ανάπτυξης, να

ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΜΟΥΤΑΦΗΣ,

Αναπλ. Γενικός Γραμματέας του ΕΚΑ

A D H N A

Ο Αναπλ. Γεν. Γραμματέας του ΕΚΑ,
Βαγγέλης Μουταφής

περιουσιάδωνται παράλληλα έντονα στοιχεία κρίσης, με κυρίαρχο αυτό της ανεργίας:

Αιδίς της ανεργίας: Αγ δεν προσπαθήσουμε να δούμε τα αίσια της ανεργίας, αύμφωνα με την σπουδαία της αγοράς και τη λειτουργία της, τότε θα κάνουμε ένα μεγάλο λάθος. Η ανεργία οφείλεται στους ίδιους τους νόμους, που διέπουν την οικονομία της αγοράς και τη λογική της. Ο βασικός πυρήνας της αποκανονίστιας της αγοράς, είναι η μεγιστοποίηση του κέρδους. Έτσι λοιπόν, για την πάξηση του περισσοτεύοντος κέρδους, συμπέρισσονται οι μισθοί και κατ'επέκταση μειώνεται η αγοραστική δυνατότητα των εργαζομένων, με επακόλουθο την μείωση της κατανάλωσης. Εντακτικοποιούνται στη ρυθμοί εργασίας, με αποτέλεσμα να ασκολούνται ληγύτεροι εργαζόμενοι, οι οποίοι παράγουν μεγαλύτερο άγκο παραγωγής.

Η εφαρμογή της σύγχρονης τεχνολογίας, κινήτρος τη μείωση των αρών εργασίας, φέρνει περισσότερο παραγόμενο προϊόν και οδυναμία της κοινωνίας, σαν αποτέλεσμα της αποξιώσης της εργασίας να τα καταναλώσει. Η συγκέντρωση του πλούτου, σε δύο και ληγύτερο χέρια και το μεγάλωμα της φτώχειας σε οπραντικό τρίμητο του πληθυσμού, το 20%, του πλουσιότερο φιλίματος της ελληνικής κοινωνίας έχει επαδημιστικό διαφορά 6,7 φορές πολύ, από το 20% του αντίστοιχου φτωχότερου τημέντος.

Τελικά έχουμε σε περίοδο ανάπτυξης δύο τα στοιχεία μιας κρίσης υπερπαταραγώγης με εμπορεύματα ανιδέται, εντακτικοποίηση της εργασίας, με έντονη την κοινωνικήν αντιστοίχιαν και μεγάλωμα της απόστολης σε βρός των ασθενέστερων τάξεων, με εξαγορές και συγκωνεύσεις, που μειώνουν τους παραγωγικούς τομείς των επιχειρήσεων.

Με τη νέα τεχνολογία, που ανδινόνται νέα απολευθέρωσης των εργαζόμενων, μέσω της μείωσης του χρόνου αποσαλδήσεως, να γίνεται δυνάστης στα χέρια του κεφαλαίου, με τις επενδύσεις να στρέφονται σε κερδοσκοπικές κατευθύνσεις (βλέπετε κρημαστήρια) και όχι σε παραγωγικές μονάδες και δύο αυτά να εκτίνανται την ανεργία και τα προβλήματα των εργαζόμενων.

Τι έρχεται στο μέλλον; Αυτό που πρέπει να τυνίσουμε, είναι ότι το μέλλον δεν διέχει τίποτα ευαίσινο για την αλληλή των όρων που αιχάνουν την ανεργία. Τοσ - ιοσ, αυτό που έρχεται, είναι ίσως ακόμα πιο σοφερό από αυτό που ζούμε. Η επίθεση του κεφαλαίου ενάντια στους εργαζόμενους θα εντοπιστεί, με κύριο στάχιο την μείωση ακέραμα παραπέρα του κάθισμας εργασίας, που προσεγγίζει το 66% του ευρωπαϊκού μέσου όρου, την προώθηση και την αύξηση των ιδιωτικοποιήσεων, την επίθεση στα ασφαλιστικά ταμεία και στα αποθεματικά τους,

Έστι λοιπόν, σε μια δύο και πιο σκληρή οικονομική κατάσταση, η ανεργία θα μεγαλώνει και δεν θα μειώνεται. Οι δείκτες της ανεργίας θα γίνουν οι αριθμοί μεγαλύτεροι, σε ό,τι αφορά στην Ελλάδα, εάν σε αυτούς συμπεριληφθανόντουσαν και αυτοί οι οποίοι ουμμετέκουν από προγράμματα του Οργανισμού Απλοπολίστης Εργατικού Δυναμικού, οι οποίοι είναι εκπομπεύμενοι και αποσαλδούμενοι υπό προθεματικά. Και εάν δεν διαγράφομε από τους ανέργους τους μερικά αποσαλδούμενους, οι οποίοι αυστοαστικά είναι πηπόνεργοι, πηποποιούμενοι, με μισθούς που αγγίζουν τα δρυτικά της αθλιότητας.

Σύμφωνα με μελέτη ελλήνων πανεπιστημιακών, ένας στους πέντε κατοίκους της χώρας, έχει επαδημία μικρότερο από το 60% του Μ.Ο., που αντιστοιχεί στις κατώτατες αμοιβές της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης, σκά πάνω από 550.000 δισεμάρα σαν τις αυνθίσκες ακραίας φτώχειας, με μηναίο απομεικό εισόδημη πάνω των 43.000 δρχ. το μήνα. Μερονομένα όπομα, σαν με ακόμη καμπιλότερα ποσά, ενώ μηπέρες με παιδί, με 43.000 δρχ. το μήνα και τεραμελείς αικαγγένες με 87.000 δρχ. το μήνα.

Οι άνεργοι είναι μέσα σε αυτές τις κατηγορίες της απόλυτης φτώχειας. Σήμερα, το επίδομα ανεργίας, αύμφωνα με στοιχεία του Ινστιτούτου Εργασίας της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργατών Ελλάδος, αντιστοιχεί στο 46% του βασικού ημερομοιόθεα. Ο νόμος ορίζει στο 66,5% και η Γενική Συνομοσπονδία προτείνει το 80%. Στις λαμπερές πολιτείες, υπάρχουν πολλές ακούστηγες πλευρές,

Ποια είναι η λύση για το πρόβλημα; Η συναλογία λύση για το πρόβλημα της ανεργίας, είναι μια οικονομία που θα έβασε στο κέντρο όχι το κέρδος, αλλά τον όγκο. Στη θέση των ανταγωνιστών των συγκρίσεων και της ανεργίας των ακαδημαϊκών, ρε βάση της κοινωνικής ανάγκης, στη θέση των ιδιωτικοποιήσεων την κοινωνική οικονομία, στη μεγισταποίηση του πλούτου στα χέρια των λήγων, θα έβασε επην ξριστικοποίηση του πλούτου για τους πολλούς.

Οι δέκα πίλουστρεροι άνθρωποι του πλανήτη, έκαναν περιουσιακά στοιχεία περισσότερα από ότι οι 50 φτειρόχτερες κώρες στον πλανήτη. Μόνο με το 10% των χρημάτων τους, θα μπορούσε να εξαλειφθεί η φτώχεια, ο αναληφαπτισμός, η λειψυδρία, ο υποστριπάς, οι επιδημίες και το πρόβλημα της ιτάγης για τους κολασμένους και τους απόκλιτρους αυτού του κόσμου. Όμως μέχρι να γίνει αυτό, χρειάζονται όμεσα μέτρα.

Το Ξένιο, χωρίς μείωση αποδοκών και αυμψιφριστικό ωράριο. Η μείωση του χρόνου απήντησης καταρκάς, για τα βαριά και ανθυγεινά επαγγέλματα, είναι απέριμα καταστάσεις μπορούν να απελευθερώσουν περίπου 200.000 έως 250.000 θέσεις εργασίας στην Ελλάδα.

Αν αυτό συνθυσεται με μια οικονομική πολιτεία, η οποία θα απορίζεται στην ανάπτυξη, στη δημιουργία εντατικών φρεάτων κατά κλάδο παραγωγής, με ακέδιο οικονομικής αγάπευτης για όλους τους κλάδους της οικονομίας, τότε μπορεί πραγματικό να μειωθεί η ανεργία.

Επίσης, πρέπει να αυξηθούν οι δαπάνες για δημόσια έργα με κοινωνικό σκοπό. Εργασιακές κατακίες, νοσοκομεία, σκολεία, ενταπλημματικά έργα. Ταυτόχρονα όμως, πρέπει να παρθούν όμεσα μέτρα προσωπίστας των ανέργων. Επιβάλλεται η αύξηση του επιδόματος ανεργίας στο 80% και η επέκταση της επεδόπτησης για όσο διάστημα ο εργαζόμενος βρίσκεται σε ανεργία.

Τα χρόνια της ανεργίας να αυνηπολογίζονται στα συντόμια, με μικρότερη ασφαλιστική κάλυψη. Διαρεόν κάρω μετακινήσεων στα μέσα μαζικής μεταφοράς. Απαγρέεστη των εξιστούν και ενίσχυση για την πληριμή των ενοτικών, απαγρέεστη της διακοπής παροχών όπως πλεκτρικού και νερού. Η ίδιμη δημόσια επιποτήση σε περιοχές με οξυμένη ανεργία, αξιοποίηση των εγκαταλελευμένων καρίων, καθώς επίσης και των κρυστικών, δηροτικών και εκκλιτοπαθητικών αποικίων, για να κατοικηθούν από άπορους και άστεγους.

Για αυτούς τους λόγους, χρειάζεται σε κάθε δήμο να δημιουργηθούν γραφεία υποστήριξης των ανέργων, για ενημέρωση, βοήθεια σε διεκδικητής εργασιακού προσανωτολισμού και ψυχολογικής υποστήριξης, νομικών αυμβούλων κλπ.

Όμως ταυτόχρονα, πρέπει να δημιουργηθεί ένα μεγάλο κίνημα ενάντια στην ανεργία. Σε κάθε Σωματείο, σε κάθε εργασιακό κέντρο, σε κάθε συνοικία, πρέπει να δημιουργηθούν επτροπές ενάντια στην ανεργία. Μια αναπτυξη ήταν ένα διεκδικητικό κίνημα, που θα δώσει ελπίδα στους απελπισμένους, δίνοντα στους στερημένους της τις τις.

Συνδέστοι, αυτές είναι κάποιες σκέψεις - προάστεις, που θα πρέπει να αυχτιποθούν μαζί με τις άλλες και να διεκδικηθούν από το ευρωπαϊκό εργασιακό κίνημα, ώστε να αντιμετωπισθεί και αυτό το πρόβλημα των προβλημάτων, που είναι η ανεργία. Βέβαια, πάντα με στόχο να εξαφανισθεί η ανεργία και να υπάρχει πλήρης μεθωπή εργασία για όλους, αφείλουμε να βρίσκουμε τρόπους για να μετριάσουμε τα προβλήματα των ανέργων.

Απορρίπτεται προϋπόθεση είναι, τα ευρωπαϊκά συνθήκα να σημάνουν τη φωνή τους, να δείξουν τη δύναμη τους, κάνοντας δικό τους το πρόβλημα «όθε ανέργου, με κεντρικό σύνθημα "ελληλεγγύη, κοινωνική δικαιοσύνη, δουλειά για όλους».

Σας ευχαριστώ.

ISABEL NAVARRO CENDON,
Γραμματέας Κοινωνικών Θεράπων UGT

I S P A N I A
N A D R I T H

Kαλημέρα σας. Θα πίστε, κατ' αρχήν, να ευχαριστήσω το Εργατικό Κέντρο της Αθήνας για την πρόσκληση που μας απούθινε να συμμετάσχουμε στην παρούσα διάσκεψη εδώ, στην Αθήνα. Να ευχαριστήσω επίσης και τους διερμηνεῖς για το έργο που επιτελούν καθ' όλη τη διάρκεια αυτής της διεργάνωσης. Πριν περάσω στην παρέρθησή μου, θα πλέλω να διηλώσω την υποστήριξή μου στην πρόταση που διατύπωσε ο Βελγικός σύντροφος. Πιστεύω πράγματα ότι από την παρούσα διάσκεψη θα πρέπει να προκύψει και ένα φίλιφισμα καθαδίκης του Heider και παράλληλα υποστήριξης των Ανατολικών συνδικάτων. Είμαι της γνώμης πως ένα τέτοιο φίλιφισμα θα γράψει να τύχει της καθαλικής αποδοχής και υποστήριξης όλων όσων παρίστανται εδώ.

Πρωσαπικά θα επικεντρώω την πρόσφατη μου στο πρόβλημα της μετανάστευσης. Θα ξεκινήσω συγκεντρώνοντας τα μέσα που έχει θεαρθείσαι η UGT προς όφελός των μεταναστών και στη συνέχεια θα μηδισω για την κατάσταση των τελευταίων στοιχίων κάλουσις της Ισπανικής αγοράς εργασίας.

Η UGT έχει δημιουργήσει εξειδικευμένους οργανισμούς εξυπηρέτησης των μεταναστών σε συγκεκριμένα προβλήματα, όπως είναι εκείνα που αναμετατίθενται οι αλλοδαποί εργάτες. Η εμφάνιση αυτών των κέντρων DIAS -κέντρων μέριμνας μεταναστών και πρασιφύγων, όπως αναμένονται-, συνέπεσαν με την ανάπτυξη στην Ισπανία των πρώτων πληθυμιακών ομάδων μεταναστών από τις χώρες της Βόρειας Αφρικής και τα κράτη νότια της Ιαπωνίας. Τη δημιουργία αυτών των κέντρων ενέτινεσε η συνειδητοποίηση που έχει η κοινωνική και εργασιακή ένταξη των μεταναστών στα περιβάλλοντα στοιχεία που έρχονται να ζήσουν.

Οι συνθήκες διαβίωσης των μετανάστη πρασινώριζαν όλες τις εκφάνσεις της ζωής του, ανδρεαδό τους και αυτή της εργασίας. Για το λόγο αυτό, αποσταλή του συνδικάτου είναι να εξυπηρετεί και διευκολύνει τους μετανάστες από κάθε μπουφη. Η βελτίωση των συνθηκών ζωής των μετανάστη που αντέκτουν στον εργασιακό βίο του και συντίστροφα. Οι παρό-

Η συντροφωπεια της UGT, από δεξιά:
Isabel Navarro Cendón και Astencion Ferrato Astigarraga

δειγμα της δράσης που ανυπέσθουν τα κέντρα σινέ, θα αναφερθώ στα γενικότερα αποτελέσματα που προέκυψαν από τη δραστηριότητα τους στη διοικητική περιφέρεια της Μαδρίτης.

Κατά το έτος 1999 εξυπρετήθηκαν 14.000 περιπλάνες που αφορούσαν κατά μέσο όρο περίπου 10.000 πρόσωπα που ζήτησαν ενημέρωση, αξιολόγηση ή διευκόλυνση σε συναλλιγές τους με διοικητικές υπηρεσίες ή άλλους φορείς, επί διεφόρων νομικών, εργασιακών και κανονικών θεμάτων. Ένα εξαιτίου παράδειγμα ήταν και η καταγγελία για την απουσία της ιατροφαρμακευτικής περιθώλυπης, γίγηντα που ευευκόλια πιλούθηκε πέρυσι. Η οργάνωση μιας διεξήγησης έρευνας –το πρόβλημα της οποίας θα σκολιόδωσε αργότερα μέσω αυτών των κέντρων DIAS με σκοπό να προσδιορίσει τις διακρίσις βήματα των οποίων πέφτουν στη μετανάστες εργαζόμενοι στον εργασιακό χώρο. Η έρευνα αυτή μας βοήθησε να διαπιστώσουμε πώς οι αρνητικές επιπτώσεις της πλήρους απελευθέρωσής της αγαράς εργασίας γίνονται πολύ περισσότερο σοβιτής στους «άλιτους» της συγκεκριμένης κοινωνίκης αράδος. Μιας ομάδας μειονεκτικώνς και ανυπέρασπιτης. Σεις ερωτήσεις απόντησαν οι ίδιοι οι μετανάστες που κάνουν κράση των υπηρεσιών που παρέχουν τα κέντρα μας. Η έρευνα αυτή, λοιπόν, κατέδειξε ότι οι τομείς όπου περισσότερα από οποιονδήποτε άλλον υπόκεινται διακρίσεις και ανισότητες σε άλλοτε πραγματεύονται ήτοντας πρόσβαση σε διανομής συμβάσεων εργασίας, ει προσαγγίζει στην τεραρχία της επικείρωσης και, βέβαια, οι μισθολογικές διαφορές. Σε περιοκές με χαμηλότερα ποσοστά ανεργίας και μεγαλύτερο βαθμό εντοξεύς, αυτό που προβληματίζει τους μετανάστες είναι πιο οδυνημένη προσγκύνης των στο χώρο όπου εργάζονται, η αδυναμία συμμετοχής στους κύκλους και τα προγράμματα επιμόρφωσης, καθώς και οι μισθολογικές διαφορές.

Άντιθετα, σε περιοκές με υψηλό ποσοστό ανεργίας, ο μεγαλύτερος προβληματισμός φάνηκε να συγκεντρώνεται στην πρόβλημα ευκαιριών απασχόλησης. Μια μελέτη της UGT του 1995 ότι οι Ισπανοί εργοδότες είχαν την τάση να κάνουν διακρίσεις σε βάρος νεαρών Μαροκινών μεταναστών που αναζητούσαν απασχόλησην ως ανετίθετοι εργάτες. Η ίδια αυτή μελέτη κατέδειξε ότι οι σειδικότερες περιπτώσεις διακρίσεων ενταπίζονται στους τομείς της παροχής υπηρεσιών και αρέσων μετα στους τομείς της βιομηχανίας. Ένα άλλο είδος διάκρισης διαπιστώθηκε ότι κάνουν αι αγράσιες που άταν χρειάζεται να πρασδάθουν εργασιακό χέρια, φαίνεται ότι προτιμούν τους αλλοδαπούς που προέρχονται από τις χώρες κάτω της Σαχάρας σε βάρος των Μαροκινών.

Σε διαφορά, τώρα, τη θέση που έχουν στην Ισπανική αγορά εργασίας, οι λατινοαμερικάνοι, κατανέμονται λαομέρις στα υψηλό, το μέσο και τα χαμηλά επίπεδα. Τα 71% των Ασιατών μεταναστών κατ το 84% των Αφρικανών βρίσκονται στην κομητότερη βαθμίδα της Ισπανικής αγοράς εργασίας. Δεδομένου ότι ο χώρος που είμαστε εκ φύσεως ταυγάδειν να δραστηριοποιούμεστε είναι αυτός της εργασίας, έχουμε δρομολογήσει μας σειρά από κινητοποιήσεις, διεκδικήσεις και προτάσεις που στόχο έχουν των ένταξη των αλλοδαπών εργαζομένων στα περιβάλλοντα όπου εργάζονται. Μέσα από τη συλλογική διαπραγμάτευση στα διακο θέμειώνων με τη ρίζα της μη διάκρισης. Αυτή η μη διάκριση ωστόσο, δεν πρέπει να ταχωτί μόνο για το χώρο της εργασίας, εκεί όπου αποτελείται μη τίτλος της έτοι και αλλιώς αποτελεί άμεση σδικία σε βάρος του εργαζομένου. Το ίδιο απραντοκά είναι να προλογίζεται ή να καταγγέλλονται και οι περιπτώσεις έμμεσων διακρίσεων που μέσα από πρακτικές που κατ' αρχάν τακύνουν για δίλοιψ, τελικά αποβάλλουν σε βάρος των αλλοδαπών εργαζομένων. Παράνομοι και νόμιμοι, οι μετανάστες εργαζόμενοι, στα υψηλά των ποτεύουν ότι το εργασιακό οκνηκά όπου εντάσσονται διαφέρει τιτικά από τα δεδομένα των Ισπανών μπλετών. Γενικά πρόκειται για μια εργασιακή πραγματικότητα που από την περισσότερες εκφάντωσης της είναι κατεψυγμένης μειονεκτική για την αράδα των μεταναστών εργατών, δύσον αφορά τα καθεστώτα, τους νόμους και τους κονονομούς που διέπουν τα εργασιακά δικαιώματα και τις συνθήκες εργασίας για τους υπηκόους εργαζομένους της χώρας. Για να κριτηριοποιήσουμε λόγια που μιας είναι οι μετανάστες όταν

ιδίων θέματα να απαντήσουν στις ερωτήσεις της έρευνός μας, τελικά οι αλλοδαποί έρχονται παντα Ισπανία για να κάνουν δουλειές με τις οποίες οι ίδιοι οι Ισπανοί από καιρό αρνούνται να ασκούλησούν. Πρόκειται για εργατές με ελάχιστες αποτίστεις εξειδίκευσης αλλά αυξημένο ύγκο προσπάθειας και καθηκόντων, για τις οποίες οι αφοιβές που εισπράττονται είναι γενικά πενιχρές. Άλλες, πμεφομίσθιοι εργάτες, αικοδόμοι, αεροβιτάροι, υπηρέτριες και υπάλληλοι σε εστιατόρια συμβεί είναι μερικά από τα πο θυσικά επισχέλματα για τα οποία μπλάμε. Η αιλιρή προσπάθεια που προϋποθέτει να βάσκεται τέτοιων εργαστακών δραστηριοτήτων δεν συμπορεύεται με κάποια βελτίωση των οινόθυκών εργασίας ή ενός μεγαλύτερου αεβίασμαύ των κοινωνικών δικαιωμάτων. Πρόκειται για θέματα που προβλέπονται θεωρητικά σε μια εργασιακή αύξηση και που όμως συντίθενται δεν τηρούνται. Αντίθετα, μάλιστα, αυτές τα συγκεκριμένα ψπάζεται έχουν τελικά πολύ αργιτακές επιπτώσεις, αφού από τη μέρα αι κυβεργήσεις δεν καταβάλουν κάποια ιδιαίτερη προσπάθεια για να επιβάλλουν την τήρηση τους ενώ αι εργοδότες, από τη δική τους πλευρά, γνωρίζουν καλά ότι οι συγκεκριμένες εργασίες είναι τελικά και οι μόνες από τις μποραύν τελικά να έχουν πρόσβαση οι περισσότεροι μετανάστες. Αυτός είναι και ο λόγος για των οποίαι οι εργοδότες δεν ασκούλησούν σαεδάν καθόλου με τη βελτίωση των άφων προσφοράς εργασίας, βελτίωση που δίλλοετε, λόγο και της εξαιρετικά μειωμένης δυνατότητας πίστης που διαθέτουν, οι μετανάστες εργαζόμενοι δεν είναι αι θέση να επιβάλλουν. Ανάλογα με το αν τα μεταναστευτικά τους καθεστώς είναι νομιμοποιημένα ή όχι, οι αλλοδαποί έρχονται στο εργαστακό τους περιβάλλονταν αντημένοι με δυστιχοφορετικά ήδη προκλήσεων που μετάσπια έχουν κρίσιμη σημασία: το χώρο του νόμιμου και αυτό του παρανόμου. Παρά το γεγονός, όμως, ότι οι αλλοδαποί εργαζόμενοι δεν ανταγωνίζονται τους γηγενείς αι προς τη είδος της απασχόλησης, μεταξύ τους και σινάλογο με την εθνική τους προέλευση γίνονται διακρίσεις και μάλιστα σε βαθμό τέτοιο ώστε να μηδέ κανείς για ένα προγραμματικό αύστημα κοινωνικής κατηγοριοποίησης στους κάλπους αυτής της ίδιας της ομάδας των εργαζομένων. Νο λοιπόν που δεν είναι όλοι οι εργαζόμενοι ίσοι απόντανται στις ευκαιρίες εργαστακής απασχόλησης. Οι ευκαιρίες αυτές κάποτε τελούν σε συνάρτηση προς την εθνική τους προέλευση.

Ένας πρώτως παράγοντας διάκρισης στους κάλπους της συγκεκριμένης αυτής κοινωνικής ομάδας είναι η γλώσσα, στοιχείο ανακεννωπού που οι εργοδότες επικαλούνται ως στοιχείο διαφοροποίησης της κρίσης τους για το ποιος τελικά θα προσλάβουν. Λατινοαμερικάνοι και Πορτογάλοι αναμεωπίζουν τα λιγότερα γλωσσικά προβλήματα, οι μεν λόγω του ότι στην ουσία μάλοντες τη μητρική τους γλώσσα ενώ οι δε επειδή η γλώσσα τους έχει πολλές αφοιδήσεις με την Ισπανική, κάτι που τους επιτρέπει να τη μάθουν πάρα πολύ γρήγορα. Οι Μαροκανοί, παρό της ουσιώδεις διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στη γλώσσα τους και στην Ισπανική, καταφέρνουν σε ακεπτά σύντομο χρονικό διάστημα να αποκτούν γνώσεις τέτοιες που να τους επεράπουν την επικοινωνία σε βασικό επίπεδο στην Ισπανική γλώσσα. Αντίθετα, οι Αφρικανοί μετανάστες, ανέδραπτο από το αν προέρχονται από συγγένωνες ή γολλδρωνες κώρες, παρουσιάζουν σις περισσότερες επικοινωνιακές διαφορές δασούν αφορά τη χρήση της γλώσσας μας.

Σε διαφορά της μετανάστερης, η διαβεκούστηση συνιστούσες ένας της στο νέο κοινωνικό και εργασιακό τους περιβάλλον φαίνεται ότι δεν έχει ακόμα αρκεί. Ως παράδειγμα για το συμέρισμα αυτό αναφέρω της συντίθεται εργαστακές αποκαλίες των μεταναστερών στην Ισπανία: οιωνακές βοηθαί, φύλαξη παιδιών, απασχόληση σε κλάδους παραγωγικής αποκέντρωσης και γενικά σε διάφορες δραστηριότητες που εντάσσονται στο λεγόμενο κλάδο της "κατ' οίκον εργασίας". Αυτό οπιμαίνει ότι ο γυναικείς απασκούλησούνται σε παραγωγικές δραστηριότητες το μεγαλύτερο μέρος των από τις εξέλιξεται στο απέρι, όπου παραλαμβάνονται οι πρώτες μίλες και παραδίδεται το πηλ-μεταποτιμένο ή μεταποτιμένο προϊόν.

Η απουσία εργαστακών συμβάσεων, τα χαμηλά πμερομίσθια και οι αιλιρές συνθήκες εργασίας εποιάρουν και όλο τα άλλα δενά που παρουσιάζουν τέτοιου είδους παραγωγικές διαδικασίες. Αν εξετέσει κανείς την

περίπτωση των απαυδοστριών και των ανύπαντρων γυναικών, γενικά τέτοιου τύπου δραστηριότητες εκλαμβάνουνται ως συμβολή στο αικανενειακό εισάδημα και όχι ως μέσο επίτευξης οικονομικής ανεξαρτησίας, πρόγραμμα από μόνο του ήδη εξαιρετικά δύσκολο, στη λόγη κανείς υπ' όψη του τις απέλειψες ώρες εργασίας και τις εξαιρετικά καμπύλες τιμές ανδρικά κοιμάτα που οι άνθρωποι αυτοί πληρώνουν για τη διουλεύτηση. Είναι προφανές ότι λόγω θλιψιών εναλλακτικών λύσεων εργαστηκής αποσκόλπως δεν είναι λίγες οι γυναίκες μετανάστες που στην προσπάθειό τους να εξασφαλίσουν κάποιο εισάδημα αδηγούνται ακόμα και στην πορεία. Εμείς, από πλευράς ΟΣΤ έχουμε αναλάβει την ευθύνη να πάρουμε δύο μέτρα χρείζεται προκεμένου να εξασφαλιστεί η πλήρης κοινωνική και εργασιακή ένταξη των μεταναστών και μεταναστριών στα κοινωνικά μας σύνολα. Ο ρόλος του κράτους είναι θεμελιώδης δύο και υποραίτησης για την επίτευξη αυτού του σκοπού.

Για το λόγο αυτό, το κράτος πρέπει να επικεντρώσει τις προσπάθειές του στη διαμόρφωση ανγκεκριμένης πολιτικής βασισμένης σε κριτήριο ένταξης και αλοικήρωσης. Μέχρι σήμερα η ατραπηγική - ή, για να είμαστε περισσότερο ακριβείς - η θλιψιών στρατηγική από πλευράς των εκάστοτε κυβερνήσεων της Ισπανίας υποκαθιστούταν από Διεθνείς Συμβόσεις όπως αυτή του Schoengen για τα αύντα των κρατών. Πριν από αποιαδήποτε άλλη ενέργεια γραφέει η θέση στον νομοθετικού πλαισίου μέσω του οποίου θα εξασφαλίζεται η νομιμοποίηση της κατάστωσης όλων αυτών των ασύρματων που μπορούν να αποδείξουν περιεκτικούς δεσμούς με την Ισπανική κοινωνία χωρίς να κρεπάζεται να αναλύνεται κανείς σε διαδικασίες γραφειοκρατικές που στηρίζονται στη συλλογή εγγράφων και όλων τεκμηρίων και οι αποίες έχουν στο παρελθόν αποδειχθεί πρόσκαιρες δύο και ανεπαρκείς. Ολοκληρώνοντας, θα ήθελα να αναφέρω ότι στις 2 Φεβρουαρίου τρέχοντος έτους ψηφίστηκε στην Ισπανία ο νέος νόμος που ρυθμίζει τα δικαιώματα και την κατάσταση των αλλοδαπών.

Παρά τη σάστη της κυβέρνησης της κάρας που δεν πίστευε ότι θα πέρναγε ποτέ ο νόμος αυτός, η διοικητική περιφέρεια της Μαδρίτης θα μπορέσαι πλέον να νομιμοποιήσει κάπου 35.000 με 40.000 άστρα. Πιστεύουμε, όμως, πως η προσπάθεια δεν πρέπει να σταματήσει εδώ. Άλλα και μετά από αυτή τη νομιμοποίηση, πεισθηθεί μου είκα ότι τόσο η κυβερνήσεις όσο και εμείς, στη Συνδικάτα, θα πρέπει να μεριμνήσουμε ώστε η διαδικασία αυτή της νομιμοποίησης να είναι οιασθερή και διαρκής ώστε να μην αντιμετωπίζουμε ψηλήματα και καταστάσεις όπως αυτές που η κάρα και ειδικότερα η διοικητική περιφέρεια της Μαδρίτης πρόσφατα βίωσε και βιώνει.

Σας ευχαριστώ πολλά.

ASTENCION FERRATO ASTIGIEROS (UGT - Μαδρίτη)

Καλημέρα σας. Κατ' αρχήν θα πέθελα να σας ευχαριστήσω για την δυνατότητα που μου δίνετε να διαπιστώσω με πολύ συγκομιδή ένα απόμακρο. Εμείς, σι της Ισπανικής αποστολής ερχόμασταν να παρεμβαθούμε σ' αυτή τη διάσκεψη, διακανονιζόμενες από το φόβο που μας προκάλεσε η προσφυγή τρομοκρατικής επίθεσης. Θα θέλαμε να χρησιμοποιήσουμε από τη διάσκεψη αυτή να καταδικάσσεται απεριγράφαστα τις τρομοκρατικές επιθέσεις στην Ισπανία και τους θανάτους που μόνο πλήγματα μπορούν να κατοφέρουν στη Δημοκρατία.

Σας ευχαριστώ.

JACQUES GIROD:

Καλημέρα σας, η δική μου παρέμβαση θα είναι πολύ αύξενη. Τα δύο δημοσιεύονται στο ομερινό Ελληνικό πρερήσιο τύπο αλλά και δύο ακούστηκαν σ' αυτήν εδώ στην είθουσα με τη μορφή παρεμβάσεων με αθώουν να παρεμβιμενούν. Κατ' αρχήν, θα πέθελα να αναφερθώ σ' ένα λάθος που κατάφερε να ζεγλιστρίσει και να διμοσιευτεί στην Ελληνικής εφημερίδες. Αντίθετα από ό,τι γράφτηκε, η εφορμαγή της εβδομάδης των 35 ωρών δεν δημούρυπνε 700.000 νέες θέσεις εργασίας, αλλά μόνο 100.000 – και μάλιστα, με το κόστος για τους έργονομους!

Επαναλαμβάνω ότι η Force Ouvrière συμμετεί στην πράσσονταν αυτέρθιμο μας από την FG18, αλλά με μια συγκεκριμένη διαφοροποίηση: ερείς, σι άνθρωποι της Force Ouvrière δηλώνουμε ενάντιον και σε κάθε μορφή ολοκληρωτισμού, ξενοφοβίας και φασισμού. Εάν άμας πρέπει να πρακτικούσαμε απογένεση μας διακήρυξης σε επίπεδο Ευρωπαϊκής συνδιάσκεψης όπως είναι η δική μας, αυτή θα πρέπει να είναι γενική και να μπη στρέφεται μόνο κατά συγκεκριμένου πολιτικού κόμματος ή χώρας. Ακόμα κι αν κάτιού δεν εγγράφεται στους στόχους αυτής της διάσκεψης.

Η Force Ouvrière διευκρίνιζε ότι σε κάθε περίπτωση προσδοκά τη διαφάνειη ενάς συγκεκριμένου καρκινοτροπικού της, που είναι η ανεξαρτησία της απέναντα σε πολιτικά κόμματα, κυβερνήσεις και αποιδήποτε θρησκεία.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι,

Θα παρακαλούσα τους Έλληνες συναδέλφους να διευκολύνουν την εξέλιξη και την αλατήρωση των εργασιών.

Συναδέλφισσες, συνάδελφοι, απευθύνομαι ιδιαίτερα στους συναδέλφους σπό τις άλλες πόλεις που παρίστανται στην διάσκεψη μας.

Θα διαπιστώσατε από τις οψίες των ελλήνων συναδέλφων, κάτι που τώρα δεν γνωρίζατε. Στην Ελλάδα, τα συνδικαλιστικά κίνημα, εκφράζεται μέσα από ενισίες οργανώσεις, μέσα όμως σε αυτές τις οργανώσεις εκφράζονται διαφορετικές απόψεις. Τα μέλη δηλαδή στα διοικητικά συμβούλια των οργανώσεων στη χώρα μας, πρωτοβόητο, δευτεροβάθμια και στη Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας, εκλέγονται από διαφαρετικά ψηφοδέλτια, τα ψηφοδέλτια καπορίζονται σύμφωνα με αναλήψεις που ακολουθεί πιο κάθε παράσταξη.

Γι' αυτό και οι απόψεις που κατατέθηκαν και από τα μέλη του προεδρείου του ΕΚΑ, είναι λογικό, να έχουν κάποιο διαφορετικά χαρακτηριστικά.

Είναι ένα αποικείο που μέσα από την διαφορετικότητά μας μπορούμε και καταλήγουμε για τα απομενού πράγματα σε αιμαριώνες και έτσι πραχωρούμε.

Δυστυχώς ο χρόνος, που ταν χρόνα δεν μπορούσαμε εμείς να των καθορίσουμε, η αιθουσα πρέπει να παραδοθεί σε συγκεκριμένη ώρα, δεν έδωσε την δυνατότητα σε όλους τους Έλληνες συναδέλφους που θα ήθελαν να ταποθετηθούν και πιθανόν και σε κάποιους από τους ξένους συναδέλφους, που μπορεί κάτιο την διόρκεια της διάσκεψης να προέκυψε η επιθυμία, για να συμπληρώσουν κάτι στην εισήγηση τους ή να ταποθετηθούν αν δεν ταποθετήσουν. Είμαστε υποχρεωμένοι να κλείσουμε τις εργασίες.

Όμως κεντρικά οι απόψεις, εκφράσθηκαν άλλες, έστω από έναν εκπρόσωπο της κάθε παράταξης, εννοώ οι απόψεις του Εργατικού Κέντρου Αθηνών.

Θα είναι λίγο δύσκολο για μένα να μπορέσω να κάνω μία συνάψη, γιατί ζέρετε, τιν ίδια σημγή που ήμουν υποχρεωμένος και σήκω τη διάθεση και το ενδιαφέρον να παρακαλουσθήσω ταν προβληματισμό από κάθε συμμετέκοντα που μετέίχε στη διάσκεψη

ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΦΕΛΩΝΗΣ, Πρόεδρος ΕΚΑ

ΚΛΕΙΣΙΜΟ

Ο Πρόεδρος του ΕΚΑ, ΓΡ. Φελόνης

μας, έπρεπε ποράληπτο να κρατίσω και κάποιες απαγόρευσις γιατί δεν υπήρχε διάλειμμα προς το τέλος, που να μου έδινε την δυνατότητα να συναψώσω.

Θα πέθελα όμως να το κάποια πρόγραμμα που αφορούν στη διαθικασία και στη συνέκτια να αναφέρω αριθμένα σημεία που εκτιμώ ότι αποτελούν άποψη όλων μας.

Το πρακτικό, όπως έχετε ενημερωθεί, θα απομαγνητοφωνηθείν, ότι των περιθέτων θα είναι ένα βιβλίο ελληνόγλωσσα και ένα αγγλόφωνα, το οποίο θα σταλεί σε όλες τις αντιπροσωπείες. Τώρα το κείμενο πριν την έκδοση αυτού του βιβλίου θα είσαι σταλεί, για να γίνουν κάποιες διορθώσεις, που πιθανόν να μην έγιναν κατανοούμενες κατό την απομαγνητοφωνήση, διευκρινιστικού περιεχομένου θα έλεγα περισσότερο ότι είναι αυτές αι παραπρήσεις αυτές. Στη συνέκτια αυτό το βιβλίο θα σταλεί σε όλες τις οργανώσεις και θα είναι ένα από τα στοιχεία που θα έχουν μείνει, από αυτό το διάλμερο των αυξούμενων μας και από αυτό το τετραήμερο σκεδάνη της παραμάνας οις επτάν πόλη μας.

Θα πέθελα όμως να μην σε κάποια αυτομεράσματα και σε κάποιες επισημάνσεις που τις θεωρώ αναγκαίες. Πριν από όλα, θεωρώ ότι από όλες τις αντιπροσωπείες επισημάνθηκαν σπηλήματα που και στην εισήγηση μας αναφέρονταν, ότι το πο κυριαρχο πρόβλημα αυτή τη στιγμή στην Ευρώπη είναι το πρόβλημα της ανεργίας, τι επεινώνται αυτό το πρόβλημα; είναι αι περιοριστικές πολιτικές, είναι η πανολογία με τον τρόπο με τον οποίο χρησιμοποιείται και βγάζει τους εργαζόμενους από την παραγωγή, είναι οι μετακινήσεις πληθυσμών που όμως για αυτές τις μετακινήσεις δεν ευθύνονται εκείνοι που μετακινούνται αλλά η οικονομική κατάστωση των χωρών τους, που τους αναγκάζει να μετακινούνται.

Θεωρώ ότι οι απόψεις γύρω από αυτά τα θέματα, έστιο αν υπήρχαν κάποιες μικροδιαφορές, πίστων κοινές. Βέβαια, υπήρχε μεγαλύτερη αγωνία από τις χώρες που εξέγουν θα έλεγα οικονομικούς μετανάστες, αναφέροντας ποιο είναι η οικονομική κατάσταση αυτών των χωρών που αναγκάζει τους εργαζόμενους αυτών των χωρών να αναρτούν μεροκάματα σε τρίτες χώρες. Λιγότερα τα προβλήματα στις χώρες υποδοχής, σήμερα και εκεί υπάρχουν αυτά τα προβλήματα που όλοι σας πολύ παραστατικές αναφέρετε, τα προβλήματα αποδοχής μπας κατάστασης, από έναν πολύ μεγάλο αριθμό πολιτών και ενωμένων τους μέσα στην κοινωνία.

Βέβαια, πέρα από αυτά, υπήρχαν συναφορές και περιγραφές για κάποια γεγονότα που τελευταίο έλαβον χώρα στην πόλη μας. Μιλάω για τα τελευταία χρόνια. Υπήρχαν οι περιγραφές από τον συνάδελφο της Γιουγκοσλαβίας για το τι σημαίνει ο πόλεμος και εγώ στην εισήγηση μου ανέφερα το τι σημαίνει ο πόλεμος και ίσως θα μπορούσαμε σήμερα μέσα από εδώ, να επισημάνουμε ότι ο πόλεμος και αι πολεοντομαί και τα εμπόργυκο, δεν βιοπλάνων στην επίληπτη των προβλημάτων που υπάρχουν σε κάποιες χώρες. Αντίθετα, πριονίζουν τους λαούς των. Γι' αυτό ο σάκος μας πρέπει να είναι, πι ειρήνη σε όλες τις χώρες, ο ΟΗΕ να είναι αυτή η ανοικτή αγκαλιά που θα έχει όλες τις χώρες και που θα έχει την ευθύνη για την παρακολούθηση του σεβοσμού πι της κατάργησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και να προσπαθήσει μέσα από τον διάλογο να λύνουν τα όποια προβλήματα δημιουργούνται σε όποιες χώρες, αλλά όχι με τον πόλεμο και τους αποκλεισμούς, γιατί τελικά, μπορεί σάκος να είναι να τιμωρείται κάποια πηγεσία, αλλά το αποελέσμα είναι να τιμωρούνται και να σημανθεί στην εξαθλίωση κάποιοι λαοί, να καταστρέφονται ανθρώπινα δημιουργήματα.

Σίγουρα πατεύω ότι μιλού μας πρέπει να αιματωνήσουμε στην πρόσοση που έγινε από την συναδέλφισα από την Ισπανία, που αφορά στην καταδίκη των τελευτών τρομοκρατικών επιθέσεων, που έγιναν στην Ισπανία. Δεν νομίζω ότι κρείσσεται να το βάλουμε σε ψηφοφορέα, νομίζω ότι υπάρχει αποδοχή από όλους μας. Άλλωστε, με αυτά τα τυφλά τυπωτήματα, ανεξάρτητα του τη επικαλούνται εκείνοι αι οποίοι προβαίνουν αι αυτά, τελικά ακορεύονται οι θεώριοι πολιτείας.

Επίσης, πρέπει να αναφέρω, ότι δύον αφορά στο θέμα της Αυτορίας, σε καμπτό περίπτωση από δύον έγινε τοποθέτηση, δεν υπήρχε διάθεση να αφορίσουμε τον λαό της Αυτορίας ή να αφορίσουμε την Αυτορία. Προσπάθεια όλων πάντων, να γυρίσουμε την πλάτη και να εκφράσουμε την αντίθεσή μας, σε ναζιστικό φανόμενο, που πάντε να αναβιώσουν στις μέρες μας και που θα έκανεν ως αποτέλεσμα, την αναβίωση νέων ολοκαυτωμάτων. Για αυτό πρέπει, σύσσωμοι στη λαϊκή της Ευρώπης, και ποτεύουμε διτι και πη πλειστηριασμό του λαού της Αυτορίας, ότι η πλειστηριασμός διώτες εκφράσθηκε από εκλογής, αλλά μεγαλύτερη ακάμπη πλειστηριασμό, καταδικάζεται αυτά τα φαινόμενα με την ίδια λογική που και εμείς θέλουμε να τα καταδικάσουμε. Σε καμπτό περίπτωση δεν θέλουμε να μπει στα περιθώρια μία χώρα, επειδή πρέπει να τημαρισθεί ο κ. Χάιντερ με το κόμμα του. Νομίζω ότι αυτή πρέπει να είναι και η μίσοψή μας.

Τώρα, υπήρχαν από ορισμένες οργανώσεις της Ανατολικής Ευρώπης και της Κύπρου, αναφορές δύον αφορά στην Ευρωπαϊκή Συνομοσπονδία Συνδικάτων. Εμείς ποτεύουμε ότι η Συνομοσπονδία Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, πρέπει να είναι η μεγάλη αγκαλιά που θα χωράει μέσα δύον τις οργανώσεις των χωρών της Ευρώπης. Μέσα εκεί, μπορούν να επλένονται οι όποιες διαφορές, μέσα εκεί μπορούν να συμφωνούνται λύσεις, για ώς αποίες πρέπει να παλέψουμε, για να αποτελέσουμε πολυτικές.

Με δεδομένη την Σύνοδο Κορυφής που γίνεται στη Λισσαβώνα, αναφέρθηκε από τον συνάδελφο το προεπιμέρσεται στη Λισσαβώνα. Εμείς θα απείλουμε στην Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδας, που είμαστε μέλος της, την μίσοψ ότι θα πρέπει να εκφρασθεί από όλες τις εθνικές συνομοσπονδίες και από τη Συνομοσπονδία των Ευρωπαϊκών Συνδικάτων, όχι ευκαί, αλλά να εκφρασθεί η απαίτηση, ώστε η σύνοδος κορυφής της Λισσαβώνας, να μπην προκαρίσσιοι απλό στη θεομοθέτηση κάποιων μέτρων, που θα έκανεν στόχο την πλήρη αποσχόλιση, αλλά στην επιλογή συγκεκριμένων μέτρων υλοποίησην, που θα έκανεν στόχο την πλήρη απασχόληση.

Γιατί σε διαφορετική περίπτωση, αν δεν είναι συγκεκριμένα αυτά τα μέτρα, δεν θα έκανεν αυτά τα αποτέλεσμα, που δλοι περιμένουμε. Δεν ξέρω αν εκτιμάτε πως υπήρχε για όλα τα ομηροτικά καταγράφει από την πλευρά μου. Πάντως αν η πρόταση είναι, για τα επείγοντα της Αυτορίας, της Ισπανίας, για το zίτημα που τέθηκε και από τον συνάδελφο πρόεδρο της Μόσχας, του Ναγκάϊτσεφ, και για τα zίτημα του περιβάλλοντος, την διαρροή του κυανίου στον Δούναβη, κάτι που τα είχα αιματηριάζει στην αρκική μου ταποθέτηση, να υπόρξουν κείμενα ψηφισμάτων, αυτά δεν είναι έστιμα σήμερα.

Αν θέλει το άώμα να διαμορφωθεί αυτά τα κείμενα, θα μπορούμε να τα κάνουμε σήμερα το απόγευμα, να τα θέσουμε στην διάθεσή σας από απόψε το βράδυ μέχρι αύριο το μεσημέρι, αν υπόρκουν κάποιες λεκτικές παρατηρήσεις, να γίνουν αυτές οι παρατηρήσεις και αύριο βράδυ, στο δεύτερο αποχαιρετισμού, να υπάρξει μία ανακοίνωση δια καταλήξεως σε αυτά τα κείμενα και εκεί πλέον να αποτελέσουν κείμενα αυμφωνίας.

Δεν ξέρω, σε αυτό τον ίδιον χρείαζεται αυτή τη στιγμή να γίνει και μία σαστική ψηφοφορία ή αν εκτιμάτε διτι έτσι πρέπει να πάμε, να προετοιμάσσουμε αυτά τα κείμενα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Αν υπάρχει κάποιο πρότυπο επάνω σε αυτό το θέμα ή κάποια άποψη από τους συνδέσμους παρακαλούμε να έκουμε την άποψή τους όπως και του προεδρείου.

Χ. ΣΜΥΡΝΙΩΤΗΣ:

Εγώ νομίζω ότι, πέρα από το διαδικαστικό μέρος που διομόρφώνουν τα συγκεκριμένα σπολήματα, τέθηκαν και άλλα σπολήματα στο κλείσιμο του Προεδρου, τα οποία δεν ξέρω αν θα περιληφθούν σε αυτή τη γενική σύνοψη, για τα οποία υπάρχουν όπως ακαύσθηκαν διάφορες απαχρώσεις.

Λίγα σπολήματα όπως για την ερμηνεία της ανεργίας και των τρόπου που θα αντιμετωπισθεί, όπως σπολήματα για την εκάμπτωση για τη Γιουγκοσλαβία και για την έρπο που θα πρέπει επίσης να εκφρασθεί, γιατί ακούστηκε μέσα εδώ, η ανάγκη αυμπαράστασης, στη συγκεκριμένη απίθεση που δένθηκε αυτή η ώρα.

Επομένως, δεν ξέρω ποτέ αν είναι η διαδικασία που θα ακολουθήσουμε από εδώ και πέρα, αλλά εάν καταλήξουμε σε κείμενο, σίγουρα θα πρέπει να δοθούν στην προτάσεις γραπτές, για να μπορέσουμε να φθάσουμε στο τελικό κείμενο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Ο συνδέσμος Μανωλάκος, μέλος διοίκησης του ΕΚΑ.

Π. ΜΑΝΩΛΑΚΟΣ:

Πρώτον θεωρούμε ότι είναι έξι από τη συμφωνία ο αποκλειομός μας άποψης στη σημερινή διαδικασία, δεύτερον είναι για το θέμα της ουσίας για το κλείσιμο, για τον πόλεμο στην Γιουγκοσλαβία που πρέπει καπνογραμματικά κατά τη γνώμη μας να καταδικοσθεί από αυτήν την διάσκεψη, η επέμβαση του αμερικανικού τμηματού παρατητικά.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΚΑ:

Μήποτε για τέσσερα διαφορετικά κείμενα, γιατί η προσπέλθεια πρέπει να κατατίνεται στο να μπορέσουμε να έχουμε κάποιες αποφάσεις αφού εκφράσθηκε τέτοια επιθυμία. Και επειδή, σε ένα ενιαίο κείμενο, μπορεί να μην μπορέσουμε να καταλήξουμε, τουλάχισταν σε εκείνα που συμφωνούμε, πατεύω ότι μπορούμε να τα καταγράψουμε.

Επειδή, για κάποια εποχή, από ό,τι ερμήνευαν τις απόψεις που κυπαρίσσικαν, υπάρκε η δυνατότητα συμφωνίας, σε αυτά τα θέματα θα έλεγα, διομορφώνοντας τέσσερα διαφορετικά κείμενα, ένα για την Πανεγκρατοβία, ένα για το θέμα της Ισπανίας, ένα για το θέμα της Αυστρίας, ένα για το θέμα του περιβάλλοντος, κείμενα που θα μπορούν να εκφράζουν το σύναλο όσων παρευρισκόμαστε εδώ, να δοθούν για προβληματισμό απόψε και μέχρι αύριο το βράδυ, αφού γίνουν οι διορθώσεις, το κάθε ένα κείμενο διαφορετικό, να αποτελέσει μία ξεχωριστή απόφοιτη.

Έτσι επίσης, ότι δύλεις οι απόψεις, επειδή έχουν μαγνητοφωνηθεί, θα αναφέρονται μέσα στο βιβλίο που θα εκδοθεί. Δυνητόττητα λοιπόν αποκλεισμού, δεν υφίσταται.

Επιπρέψει μου όμως να πω και κάτι, που ήταν παράλογη μας τις δύο αυτές ημέρες. Υπήρχε πρόσωπο που κατεβάστηκε, το οποίο, για λόγους κάποιων εκτάκτων διαδικασιών που είχαν ασε χώρες τους ή προβλήματα που προέκυψαν την τελευταία στιγμή, δεν μπόρεσαν να έρθουν. Δεν υπήρχε καμία αργάνιση, από ευρωπαϊκή πρωτεύουσα, που να μην κλήθηκε για να συμμετάσκει σε αυτή τη διαδικασία. Αυτό είναι δεδομένο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Ο συνάδελφος από την TURK-IS, ο συνάδελφος από το Βελγικό, ο συνάδελφος από τη Σκόπια και ο συνάδελφος από τη Λευκωσία. Συνάδελφες από την TURK-IS, έχεις τον λόγο, παρακαλώ.

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ TURK-IS:

Κύριε πρόεδρε, συγχριτοί συνάδελφοι, σας χαρητέω θερμά και σας φέρνω τους φιλικούς χαριεράματες της TURK-IS. Το 2000, απόν αρχή ενός νέου σιώνα, τα βασικά προβλήματα των εργαζομένων που είναι η ανεργία, η μετανάστευση και οι στοκονομικές δυσκολίες των εργαζομένων είναι η αιδία της συνάντησης μας. Ευχαριστούμε πολύ τον Πρόεδρο και τα σπελέκη του ΕΚΑ που μας κάλεσαν σε αυτή την διάσκεψη για να συζητήσουμε αυτά τα σημαντικά προβλήματα.

Τους ευχαριστώ επίσης για την θερμή και φιλική τους συμπεριφορά αλλά και για την τελείωτη της οργάνωσης. Άγαπητοι συνάδελφοι, όπως ανέφερε ο πρόεδρος της ΕΚΑ αλλά και οι άλλοι συνάδελφοι, σε όλο τον κόσμο υπάρχουν προβλήματα στους τομείς εργασίας που σκεδάνε μοτάζουν το ένα με το άλλο. Αυτά τα προβλήματα στις αναπτυσσόμενες και στις μη ανεπαγγέλτες χώρες είναι ποι αισθητά από όντας αλλες. Όπως έχουν αναφέρει δύοι οι ομιλητές, το πρόβλημα είναι ίδιο και δύοι μας βάζουμε νομίζω να συμμετέχουμε για την εύρεση κάποιων λύσεων. Οι λύσεις είναι ιδιες. Οι αποφάσεις που θα λάβουμε μέσα στις δύο μέρες της διάσκεψης πατεύω ότι θα είναι ένα σημαντικό σταθερό για την εύρεση λύσεων και θα βοηθήσουν στην μείωση των προβλημάτων των εργαζομένων. Όλοι μας πλέον ξέρουμε ότι το κεφάλαιο δεν έχει εθνικότητα ή θρησκεία. Το κεφάλαιο, πέρα από τη εθνική σύνορα χρησιμοποιεί κάθε μέσο για να προστατέψει τα συμφέροντά του, εκμεταλλευόμενο τους εργαζομένους καταφέρνει να λύσει τα ίδια του τα προβλήματα. Γι' αυτό το λόγο στο τέλος αυτής της διάσκεψης προτείνω να διάσουμε μήτι κοινή απόφοιτη που πατεύω ότι είναι απαραίτητη.

Όπως το κεφάλαιο δεν έχει εθνικότητα ή θρησκεία, πρέπει να αποδείξουμε ότι και η γρυγούλα -ει δικαιώματα των εργαζομένων- δεν έχει εθνικότητα ή θρησκεία. Και σε κάθε επίπεδο, οι εργαζόμενοι κάθε χώρας μπορούν να ενωθούν και να συγχωνεύονται μαζί. Αυτό είναι αποράβιτο για την επικυρία και αυτό το γνωρίζουμε όλοι. Έτσι πιστεύω ότι πρέπει να λάβουμε μία κοινή απόφαση και να την καταγράψουμε, δεν θέλω να επεκτείνω περισσότερα, αφαύ πάντα οι συνάδελφοι έχουν αναφερθεί εκετελέσματα για τα προβλήματα. Εγώ με αυτή την ευκοπή. Θέλω να ευχαριστήσω δύο υπουργούς συμμετέχουν σε αυτή την διάσκεψη, στης κυβερνήσεις και τους πολίτες τους για την βιοληθεύσαντας προς την χώρα μας, μετά τους μεγάλους αειφραύτες που μας έπληξαν. Εύχομαι ο νέας αιώνας να είναι ένας αιώνας που θα έχουν μειωθεί τα προβλήματα των εργαζομένων. Σας χαρετώ όλους και ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Ευχαριστούμε τον συνάδελφο από την TURK-IS, ο συνάδελφος από τη Βελιγράδη.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΡΓΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΒΕΛΓΙΑΔΙΟΥ

Αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, νομίζω ότι πρέπει να συνεχίσουμε με τον ίδιο τρόπο, που το κάναμε απέξ τις τελευταίες δυο μέρες. Νομίζω ότι το θέματα της διάσκεψης πάντα πρώτα από όλα στοκονομικά, κοινωνικά, μιλήσαμε για την αποσαλλοπή και για τα άλλα. Πρώτα από όλα πράκτεται για αικανομικό προβλήματα, άλλη μιλήσαμε και για τα κοινωνικά και όπως βλέπουμε και για τις πολιτικές πλευράς των προβλημάτων. Είναι καλό που μιλήσαμε για τη δημοκρατία, για τα δικαιώματα ενάντιο στον φασισμό, την τρομοκρατία και στον πόλεμο. Ευχαριστώ όλες τις αντιπροσωπείες που κατέλαβαν καλά την πρόσωπη που έβασα σα αντιπρόσωπος του Εργατικού Κέντρου Βελγικαρίου. Ευχαριστώ αυτούς που υποστήριξαν την πρόσωπη μου, γιατί δεν πάντα καθόλου ενάντιο σε κανένα έθνος κράτος, ενάντιο σε κανένα συνδικάτο. Εγώ δεν βλέπω γιατί δεν θα μπαράψωμε να δεκχθούμε την πράσωπη του συνάδελφου Γρηγόρη. Νομίζω ότι είναι καλές προσέδεσεις και τι θέσα του βιβλίου μας αρέσει πολύ.

Εγώ είμαι πολύ ικανοποιημένος, τα ίδια και η αντιπροσωπεία μας, που ο συνάδελφος Γρηγόρης δέκθηκε την πρόσωπη μου τη χθεστιά, που υποστηρίχθηκε και από τον συνάδελφο Μιχαήλ Ναγκαϊτσεφ, από τη Μόσχα. Πράκτεται για το τέλος των κυρώσεων, γιατί νομίζω ότι πρέπει να τελειώνουμε με τις κυρώσεις, εάν θέλουμε να έχουμε μία λύση για τα Γιουγκοσλαβικά πρόβλημα. Γιατί η οικονομία και τη κοινωνία εξαρτώνται πολύ και επηρεάζονται πολύ στη χώρα μας από τις κυρώσεις.

Νομίζω ότι μια άλλη καλή ιδέα πάντα στην Ευρωπαϊκή Ευνομοσπονδία Συνδικάτων, να δεκθεί όλα τα συνδικάτα της σπιρερνής Ευρώπης, γιατί νομίζω ότι τα προβλήματα πρέπει να λύνονται εκεί, μέσω στην οργάνωση.

Επίσης, είναι καλή η ιδέα που εκφράσθηκε εδώ από τον συνάδελφο, που μιλήσε για ένα κανονύριο ρόλο των Ηνωμένων Εθνών και νομίζουμε ότι η Διακήρυξη 1244 του Συμβουλίου Ασφαλείας των Ηνωμένων Εθνών, πρέπει να γίνεται αεβαστή στη χώρα μας, διπλαδό η Διεθνής Κοινότητα πρέπει να προστατεύει τα σύνορα της χώρας μας και τα δικαιώματα του λαού.

Συμφωνώ και με άλλες προσέδεσεις, είμαστε σύμφωνος σε ότι αφορά τα προβλήματα της τρομοκρατίας στην Ισπανία και τα προβλήματα που έχουν αι συνάδελφοι στην Αυστρία και νομίζω ότι γενικά υποστηρίζουμε τις προσέδεσεις και ευχαριστούμε για όλα.

Ευχαριστώ,

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Ευχαριστούμε τον πρόεδρο του Εργασιακού Κέντρου Βελτυρισμού. Ο συνάδελφος από το Σκόπια έκει τον λόγο.

ΓΕΝ. ΓΡΑΜ. ΣΥΝΔΙΚΑΤΟΥ ΣΚΟΠΙΩΝ, ATANAS LEFTERON:

Είμαστε ο γενικός γραμματέας των ανεξαρτήτων συνδικάτων των Σκοπίων, της δημοκρατίας της Μακεδονίας. Διαστακώς δεν έκω κατρά να μιλήσω περισσότερο και πάρα πολύ για τη χώρα μας και τα προβλήματα. Περίμενα και εγώ να πω δυο-τρεις λέξεις για τα προβλήματά μας, ίσως και κάποιες συγκεκριμένες προτάσεις, με τις οποίες θα μπορούσαμε να τελειώσουμε αυτή τη διάσκεψη των ευρωπαϊκών συνδικάτων.

Εγώ συμφωνώ και είμαι πολύ ικανοποιημένος που άκουσα αυναθέντησης από την Ισπανία, Τουρκία, Νορβηγία και Σερβία, που ήταν πολύ ειδικρινές, μιλάντας για τα προβλήματά τους και μπορώ να πω ότι σκέφτομαι, ότι το βασικό πρόβλημα στις χώρες αυτές, πάντα είναι οικονομικό.

Συμφωνώ και με τον συνάδελφο από την Τουρκία, που είπε ότι δεν είμαστε αρκετά δυνατοί να βοηθήσουμε τον εαυτό μας μόνο μας. Έχω μία συγκεκριμένη πρόταση: Μπορί να πω ότι η χώρα μου, πρώτη δημοκρατία της Ευρωκοινωνίας, η Μακεδονία, έχει πολλά προβλήματα, που προκλήσει ο πόλεμος και υπάρχουν πρώτα από όλα οικονομικοί λόγοι για την κρίση που έχουμε στη χώρα μας, γιατί όλες οι μεταφορές που πάνε από τη Βόρεια, μέχρι τη Νότια Ευρώπη, πρέπει να περάσουν ακεδόν όλα από τη χώρα μας και με τον πόλεμο και τον αποκλεισμό, είκαμε προβλήματα.

Θα ήθελα να πω ότι θα έπρεπε να στείλουμε ένα μήνυμα στους διεθνείς θεορούς. Ένα μήνυμα που θα μιλάει για τα γεγονότα, βλήμμα γεγονότα της Ισπανίας, Τουρκίας και Σερβίας και να τους δείξουμε επίσης, πως μπορεί να γει το κίνημα χωρίς τέτοια προβλήματα, ακούσαμε από τον ψήφο από τη Νορβηγία, κάποιες πολύ καλές σκέψεις που αφαρούν αυτό.

Πρέπει να στείλουμε ένα μήνυμα και στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στα Ηνωμένα Έθνη, να τελειώσουμε τις κυρώσεις στα Βαλκάνια, γιατί μόνο χωρίς κυρώσεις θα έχουμε μία κανονική οικονομία και μόνον θα θα μπορέσουμε να συζήμε κανονικά.

Προτέινω, αυτοί που αργάνωσαν τη διάσκεψη, να φτάξουν ένα γνωμένο. Εμείς θα είμαστε υπομονετικοί, θα περιμένουμε και μετά όσαν είναι έστω το κείμενο, μπορούμε να ψηφίσουμε, μπορούμε να σηκώσουμε τα χέρια μας, θα δουμε.

Ευχαριστώ πολύ για την προσοχή σας. Ήθελα να μιλήσω για τα δύσκολα και τραγικά γεγονότα της χώρας μου, άλλα βλέπω ότι δεν έχουμε κατρά. Ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΣ ΤΗΣ ΣΕΚ (ΛΕΥΚΩΣΙΑ)

Η δική μου παρέμβαση, είναι ουσιοσύνικό πρόταση σε θέμα διαδικαστικό. Σαν θέμα διαδικασίας πιστεύω ότι από πρόγραμμα της διάσκεψης, δεν υπάρχει θέμα ψηφισμάτων. Κατά συνέπεια πιστεύω ότι δεν θα έπρεπε να τεθεί και θέμα ψηφισμάτων να εξαχθούν σήμερα.

Εάν υπήρχε τέτοιο ενδεχόμενο, θα έπρεπε το ίδιο το προέδρειο, να είχε επομένως εκ των προσέρχων ψηφίσματα, να στελνούνται στις διάφορες χώρες, να μετετούνται από τις διάφορες οργανώσεις και τότε θα έρχονταν εδώ με τις δικές τους παρεμβάσεις, να γίνουν μια ανατέλλουσα και να βγαντούν τα ανατά ψηφίσματα τα οποία θα ήταν εν πλει περιπτώσει ψηφίσματα τα οποία θα κάλυπταν το θέμα, το οποίο καλύπτει και η σημερινή διάσκεψη που έχει γίνει. Πιστεύω δύο μέρες εδώ, έχουμε διαπιστώσει ότι όλες οι

χώρες, συγχαρτήτως τι αντιπροσωπεύει ο κάθε ένας ο οποίος συμμετέχει, βρίσκομε κανές συνισταμένες ως ένα θέμα το οποίο δεν έχει σύλλογο χώρα, ούτε πολιτικούς κραμαρισμούς ούτε φιλεπικές διακρίσεις, είναι ένα πρόβλημα το οποίο βασινίζεται όλους μας, όλες τις χώρες, άλλους σε πιο μικρό βαθμό, άλλους σε πιο μεγάλο και που πρέπει να βρούμε λύσεις.

Κατατέθηκαν κάποιες εισηγήσεις, τις οποίες ο κάθε χώρα είπε σε πανεθνικό επίπεδο, είτε μέσω των αργανώσεών μας από διεθνές επίπεδο που μπορούν να αξιοποιηθούν, να προωθηθούν, για να λύσουν το πρόβλημα που ήταν και το πρόβλημα της διάσκεψης και πατεύω ότι τα πολιτικά θέματα θα έπρεπε να αφεθούν για άλλους χώρας και για άλλες διασποράς.

Έμεις τουλάχιστον από την Κύπρο, παρόλο ότι αναμεωπίζουμε κάποιο πρόβλημα και είναι διείγημα γραφής για μας, προσπαθήσαμε σε αυτή τη διάσκεψη, να τίμησε φιλοτεχνίας των συνδικαλιστών από την Τουρκία, μάλλον με μαρτίους τους, ανεκλλάσμε κάριες μαρτίους τους, ούτε θίξαμε πρόβλημα και σεβαστήκαμε αυτών των χώρα. Δεν αγγίζαμε το θέμα, γιατί το κοινό θέμα που είναι εδώ να συζητήσουμε, δεν είναι οι πολιτικές ή διαπροσωπικές σκέσεις του καθενός μας, αλλά είναι το πρόβλημα της ανεργίας που και εμείς έχουμε και οι συνδικαλίτες στην Τουρκία αντιμετωπίζουν και αυτό πρέπει να δούμε.

Πιστεύω ότι, μέσα σε αυτά τα πλαίσια θα έπρεπε να κινηθεί το αενάριο, η διάσκεψη, θα πρέπει να γίνει το κλείσιμο, όπως έγινε από τον πρόεδρο του EKA, να γίνεται η συνόψη των καταθέσεων, εισηγήσεων που έχουν γίνει στο διήμερο και να αξιοποιηθούν, τα βιβλίο όπως έχετε εισηγήσει, να σταλεί από τις διάφορες χώρες, να γίνει η αδημοσίευση τους, από τις διάφορες οργανώσεις.

Πέραν ταύτου, αυτό το οποίον θα έλεγα, δεν υπάρχει θέμα να πάμε για να εκοιμάσουμε ψηφίσματα, πέραν του ότι είναι εκτός διαδικασίας, δεν μπορεί να επιταμασθεί ένα ψήφισμα το οποίον να δοθεί σε ένα διαμέριο ενάς ξεναδοχείου και να δοθεί η απάντηση από τον καθέναν. Και εάν έκαυμε 25 διαφορετικές απόψεις; Πώς θα γίνει το κοινό ψήφισμα; Αυτό, είναι μια επιπρόσθετη δυσκολία, πέραν του βασικού, που για μένα είναι το διαδικασικό και θα έπρεπε να απροβλύνει οι αναστές διαδικασίες εξ αρχής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ:

Ο συνδικαλίτης από την Force Ouvrière.

JACQUES GIROD

Πράγματι συμμερτόδομας απόλυτα το όσα μόλις αναφέρθηκαν. Δεν είμαστε, δο, και το Ευρωπαϊκό Ασφαλείας του ΟΗΕ! Κλητήκαμε εδώ για να συζητήσουμε επί θεμάτων αυγκεκριμένων, θεμάτων συνδικαλιστικών. Μου φαίνεται, λοιπόν, πως θα ήταν δύσκολο να προχωρήσουμε παραπέρα, πόσο μάλλον καθώς δεν υπήρχε πρόβλημα για την έκδοση ψηφίσματος. Κατά συνέπεια, κάπι τέτοιο θα μπορούσε να γίνει με τη μορφή των πρακτικών του συνεδρίου που θα λάβουμε σε εύθυτο χρόνο ώστε να τα εγκρίνουμε ή να επιφέρουμε τις ίδιες διορθώσεις. Σε καμμία περίπτωση, ωστόσο, δεν θα μπορούσε η Γαλλία να αποστολή να συμμετέχει σε ψηφίσματα αποδοκής κειμένου που εκφρέγεται του κύκλου της συνδικαλιστικής θεματολογίας. Ζεις ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΕΚΑ:

Θα πορεκαλούσα για την προσοχή σας, γιατί τέθηκε ένα ζήτημα που είναι σημαντικό. Η θεματολογία της διάσκεψης πίσω συγκεκριμένη. Νομίζω ότι το αύριο των ομάδων ταπετσείθηκε πάνω στη θεματολογία αυτή. Χωρίς να αποτελεί πρόθεσή μας, υπήρχαν προτάσεις από συναδέθηρους που δεν προέρχονται από το Εργατικό Κέντρο Αθηνών, για να διαμορφωθούν ψηφίσματα. Καταλαβαίνεται, ως οικοδεσπότες, δεν θα μπορούσαμε να μην βάλουμε για προβληματισμό σε όλη την ανταρροσηπειο την δυνατότητα να υπάρχουν κάποια ψηφίσματα ή όχι. Φάντηκε να έχουμε κοινές σγωνίες για μια σειρά πράγματα, φαίνεται να υπάρχει μία διασκολία στο να διαμορφωθεί κάποιο ψήφισμα. Επιδή σιβόλμαστε και εκείνους που έχουν διασκολία να υπάρξει αυτό το ψήφισμα, θα υπάρχουν τα πρακτικά και ο κάθε οργάνωση, ανάλογα με την εκπίμπητη για την ποιότητα αυτής της διάσκεψης, μπαρεί να τοποθετηθεί. Νομίζω ότι αυτό πρέπει να είναι το κλειστόμερο μας.

Εγώ θα πίθελα να οις ευχαριστήσω, για όλα ταν προβληματισμό που καταπέθηκε αυτές τις ημέρες. Να θεωρήσουμε ότι αυτή μας η συνάντηση πίσω ένα ακόμη βήμα στην ανάπτυξη ακάδημων μεταξύ μας και να συνεχισθούν αυτά τα βήματα, γιατί όσα περισσότερα γίνονται, τόσο το κοντά θα μπαρεί να έρχεται ο ένας στον άλλον, μέχρι να μπορέσουμε τελικά, για όλα τα ζητήματα και τα προβλήματα που θα δημιουργήσουνται, να μπορούμε να έχουμε ομόφωνες απόψεις εμείς και συντονισμένα να διεκδικούμε την επίληψη αυτών των προβλημάτων.

Κλείνοντας να ευχηθώ καλή διαμονή για το υπόλοιπο. Θα μας δοθεί η δυνατότητα και στις υπόλοιπες ώρες που θα είμαστε μαζί, να συζητήσουμε για διόφορα ζητήματα. Να ευχαριστήσουμε τους μεταφραστές για την βοήθεια τους αυτές τις ημέρες και όλα τα προσωπικά του ΕΚΑ για την προσπάθεια που έκανε για την διοργάνωση αυτής της διάσκεψης. Τυχόν προβλήματα ή παραλείψεις που διαπιστώθηκαν, θέλουμε να γίνει κατανοπέδ όπι οφείλονται και ως ανθρώπης αδυναμίες.

Ευχαριστούμε πολύ.

ΣΥΜΜΕΤΕΧΟΝΤΕΣ ΣΤΗ ΔΙΑΣΚΕΨΗ

ΧΩΡΑ	ΟΡΓΑΝΩΣΗ
Αυστρία	OGB - Αυστριακή Συνομοσπονδία Συνδικάτων
Βέλγιο	CSC - Συνομοσπονδία Χριστιανικών Συνδικάτων FGTB - Γενική Ομοσπονδία Εργατών Βελγίου
Βουλγαρία	CETUB - Συνομοσπονδία των Ανεξάρτητων Συνδικάτων της Βουλγαρίας
Γαλλία	FO - Force Ouvrière
Ισπανία	UGT - Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ισπανίας USMR - CCOO - Εργατικές Επιτροπές
Ιταλία	CGIL - Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ιταλίας GLSI - Ιταλική Συνομοσπονδία Εργατικών Συνδικάτων UIL - Ιταλική Ένωση Εργατών
Κύπρος	ΣΕΚ - Συνομοσπονδία Εργατών Κύπρου ΔΕΟΚ - Δημοκρατική Εργατική Ομ/δία Κύπρου
Νορβηγία	LO - Συνομοσπονδία Συνδικάτων Νορβηγίας
Ολλανδία	FNV - Συνδικάτο Ολλανδίας
Πολωνία	NSZZ SOLIDARNOŚĆ - Άλληλεγγύη
Πορτογαλία	CGTP-IN - Πορτογαλική Συνομοσπονδία Συνδικάτων - Διφαινυδικαλιστική UGT - Γενική Ένωση Εργατών
Ρουμανία	CSDR - Συνομοσπονδία Δημοκρατικών Συνδικάτων της Ρουμανίας FRATIA - Εθνική Συνομοσπονδία Ελεύθερων Συνδικάτων της Ρουμανίας CARTEL ALFA
Ρωσία	MTUF - Όμοσπονδία Συνδικάτων Μόσχας
Σερβία	CONF. OF AUT. UNIONS OF BELGRADE - Αυτόνομο Συνδικάτο Βελγραδίου
Σκόπια	UIASM - Ένωση Αυτόναμων Ανεξάρτητων Συνδικάτων Σκοπίων
Τουρκία	HAK- IS - Συνομοσπονδία των Πραγματικών Τουρκίας Συνδικάτων DISK - Συνομοσπονδία Προοδευτικών Συνδικάτων Τουρκίας TURK - IS - Συνομοσπονδία Ταύρκων Συνδικάτων

Γεννήθηκε στην αίθουσα σύνουλων της Επεξεργαστής η διάσκεψη.

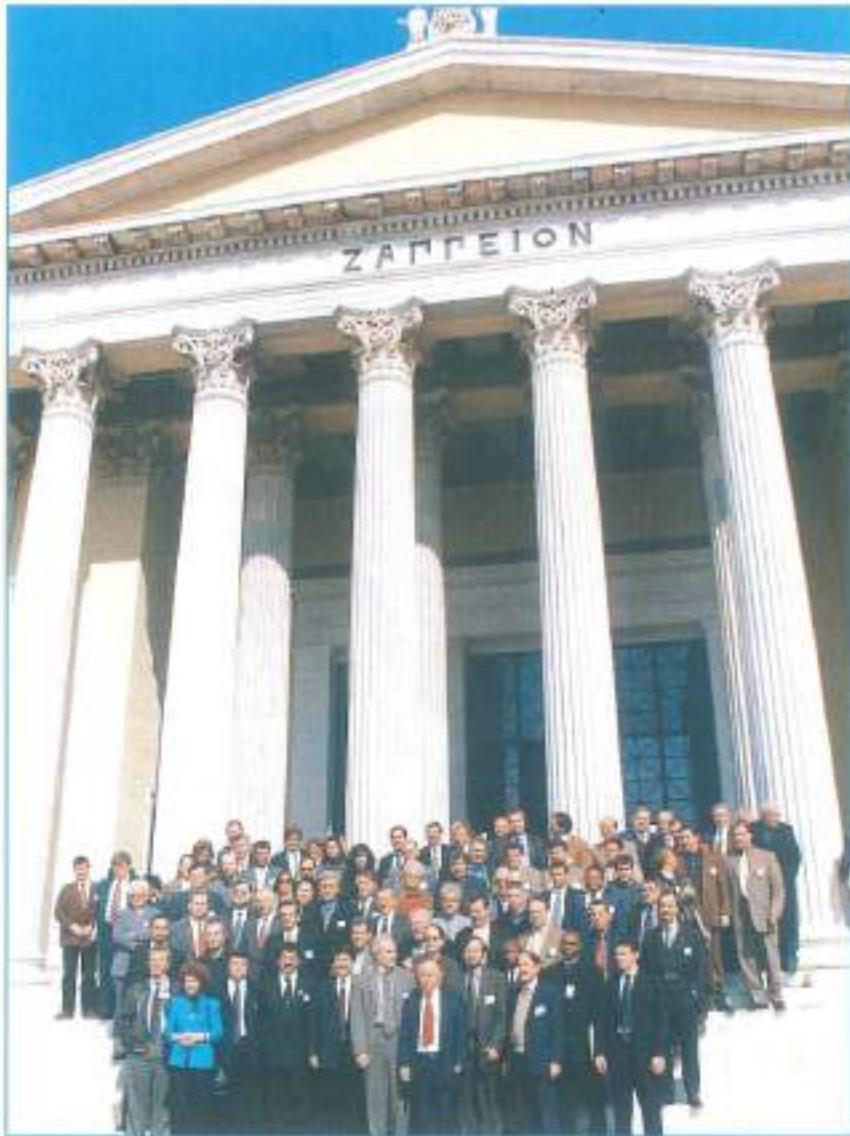
Από την ανανέωση με τον Δήμαρχο Αθηναίων κ. Δ. Αρραμάσουλο

Από την επίσκεψη στα Δημαρχεία της Αθήνας

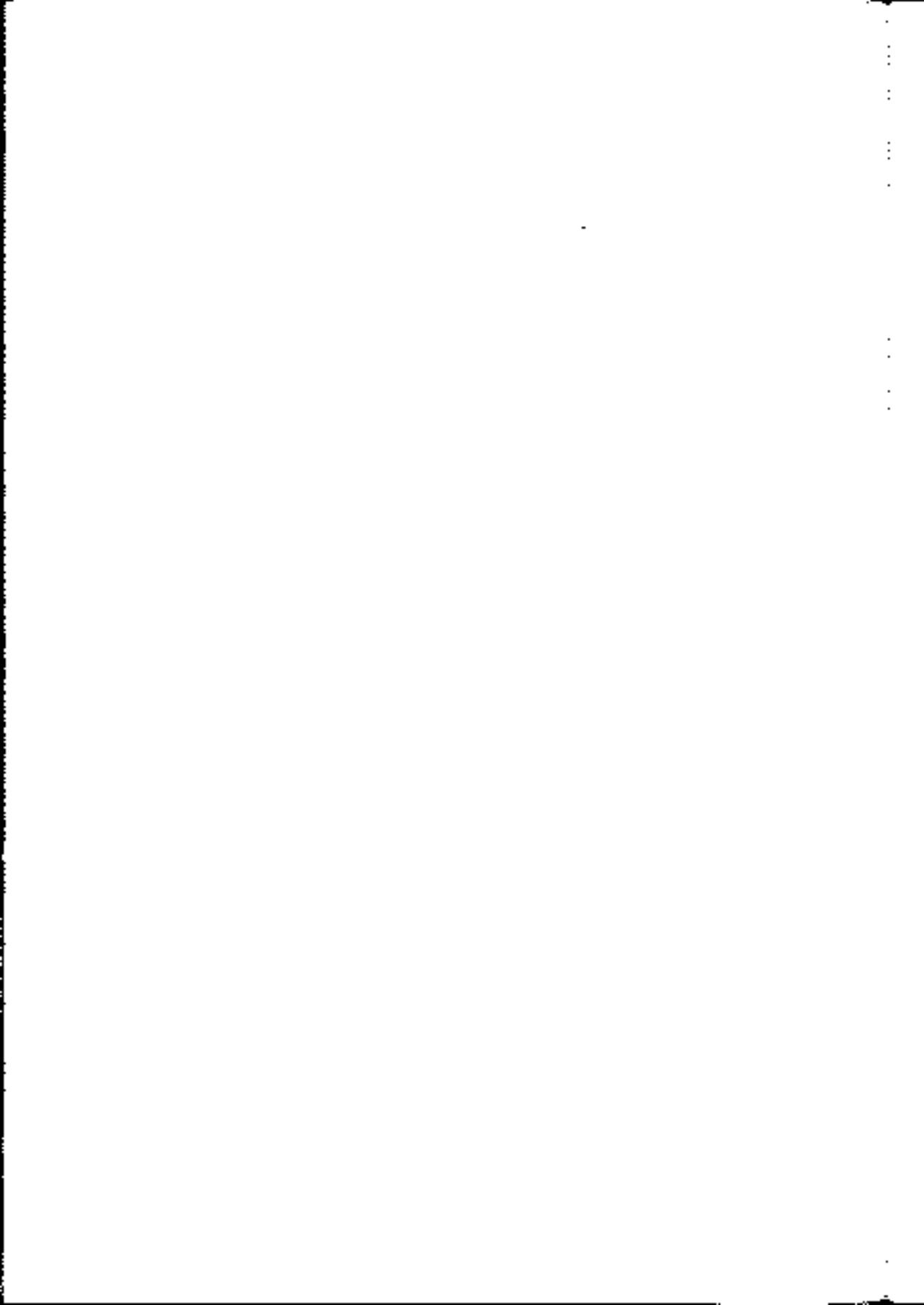
Οι συμμετέχοντες στην διδοκευτική διημερίδη της Αθήνας

Οι συμμετέχοντες στην διδοκερην

Οι συμμετέχοντες στην άνθευση

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΕΡΓΑΤΙΚΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΕΥΔΑΠ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΧΩΡΗΓΟΙ